

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

PA3404
J2
1888

IAMBlichus

PROTREPTICUS

EDIT

H. PISTELLI

LIPSIÆ
IN AEDIBUS D. G. TEUBNERI.

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

	geb.	geb.		geb.	geb.
	M. J.	M. J.		M. J.	M. J.
Euclidis Suppl. ed. <i>Coris</i>	9.	8.60	Iuliani opera ed. <i>Hessl.</i>	2 voll.	6.10
Eudocia, Procl., Clavi. ed. <i>Ludwich</i>	1.	4.40	Isidori praedictas antistitias ed.		
Eusebii viaticum ed. <i>Fisch</i>	7.50	8.20	Isidori ed. <i>Hessl.</i>	BA. V	6.75
Euripides ed. <i>Nass</i> , 3 voll. Ed. III	5.10	7.20	Isidori ed. <i>Fischer</i>	1.20	
Singularia tragediarum	—	60	Supplementum	—	75
Eusebii ed. <i>Dehoff</i> , 4 voll.	10.	17.20	Isidori praedictas qu. supers. ed.		
Eutropius ed. <i>Rust</i>	—	45	<i>Bremer</i> , I.	5.	6.60
Fabulae Aesopaeae ed. <i>Halm</i>	—	90	II, 1. & 6. — geb. M. 8.60. II, 2	8.	8.80
Roman. ed. <i>Eberhard</i> , Vol. I.	3.70	4.30	Isidori praedictas ed. <i>Hessl.</i>	1.	1.40
Favonii Elog. de roman. Scip. ed.			novellae ed. <i>Zacharias</i> , 2 voll.	10.50	11.60
<i>Habber</i>	1.40	1.80	appendix I, II	4.80	5.00
Firmicus Mat. ed. <i>Kroll, Schütz</i> , I.	4.	4.50	Isidori ed. <i>Hessl.</i>	1.50	2.
Florileg. Græc. Sing. fasc. 1/10 je	11/15	je	Isidori ed. <i>Hessl.</i>	1.80	2.40
Florus ed. <i>Hessl.</i>	2.80	3.20	Isidori ed. <i>Hessl.</i>	5.	2.
ed. <i>Halm</i> , Ampellus ed. <i>Wolff</i>	1.	1.40	Vol. I—IV—3 fasc. sing. fasc.	—	60
Frontini strategem. ed. <i>Hundermann</i>	1.50	1.80	lib. I et II	—	45
Fulgentii opera. sec. <i>Halm</i>	8.	4.50	Lucan. de bello civ. lib. ed. <i>Hessl.</i>	3.00	4.20
Galen scripta minora. 3 voll.	7.50	9.	Lucianus ed. <i>Jacobitz</i> , 3 voll. (= 5 pt.)	5.30	7.80
instit. logica ed. <i>Kalchauer</i>	1.20	1.60	Lucullus ed. <i>Heuser</i> , Ed. II	2.10	2.60
de vieta atten. ed. <i>Kalchauer</i>	1.40	1.80	Lyceophron ed. <i>Kinkel</i>	1.80	2.20
Gellius ed. <i>Hessl.</i> , 2 voll. Ed. II	4.20	5.80	Lycurgus ed. <i>Hessl.</i> , Ed. minor	—	98
Gemini olim astronom. ed. <i>Mosch</i>	8.	8.60	ed. <i>Hessl.</i> , Ed. maior	—	90
Geoponica ed. <i>Beck</i>	10.	10.80	Lydas ed. <i>Wachsmuth</i> , Ed. II	6.	6.60
Georgius Cyprinus ed. <i>Gesner</i>	3.	3.50	de mensib. ed. <i>Wachsmuth</i>	5.20	5.60
Georgii Acropol. res. <i>Hessl.</i> , I	8.	9.	Lyricus, Anthol., ed. <i>Hessl.</i> , Ed. IV	3.	3.60
Gulielmi Hies. Ald. com. ed. <i>Ludwich</i>	—	80	Lysias ed. <i>Hessl.</i> , Ed. minor	1.20	1.60
Hieronymus dial. ed. <i>Kroll</i> et <i>Fisch</i>	1.80	2.20	Ed. maior	3.	3.60
Hieronymus ed. <i>Hessl.</i>	4.20	1.80	Manethon ed. <i>Kuchly</i>	1.50	2.
Hierodotus ed. <i>Dehoff</i> , <i>Kaltenberg</i>			Marcellus ed. <i>Hessl.</i>	3.60	4.20
2 voll. (= 5 fasc.) Ed. II	2.70	3.60	Marcellus ed. <i>Hessl.</i> , Ed. II	2.70	3.20
Hieronymus mim. ed. <i>Grosius</i> , Ed. II	3.20	3.20	Marcellus Capella ed. <i>Kaltenberg</i>	4.50	5.
Ed. III min.	2.40	2.80	Maximus et Ammon ed. <i>Ludwich</i>	1.80	2.20
Hieronymus Alex. op. I Suppl. ed. <i>Schmidt</i>	12.	13.20	Metrici ser. Gr. ed. <i>Westphal</i> , Vol. I	2.70	3.20
II, 1. ed. <i>Nass</i> et <i>Schmidt</i>	8.	8.60	Metrologici ser. ed. <i>Hessl.</i> , 2 voll.	5.10	6.
III ed. <i>Schöne</i>	8.	9.	[III.] Inc. ser. Byz. de rem. ed. <i>Voss</i>	4.20	2.80
Hesiodus ed. <i>Rust</i>	1.50	2.	Antomedicean Chironia ed. <i>Hessl.</i>	12.	12.80
Hesychius Milesias ed. <i>Fisch</i>	—	75	Musici scriptores Græci ed. <i>Jan</i>	9.	9.80
Hierocles Synecdemus ed. <i>Hessl.</i>	1.20	1.60	Suppl. maled. reliquias	1.20	1.60
Hieronymi de vit. lib. III ed. <i>Hessl.</i>	2.40	2.80	Mythogr. Gr. I. Apollod. ed. <i>Wagner</i>	3.60	4.20
Hipparchus Bith. ed. <i>Manilius</i>	4.	4.60	II, I. Parthen. Antonin. Lib.	2.40	2.80
Hippocrates edd. <i>Kaltenberg</i> , <i>Hessl.</i> , I	6.	6.60	II, I. Supplum. ed. <i>Mosch</i>	2.40	2.80
II	5.	5.50	III, I. Eratosthenis Catast.	1.20	1.60
Hist. Apoll. reg. Tyr. ed. <i>Hessl.</i> , Ed. II	1.40	1.80	III, 2. Palaeophat. suppl.		
Historia Augustae ser. ed. <i>Peter</i>			Anator. ed. <i>Fisch</i>	2.50	3.20
2 voll. Ed. II	2.50	8.60	Natur. rer. ser. Græci ed. <i>Kroll</i> , I	2.70	3.10
Hist. Gr. mlt. ed. <i>Dindorf</i> , 2 voll.	8.25	9.30	Nicephori opuscul. hist. ed. de Boer	3.50	3.70
Rom. fragm. ed. <i>Peter</i>	4.60	5.	Nicephorus Blenn. ed. <i>Heisenberg</i>	4.	4.40
Homeri carm. ed. <i>Dindorf</i> , Ed. IV			Nicomachus ed. <i>Hessl.</i>	1.80	2.20
cum Synopsi schol. dicitur. II. 3	2.25	2.25	Nenai Dionys. ed. <i>Kochly</i> , 2 voll.	9.	10.
Odyssea	2.25	2.25	paraphrasia ed. <i>Schindler</i>	4.50	5.
Ed. Voss. <i>Hessl.</i> , II. 3. 2. part.	1.50	2.20	Odonis abb. Clun. Occur. ed. <i>Schindler</i>	4.	4.60
Odyssea. 2. partia	1.50	2.30	Orosius ed. <i>Kochly</i>	1.20	1.60
ed. <i>Ludwich</i> , Odys. 2 voll.			Orosius ed. <i>Kaltenberg</i>	3.	3.60
Ed. min. Utriusque vol.	—	75	Ovidius ed. <i>Hessl.</i> , <i>Rhodia</i> , 2 voll.	2.90	4.10
[] <i>Uladia</i> carmina ed. <i>Kochly</i>	8.	3.60	Tristia	—	75
Horatius ed. <i>Hessl.</i> , Ed. II maior	1.	1.40	Patri	—	90
Ed. II minor	—	75	metamorphos. del. ed. <i>Fisch</i>	—	80
Hyginus grammaticus ed. <i>Gesner</i>	—	75	Palladius ed. <i>Schmidt</i>	5.20	5.60
Hyginus Homericus ed. <i>Baumgärtner</i>	—	75	Panegyrici Lat. XII ed. <i>Hessl.</i>	3.80	4.20
Hyperides ed. <i>Hessl.</i> , Ed. III	4.10	2.50	Petr. Nicen. nom. ed. <i>Gesner</i> , al.	6.	6.60
Iamblichus Protrepticus ed. <i>Fisch</i>	1.80	2.20	Pausanias ed. <i>Schindler</i> , 2 voll.	3.60	4.00
de mathematica scient. ed. <i>Fisch</i>	1.80	2.20	Pelagonii ars veterinaria ed. <i>Hessl.</i>	3.10	3.50
de Nicom. arithm. ed. <i>Fisch</i>	2.40	2.80	Pertinus ad <i>Hessl.</i>	—	80
Isidorus ed. <i>Hessl.</i> , 3 voll.	21.20	24.40	Phaedrus ed. <i>Müller</i>	—	60
Isidorus ed. <i>Schöne</i>	1.20	1.60	Philodemi de musica libri ed. <i>Kroll</i>	1.50	2.
Isidorus ed. <i>Schöne</i> , <i>Hessl.</i> , 2 voll.	3.70	3.80	voll. rhet. ed. <i>Schindler</i> , 2 voll. Suppl.	11.	12.40

	geb.	geb.		geb.	geb.
	M. J.	M. J.		M. J.	M. J.
Philoponus de opif. mundi ed. Reichardt	4. —	4. 60	Seneca trans. rurs. Triquet. ed. Richter	5. 40	6. 20
de aetern. mundi ed. Rabe	10. —	10. 80	Serenus ed. Heiberg	5. —	5. 20
Philostrati opera ed. Kayser. 2 voll. minoris imagines et Callistrati descriptiones eidd. Schönki-Raisch	5. 25	9. 25	Sidonius Apollinarius ed. Mohr	4. —	4. 60
Phidarus ed. Christ. Ed. II	3. 40	2. 80	Sili Italici Poetia ed. Baur. 2 voll. Sophocles ed. Dindorf. Moxer. Ed. min.	1. 35	1. 80
Plato edd. Hermann-Wöhleb. 8 voll. (= 15 fascic.)	10. 50	12. 60	Ed. maior	1. 65	2. 20
Plantius edd. Gutz-Schoett. Fasc. I. Amphitruo. Aetnaria. Aulularia	1. 50	2. —	Singulae tragoediae	1. 30	—
II. Bacch. Capt. Cautus	1. 30	1. 60	[] Scholia vixta ed. Pappacarpus	4. 50	5. 40
III. Cist. Curo. Epidicus	1. —	1. 30	Serenus ed. Ross	4. 20	5. 40
IV. Men. Moro. Mil. gl.	1. 50	2. —	Stallus edd. Klotz. Kohlschwan. 2 voll.	7. 55	9. —
V. Most. Persa. Poen	1. 50	2. —	II. 1. Achillides ed. Klotz	1. 20	1. 40
VI. Pseud. Rud. Stich.	1. 50	2. —	III. Lactant. Plac. ed. Jahnke	8. —	8. 40
VII. Trin. Truc. Fragm.	1. 50	2. —	Stobaei floril. ed. Meiske. Vol. IV	2. 40	—
Suppl. de Pl. test. metr.	— 35	— 70	eclogae ed. Meiske. 2 voll.	6. —	7. —
Sing. comode. (*nat. — 60. geb. M. — 90. rel.)	— 45	— 75	Strabo ed. Meiske. 3 voll.	7. 80	8. 40
ed. Fleckhaus. Vol. I. II.	3. 70	—	Suetonius ed. Rott	1. 30	2. —
III. epistolae rec. Müller	3. 80	3. 40	Syrianus ed. Rabe. 2 voll.	3. 20	4. 10
libb. dub. serm. roll. ed. Beck	1. 40	1. 80	Tacitus ed. Halm. 2 voll. Ed. IV	2. 40	2. 20
nat. hist. ed. Jan. Mayhoff. II—VI	22. —	24. 70	Vol. I. Annales. Uerque fasc.	— 75	1. 30
Plinius et Gargillius Mart. ed. Ross	2. 70	3. 10	Vol. II. Fasc. I. Historiae	— 75	1. 10
Plotinus ed. Vogtman. 2 voll.	9. —	10. 10	Vol. II. Fasc. II. Germ. Agric. dial.	— 45	7. —
Plutarchi vitae ed. Sentesis. 5 voll. (= 14 fascic.)	8. 40	10. 00	Terentius ed. Fleckhaus. Ed. II	2. 10	2. 60
moralia ed. Bernardakis. 7 voll.	38. —	32. 20	Singulae comediae	— 45	7. —
Poet. lat. min. ed. Bachrens. 6 voll.	20. 10	25. 40	Ed. I	1. 20	—
Rom. fragm. ed. Bachrens.	4. 20	4. 80	[] Scholia ed. Schlez	2. —	2. 40
Lat. eclogae ed. Brandt	1. —	1. 40	Testamentum. novum. Graeco ed.	2. 25	2. 70
Graeco. eclogae ed. Stadtmüller	2. 70	3. 20	Bullmann. Ed. V	6. —	7. 20
Anth. a. röm. Dicht. v. Mann	— 60	— 60	Themistius ed. Spanget. 2 voll.	— 55	— 70
Polemon ed. Halm	1. —	1. 40	Theodorus Prodrum ed. Hecker	2. 40	—
Polyseus edd. Wölflin-Meier. Ed. II	7. 50	8. —	Theophrastus ed. Wimmer. Vol. III	6. —	6. 60
Polythius edd. Butner-Dinckel. 3 voll.	18. 80	12. 60	Theophrasti historiae ed. de Boer	1. 80	2. 20
Pomponius Mela ed. Frick	1. 20	1. 60	Thucydides ed. Hude. 2 voll.	2. 40	3. 90
Porphyrii opp. ed. ed. Nauck. Ed. II	3. —	3. 50	ed. Hude. 2 voll. Ed. maior	4. 20	5. 20
Priscianus, Theod., ed. Ross	5. —	5. 60	Tibullus ed. Müller	— 30	— 30
Proclus ed. Friedlein	8. 75	7. 20	Tryphid., Colluthus ed. Weisberger	1. 40	1. 80
ed. Kroll. Vol. I	5. —	5. 60	Ulpianus ed. Huchke. Ed. V	— 75	1. 10
Vol. II	8. —	8. 60	Valerius Flaccus ed. Bachrens	1. 50	2. 20
Properius ed. Müller	— 80	— 80	Valerius Iulius. ed. Kuehler	2. 70	3. 20
Pseudacronis Scholia ed. Keller. 1	9. —	10. —	Valerius Maximus ed. Kempf	4. 50	5. —
Ptolemaei opera. I. Syntaxis math. ed. Heiberg. 1	3. —	3. 60	Varronis rur. rustica libe. ed. Arel	1. 50	2. —
Vol. II	12. —	13. —	Vegetius ed. Lang. Ed. II	5. 20	4. 40
Quintilianus inst. ed. Bonnet. 2 voll.	2. 40	3. 25	Velleius Paternulus ed. Ross	— 60	— 60
lib. X ed. Halm	— 30	— 30	ed. Halm	1. —	1. 40
declamationes ed. Ribet	4. 80	5. 40	Vergilius Maro ed. Ribbeck. Ed. II	1. 50	2. —
Remigii Autissiodorensis in artem Donati latin. comen. ed. Fox	1. 80	2. 20	Enclitica et Georgica	— 45	7. —
Rhetores Graeci ed. Spanget. 3 voll.	9. 50	—	Aeneis	— 90	1. 30
Rutilius Namatianus ed. Müller	— 75	1. 10	ed. Gühling. 2 voll. Vol. I	— 45	7. —
Sallustius ed. Kussner	— 45	— 75	Enclitica et Georgica	— 90	1. 30
Sezen. Rom. poes. fragm. ed. Ribbeck	3. —	10. 20	Vol. II. Aeneis	2. 40	2. 80
Scribonii Largi comp. ed. Helmr. Reich	1. 80	2. 20	Virgilii gramm. ed. Humer	2. 40	2. 80
Scriptores originum Constantino-politazarum ed. Preger. Fasc. I	4. —	4. 50	Vitruv. clar. op. ed. Weber	2. 40	2. 80
sacri. Fasc. V	6. —	6. 30	Vitae sanct. IX metr. ed. Hauser	3. —	3. 60
Seneca (phil.) opp. ed. Haase. 3 voll.	8. 10	10. —	Vitrullii de architectura libri X	5. —	5. 60
Suppl.	1. 40	—	Iterum ed. F. Ross	— 75	1. 10
(I. 2) de benef. de Clem.	2. 40	2. 80	Xenophonis expeditio Cyri ed. Gemoll. Ed. min.	1. 20	1. 60
ed. Hostius	2. 40	2. 80	Ed. maior	— 90	1. 30
(III) epistolae ed. Haase	5. 60	6. 20	hist. Graeca ed. Keller. Ed. min.	— 20	1. 30
			institutio Cyri ed. Huy. Ed. min.	1. 50	2. —
			Ed. maior	— 45	7. —
			commentarii ed. Gilbert. Ed. min.	1. —	1. 40
			Ed. maior	1. 35	2. 10
			scripta min. ed. Dindorf. 2 fascic.	10. —	10. 20
			Zacharias Rhetor. Kirchengesch. v.	10. —	10. 20
			Shrens u. Krüger	10. 50	22. 50
			Zonaras ed. Dindorf. 6 voll.	10. 50	22. 50

Iamblichus
" of Chalcis.
IAMBLICHI

PROTREPTICUS

AD FIDEM CODICIS FLORENTINI

EDIDIT

HERMENEGILDUS PISTELLI

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXXXVIII

R

186.4
J 27ap

PRAEFATIO.

Iamblichi Protrepticum qui ante me ediderunt Iohannes Arcerius Theodoretus (Franekerae a. 1598) et Theophilus Kiessling (Lipsiae a. 1813) codicibus usi sunt mendis turpissimis scatentibus, quorum exiguum admodum partem sustulit editorum sollertia. Ac 'bonus' quidem Arcerius ita frequenter et vehementer vituperatus est ab doctis hominibus, ut pudeat nunc maledicta maledictis addere¹⁾. Aliquanto melior est Kiesslingii editio, qui nonnulla et ipse ex ingenio emendavit²⁾, saepius autem nova damna intulit, cum locos non paucos vel sanissime traditos 'corriget', id est foedissime corrumpet. Exempla colligat quivis ex quavis fere pagina: adferam nonnulla. P. 60, 21 distinguit θεωρίας ἀμηγάνους, τὸ κάλλος ἀτενί-

1) Quae ab Arcerio dicenda erant dixit Nauckius in Prolegom. ad Vit. Pyth. p. V adn. Neque desunt in Protreptico Arcerii emendationes et correctiones quae iniquius esse Cobeti iudicium testentur.

2) Invenerat p. 9, 7 τῷ σώματι vel τῷ σώματι τὸ σῶμα, 15 τε, 16, 1 ἀποτρέπει, 18, 21 οὕτως vel ὅντος, 29, 10 ταῦτα, 36, 24 τοιαῦτα, 49, 12 ἕνεκα τούτου etc.; coniecit τῷ τὸ σῶμα, γε, προτρέπει, ὅντως, ταύτης, τοιαῦται, ἕνεκά του etc., quae nunc omnia ut Kiesslingius correxerat obtulit codex Florentinus. Praeterea cf. Adnot. Crit.

ζοντες κτλ. ('difficillimis contemplationibus occupati, pulchritudinem animo intuentes' etc.), quamvis vel Arcerius verum vidisset. P. 116, 13 de coniectura scribit *μη παρορᾶν τὰ ἀπολλύμενα καὶ διαφθ.*, ἅτε τῆς τοῦ κόσμου κτλ., nimirum quia non intellexerat participia ex verbo *παρορᾶν* (i. *περιορᾶν*) pendere. P. 122, 20 addidit post *μεταλαβεῖν* voculam *ἐξ*, 'quum *δοκιμάζεσθαι* non cum simplici genitivo construatur'! Contra p. 57, 16 quod pro absurdo *ποιητοῦ* verissime coniecerat Vulcanius (immo Anonymus) *ποιητικοῦ*, sprexit Kiessling, 'nam τὸ *ποιητὸν* nonnumquam idem est quod τὸ *ποιητικόν*'; neque felicius p. 34, 24 ex vitiosa apographorum scriptura *αὶ δ' ἄλλαι τὴν* elicuit *αὶ τὴν ἄλλην*, cum dudum rem acu tetigisset Vulcanii (i. Anonymi) coniectura *αὶ δι' ἄλλο* (at *ἄλλα* cod. Flor.) *τὴν*. Accedit quod et ipsis subsidiis quae ad manum haberet, Arcerianam dico editionem et Cizensem codicem, satis neglegenter usus est¹⁾; neque Parisiensem librum ipse vidit neque Scaligeri emendationes; sed perscrutatus est editionis Arcerianae exemplum in bibliotheca Senatus Lipsiensis asservatum, cuius marginibus vir quidam doctus adscripsit quae ex codice Parisiensi in Berolinense editionis Arcerianae exemplum Nicolaus Rigaltius transtulerat (v. Kiesslingii Praefat. p. XII). Ita factum est ut interdum Scaligero libri Parisiensis vitiosas scripturas tribueret (ex. gr. p. 121, 15 *ὕπερ-τατον* pro *ὕπερ πάντων*), Scaligeri autem coniecturas

1) Ex. gr. p. 15, 6 extat *ἡγεμόνι* in editione Arceriana, omittit Kiesslingius etiam in interpretatione latina. De Codice Cizensi cf. Nauck p. XL sqq. et quae ipse disputavi in Comperettii *Mus. ital. d'antich. class.* II p. 466.

vel omnino praetermitteret vel libro Parisiensi adscriberet (ex. gr. p. 110, 15 *δγκον* [sic etiam cod. Flor.] pro *ολκον*).

Latina etiam Kiesslingii interpretatio, quamquam longe exsuperat bonitate Arcerianam qua nihil potest esse mendosius, omnibus numeris absoluta in Platoniciis¹⁾ praesertim et Aristotelicis excerptis iudicari nequit. Ab ea tamen me esse adiutum ingenue fateor; neque Kiesslingio sunt omnia vitia opprobrio vertenda, cum loci permulti graviter corrupti neque verti neque intellegi ullo modo possent.

Longe meliora me praestitisse in editione mea sine arrogantiae crimine affirmare possum, siquidem non ex ingenio et doctrina editoris haec laus accessit, sed ex virtute codicis Florentini (Laurent. LXXXVI, 3; cf. Bandini III, 286 sq. Cobet, *Mnemos.*² II [1874], 261 sqq. Nauck l. c. p. XXXIII sqq.), quem archetypum esse omnium quotquot extant librorum primus edixit Cobetus, firmissimis autem, ut opinor, argumentis ipse demonstrare conatus sum *Mus. ital.* l. c. p. 457 sqq. Florentini igitur archetypi ope innumera vitia sunt sublata vel saltem detecta, manent alia quae meliore nunc spe licet procurent ingeniosi homines de tradita scriptura edocti²⁾. Equidem non hoc mihi

1) In Platoniciis excerptis Ficinum est plerumque secutus Kiesslingius (cf. Praef. p. XV), ita ut locorum quos Iamblichus mutaverit, immo vero corruperit, nullam rationem in interpretatione haberet.

2) Codicis Florentini lectiones tantum non omnes iamdudum publici iuris fecerant Cobetus (op. cit.), Hillerus (*Jahrbücher für Phil.* CVII [1873], p. 387 sq.), Vitellius (*Mus. it.*

proposui ut Iamblicheum centonem emendarem, verum ut codicis Florentini scripturas quam accuratissime referrem. Codicem igitur ita contuli, ut nulla me effugisse memoratu digna acriter contendam; et quamquam, paucis exceptis locis, priorum editionum discrepantes scripturas in adnotatione non commemoravi, fidem mihi vel tacenti haberi velim; quod ab omnibus me facile impetraturum confido qui sciant singulas editionis meae plagulas cum Cod. Flor. ab H. Vitellio rursum esse conlatas. Litterarum compendia aliquoties in adnotatione critica commemoravi, cum propter perplexas eorum formas (quo de diligenter disseruit Nauckius l. c. p. XXXVII sqq.) quid in Florentino legeretur in dubium vocari posset: in *ν ἐφελκυστικῶ* ante consonantes ponendo, in *ὕγεια* vel *ὕγεια* scribendo, *τέλειος* vel *τέλειος*, *τελειοῦσθαι* vel *τελειοῦσθαι*, *γίνεσθαι* vel *γίνεσθαι*, *οὕτω* vel *οὕτως* sim. optimum codicem sum secutus. Ubique vero scripsi *ζῶον*, *σῶζειν*, *θνήσκειν*, *μιμνήσκειν* sim., quamvis *ζῶον*, *σῶζειν* etc. constanter praebeat codex, et in verbis *σῶζειν θνήσκειν μιμνήσκειν* i perperam additum putet Cobet, Miscell. Crit. p. XV. Praeterea tacite plerumque mutavi interpunctionem et, cum a recepto usu discreparent, accentus. Numerorum notas marginibus in codice adscriptas,

di antich. class. I p. 10 sqq.), unde multo emendatiora proponere poterat doctissimus Aristoteleorum fragmentorum editor Valentinus Rose (in exemplo Teubneriano). Martinus quoque Schanzius, in Platonis dialogis, quos post annum MDCCCLXXIV locupletissimis adnotationibus instructos edendos curavit, utitur quidem Cobeto, sed desultoria ut videtur opera: v. ad Gorg. 493 A. Menexen. 248 A etc.

quibus *εὐνοίας* bona *ἀνοίας* mala (p. 101, 17 — 103, 20) numerabantur, omnino abiciendas duxi, cum neque ordine distribui possent, neque rebus ab Iamblichio disputatis satis responderent, neque illius loci difficultatibus explanandis ullo modo inservire viderentur.

Praeter Arcerium et Kiesslingium operam Protreptico emendando dederunt Anonymus quidam¹⁾, Scaliger²⁾, Fabricius (*Zeitschr. für die Alterthumsw.* 1840, n. 1 sqq.), Hemsterhusius (ib. 1838, n. 111), quorum tamen coniecturas plerasque silentio praeterii (quas enim vitiosas scripturas temptaverant Florentinus codex plerumque sanavit); itemque apographorum nullam habui rationem, cum neque in Vaticano neque in Laurent. LXXXVI, 29, quos libros ipse contuli, quamquam ceteris omnibus longe praestant, ullam lectionis discrepantiam invenerim, quam equidem memoratu dignam iudicarem. Sed non inutile videtur omnia recensere apographa quotquot mihi huc usque innotuerunt.

I. Vatican. Gr. 1028, saeculi, ut opinor, (cf. Vitelli, praefat. in Philopon. Phys. p. XV) XIV. — II. Laur. LXXXVI, 29, saec. XV. — III. Paris. gr. 1981,

1) Anonymi (de quo v. Nauck, l. c. p. IV, itemque *Mus. ital.* l. c. p. 468) emendationes vel coniecturas in adnotatione ad pp. 19, 9. 34, 19. 47, 21. 59, 28. 60, 7. 113, 3. 118, 10. 123, 27. Kiesslingii errore deceptus Vulcanio tribui.

2) De Scaligero cf. Nauck, l. c. p. XXIX sq. *Museo ital.* l. c. p. 468. Emendationem *διαβάθρας* (p. 125, 4) Scaligero dubitanter tribui; abest enim nota *Sc.* vel *Scal.* quae in Exempl. Arcer. Berol. Scaligeri coniecturis adponitur.

saec. XVI. — IV. Paris. gr. 2093, saec. XV. — V. Marc. Ven. 243, saec. XV. — VI. Cizens., saec. XVI. — VII. Franequeranus, saec. XVI (a. 1548). — VIII. Memmian., ex quo Sam. Tennulius quartum Iamblichi librum descripsit. — IX. Neapolit. III B 20, saec. XVI.¹⁾

Testimonia qua potui diligentia collegi. Quae ad cap. vicesimum afferrem nulla inveni. Aristotelem et in hac Protreptici parte latere censuit Hirzel, argumenta attulit nulla. Item ex Aristotele fluxisse putat Diels (p. 489 dissertationis in Addend. ad p. 24, 14 laudatae) quae leguntur p. 7, 12 sqq. editionis nostrae et alterum Iamblichei Protreptici caput praenunciant. Multa quidem in medium proferre poteram testimonia ubi (cap. XXI) de Symbolis Pythagoricis disputat Iamblichus; quod non feci ne *πάρεργον ἔργον ὡς ποιεῖσθαι* viderer.

Indices huic editioni addi volui duos²⁾, alterum *nominum*, scriptores praesertim complexum quos Iamblichus compilavit vel commemoravit, alterum *verborum* in quem omnia quibus utitur vocabula recepi, praeter quae vel admodum vulgaria essent, vel

1) His codicibus addas: 1. cod. Vindobon. (Nessel, catal. IV p. 8 sq. cod. XI); 2. cod. Monacens. 392 quem commemorat Rose, *Arist. fragm.* ed. Teubn. p. 66; 3. cod. Escorial. (Graux, *Essai sur le fond grec de l'Esc.*, p. 265 Y — I — 1, cf. p. 442); 4. cod. Taurin. (Pasini, catal. I p. 327 sq.). Et hos omnes ex uno codice Florentino fluxisse satis superque ipsae Protreptici et libri quarti in Nicomachi Arithmetica inscriptiones ostendunt.

2) In Indice nominum latine scripsi quae ad testimonia pertinerent. Uncis adhibitis indicavi quae ex Scholiis excerpti.

in Platonis locis tantum aut in Pseudoarchytae¹⁾ fragmentis reperirentur.

Quae silentio praeterii ne adnotationem scripturarum haud satis probabilium farragine onerarem, item observationes et emendationes quas dum hic liber typis describebatur H. Vitelli mecum communicavit, omnia denique quae retractanda viderentur coniciam nunc in

Addenda et Corrigenda.

P. 7, 2 'Verba *πάσας δὲ παιδείας* si auctoris nostri in scribendo diligentia esset maior, delenda censerem' K || p. 10, 5 lege τὰ μικρὰ || p. 14, 11 de v. *ἐπεισοδιώδη* (coniectura eam assecuti erant Hemsterhusius et Christ. Godofr. Müller) cf. Iamblich. ap. Stob. Ecl. II 8, 4 (v. II p. 175, 4 Wachsm.). Friedlein, Index ad Procl. in Euclid. s. v. Busse praef. in Porphy. Isag. p. VII. *ἐπνοσιώδη* scripserat K de Scaligeri coniectura (*ἐπεισιώδη* Laur. 86, 29 et A) || p. 15, 18 et 16, 8 'paenitet me nunc futilis coniecturae, qua Crotone saniora verba *φύσεων* et *φύσιν* attrectavi'. Vitelli || p. 16, 20 *πράγμασιν*] omnibus in rebus humanis et N. Scutellius vertit (de secta Pyth. p. 28); qui codice, ut videtur, non spernendo usus quaedam ex Protreptico latine excerpsit in libro qui inscribitur '*Iambl. de Myster. Aegypt. etc. Nicolao Scutellio interprete. Adiecti de vita et secta Pythagorae Flosculi, ab eodem Scutellio ex ipso Iamblichō collecti*' (Romae a. 1556) || p. 18, 27 verba καὶ ἐπιστημῶν vel propter communem formam suspecta non respicit lambl. in explicatione p. 19, 18 sq. || p. 19, 7 'Schneider in lexico suo

1) Archytae philosopho Tarentino adscribenda esse quae ex libro *Περὶ σοφίας* adferuntur (pp. 16—24) fragmenta, vix erit qui credat. Si quis aliter censeat, per me licet restituat doricam dialectum qualem Archytae restituendam ducit Blassius in *Mélanges Graux* p. 573 sqq. Ego contra bene multas vulgares formas patienter tuli, sed in aperto est ne personatum quidem Archytam modo *ἐντὶ* modo *ἐστὶ* scribere potuisse.

dubitat de forma *ὀπτιζειν* K, qui tamen addit 'quo iure, non video'. Dielesio venit in mentem Dorica vox *ὀπτίλλος*: 'der metonymische Gebrauch des Wortes *ὀφθαλμός* (Xenoph. Oec. 12, 20 *δεσπότου ὀφθαλμός*, vgl. Aesch. Cho. 933. Pers. 171 etc.) würde den halbpoetischen Ausdruck erklären.' || p. 20, 8 *ὀρμή* et *ἀρχή* etiam alibi confunduntur, velut Arist. Phys. B 1, 192^b, 18 (cf. Philopon. ad h. l. p. 203, 18 ed. Berol.) || p. 21, 19 *αὐτᾶς*] *ἐκάστω* perperam Mullach || p. 23, 8 *ἀναλύειν* voluit Anon. cf. p. 26, 16. 30, 11. 70, 14. 93, 25 al.; at p. 83, 27 sq. *εἰ βουλομένηθα ὄντως ἐθδαιμονήσειν*. || p. 23, 14 *ἱκανός ἤ* scr. K. || p. 24, 14 *Πυθ. διαίτ.*] v. nunc H. Diels, Zu Aristoteles Protreptikos und Ciceros Hortensius (Arch. für Gesch. der Philos. I, 4) p. 489 n. 20 || p. 27, 1 codicis *ποιεῖσθαι* vertit 'per alios faciendum curare' et καὶ <τὸ> *χρησθαι* scribi vult Cobet (Mnemos.² II p. 264), qui Platonis verba (Euthyd. p. 289 B) non agnovisse videtur || p. 30, 25 certum est Platonem solis genuinisque formis uti *φιλόνομος*, *φιλονικία* etc. Sed dudum ante Iamblichum (in Vit. Pyth. *φιλόνομος*, *φιλονεικία* constanter praebet F) irrepserant *φιλόνομος*, *φιλονεικία* etc., quas vel sano alioquin iudicio grammatici defendere conati erant. Item p. 62, 13 *θρυλλοῦσιν*, p. 68, 8. 11 *ἐργμοῦ* codicis scripturas servavi || p. 31, 1 *φιλομαθείας* poterat fortasse servari || p. 34, 5 adn. adde Dielesii dissertationem in Addendis ad p. 24, 14 laudatam || p. 34, 7 l. *εἰνῇ* || p. 34, 13 sq. *τὸ δ' οὐκ ἔχον*] *τὸ δ' ἄλογον* K ex apogr. Ciz. || p. 34, 19 *mentis igitur et intelligentiae causa* vertit Scutellius (l. c. p. 32) || p. 35, 22 *συνάψαντας* malit K || p. 36, 27 cf. Diels op. cit. p. 485 n. 13 || p. 37, 3—9 cf. Aristot. ap. Stob. Flor. III, 54 (Fr. 57, Rose ed. Teubn.). Diels op. cit. p. 480 sqq. || p. 37, 6 *πλέον θάτερον ἀπεργάζεσθαι* Plat. Phaedon. p. 114 E (infra p. 71, 11). Cf. Euthydem. p. 280 E (supra p. 25, 17) || p. 37, 23 adn. ante 41, 2 adde 40, 13 || p. 40, 23 sq. subestne senarius *πνεῖν γὰρ οὐδὲς βούλεται πολὺν χρόνον?* || p. 41, 16 sq. cf. supra p. 27, 13 sq. (Plat. Phaed. p. 80 A) || p. 42, 19 *κυβεῖ* l. *κυβεῖ-* || p. 43, 1 l. *φρονήσεως* || p. 43, 3 *κρίνεται* Scaliger || p. 45, 7 'Perverse in verbis *τὴν μεγίστην ἀπ' ἀνθρώπων οὐσίαν* eiecit Kiessling praepositionem, neque felicius ipse κατ' ἀνθρώπων conieci. Ut enim Lysias Plato

Aeschines alii (v. Steph. Thes. s. v. ἄνθρωπος p. 785 D) ἐξ ἀνθρώπων dixerunt τὰς γραφάς, τὰς πληγὰς, τὰ πράγματα, τὴν εὐδαιμονίαν, τὸ κάλλος (τὸν ἐξ ἀνθρώπων πλοῦτον Dionys. Hal. A. R. Excerpt. l. XII, 1 p. 173, 10 Kiessl. 686, 22 Prou; quo de v. Cobet, Obs. ad Dion. Hal. p. 13), ita nullus nunc dubito quin scripserit Aristoteles τὴν ἐξ ἀνθρώπων οὐσίαν (*divitias hominum modum excedentes*). Sed si ipsis Aristotelis libris adhaeserat interpretamentum *μεγίστην*, non is erat Iamblichus qui putidum emblema detegeret: certe idem sexcentas codicum platonicorum corruptas scripturas integra fide servavit. In Iamblichō igitur retinendum fortasse *μεγίστην*, sed ἀπ' in ἐξ utique mutatum oportuit'. Vitelli || p. 45, 21 τοῦ φρονεῖν abesse malim || p. 46, 19 verba καὶ τὸ δῆλον et 20 καὶ τὸ σαφές delet Rose || p. 47, 14 πῶς voluit et A in Castigg. || p. 47, 21 πολὺ τι. τίς ἂν scr. K || p. 48, 4 in *Tyrrhenia* vertit Scutellius (p. 34) || p. 48, 7 memor erat Vitelli loci Platonici ab ipso Iamblichō (p. 68, 7) descripti || p. 48, 25 τὸν κατὰ νοῦν βίον scribendum videtur, cl. p. 4, 2. 19. 56, 13 al. || p. 49, 16 interpolatum esse ὅτι et res ipsa docet et similis locus Aristot. de part. anim. A 1. 639^b, 18 sq. Nimirum ἀποδίδωσιν ὁ τὴν τέχνην ἔχων λόγον δι' ὃν γράφει καὶ οὐ ἔνεκα, sed ignorat idem καθὸ τεχνίτης quae ad philosophum pertinent, melius esse scilicet τὸ οὐ ἔνεκα quam τὸ διὰ τοῦτο γιγνόμενον. Ceterum paulo ante scribendum ὁ τὴν γραφικὴν ἔχων vel ὁ τὴν <γραφικὴν> τέχνην ἔχων (cf. p. 50, 7 sq.) suspicabatur Vitelli || p. 51, 13 ἐρώτησιν l. ἐρώτησιν, || p. 51, 22 ψυχὴν l. ψυχὴν || p. 52, 3 post τέλος adde comma || p. 52, 7 adn. coniectura τῷ Scaligero debetur || p. 53, 23 adn. similiter ἐπιδώσω pro ἐπιθήσω scribi vult Nauck in versu Iliadis Ψ 796 || p. 53, 24 ἐλοιμέθ' ἂν debetur A in Castigg. || p. 55, 1 ne δὴ conicias cf. Bonitz, Index Arist. p. 167^a, 15 sqq. || p. 55, 7 sqq. cf. Diels op. cit. p. 492 sq. || p. 55, 18 πρᾶττει voluit et Scaliger (erat in A πρᾶττειν) || p. 55, 18sq. μιμούμενος καὶ ἀποβλέπων de altera Vitellii coniectura scribendum erat, cl. Iambl. lib. III p. 224, 24 Villos. πρὸς ἅπερ ἀποβλέπων τις καὶ μιμούμενος || p. 56, 8 lege ἤμεν et dele adnotationem || p. 59, 14 num delendum ἀπό? || p. 60, 12 adn. αἰσθάνεσθαι l. αἰσθάνοιτο || p. 61, 5 adn. scilicet et hic et in

summario coniecerat Vitelli παρὰ || p. 69, 20 adn. l. delevit. A in Castigg. || p. 70, 2 l. Πηνελόπης || p. 71, 17 adn. l. Plat. apol. Socr. p. 29 D—80 B || p. 72, 4 adn. post 91, 26 sqq. adde 99, 16 || p. 73, 18 adn. pro PK l. PAnon. || p. 74, 22 l. καταφαίνεται || p. 78, 26 adn. l. A et Cobet ex P || p. 80, 3 προσβάλλοντα et Anonymus voluit || p. 86, 3 ἐναργῶς scribendum, ut A coni. in Castigg.; cf. p. 5, 20 || p. 95, 6 adn. excidit accentus in vocula ἄν || p. 96, 29 'praetulerim οὐχ οἶόν τε <οὔτε> ὁπὲ ἀρξαμένῳ οὔτε κτλ.' Vitelli || p. 97, 23 sq. καταχρώμενος — πονηρὰ[χρώμενος], vel χρώμενος — πονηρὰ καταχρώμενος malit Vitelli || p. 98, 6 adn. excidit accentus in verbis εὖ ποιητικὸς || p. 98, 19 adn. cf. etiam p. 95, 6 || p. 98, 24 adn. ταύτῳ ἐστὶν ἡ ζωὴ καὶ l. ταύτῳ ἡ ζωὴ ἐστὶ καὶ || p. 99, 27 λείπεσθαι ἀνταλλάττεσθαι (vel ἀλλάττεσθαι) coni. Vitelli. de ἀθάνατον = ἀθανάτων τι v. Krüger ad Thuc. 2, 91, 3 || p. 104, 27 fort. τῆς <Πυθαγορικῆς> αἰρέσεως, vel cl. p. 105, 21 <τῆςδε> τῆς αἰρέσεως || p. 106, 9 calidius fortasse recepi ἀλλήλους ex Vit. Pyth. cf. Rittershusius ad Porphy. Vit. Pyth. p. 21 Knster || p. 106, 10 sq. cf. et Vit. Pyth. p. 158, 9 sq. Nauck || p. 106, 15 ἀκροαματικὸν A in interpretatione latina, itemque in Castigg. || p. 106, 19 sqq. cf. et Vit. Pyth. p. 61, 10 sqq. Nk. || p. 108, 5 μὴ l. μὴ || p. 108, 14 μεταφύττει; cf. 125, 12 sqq. || p. 108, 17 Vitellii emendationem κατ' ἰδίαν δὲ praecepit Scutellius (p. 44) qui vertit: *communiter quidem — privatim vero* || p. 110, 6 adn. l. τοῦτοις, sed praestat fortasse totam adnotationem induci || p. 113, 3 ὠνέεται] cf. U. v. Wilamowitz-Moellendorff, Homerische Untersuchungen p. 317 n. 26 || p. 113, 13 verba ξεῖ — θαλπόμενος post καλούμεν (v. 12) transposuerit Vitelli || p. 113, 15 adn. excidit accentus in voce γνώμην || p. 113, 24 l. ὀφθυμίας || p. 115, 20 an ἐκεῖνο προλέγει; || p. 116, 1 adn. l. τὸ alterum addidit K || p. 116, 8 ξωωδίας legendum esse viderant A in Castigg., Anonym., Scutellius, qui vertit (p. 48) *cum sensualitate* || p. 116, 13 adn. cf. etiam Cobet, Miscell. Crit. p. 581 || p. 116, 25 philosophandum ergo est vertit Scutellius (p. 48) || p. 117, 4 adn. pro 15, 14 et 36, 11 l. 15, 4 et 32, 11 || p. 117, 8 benignus esto et dapsilis, ut A voluit, vertit Scutellius (p. 48) || p. 118, 4 σῆλζον coni. Goettling || p. 119, 24 αὐτὴν pro ἐαυτὴν requirit Anon. || p. 120, 10

προσέχεσθαι scripserat K || p. 120, 20 alterum μὴ deleri iussit Anon. || p. 121, 19 adn. αὐτὸν debetur Arcerio (in Castigg.) || p. 122, 12 sq. *sed ad sacrificia, quamvis alio tempore sint neglecti, adduc ipsos ad te vertit* Scutellius (p. 50), Kiesslingii emendationem occupans || p. 123, 8 *neque propinquorum* (τῶν πέλας) *clade laetatur* vertit Scutellius (p. 51) || p. 124, 10 adn. post littera ρ adde ῖ || de forma ἐρῶθῖνον nunc dubito, nam veriloquium quod Iamblichus subicit commendare videtur alteram formam ἐρῶθῖνον. Potuit certe ἐρῶθῖνόμενον pro ἐρῶθῖνων scribere || p. 125, 4 adn. excidit accentus in voce διαβάθρας || p. 128, 19 dele cancellos et adnotationem || p. 128, 25 l. οὐχ (est in Cod. οὐκ).

Restat ut amplissimis viris, quorum humanitate in hoc opere perficiendo sum potissimum adiutus, in primis Hermanno Diels, a quo nonnullas emendationes et correctiones accepi, et Ottoni Hense, cui debetur si quae ex Iamblichi Protreptico (p. 8, 17—19. p. 8, 20—p. 9, 2. p. 9, 8—11. p. 32, 13—15) excerpserit in Florilegio Stobaeus critico quem vocant apparatu instructa proponere potui, gratias maximas agam, maiores etiam habere profitear. Hieronymo Vitelli, qui auctor mihi fuit ut Protrepticum edendum susciperem, quid et ipse debeam et haec Iamblichei operis editio primo quidem adspectu docti homines iudicabunt. Neque minori me beneficio obstrinxere Laurentianae Bibliothecae, itemque Vaticanae Marcianae Berolinensis Parisiensis Praefecti, qui et Iamblicheorum librorum copiam fecerunt et quae mea scire interesset mecum liberalissime communicaverunt.

Scr. Florentiae mense Septembri

a. MDCCCLXXXVIII.

H. Pistelli.

Notarum explicatio.

F = Laur. LXXXVI, 3, ex quo in adnotatione refertur
nulla nota adhibita.

A = Arcerius.

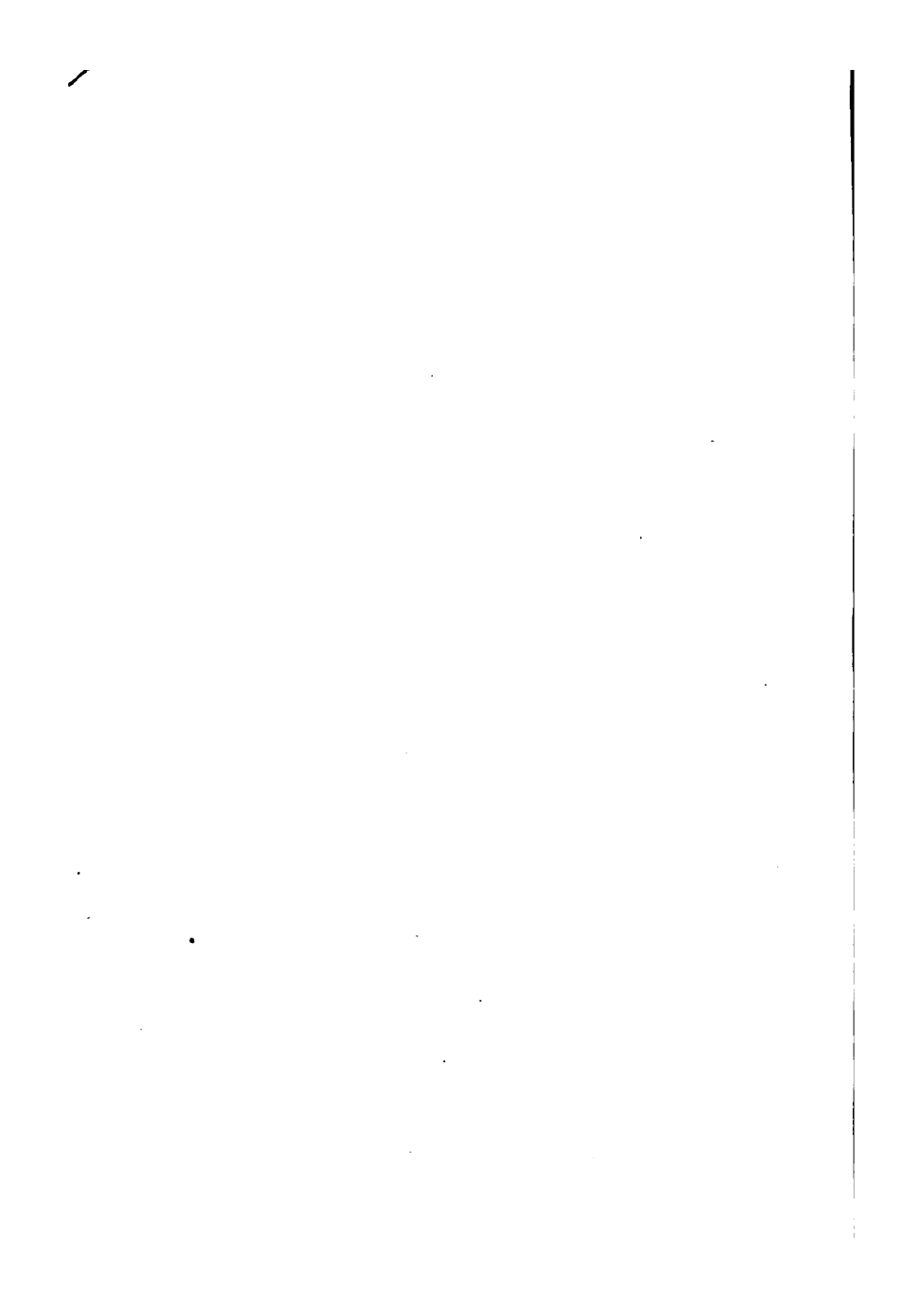
K = Kiessling.

P = Plato.

Florilegii Stobaeensis	{	A = cod. Vindobon.
		L = cod. Laur. VIII, 22.
		Br = cod. Bruxell.
		M = cod. Escorial (de M ^d cf. Mus. Rhen. 39 p. 359 n.).
		A = cod. Paris. 1984.
		Tr = ed. Trincav.

NB. In adnotatione critica Summariis subiecta, notis 'h. l.'
(= hoc loco) Summaria indicavi quae in codice ante Protrep-
ticum leguntur, foliorum numeris eadem Summaria iterum in
marginibus paginarum singula singulis capitibus adscripta.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ
ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΕΠΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

Α Τίς ἡ ἀρχὴ κατὰ Πυθαγόραν τῆς εἰς παιδείαν καὶ φιλοσοφίαν εἰσαγωγῆς, καὶ πῶς κοινοτάτη ἐστὶ καὶ εἰς πάντα τὰ εἰς φιλοσοφίαν ἀγαθὰ διατείνουσα, τίς τε αὐτῆς ἡ τάξις καὶ ὅτι τριχῇ διαιρεῖται, καὶ πῶς αἱ 5 πρόεισιν ἐπὶ τὸ καθαρώτερον.

Β Γνωμικὰ ὁμοιώματα προτρεπτικὰ ἀπὸ τῶν ἐναργῶν πᾶσι κινουῦντα ἡμῶν τὴν προθυμίαν ἐπὶ τὸ γενναίως ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς κοινῶς κατὰ πᾶσαν αἵρε- 10 σιν νοουμένης ἀρετῆς.

Γ Πυθαγορικὰ γινῶμαι προτρεπτικὰ ἔμμετροι, εἰς πᾶσαν τὴν ἀρίστην καὶ θειοτάτην φιλοσοφίαν παρακα- λεῖν δυνάμεναι.

Δ Ἐπιστημονικὰ ἔφοδοι εἰς προτροπὴν τείνουσαι τῆς θεωρητικῆς φιλοσοφίας μετὰ τοῦ καὶ διδασκαλίαν παρ- 15 ἔχειν ὅσον τε καὶ ἡλίκον ἀγαθὸν ἐστὶν ἡ σοφία καὶ διὰ τίνεας αἰτίας περισπούδαστον τοῖς εὖ φρονούσι.

p. 4 K.

Ε Πυθαγορικὰ ἰδίως προτροπαὶ πολὺ παραλλάττου- σαι τὰς παρὰ τοῖς ἄλλοις φιλοσόφοις παρακλήσεις καὶ ἰδίας ποιούμεναι τὰς ἐφόδους. 20

Ζ Σύμμικτοι προτροπαὶ πρὸς τε τὴν πρακτικὴν καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν καὶ πρὸς τὴν τῆς τελειοτέρας κατὰ νοῦν σοφίας κτῆσίν τε καὶ χρῆσιν.

1 De Summariis cf. Nauck Vit. Pyth. p. 1 || 2 τίς ἀρχὴ fol. 47 b || 16 ἐστὶν ἀγαθὸν h. l.

Ἰδιάζουσαι παρακλήσεις πρὸς τὴν θεωρητικὴν φιλο- Z
σοφίαν καὶ διαφερόντως τὴν κατὰ νοῦν ζωὴν, αἱ μὲν
ἀπὸ τῆς τοῦ ὄντως ἀνθρώπου φύσεως, αἱ δὲ ἀπὸ τῶν
ἐναργῶν ὑπομιμνήσκουσai τουτὶ τὸ προκείμενον.

5 Ἐπομνήσεις ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν παραμυθού- H
μεναι τὸ πρῶτως ὀρεκτὸν καὶ δι' ἑαυτὸ αἰρετὸν φιλο-
σοφίας, ἐναργῶς τε προάγουσαι εἰς τὴν προτροπὴν ἀπὸ
τῶν γνωρίμων τοῖς πᾶσιν.

Ἀπὸ τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἐφοδος εἰς προ- Θ
10 τροπὴν κατὰ τὴν Πυθαγόρου ἀπόκρισιν, ἣν εἶπε τοῖς
ἐν Φλιοῦντι πυνθανομένοις τίς ἐστὶ καὶ τίνος ἔνεκα
γέγονε· ταύτη γὰρ ἐπομένως συλλογιζόμεθα τὴν προ- p. 5 K.
τροπὴν ὅλην.

Ὅτι καὶ μεγάλας ὠφελείας παρέχεται πρὸς τὸν βίον I
15 ἡ θεωρητικὴ φρόνησις, ὑπομνήσεις πλείονες καὶ ἀπὸ
πλειόνων ἀφορμῶν τρόποι τε τῆς χρείας ὑποδείκνυνται
διάφοροι καὶ πρὸς πολλὰ τέλη τῶν συμφερόντων ἡμῶν
συμβαλλόμενοι.

Ὅτι τῷ τὸν κατὰ νοῦν ἐλομένῳ βίῳ καὶ τὸ χαῖρον ΙΑ
20 διαφερόντως ὑπάρχει.

Ἀπὸ τοῦ πρὸς εὐδαιμονίαν φέρειν φιλοσοφίαν τε- IB
λέως καὶ ἀληθῶς ἐφοδος εἰς προτροπὴν τοῦ φιλοσοφεῖν
τελέαν καὶ ἀνυσιμωτάτην.

Ἀπὸ τῶν περὶ φιλοσοφίας ἐννοιῶν ἐφοδοὶ εἰς προ- ΙΓ
25 τροπὴν κατὰ τὰς Πυθαγορικὰς ὑποθέσεις καὶ κατὰ τὰς
ἀληθεῖς περὶ ψυχῆς δόξας.

Ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ τῆς ὅλης ΙΔ
ζωῆς τοῦ φιλοσόφου ἀφορμαὶ εἰς προτροπὴν, ὁμοῦ ἐξ

1 Summaria ε' et ζ' h. l. coniuncta sunt || 3 ὄντως fol. 57 a:
ὄντος h. l. || 6 πρῶτον fol. 58 b || αὐτὸ h. l. || 8 πᾶσι fol. 58 b || 19 fort.
χαίρειν cl. p. 160, 6 et 170, 3 Kiessl. || 23 τελέαν fol. 62 b: τελέως h. l.

ἀντιπαραθέσεως ἐπιδεικνύουσai ὅσῳ δὴ τινι προέχει ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῶν ἄλλων τῶν δοκούντων εὐδοκίμων εἶναι βίων.

IE Ἀπὸ τῆς παιδείας καὶ ἀπαιδευσίας ἡ προτροπή, εἰ
 p. 6 K. τὸ μὲν μέγιστον τῶν ἀγαθῶν, τὸ δὲ τῶν κακῶν μέγιστον, εἰ καὶ αὐτὰ τέ ἐστι τοιαῦτα καὶ ἔοικε τοιούτοις. τισὶν ἑτέροις οἷα πέρ ἐστιν αὐτὰ, καὶ ὅτι φιλοσοφία μὲν παιδείας ἐστὶν ἡγεμῶν, τὸ δὲ ἐναντίον κατάρχει ἀπαιδευσίας.

IF Ἄλλαι ἔφοδοι ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς παιδείας προ-
 10 τρέπουσαι ἐπὶ τὴν συγγενῇ πρὸς τὸ παιδεύεσθαι φιλοσοφίαν, τό τε ἔργον ὁμοῦ τῆς φιλοσοφίας ἐπιδεικνύουσai καὶ τὴν ὅλην αὐτῆς ἐπιμέλειαν περὶ τὰς ἀρίστας ἐνεργείας τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων.

IZ Ἀπὸ τῶν παλαιῶν λόγων καὶ τῶν ἱερῶν μύθων τῶν
 15 τε ἄλλων καὶ τῶν Πυθαγορικῶν ὑπομνήσεις εἰς προτροπὴν ἐπὶ τὸν σῶφρονα καὶ μέτριον καὶ κεκοσμημένον βίον· αἱ δὲ αὐταὶ μεταβάλλουσι τὴν διάνοιαν ἡμῶν ἐκ τοῦ πρὸς τὴν ἀκολασίαν καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡδονὴν βίου.

IH Ἀπὸ τῶν ἐναργῶς περὶ τὸ σῶμα φαινομένων τά-
 20 ξων καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸ κόσμου κατὰ τὴν ἀνάλογον μετάβασιν τῆς διανοίας ἐπὶ ψυχὴν μεταβαίνοντες ποιούμεθα τὴν προτροπὴν γνωρίμως τοῖς ἀκούουσι καὶ πιθανῶς διὰ τὸ ἀπὸ τῶν ἐναργῶν αὐτὴν προῖναι.

IO Ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν ἔφοδος εἰς προτρο-
 25 πὴν ὥς ὄντων κυριωτάτων εἰς εὐδαιμονίαν, καὶ ἀπὸ
 p. 7 K. τῶν ἀρετῶν ὥς αὐτάρκων ὑπαρχουσῶν πρὸς τὸν μακάριον βίον ἢ ὁμοία παράκλησις.

12 τό τε fol. 69 b: τό τε γὰρ h. l. || 15 sq. τῶν τε] τῶν om. h. l. ||
 16 πυθαγορείων p. 246, 13 Kiessl. || 18 sq. ἡμῶν πρὸς τὴν ἀκολ.
 καὶ τὸν κατὰ τὴν ἡδ. βίον h. l. || 23 γνωρίμοις h. l. || 24 προσεῖναι h. l.

Μεμιγμένοι ὑποθῆκαι προτροπαῖς κοινῇ διήκουσαι *K*
ἐπὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ μέρη πάντα τὰ ἐν φιλο-
σοφίᾳ καὶ τὰ τέλη τοῦ βίου, ὧν στοχάζεται ἡ ἀρετή.

Τίς ἡ συμβολικὴ προτροπὴ καὶ πῶς γίνεται διὰ *KA*
5 συμβόλων, ἀνάπτυξις τε καὶ κοινῇ τῶν συμβόλων καὶ
ιδία ἐκάστου, μόνον ἀπ' αὐτῶν τὸ προτρεπτικὸν ἐξη-
γουμένη ποσαχῶς γίνεται, τὴν δὲ ἄλλην πραγματείαν
περὶ τῶν συμβόλων ἀλλαχοῦ ὑπεριτιθεμένη.

IAMBLIXΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ P. 1 A. P. 8 K.

10

ΣΥΡΙΑΣ ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΕΠΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ.

I. Περὶ μὲν Πυθαγόρου καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν βίου
τῶν τε Πυθαγορικῶν ἀνδρῶν τὰ σύμμετρα ἐν τοῖς πρὸ
τούτων εἰρήκαμεν, ἀρχώμεθα δὲ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ τῆς
15 αἰρέσεως ἀπὸ τῆς κοινῆς εἰς πᾶσαν παιδείαν καὶ μά-
θησιν καὶ ἀρετὴν παρασκευῆς, ἥτις οὐ κατὰ μέρος
ἀπολαβοῦσα πρὸς ἓν τι τῶν πάντων παρασκευάζει τὸν
ἄνθρωπον ἐπιτηδεῖον, ἀλλ' ὥς ἐπὶ πλεονεξία εἰπεῖν τὰς ἐν
αὐτῷ προθυμίας προτρέπει εἰς πάντα μὲν τὰ μαθη-

2 τὰ πάντα τὰ ἀγ. h. l.: πάντα ἀγ. fol. 73 a || πάντα ἐν φιλ.
h. l. || 4 γίγνεται h. l. || 5 sq. κοινῇ τῶν συμβ. καὶ διὰ ἐκάστου αὐτοῦ
h. l. || 7 ποσαχῶς] πῶς ἀρχῇ fol. 76 b || 10 sq. προτρεπτικός ἐπὶ φιλο-
σοφίαν in indice libr. Iambl. (f. 1 a): πυθαγορείων ὑπομνημάτων
περιχ' τοὺς προτρεπτικούς λόγους εἰς φιλοσοφίαν (cf. lemmata
Stobaei floril. II 40. XLIII 71. VI 41, itemque XLVI 70) in in-
scriptione: πυθαγ. ὑπομνημ. <λόγος δεύτερος> περιέχων τοὺς
προτρ. λόγ. εἰς φιλ. Fabricius (Zeitschr. für die Alterthumsw.
1838, 111) || 14 ἀρχώμεθα A: ἀρχόμεθα.

- ματα, πάσας δὲ τὰς ἐπιστήμας, πάσας δὲ τὰς ἐν τῷ
 10 K. βίῳ καλὰς καὶ γενναίας πράξεις, πάσας δὲ παιδείας,
 καὶ ὥς ἔπος εἰπεῖν πάντα ὅσα μετέχει τοῦ καλοῦ. οὔτε
 γὰρ ἄνευ τοῦ προτραπῆναι οἶόν τε ἐστὶν ὁρμῆσαι ἐπὶ
 τὰ καλὰ καὶ γενναῖα ἐπιτηδεύματα, οὔτε οἶόν τε εὐθὺς 5
 2 A. ἐπὶ τὸ ἀκρότατον καὶ τελειότατον ἀγαθὸν προεντρε-
 πίζειν τινὰ πρὶν ἐμποιῆσαι ὑποκατασκευὴν τῆς ψυχῆς
 διὰ τῆς προτροπῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἡ ψυχὴ κατὰ βραχὺ
 πρόεισιν ἐπὶ τὰ μελῖζονα ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων, διὰ πάν-
 των τε διεξείσι τῶν καλῶν, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τὰ τε- 10
 λεώτατα ἀγαθὰ εὐρίσκει, οὕτως καὶ τὴν προτροπὴν
 δεῖ ὁδῷ προτείνει ἀρχομένην ἀπὸ τῶν κοινῶν. εἰς γὰρ
 φιλοσοφίαν ἀπλῶς παρορμήσει καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ φιλο-
 12 K. σοφεῖν συλλήβδην καθ' ἡντινοῦν ἀγωγὴν, μηδεμιᾶς
 τῶν αἰρέσεων ἄντικρυς προκρινομένης, ἀλλὰ κοινῶς 15
 κατὰ γένος ἀπασῶν ἐπαινουμένων καὶ παρὰ τὰ ἀνθρώ-
 πινα ἐπιτηδεύματα πρεσβευομένων κατὰ τινὰ κοινὸν
 καὶ δημῶδη προτρεπτικὸν τρόπον. μετὰ δὲ ταῦτα μέση
 τινὶ μεθόδῳ χρηστέον, οὔτε παντάπασιν δημῶδει οὔτε
 μὴν ἄντικρυς Πυθαγορικῇ, ἀλλ' οὐδὲ ἀπηλλαγμένη 20
 ὀλοσχερῶς ἑκατέρου τοῦ τρόπου τούτου. ἐν δὲ ταύτῃ
 κοινὰς τε πάσης φιλοσοφίας τάξομεν παρορμήσεις, ὥστε
 3 A. κεραιρῆσθαι αὐτὰς Πυθαγορικοῦ βουλήματος κατὰ γε
 τοῦτο, συμμίζομεν δὲ ἐγκαιρότατα καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν
 τούτων κυριωτάτας δόξας [εἰς ἃς προτρέπειν τῶν Πυ- 25
 θαγορικῶν], ὥστε οἰκτεῖον γίνεσθαι [τὸν τρόπον] τῶν

18 sqq. cf. infra c. XXI p. 306, 6 sqq. Kiessl.

18 μετὰ δὲ] hinc alterum caput in codice: ipse K et capitis α' summarium sequor || 19 sq. οὔτε μὴν (ex p. 306, 11 Kiessl.) reposui: οὐδὲ μὴν || 25 sq. εἰς ἃς (οἷας vel ἱκανὰς coni. et τῶν Πυθ. del. Vitelli) πρ. τῶν Πυθαγορικῶν et τὸν τρόπον deleui.

Πυθαγορικῶν ἀνδρῶν κατὰ γε τοῦτο τὸν τρόπον τῶν λόγων· ἀφ' οὗ δὴ λεληθότως, ὥς τὸ εἰκός, ἀπὸ μὲν τῶν ἐξωτερικῶν ἐννοιῶν ἀποστησόμεθα, μεταβησόμεθα ¹⁴ K δὲ καὶ οἰκειωσόμεθα ταῖς κατὰ τὴν αἴρεσιν τεχνολογούμεναις ἀποδείξεσιν, οἷον διὰ τινος γεφύρας ἢ κλίμακος κάτωθεν εἰς ὕψος ἀνιόντες. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τὰ ἴδια προτρεπτικὰ τῆς Πυθαγορικῆς αἰρέσεως συντάξομεν, ἀλλότρια καὶ ἀπόρρητα τρόπον τινὰ πρὸς τὰς ἄλλας ἀγωγὰς ὑπάρχοντα.

¹⁰ II. Ἀρξώμεθα δὲ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῶν ὥς πρὸς ἡμᾶς πρώτων. ἔστι δὴ τὰ ἐναργῆ ταῦτα καὶ φαινόμενα πᾶσι καὶ μηδέπω προειληφότα τὴν οὐσίαν τῆς ἀρετῆς, κατὰ δὲ τὰς κοινὰς ἐννοίας περὶ αὐτῆς ἀνεγείροντα ἡμῶν τὴν προθυμίαν κατὰ τινας γνωρίμους τοῖς πολ-
¹⁵ τοῖς γνώμας, ἀπεικαζόμενας πρὸς τὰ ἐναργῆ δεῖγματα τῶν ὄντων. ἔχουσι δὲ αὗται ὡδέ πως·

Ψυχῇ ζῶντας ἡμᾶς τῇ ταύτης ἀρετῇ φητέον εὖ ζῆν, ὥς ὀφθαλμοῖς ὁρῶντας τῇ τούτων ἀρετῇ καλῶς ⁴ A. ὁρᾶν. οὔτε χρυσοῦ νομιστέον ἰόν, οὔτ' ἀρετῆς αἰσχος ¹⁶ K.
²⁰ ἄπτεσθαι. καθάπερ εἰς ἄστυλον τέμενος τὴν ἀρετὴν

5 διὰ τινος γεφύρας κτλ.] cf. Nicomach. Arithm. I 3, 6 (p. 7, 21 sqq. Hoche). Iamb. in Villosion Anecd. II p. 189, 13 || 17 sqq. cf. Mullach Fragm. Philos. Graec. I 492 sqq. || 17. 19. ψυχῇ — ὁρᾶν Stob. Flor. I 58 Br. Tr. (lemma ἐκ τῶν Ἰαμβλίχων Tr.: τοῦ αὐτοῦ Br., ubi praecedat Iamblichii excerptum editum ab O. Hense, De Stob. Flor. Excerpt. Bruxell. [Friburgi i. Br. 1882] p. 33) || 20. p. 9, 2 καθάπερ — ἐκδοτοὶ Stob. Flor. I 59 MATr. (lemma Ἰαμβλίχων ἐκ τῶν προτρεπτικῶν λόγων [λόγον M] MA: in Tr. cohaeret cum I 58).

1 τοῦτο scripsi: τοῦτον || 11 δὴ τοι ἐναργῇ et 12 περιειληφότα Hemsterhusius (Zeitschr. für die Alterthumsw. 1840, 1) || 14 <καὶ> κατὰ? Vitelli

- ὀρμητέον, ὅπως πρὸς μηδεμίαν ἀγεννή ψυχῆς ὕβριν ὤμεν ἐκδοτοί. [περὶ κοινωνίας βίου καὶ παραμονῆς.] ἀρετῇ μὲν θαρσητέον ὥς σώφροσι γαμετῇ, τύχῃ δ' ὥς ἀστιάτῳ πιστευτέον ἑταίρῳ. κρεῖττον μετὰ πενίας ἀρετὴν ὑποληπτέον ἢ πλοῦτον μετὰ κακίας, ὀλιγοσιτίαν 5 μετὰ ὑγείας ἢ πολυφαγίαν μετὰ νόσου. βλαβερά μάλιστα τροφῆς μὲν ἀφθονία τῷ τὸ σῶμα, κτήσεως δὲ
- 18 K. τῷ τὴν ψυχὴν διακειμένῳ κακῶς. καὶ ἐπισφαλὲς καὶ ὅμοιον μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν καὶ μοχθηρῷ δύναμιν. καθάπερ τῷ ἐμπύῳ βέλτιον τὸ καίεσθαι τοῦ δια- 10 μένειν, καὶ τῷ μοχθηρῷ τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν. τῶν κατὰ σοφίαν θεωρημάτων ἀπολαυστέον ἐφόσον οἶόν τε, καθάπερ ἀμβροσίας καὶ νέκταρος· ἀκήρατόν τε γὰρ τὸ ἀπ' αὐτῶν ἡδὺ καὶ † τὸ θεῖον τὸ μεγαλόψυχον † δύναται [τε] ποιεῖν, καὶ εἰ μὴ αἰδίους, αἰδίων γε ἐπι- 15
- 20 K. στήμονας. εἰ εὐκτόν ἢ εὐαισθησία, μᾶλλον σπουδαστὸν
- 5 A. ἢ φρόνησις· ἔστι γὰρ τοῦ ἐν ἡμῖν πρακτικοῦ νοῦ οἰονεῖ τις εὐαισθησία· δι' ἣν μὲν γὰρ ἐν οἷς πάσχομεν οὐ παραισθανόμεθα, δι' ἣν δὲ ἐν οἷς πράττομεν οὐ παρα-

6sq. cf. Menandr. inc. fab. fragm. 65 (Com. Gr. IV 252 Mein.) || 8. 10 ὁμοίως ἐπισφαλὲς μαιν. — δύναμιν Stob. Flor. II 40 MA Br. XLIII 71 SMA (lemma: II Ἐκ τῶν προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν [ἐκ φιλοσοφ. M^a] λόγων MA, om. Br.: XLIII Ἰαμβλί^x S, cum XLIII 67 cohaer. in MA) || 10. 11 καθάπερ — ζῆν Stob. Flor. XLVI 70 SMA (lemma Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν προτρεπτ. εἰς (sic M: πρὸς A) φιλοσ. λόγων MA: Ἰαμβλί^x S).

1 πρὸς] εἰς Stob. Tr. || τύχης Stobaeus; quod si verum est, scribas in proximis ἐκθετοί || 2 περὶ — παραμονῆς deleuit Hemsterhusius: loco inscriptionis habenda putat K || 4 ἀπιστητέον Cobet || 8 καὶ ἐπισφαλὲς καὶ ὅμοιον] immo ὁμοίως ἐπισφαλὲς cum Stobaeo || 9 μοχθηρῷ] πονηρῷ Stobaei (t. II) codex A || 10 ὑποπύῳ et καίεσθαι Stobaeus, ubi mox οὕτω (sic MAS) καὶ τῷ || 14 καὶ [τό] θεῖον, καὶ μεγαλόψυχους tentabat Diels || 15 τε deleui.

λογιζόμεθα. καὶ τὸν θεὸν σεβόμεθα κατὰ τρόπον, εἰ
τὸν ἐν ἡμῖν νοῦν παρασκευάσαιμεν πάσης κακίας
ὥσπερ τινὸς κηλίδος καθαρὸν. κοσμητέον ἱερὸν μὲν
ἀναθήμασι, τὴν δὲ ψυχὴν μαθήμασιν. ὥς πρὸ τῶν
5 μεγάλων μυστηρίων τὸ μικρὰ παραδοτέον, καὶ πρὸ
φιλοσοφίας παιδεῖαν. ὁ μὲν τῆς γῆς καρπὸς δι' ἐνι-
αντοῦ, καθ' ἕκαστον δὲ ὥρας μόριον ὁ <τῆς> φιλο-
σοφίας ἀποδίδεται. καθάπερ χώρας μάλιστα ἐπιμελη-
τέον τῷ τῆς ἀρίστης ἐπιτυχόντι, καὶ ψυχῆς, ὅπως τῆς
10 φύσεως ἄξιον ἐνέγκηται τὸν καρπὸν.

Τοιαῦτα ἂν τις ἀπὸ τῶν ἐναργῶν γνωμικῶς ὁμοιώ-
ματα παρατιθέμενος κοινῶς ἂν εἰς φιλοσοφίαν προ-
τρέψειεν.

III. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τύπος γνώμας χρώμενος ^{22 K.}
15 καὶ αὐτός, οὐκέτι δὲ διὰ παραβολῆς ἀντιπαρατιθεῖς τὰς ^{6 A.}
ὁμοιώσεις, ἑμμετρος καὶ ἐναρμόνιος, γνήσιος τῶν ἀν-
δρῶν τούτων, ὃν ἔχομεν παρειληφότες ἐν ἄλλοις τε
καὶ ἐν τοῖς Χρυσοῖς ἔπεσιν, ὧν ὀλίγα ἄττα δείγματα
παραθετέον τὰ τοιαῦτα·

20 ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρὴ ἔρᾳν σε·
ταῦτά σε τῆς θείας ἀρετῆς εἰς ἔχνηα θήσει.

διὰ γὰρ τούτων εἰς πάντα τὰ καλὰ μαθήματά τε
καὶ ἐπιτηδεύματα προτρέπει, μήτε πόνων φειδεσθαι
οἰόμενος δεῖν, μήτε μελέτην ὑφιέναι μηδεμίαν, εἰς
25 ἔρωτά τε καὶ προθυμίαν τῶν καλῶν διεγείρων, καὶ

3. 4 κοσμητέον — μαθήμ.] cf. Stob. Ecl. II 31, 53 (v. II p. 210, 16 sq. Wachsm.) || 4. 6 ὥς — παιδεῖαν] cf. Stob. I. c. 27 (p. 206, 26 sqq.) || 20 sq. Carm. Aur. vv. 45 sq.

1 καὶ delet Vitelli || 7 τῆς addidit K || 10 ἐνέγκη καὶ con. K ||
18 ἄττα || 20 ταῦτ' ἐκπό' || 24 μελέτης ὑφιέναι μηδεμιᾶς vel με-
λέτην ἀφιέναι μηδεμίαν Hemsterhusius.

πάντα ταῦτα ἀνάγων εἰς τὴν τῆς ἀρετῆς ἐπιτηδευσιν οὐχ ἀπλῶς τῆς τυχοῦσης, ἀλλ' ἥτις ἡμᾶς ἀφίστησι
 24 K. μὲν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐπὶ δὲ τὴν θείαν οὐσίαν καὶ τὴν γνῶσιν τῆς θείας ἀρετῆς καὶ τὴν κτῆσιν αὐτῆς περιάγει. ἀλλὰ μὴν εἰς γε τὴν θεωρητικὴν σοφίαν 5 διὰ τούτων παρακαλεῖ·

τούτων δὲ κρατήσας

γνώσεται ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων σύστασιν, ἥ τε ἕκαστα διέρχεται ἥ τε κρατεῖται· γνώσῃ δ', ἥ θέμις ἐστί, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην, 10 ὥστε σε μήτε ἄελλ' ἐλπίζειν μήτε τι λήθειν.

τούτων γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλα θανυμασιώτερα τοῖς εὖ
 7 A. πεφυκόσιν εἰς τὸ παρορμαῖσθαι γενναίως εἰς τὴν θεωρητικὴν φιλοσοφίαν. ἡ μὲν γὰρ γνῶσις τῶν θεῶν ἀρετὴ τέ ἐστι καὶ σοφία καὶ εὐδαιμονία τελεία, ποιεῖ τε ἡμᾶς 15 τοῖς θεοῖς ὁμοίους, ἡ δὲ τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιστήμη τὰς τε ἀνθρωπίνας ἀρετὰς παρέχει καὶ τῶν ἡμετέρων πραγμάτων ἐμπείρους ποιεῖ, τὰ τε ἀπὸ τούτων ὠφέλιμα καὶ βλαβερὰ διακρίνει, καὶ τὰ μὲν φυλάττεται τὰ δὲ περιποιεῖ, καὶ ὅλως τὴν σύστασιν ἥτις ἐστὶ τῆς 20 ἀνθρωπίνης ζωῆς λόγῳ τε καὶ ἔργῳ καταμανθάνει.
 26 K. τὸ δὲ θανυμασιώτατον ἐκεῖνο διδάσκεται ἀπὸ τῆς τοιαύτης εἰδήσεως, κατὰ τί διέρχεται εὐλύτως καὶ ἀκωλύτως ἕκαστα τῶν ἐν ἡμῖν, ὅσα ἐστὶ τῆς κρείττονος μοίρας, καὶ κατὰ τί κρατεῖται καὶ κωλύεται, ὥστε μὴ δύναι- 25 σθαι ῥαδίως ἐξιέναι καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύεσθαι.

7 sqq. Carm. Aur. vv. 49—53.

11 ἄελλα || 14 θεῶν Reinesius, cf. Nauck ad Vit. Pyth. p. 89, 14. Plutarch. Plac. I Prooem. (ap. Diels, Doxograph. p. 273, 12) || 16 ἀνθρώπων ex apographo Cizensi K || 18 ἐπὶ τούτων coni. A.

Ἡ δὲ μετὰ ταύτην γνώμη εἰς φυσιολογίαν ποιεῖται
τὴν παράκλησιν καὶ παῖσαν τὴν περὶ τὸν οὐρανὸν θεω-
ρίαν. ἡ γὰρ τοῦτου φύσις αἰεὶ ἐστὶν ὁμοία κατὰ τὴν
αὐτὴν περιφορὰν ὡσαύτως περιούσα, ἢν ἕαν τις κατα-
5 μάθῃ, οὐτ' ἂν ἀπροσδόκητὰ ποτε προσδοκήσειεν, οὐτ'
ἂν ἀγνοήσῃε τι τῶν κατ' ἀνάγκην αὐτῷ μελλόντων 8 A.
συμβαίνειν.

Αἱ δὲ ἐπὶ τούτοις γινώμαι ἀπὸ τῆς προαιρετικῆς
ἐν ἡμῖν ζωῆς ποιοῦνται τὴν παράκλησιν, οἷον
10 γνῶσῃ δ' ἀνθρώπους ἀνθαίρετα πῆματ' ἔχοντας
τλήμονας.

εἰ γὰρ ἀρχαὶ τῶν πράξεων εἰσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ 28 K.
δύναμιν ἔχουσιν ἐξ ἑαυτῶν οἰκείαν εἰς αἴρεσιν τῶν
ἀγαθῶν καὶ φυγὴν τῶν κακῶν, ὁ μὴ χρώμενος ταύτῃ
15 τῇ δυνάμει τῶν δοθέντων ἐκ φύσεως αὐτῷ πλεον-
εκτημάτων ἐστὶν ἀνάξιος. οὐδὲν οὖν ἄλλο λέγει ἢ
τοῦτο, ὅτι ἡμεῖς τὸν δαίμονα αἰρούμεθα, καὶ ὅτι αὐτοὶ
ἑαυτοῖς ἐσμεν ἐν τύχῃς τάξει καὶ δαίμονος, καὶ ὅτι
εὐδαίμονας αὐτοὶ ἑαυτοὺς παρασκεύαζομεν· ὁ πρὸς
20 μόνον τὸ καλὸν προτρέπει καὶ τὴν τοῦτου τιμὴν δι'
ἑαυτὸ αἰρετὴν ἐπιδείκνυσιν.

Παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν·

10 sq. Carm. Aur. vv. 54 sq.

4 περιούσα A: περιούσαν (cf. Plat. Theaet. p. 153 C) Hemsterhusius: vel hoc vel <καὶ> κατὰ scripserit K. servandam duxi atticam verbi περιέναι formam: cf. Voemel ad Demosth. IV 10 (Thuc. 1, 30, 3. Xen. Hell. 3, 2, 25), Epicurus ap. D. L. X 114 (Usener, Epicur. p. 53, 17), et comicorum loci quos composuit Iacobi in Indice dict. com. p. 832 s. v. περίεμι || 5 οὐτ' ἂν (priore loco) A: οὐ τὰ || 10 δὲ || 21 αὐτὸ Hemsterhusius: 'auctor in animo habuit μόνον τὸ καλὸν καὶ δι' ἑαυτὸ αἰρετόν' K || αἰρετὴν A: ἀρετὴν.

οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὗτ' ἐσορῶσιν
οὔτε κλύουσιν, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνιᾶσι.

τὸ γὰρ ἐγγὺς εἶναι τάγαθα καὶ συμπεφυκέναι ἡμῶν
τῇ ψυχῇ πάντων δὲ ὑπάρχειν οἰκειότατα ἡμῖν, θαν-
μαστῶς ἐστὶ προτρεπτικά. καὶ τὸ μῆτε ὀρᾶν μῆτε ⁵
ἀκούειν, ὑπὸ δὲ τῆς αἰσθήσεως ἐπισκοτεῖσθαι, δαι-
³⁰ K. μονίως εἰς τὴν νοερὰν ζωὴν παρακαλεῖ, ὥς τοῦ νοῦ
μόνου καὶ ὀρῶντος πάντα καὶ ἀκούοντος. ἡ δὲ ἀπαλ-
⁹ A. λαγὴ τῶν κακῶν, ἣν ὀλίγοι καθορῶσι, προτρέπει εἰς
τὴν λύσιν τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τὴν ζωὴν τὴν ¹⁰
καθ' ἑαυτὴν τῆς ψυχῆς, ἥντινα μελέτην θανάτου
προσαγορεύομεν.

Καὶ ἄλλος δ' ἐστὶ προτρεπτικὸς τρόπος ἐφεξῆς
ἀπὸ τῆς διαβολῆς τῶν κακῶν. οὐ γὰρ ἀνεκτόν ἐστι
κυλινδροῖς ἐοικότας 15

ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρεσθαι, ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντας.

τὸ γὰρ βίαιον καὶ ἀλόγιστον καὶ εἰκῇ φερόμενον καὶ
ἄλλοτε ἄλλοτον καὶ μάλιστα τὸ ἀπέραντον ἢ κακία
παρίστησιν, ἃ δεῖ διαφερόντως φεύγειν.

Ἡ δὲ μετὰ ταῦτα γνώμη ἐστὶ τοιαύτη· 20

λυγρὰ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθε
σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προάγειν, εἰκοντα δὲ φεύγειν.

ἐνταῦθα καὶ τὸ διττὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπέ-
δειξε, καὶ τὸ παραπεφυκὸς ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως

1 sqq. Carm. Aur. vv. 55 sq. || 5 sqq. cf. Epicharm. ap. Mulla-
ch I p. 144 (Lorenz, p. 255 sq.). Vit. Pyth. p. 158, 16 sqq. Nauck
et infra Protr. p. 178, 16 sqq. Kiessl. || 11 cf. Plat. Phaedon. p. 67 D
(Stallbaum ad p. 64 A) || 16 et 21 sq. Carm. Aur. vv. 58—60.

ἀλλότριον ζῶον, ὅπερ οἱ μὲν πολυκέφαλον θηρίον,
 οἱ δὲ θνητὸν τι ζωῆς εἶδος, ἄλλοι δὲ φύσιν γενεσιουργ-
 γὸν καλοῦσιν· ἐνταῦθα δὲ ἔρην σύμφυτον ἐπω-
 νόμασεν, οὐχ ὥς ἴσῃν τάξιν ἔχουσιν ἡμῶν πρὸς τὴν
 5 κυριωτάτην ζωὴν, ἀλλ' ὥς συνοπαδὸν συνακολουθοῦ- 32 K.
 σαν τῇ πρεσβυτέρᾳ ζωῇ. ταύτην δὴ οὖν παραγγέλλει
 φεῦγειν, ἀντὶ δὲ ταύτης ἀνταλλάττεσθαι τὴν ἄνευ
 ἐναντιώσεως· ἐνοειδῇ νοερὰν ἐνέργειαν, ἣτις ἀντὶ μὲν 10 A.
 τοῦ βλέπειν ἀγαθοειδῆς ἐστίν, ἀντὶ δὲ τοῦ ῥέπειν
 10 εἰς ὕλεθρον σωτηρίας ἀρχὴν παρέχει, καὶ τὴν μὲν
 ἐπεισοδιώδη καὶ δευτέραν συνεπομένην ὑπόστασιν
 ὥς ἀλλοτρίαν ἐκτὸς μεθίησι, τὴν δὲ πρωτογενὲν καὶ
 ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐν ἑαυτῇ πάντα ἔχουσιν τελεωτάτην
 ζωὴν προσείληφε. διὰ πάντα οὖν ταῦτα ἐκείνην
 15 μὲν ὥς ἐπὶ βραχύτατον συστέλλειν ἄξιον, ταύτην 34 K.
 δὲ προάγειν ὥς ἐπὶ πλεῖστον· καὶ οὕτως εἰς τὴν κατὰ
 νοῦν ζωὴν ἢ τοιαύτη προτροπὴ γέγονεν ἀνυσιμωτάτη.
 Πρὸς γε μὴν τὴν θείαν τελειότητα καὶ τὴν μετὰ
 θεῶν συνεπομένην ἀρίστην κατάστασιν αἱ τοιαῦται
 20 γινῶμαι παρακαλοῦσι·

Ζεῦ πάτερ, ἡ πολλῶν γε κακῶν παύσεως ἄπαντας,
 εἰ πᾶσιν δείξεις οἷω τῷ δαίμονι χρῶνται.

ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν.

ἐν δὴ τούτοις μία μὲν ἀρίστη παράκλησις εἰς τὴν
 25 θείαν εὐδαιμονίαν ἢ μεμιγμένη ταῖς εὐχαῖς καὶ ἀνα-
 κλήσεσι τῶν θεῶν καὶ μάλιστα τοῦ βασιλέως αὐτῶν

1 πολυκ. θηρ.] Plat. Civit. IX p. 588 C || 21 sqq. Carm. Aur.
 vv. 61—63.

3 ἐπωνόμασεν scripsit K: ἐπωνόμασαν || 21 γε] τε. cf. Nauck
 ad h. vers. || 22 πᾶσι || δείξαις Carm. Aur.

Διός, δευτέρα δὲ ἡ τοῦ δοθέντος καὶ συγκληρωθέν-
τος ἡμῖν ἀπὸ τῶν θεῶν δαίμονος δεῖξεις ἐμφανῆς καὶ
11 A. δι' αὐτοῦ πάλιν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀναγωγῇ. οὐδὲ γὰρ
ἂν ἄλλως τις δυνηθεῖη πρὸς τὸ θειότατον ἑαυτοῦ
καὶ κυριώτατον τῆς οὐσίας ἀναδραμεῖν, εἰ μὴ τῷ 5
36 K. τοιούτῳ δαίμονι ἡγεμόνι χρῆσαιτο, ὃν δεῖ πάντα τὸν
ἐραστήν τῶν θεῶν γνησίως ἀποκαθαίρειν. ἀφ' οὗ δὴ
πρώτη μὲν ἔσται κακῶν παῦλα τῶν συμπεφυκότων
ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως, ἔπειτα γνῶσις ἡμῖν ἀληθινῇ
παρέσται τῆς δαιμονίας καὶ μακαρίας ζωῆς, ὅση τίς 10
ἔστι καὶ ὁποῖα· μεθ' ἧς ἀνιόντες τὸ ἀρχηγὸν θεῖον
γένος τῶν ἀνθρώπων κατοψόμεθα, καὶ εἰς αὐτὸ ἐνι-
δρυθέντες τέλος ἔξομεν τοῦ προτεθέντος ὑπὸ τῶν
θεῶν τοῖς ἀνθρώποις μακαριωτάτου βίου.

Ἐπὶ τέλει τοίνυν πρὸς τὴν μετέατασιν τῆς ψυχῆς 15
προτρέπει καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς τὴν καθ' ἑαυτήν, καθ'
ἣν ἀπηλλάκται τοῦ σώματος καὶ τῶν τῷ σώματι συν-
ηρτημένων φύσεων. λέγει δὲ οὕτως·

ἡνίοχον γνῶμην στῆσον καθύπερθεον ἀρίστην,
ἣν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς, 20
ἔσσειαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

τὸ μὲν οὖν ἐν τῇ ἀνωτάτῳ τάξει τὸν ἄριστον νοῦν
ἡγεμόνα προστήσασθαι, τῆς ψυχῆς ἀκραιφνή τὴν
38 K. ὁμοιότητα διασφίξει πρὸς τοὺς θεοὺς, εἰς ἣν καὶ

19 sqq. Carm. Aur. vv. 69—71.

2 fort. καὶ <ῆ> || 10 sq. ὅση (ἡ ex corr.) et ὁποῖα || 18 et p. 16, 3
φύσεις et φύσιν? Vitelli, cui tum vocis φύραμα usus (ex gr.
Marc. Anton. Comm. 7, 68 p. 94, 20 Stich.), tum alii scriptorum loci
obversabantur, imprimis Plat. Phaedon. p. 66 C (infra p. 184, 1
Kiessl.). praeterea conferri iubet Valckenaer ad Eur. Hipp. 1114
p. 283. at cf. Phaedon. p. 67 A (infra p. 186, 16 Kiessl.)? || 23 di-
stinguit post ψυχῆς.

προτρέπει πρώτως· τὸ δ' ἀπολιπεῖν τὸ σῶμα καὶ μεταστῆναι εἰς τὸν αἰθέρα, μεταλλάττειν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν εἰς τὴν τῶν θεῶν καθαρότητα ^{12 A.} καὶ ἀντὶ θνητοῦ βίου ἀθάνατον ζωὴν προαιρεῖσθαι, ⁵ εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν τε ἀποκαθίστασθαι παρέχει καὶ μετὰ θεῶν περιόδον, ἥνπερ εἰχομεν καὶ πρότερον πρὶν ἐλθεῖν εἰς ἀνθρώπινον εἶδος. πέφηνεν ἄρα καὶ ἡ τῶν τοιούτων παρακλήσεων μέθοδος εἰς ὅλα τὰ γένη τῶν ἀγαθῶν καὶ πρὸς πάντα τὰ εἶδη τῆς βελ- ¹⁰ τίονος ζωῆς ἡμᾶς προτρέπουσα.

IV. Εἰ δὲ δεῖ λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὰς ἐσωτερικὰς τε καὶ ἐπιστημονικὰς προτροπὰς ὁρμῆσαι, προχειρισώμεθα πρώτας ἐκείνας, ὅσαι μετὰ τοῦ διδασκῆναι παρέχουσιν τῶν κυριωτάτων καὶ πρώτων οὐσιῶν ὁμοῦ καὶ προτρέ- ¹⁵ πουσιν ἐπὶ τὴν θεολογικὴν καὶ νοερὰν αὐτῶν ἀνεύρεσιν τε καὶ μάθησιν, καὶ πρὸς τὴν πρεσβυτάτην σοφίαν παρακαλοῦσιν. Ἀρχύτας τοίνυν ἐν τῷ Περὶ σοφίας εὐθὺς ἀρχόμενος προτρέπει οὕτως· 'τοσοῦτον ^{40 K.} διαφέρει σοφία ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ²⁰ πράγμασιν, ὅσον ὄψις μὲν αἰσθασίων σώματος, νόος δὲ ψυχᾶς, ἥλιος δὲ ἄστρων. ὄψις τε γὰρ ἐκαβολεστάτα καὶ πολυειδεστάτα τῶν ἁλλῶν αἰσθασίων ἐντὶ καὶ νόος ὑπατος λόγῳ καὶ διανοίᾳ τὸ δέον ἐπικραίνων καὶ ὄψις καὶ ²⁵ δύναμις τῶν τιμιωτάτων ὑπάρχων. ἥλιός γε μὴν ὀφθαλμός ἐντι καὶ ψυχὰ τῶν φύσιν ἐχόν- ^{13 A.}

18 sqq. Archytae fragmenta v. in Mullach I p. 558 sqq.

20 πράγμασιν m. rec. marg. Laur. 86, 29: σώμασιν || 23 ἐντι K: ἐστὶ || λόγῳ || 24 et p. 17, 26 διανοίᾳς (cl. p. 18, 1) conl. K: διανοία || 24 Galei (opusc. Mythol. p. 732) coniecturam ἐπικραίνων improbatur I. Conr. Orelli (opusc. vet. sentent. II p. 682).

- των· δρῆται τε γὰρ δι' αὐτῷ πάντα καὶ γεν-
νῆται καὶ νοῆται, ῥιζωθέντα καὶ γενναθέντα
δὲ τράφεται τε καὶ ἀέξεται καὶ ζωπυρῆται μετ'
αἰσθάσιος· πάννυ ἐπιστημονικῶς ἐνταῦθα τὴν τε
φύσιν καὶ ἐνέργειαν τῆς σοφίας ἐπιδείκνυσιν, καὶ ἀπὸ 5
- 42 K. τοῦ χρησιμωτάτην αὐτὴν εἶναι καὶ ἡγεμονικωτάτην
ποιεῖται τὴν προτροπὴν ἐπὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν θεωρίαν.
καὶ ἄλλο δὲ θαυμάσιον οἶον εἰς προτροπὴν ἀγαθὸν
παρέχεται· ἀπὸ γὰρ τῶν γνωρίμων ποιεῖται τὴν ὑπό-
μνησιν δι' ἀναλογίας ἐναργοῦς. τὸ γὰρ ὅψιν εἶναι 10
ὀξυτάτην τῶν αἰσθήσεων καὶ ἀκριβεστάτην καὶ τιμιω-
τάτην πᾶσι πρόδηλον, καὶ τὸ τὸν ἥλιον τῶν ἄστρων
ὑπερέχειν οὐδὲνα λέληθε, καὶ τὸ τὸν νοῦν τῆς ψυ-
χῆς εἶναι ἐξάρχοντα ἐν ταῖς κοιναῖς ἐννοαῖς προ-
ειλήφαμεν. ἀπὸ δὴ τούτων τὸ διαφέρων παραδηλοῖ 15
τῆς σοφίας πρὸς ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα
γνωρίμως καὶ ἐπιστημονικῶς, ὥστε εὐμαθὲς εἶναι τὸ
ἀληθὲς καὶ εὐληπτον τοῖς ἀκούουσι τὸ κρυπτόμενον
ἐν ἀφανεί. πρὸς τοῦτοις τοίνυν καὶ ἀπὸ τῶν δια-
φορῶν ἐκάστω ἢ τε εἰδησις τῆς σοφίας καὶ ἢ πρὸς 20
αὐτὴν προτροπὴ ἀναδιδάσκεται. τοῦτο μὲν γάρ, εἰ ἡ
- 14 A. ὅψις ἐκαβολεστάτα καὶ πολυειδεστάτα τᾶν ἄλλᾶν
αἰσθασίων ἐντί, καὶ ἡ σοφία κατὰ τὰ ἀντὰ τὰ
πορρωτάτω ἀφεστηκότα ὥς παρόντα νοεῖ καὶ πάντων
τῶν ὄντων τὰ εἶδη περιεῖληφεν ἐν ἑαυτῇ· τοῦτο δέ, 25
εἰ ὁ νόος ὑπατος λόγῳ καὶ διανοίας τὸ δέον
- 44 K. ἐπικραίνων καὶ ὅψις καὶ δύναμις τῶν τιμιω-
τάτων ὑπάρχων, πάντως πον καὶ ἡ σοφία ὡσαύτως

3 τε post τράφεται transposui, quod post ζωπυρῆται lege-
batur; cf. ad p. 18, 9 || 15 num ἀποδηλοῖ? || 23 ἐντί K: ἐστὶ ||

24 πορρω²⁷.

ὑπερέχει λόγου καὶ διανοίας καὶ ταῖς ἀπλουστέραις
 τούτων ἐπιβλητικαῖς νοήσεσι τὰ ὄντα θεωρεῖ, τὰ τε
 ἀγαθὰ κρίνει ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐπιτελεῖ ἐν ἑαυτῇ, τῶν
 τε νοητῶν ἐστὶν ὕψις καὶ δύναμις τῶν θειοτάτων καὶ
 5 τελειοτάτων ἐνεργειῶν ὑπάρχει· τοῦτο δ' αὖ, εἰ ὁ
 ἥλιος ὀφθαλμός ἐντι καὶ ψυχὰ τῶν φύσιν ἐχόν-
 των· ὀρῇται τε γὰρ δι' αὐτῷ πάντα καὶ γεννῇ-
 ται καὶ νοῇται, φῖζωθέντα καὶ γενναθέντα δὲ
 τράφεται τε καὶ ἀέξεται καὶ ζωπυρῇται μετ'
 10 αἰσθάσιος· δῆλόν που καὶ ἀπὸ τούτων γίγνεται ὡς
 ὀφθαλμός ἐστι καὶ ζωὴ τῶν νοερῶν ἢ σοφία, καὶ τὸ
 ὁρᾶσθαι τοῖς νοουμένοις παρέχει πᾶσι καὶ τὸ εἶναι 15 Δ.
 τοῖς οὖσι, δημιουργίας τε πάσης ἀρχηγὸς γίγνεται ἐν
 τῷ κόσμῳ καὶ γεννήσεως τῆς πρώτης καὶ τάξεως, καὶ
 15 δὴ καὶ ἐν ἡμῖν ὡσαύτως. τὴν δὴ τοιαύτην τε καὶ
 τοσαύτην αἰτίαν καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ παρέχουσιν τῷ 46 Κ.
 οὐκ ἂν μετὰ μεγάλης σπουδῆς μεταθεοί ἂν προθύμως,
 βουλόμενος τῆς ἀρίστης εὐδαιμονίας μεταλαμβάνειν;
 Ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ τίμιον εἶναι τὴν σοφίαν
 20 προτιοῦσα εἰς προτροπὴν ἐφοδὸς ἐστὶ τοιαύτη, ἣ δὲ ἀπὸ
 τοῦ ὄντως ἀνθρώπου ὑπομιμνήσκουσα τῆς ἐπὶ τὰ αὐτὰ
 προτροπῆς διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιδείκνυνται τῶν οὕτω λεγο-
 μένων· ἄνθρωπος πάντων ζώων ἐπὶ πολλὸν
 γέγονε σοφώτατος· θεωρῆσαι τε γὰρ δυνατός
 25 ἐντι τὰ ἔόντα καὶ ἐπιστάμαν καὶ φρόνασιν
 λαβὲν αὐτῶν ἀπάντων. παρὸ καὶ ἐνεχάραξε
 [καὶ ἐπεσημήνατο] τὸ θεῖον αὐτῷ τὸ τῷ παντὸς
 λόγῳ σύσταμα, ἐν ᾧ τὰ τε εἶδεα πάντα τῷ

7 γεννᾶται || 9 τε post τράφεται traieci; est in codice
 post ἀέξεται || 25 ἐντι K: ἐστι || 26 λαβὲν Gale p. 733: λάβεν ||
 27 καὶ ἐπεσημήνατο delevit Vitelli.

- 48 K ἐόντος ἐνδέδασται καὶ ταὶ σαμασίαι [τε] τῶν
 ὀνυμάτων τε καὶ ῥημάτων. τοῖς μὲν γὰρ φθόγ-
 γοις τὰς φωνὰς τόπος ἀφώρισται φάρυγξ καὶ
 στόμα καὶ ῥίνες. ὥσπερ δὲ τῶν φθόγγων, δι'
 ὧν τὰ ὀνύματά τε καὶ ῥήματα τυπούμενα σαμα- 5
 νεται, γέγονεν ἄνθρωπος ὄργανον, οὕτω δὲ
 16 A. καὶ τῶν νοαμάτων ἐν τοῖς ἐόντεσιν † ὀπιζο-
 μένοις. ἔργον σοφίας τοῦτο δοκεῖ μοι ἤμεν,
 ποθ' ὅπερ καὶ γέγονε καὶ συνέστα ὁ ἄνθρωπος
 καὶ ὄργανα δὲ καὶ δυνάμεις εἴλαφε παρὰ τῷ 10
 θεῷ. αὕτη ἡ ἐφοδος ἐπὶ τὴν προτροπὴν ἀπὸ τῆς
 φύσεως γέρονε τοῦ ἀνθρώπου. εἰ γὰρ σοφώτατός
 ἐστι καὶ θεωρησάμενος τὰ ὄντα δυνατός, τῆς θεωρητικῆς
 αὐτὸν καὶ θεολογικῆς σοφίας δεῖ ἀντιποιεῖσθαι· καὶ
 εἴπερ ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν λαβεῖν ἀπάντων δύνανται 15
 50 K. ἔχει παρὰ τῆς φύσεως, τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην
 αὐτὸν δεῖ μεταδιώκειν καὶ τὴν κατὰ φρόνησιν ἀρετὴν
 ὥς μάλιστα αὐτῷ πρέπουσαν. διότι γε μὴν ἐνετυ-
 πώσατο ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον τὸ τοῦ παντὸς λόγου
 σύστημα, ἐν ᾧ καὶ τὰ εἶδη πάντα τῶν ὄντων καὶ αἱ 20
 σημασίαι ἐνυπάρχουσι τῶν ὀνομάτων τε καὶ ῥημάτων,
 διὰ τοῦτο τῆς λογικῆς αὐτὸν φιλοσοφίας πάσης ἀντι-
 λαμβάνεσθαι προσήκει, ἐπειδὴ οὐ τῶν σημαινομένων
 μόνον <διὰ τῶν φθόγγων ὄργανον> γέγονεν ὁ ἄν-
 θρωπος, ἀλλὰ καὶ τῶν νοημάτων τῶν ἐν τοῖς οὐσι 25

1 ἐνδέδασται] cf. Kiessling ad Vit. Pyth. p. 410 (§ 201) ||

ταὶ] ται || τε delet K || 3 τὰς φωνὰς || 7 ὀπιζομένοις corruptum: ὀπιζομένων Gale: ὀπιζομένοις θεαρός. καὶ τοῦτο δοκεῖ (deletis ἔργον σοφίας) scripsit K || 8 σοφίας· τοῦτο || 9 ποθ' ὅπερ Vulcanius: ποθ' ἄπερ || 18 ἐνετυπώσατο Vitelli: ἀνετυπώσατο || 24 διὰ τῶν φθόγγων ὄργανον addidi: διὰ τῶν φθόγγων μόνον γέγ. ὁ ἄνθρ. ὄργανον conl. K.

- θεωρὸς ὑπάρχει, καὶ πρὸς τοῦτο γέγονε καὶ ὄργανα
καὶ δυνάμεις εἰληφε παρὰ τοῦ θεοῦ. διὰ ταῦτα δὴ
πάλιν περὶ πᾶν τὸ ὄν, ἢ ὄν, τῆς θεωρητικῆς σοφίας
ἐφίεσθαι αὐτὸν χρή, καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ κριτήρια ^{17 A.}
- ⁵ πάσης γνώσεως μεταθεῖν ἐπιστημονικῶς περὶ πάντα
τὰ γένη τῶν ὄντων· αὐτόν τε τὸν νοῦν καθ' ἑαυτὸν
καὶ τὸν καθαρώτατον λόγον ἐπισκοπεῖσθαι ἄξιον· καὶ
ᾧσαι ἀπ' αὐτοῦ ἀρχαὶ ἐνδίδονται εἰς τὰ καλὰ καὶ
ἀγαθὰ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, καὶ ᾧσαι περὶ ἀρετῶν
¹⁰ ἐπιλογιζόμεθα καθόλου, καὶ ᾧσαι περὶ μαθημάτων ἢ
ἄλλων τινῶν τεχνῶν ἢ ἐπιτηδευμάτων μανθάνομεν,
προσῆκει προθυμῶς ἀναδιδάσκεσθαι. καὶ οὕτω πρὸς ^{52 K.}
ὅλην τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἡ ἀπὸ τῆς φύσεως τοῦ
ἀνθρώπου ὁρμωμένη γέγονε παρὰ κλησις.
- ¹⁵ Ποιεῖται δὲ καὶ ἄλλην σύμμικτον ἐφοδὸν ἐπὶ τὰ αὐτὰ
προτρέπουσαν ὧδε πως· 'γέγονε καὶ συνέστα ὁ ἄν-
θρωπος ποτὶ τὸ θεωρῆσαι τὸν λόγον τὰς τῷ ὅλῳ
φύσει· καὶ τὰς σοφίας ὧν ἔργον <κτᾶσθαι> καὶ
θεωρῆν τὰν τῶν ἐόντων φρόνασιν.' ὃ δὴ φάμεν
²⁰ ἐν τούτοις σύμμικτον, ἐκεῖνό ἐστι· τῇ γὰρ ἰδίᾳ φύσει
τὴν κοινήν συνεκέρασεν, ὥς ἔχουσῶν τούτων συμφω-
νίαν πρὸς ἀλλήλας. εἰ γὰρ ὃ τε λόγος τοῦ ἀνθρώπου
θεωρητικός ἐστίν ἐν τῷ λόγῳ τὰς τῷ ὅλῳ φύσει
καὶ ἡ σοφία τοῦ ἀνθρώπου κτᾶται καὶ θεωρεῖ τὰν
²⁵ τῶν ἐόντων φρόνασιν, ὁμοῦ μὲν ὁμολογία οὔσα
ἀποδεδεικται τῆς μεριστῆς τοῦ λόγου καὶ τῆς τοῦ ^{54 K.}
ὅλου νοερᾶς φύσεως, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ προτροπὴ τελεω- ^{18 A.}

16. 19 γέγονε — φρόνασιν Perictione ap. Stob. Flor. I 62.

8 ὁρμαὶ Vitelli || 18 σοφίας ὧν scripsit K: σοφίας· ὧν || κτᾶ-
σθαι addidit K || 19 θεωρῆν || 28 τῷ ὅλῳ Gale: τῷ λόγῳ.

τέρα γέρονεν. οὐ γὰρ ἄλλως διαβιωσόμεθα κατὰ φύσιν, οὐ πάντες διαφερόντως ἐφιέμεθα, ἐὰν μὴ κατὰ λόγον ζῶμεν τὸν θεῖον καὶ τὸν ἀνθρώπινον, οὐδὲ ἄλλη πη εὐδαιμονήσομεν, ἐὰν μὴ κτησώμεθα διὰ φιλοσοφίας καὶ θεωρήσωμεν τὴν τῶν ὄντων φρόνησιν. ἄλλη ⁵ τοίνυν ἐν τοῦτοις τοιαύτη νοείσθω σύμμιξις· ἐν ταύτῃ γὰρ παρορμᾶν ἐπιχειρεῖ εἰς τε τὴν πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν φιλοσοφίαν. τὸ μὲν γὰρ κτήσασθαι φρόνησιν ποιητικῆς τινός ἐστι καὶ πρακτικῆς ἀρετῆς ἔργον, ἧς τέλος οὐ τὸ κατιδεῖν ἀπλῶς οὕτωςιν, ἀλλὰ ¹⁰ τὸ προσλαβεῖν αὐτὸ διὰ τῶν ἐνεργειῶν, τό γε μὴν θεωρῆσαι τοῦ θεωρητικοῦ νοῦ ἐνέργημα ὑπῆρχε. πρὸς ἀμφοτέρω τοίνυν ἡ προτροπὴ δεόντως γέρονεν.

Ἐπεὶ τοίνυν μᾶλλον τὸ κοινὸν καὶ διατείνον ἐπὶ πάντα τῆς σοφίας ἀγαθὸν διαφαίνεται, καὶ ἡ προτροπὴ ¹⁵ τελεωτέρα πρὸς αὐτὸ γίνεται διὰ τῶν τοιούτων· ἡ σοφία οὐ περὶ τι ἀφωρισμένον ἐντὶ τῶν ὄντων, ^{56 K.} ἀλλ' ἀπλῶς περὶ πάντα τὰ ὄντα, καὶ δεῖ μὴ πρῶ-
ταν αὐτὰν τὰς ἀρχὰς αὐτᾶς ἀνευρεσθαι, ἀλλὰ τὰς ^{19 A.} κοινὰς τῶν ὄντων· οὕτω γὰρ ἔχει σοφία περὶ ²⁰ πάντα τὰ ὄντα ὥς ὅψις περὶ πάντα τὰ ὁρατά. τὰ ὧν καθόλου πᾶσι συμβεβακότα συνιδὲν καὶ θεωρῆν τὰς σοφίας οἰκῆτον, καὶ διὰ τοῦτο σοφία τὰς τῶν ὄντων ἀπάντων ἀρχὰς ἀνευ-
ρίσκει· ²⁵ πάλιν γὰρ ἐνταῦθα οὐκ ἀφορίζεται περὶ τι

16. 25 ἡ σοφία — ἀνευρίσκει] cf. Perictione ap. Stob. Flor. I 63.

10 κατιδεῖν <τὸ ἀγαθόν>? cf. Schol. || 16 τελεωτέρα || 19 αὐ-
τὰς (vel αὐταύτας) Vitelli: αὐτὰς || 22 ὧν K: ὧν || 22 et p. 22, 5
καθ' || συμβεβηκότα et 23 οἰκείον: doricis formas servavit Sto-
baeus.

μέρος τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, ἀλλὰ κοινῇ διήκειν φησὶν ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα, τὰς τε ἀρχὰς τὰς κοινὰς τῶν ὄλων φησὶν αὐτὴν ἐπισκοπεῖν καὶ κατὰ γένη ταῦτα θεωρεῖν καὶ κατὰ ἀπλουστάτας ἐπιβολάς, ὥσπερ ἡ ὕψις τοῖς
 5 ὁρατοῖς ἐπιβάλλει, τοὺς τε καθόλου λόγους πάντων φησὶν αὐτὴν περιέχειν, καὶ πρὸς τοῦτω θεωρεῖν καὶ διαλογίζεσθαι· μόνην δὲ καὶ ἀνυπόθετον εἶναι ἐπιστήμην, ἅτε δὴ τῶν ὄντων πάντων τὰς ἀρχὰς ἀνευρίσκουσιν καὶ περὶ τῶν οἰκείων ἑαυτῆς ἀρχῶν δυνα-
 10 μένην λόγον διδόναι. εἰς καλὸν ἄρα συμβαίνει ἡ ἔφοδος τῆς προτροπῆς· εἰ γὰρ τῆς τοιαύτης σοφίας οὔτε καθολικωτέραν οὔτε τελειοτέραν οὔτε κοινοτέραν ^{58 K.} οὔτε αὐταρκεστέραν οὔτε ἀγαθοειδεστέραν ἢ καλλίονα δυνατὸν λογισμῷ λαβεῖν, ταύτης ἐφίεσθαι χρὴ τοὺς
 15 βουλομένους κατὰ λόγον καὶ νοῦν εὐδαιμονεῖν.

Ἐν τῷ τέλει τοίνυν πρὸς αὐτὸ τὸ ἀκρότατον ἄνευσιν ἡ παράκλησις ὡδὲ πως· ὅστις ὢν ἀναλῦσαι οἶός τε ^{20 A.} ἐντι πάντα τὰ γένηα ὑπὸ μίαν τε καὶ τὰν αὐτὰν ἀρχὰν καὶ πάλιν συνθεῖναι τε καὶ συναριθ-
 20 μῆσασθαι, οὗτος δοκεῖ μοι καὶ σοφώτατος ἦμεν καὶ παναλαθέστατος, ἔτι δὲ καὶ καλὰν σκοπὴν εὐρηκέναι, ἀφ' ἧς δυνατὸς ἐσσεῖται τὸν θεὸν κατοψεῖσθαι καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ
 συστοιχίᾳ καὶ τάξει τῷ ἐκείνω κατακεχωρι-
 25 σμένα, καὶ ταύταν ἀρματήλατον ὁδὸν ἐκπορι- ^{60 K.}

17. 24 ὅστις ὢν — κατακεχωρισμένα Perictione l. c.

6 τοῦτο fort. recte K, nescio unde || 7 πρώτην Vitelli || 17 ὅστις ὢν] hinc novum caput (IV) in A || τ' ἐντι K: τέ ἐστι || 19 συναριθμάσασθαι coniecit K || 21 παναλαθέστατος Gale: παναληθέστατος || 24 τάξει Mullach (II p. 38) || ἐκείνω K: ἐκείνου || 25 ταύταν τὰν K, nescio unde.

σάμενος τῷ νόῳ κατ' εὐθεΐαν ὁρμαθῆμεν καὶ
 τελεοδορομάσαι τὰς ἀρχὰς τοῖς πέρασι συν-
 ἀψαντα καὶ ἐπιγνόντα διότι ὁ θεὸς ἀρχὰ τε καὶ
 τέλος καὶ μέσον ἐντὶ πάντων τῶν κατὰ δίκαν
 τε καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον περαιομένων· σαφῶς 5
 δὴ καὶ ἐν τούτοις τὸ τέλος ἐπέθηκε τῆς θεολογικῆς
 προτροπῆς, μὴ ἴστασθαι ἀξιῶν ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀρχῶν
 καὶ πάντων τοῦ ὄντος γενῶν, ἀναλύσειν δὲ προθυ-
 μούμενος ὑπὸ μίαν τε καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὰ πάντα,
 ἀπὸ δὲ τῆς μιᾶς διαιρῶν κατὰ ἀριθμὸν ὠρισμένον τὰ 10
 πλησίον τοῦ ἐνὸς καὶ οὕτως ἀεὶ τὰ πορρωτέρω ἀφι-
 στάμενα καὶ διυστάμενα ἐπισκοπῶν, ἕως ἂν ἐπὶ τὰ
 σύνθετα καὶ ἐκ πολλῶν συνεστηκότα συναριθμῆσθαι
 21 A. τὸ πλῆθος· ἐπ' ἅμφω τε οὕτω προῖων ἱκανὸς ἦν ἀνάγειν
 τε ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πλῆθους ἐπὶ τὸ ἓν καὶ καταγίνειν 15
 ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τὸ πλῆθος. ἐπεὶ δὲ μάλιστα ἀλη-
 62 K. θείας καὶ σοφίας ἐφιέμεθα, προτρέπων ἐπὶ τὴν τοι-
 αύτην ἐπιστήμην σοφώτατον καὶ παναληθέστατον φησιν
 εἶναι τὸν τὴν τοιαύτην διαιρετικὴν ἔχοντα ἐπιστήμην
 διὰ τῶν πρώτων εἰδῶν καὶ γενῶν, συνάγοντά τε αὐτὴν 20
 εἰς ἓν διὰ τῆς ὀριστικῆς ἐπιστήμης, τοῦ τε ἐνὸς ὄντα
 θεωρητικόν, ὅπερ τέλος ἐστὶ πάσης θεωρίας. καὶ τούτου
 δ' ἔτι κυριώτερον ἀγαθὸν ἐπήγαγε, τὸ ὥσπερ ἀπὸ
 σκοπιᾶς ἐντεῦθεν δύνασθαι τὸν θεὸν καθορᾶν καὶ
 πάντα τὰ ἐν τῇ συστοιχίᾳ τοῦ θεοῦ. εἰ γὰρ πάσης 25
 ἀληθείας καὶ εὐδαιμονίας οὐσίας τε καὶ αἰτίας καὶ
 τῶν ἀρχῶν ὁ θεὸς ἐξηγείται, σπουδαστέον ἐν τούτῳ

2 τελεοδορομάσαι || συνάψας τε καὶ ἐπιγνόντας Mullach: contra p. 22, 25 ἐκπορισάμενον I. Conr. Orelli (Opusc. vet. sentent. II p. 665) || 4 ἐντὶ Mullach: ἐστι || 8 malim ἀναλύειν vel, cum Scaligero, ἀναλῦσαι || 14 ᾗ scripsit K || 20 αὐτὰ Vitelli || 25 συστέ.

μάλιστα ἐκείνην τὴν ἐπιστήμην κτήσασθαι, δι' ἧς
 ἀτενίσει τις αὐτὸν καθαρὸν καὶ δι' ἧς πλατεῖαν εὐρήσει
 τὴν πρὸς αὐτὸν πορείαν καὶ δι' ἧς τὰ τέλη ταῖς ἀρχαῖς
 συνάψει. τελεωτάτη γὰρ ἡ τοιαύτη ζωὴ καὶ εὐδαι-
 5 μονία, οὐκέτι διωρισμένως τὰ τελευτάτα ἀπὸ τῶν
 πρώτων διακρίνουσα, ἀλλ' εἰς ἓν τὰ συναμφότερα
 ταῦτα συλλαβοῦσα ἀρχάς τε καὶ τέλος καὶ μέσον ὁμοῦ
 συνέχουσα. τοιαύτη γάρ ἐστιν ἡ θεία αἰτία, ἧς δεῖ
 ἀντέχεσθαι τοὺς μέλλοντας εὐδαιμονήσειν. οὕτω μὲν
 10 οὖν ἡ προτροπὴ διὰ πάντων διεξεληθοῦσα τῶν τε ἐν 64 K.
 ἡμῖν καὶ τῶν ἐν τῇ φύσει καὶ ὥς ἔπος εἰπεῖν διὰ πάν-
 των τῶν ὄντων, συνεκεφαλαιώσατο πάσας τὰς ἐφόδους 22 A.
 εἰς μίαν τὴν ἐπὶ τὸν θεὸν ἀνήκουσαν ἀναγωγὴν.

V. Δεῖ δὲ λοιπὸν αὐταῖς ταῖς Πυθαγορικαῖς διαι-
 15 ρéseσι προσχρησθαι εἰς τὸ προτρέπειν. πάνν γὰρ
 ἐντρεχῶς καὶ τελειότατα καὶ πρὸς τὰς ἄλλας φιλο-
 σοφίας ἐξηλλαγμένως οἱ κατὰ τήνδε τὴν αἵρεσιν διήρουν
 ἐπόμενοι ταῖς ἐκείνου διδασκαλίαις τὸν εἰς παρόρμησιν
 ἐπὶ φιλοσοφίαν λόγον, εὐμηχάνως ἐπιρρωννύντες καὶ
 20 πιστούμενοι ἀποδείξεσιν ἐπιστημονικωτάταις μηδὲν ἀνα-
 κόλουθον συναγαγούσαις. εἰσὶ δὲ τοιαῦται·

Πάντες ἄνθρωποι βουλόμεθα εὖ πράττειν, εὖ δὲ
 πράττομεν, εἰ ἡμῖν πολλὰ ἀγαθὰ παρείη. ἀγαθὰ δὲ
 τὰ μὲν ἐστὶ κατὰ σῶμα, ὥστε ἱκανῶς αὐτὸ παρ-
 25 ἐσκευασθαι πρὸς τὴν κατὰ φύσιν συμμετρίαν καὶ 66 K.
 κρᾶσιν καὶ ῥάμην· τὰ δὲ ἐν τοῖς ἐκτός, ὥσπερ εὐγέ-
 νειαι καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι·

22. p. 27, 2 cf. Plat. Euthyd. pp. 278 E—289 B.

2 fort. τις <εἰς> || 16 τελειότῃ || 19 ἐπιρρωννύντες || 24 fort.
 κατὰ <τὸ> σῶμα cl. Plat. l. c. p. 279 A.

τὰ δὲ περὶ ψυχὴν, ὥς τὸ σώφρονα τε εἶναι καὶ δίκαιον καὶ ἀνδρεῖον, καὶ διαφερόντως τὸ σοφὸν εἶναι· μεθ' ὧν οὐ μικρὸν διαφέρει τὸ συνεπιλαμβάνειν καὶ τὴν εὐτυχίαν ταῖς ὀρθαῖς πράξεσιν, ἥτοι ὑπὸ τῆς σοφίας ἐπιφερομένην, ἣ καὶ καθ' αὐτὴν ἔχουσιν ἰδίαν τινὰ 5

23 A. δύνανται. ἀλλ' οὐκ εὐθὺς εὐδαιμονοῦμεν διὰ τὰ παρόντα ἀγαθὰ, εἰ μὴδὲν ἡμᾶς ὠφελοῖ· ὠφελεῖ δὲ οὐδέν, εἰ εἴη μόνον ἡμῖν, χρῶμεθα δὲ αὐτοῖς μὴ. οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδὲν παρὸν διὰ τὴν κτήσιν ὠφελεῖ ἄνευ τοῦ χρῆσθαι αὐτῷ, οὐδ' εἰ τις οὖν πλοῦτον καὶ ἂ νῦν 10 δὴ ἐλέγομεν ἀγαθὰ κεκτημένος εἴη, χρῶτο δὲ αὐτοῖς μὴ, οὐκ ἂν εὐδαιμονοῖ διὰ τὴν τούτων τῶν ἀγαθῶν κτήσιν. δεῖ ἄρα μὴ μόνον κεκτηθῆναι τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα ἔσεσθαι, ἀλλὰ καὶ χρῆσθαι αὐτοῖς, ἣ οὐδὲν ὄφελος τῆς κτήσεως γίνεσθαι. 15 ἀλλ' οὐδὲ τὸ χρῆσθαι μόνον ἐξαρκεῖ, ἀλλὰ δεῖ προσ-

68 K. εἶναι τὸ ὀρθῶς χρῆσθαι. πλεον γὰρ θάτερον ἐστίν, ἔάν τις χρῆται μὴ ὀρθῶς ὁτιοῦν πράγματι, ἣ ἔάν ἑᾶ· τὸ μὲν γὰρ κακόν, τὸ δὲ οὔτε κακὸν οὔτε ἀγαθόν. ἀλλὰ μὴν ἔν γε τῇ χρήσει τε καὶ ἐργασίᾳ πάσῃ τῇ 20 περὶ ὁτιοῦν τὸ ἀπεργαζόμενον τὸ ὀρθῶς χρῆσθαι ἐπιστήμη παρέχεται· καὶ περὶ τὴν χρεῖαν οὖν ὧν ἐλέγομεν τὸ πρῶτον τῶν ἀγαθῶν, πλούτου τε καὶ ὑγιείας καὶ κάλλους, τὸ ὀρθῶς πᾶσι χρῆσθαι τοῖς τοιούτοις ἐπιστήμη ἡγουμένη καὶ κατορθοῦσά ἐστι τὴν πράξιν. οὐ 25 μόνον οὖν εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν ἣ ἐπιστήμη

24 A. παρέχει τοῖς ἀνθρώποις ἐν πάσῃ κτήσει τε καὶ πράξει, καὶ οὐδὲν ὄφελος τῶν ἄλλων κτημάτων ἄνευ φρονήσεως τε καὶ σοφίας. τί γὰρ ὄφελος κεκτηθῆναι πολλὰ

καὶ πολλὰ πράττειν νοῦν μὴ ἔχοντα μᾶλλον ἢ ὀλίγα;
οὐχ ὁ μὲν ἐλάττω πράττων ἐλάττω ἐξαμαρτάνει, ἐλάττω
δ' ἐξαμαρτάνων ἦττον ἂν κακῶς πράττοι, ἦττον δὲ
κακῶς πράττων ἄθλιος ἂν ἦττον εἴη; συγχωρεῖν ἀναγ-
5 καίον τούτοις, καὶ ὅτι ὁ μὲν τὰ εἰρημένα ἀγαθὰ κεκτη-
μένος ἔνευ νοῦ πλείονα πράξει, ὁ δὲ τὰ ἐναντία ἔχων
[τὰ κακὰ] ἐλάττωνα. ἐν κεφαλαίῳ ἕρα κινδυνεύει
πάντα ἃ τὸ πρῶτον ἔφαμεν ἀγαθὰ εἶναι, οὐ περὶ
τούτου αὐτοῖς ὁ λόγος εἶναι, ὅπως αὐτὰ γε καθ'
10 αὐτὰ πέφυκεν ἀγαθὰ εἶναι, ἀλλ', ὥς ἔοικεν, ὧδε ἔχει· 70 K.
ἐὰν μὲν αὐτῶν ἡγήται ἀμαθία, μείζω κακὰ εἶναι τῶν
ἐναντίων, ὅσα δυνατώτερα ὑπηρετεῖν τῷ ἡγουμένῳ
κακῷ ὄντι· ἐὰν δὲ φρόνησις καὶ σοφία, μείζω ἀγαθὰ
αὐτὰ δὲ καθ' αὐτὰ οὐδέτερα αὐτῶν οὐδενὸς ἕξια εἶναι.
15 μόνη τοίνυν ἡ μὲν σοφία ἀγαθὸν ἐστίν, ἡ δὲ ἀμαθία
κακόν. ἐπειδὴ τοίνυν εὐδαίμονες μὲν εἶναι προθυμοί· 25 A.
μεθὰ πάντες, ἐφάνημεν δὲ τοιοῦτοι γιγνώμενοι ἐκ τοῦ
χρησθαί τε τοῖς πράγμασι καὶ ὀρθῶς χρησθαι, τὴν δὲ
ὀρθότητα καὶ εὐτυχίαν ἐπιστήμη ἐστίν ἡ παρέχουσα,
20 δεῖ δὴ, ὥς ἔοικεν, ἐκ παντὸς τρόπου πάντα ἄνδρα
παρασκευάζεσθαι, ὅπως ὥς σοφώτατος ἔσται· μόνον
γὰρ τοῦτο τῶν ὄντων εὐδαίμονα καὶ εὐτυχῇ ποιεῖ τὸν
ἄνθρωπον. ἀναγκαῖον οὖν φιλοσοφεῖν τοῖς βουλομέ-
νοις εὖ πράττειν· ἡ δὲ φιλοσοφία ὕψις ἐστὶ καὶ κτῆ-
25 σις ἐπιστήμης, οὐχ ἥτις κτητικὴ μόνον ἐστὶ τῶν δο-
κούντων ἀγαθῶν, οὐδ' ἥτις ποιητικὴ αὐτῶν, χρηστικὴ
δὲ οὐ. τοιαύτης οὖν δεῖ ἐπιστήμης, ἐν ᾗ συμπέπτωκεν

2 sqq. cf. Trag. adesp. fr. 259, et quos ibidem locos attulit Nauck.

7 τὰ κακὰ delevi || 26 οὐδ'] fort. οὐδ'.

ἅμα τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι καὶ χρῆσθαι τούτῳ
 72 K. ὃ ἂν ποιήσῃ. εἰ τοίνυν αἱ μὲν ἕλλαι πᾶσαι ἐπιστῆμαι
 θηρευτικά· τινὲς εἰσι καὶ παρασκευαστικά· τῶν ἀγαθῶν,
 μόνῃ δὲ ἡ τελέα δικαιουσύνῃ καὶ φρόνησιν τὴν κατ'
 ἀξίαν χρῆσιν ποιοῦνται ἐκάστῳ καὶ ἀναφέρονσί ταύτην 5
 πρὸς τὸν ἡγεμόνα νοῦν, αὕτη ἂν εἴη ἥς δεῖ ἀντι-
 ποιεῖσθαι. καὶ γὰρ τὸ θεωρεῖν καὶ κρίνειν ἐν αὐτῇ
 ἔχει καὶ τὰς ἀρχὰς ἔχει τῆς ὁρθῆς χρήσεως τῶν ἀγα-
 θῶν, ἥς τυχόντες καλῶς ἂν τὸν ἐπίλοιπον βίον διεξέλ-
 26 A. θοίμεν. τοιαύτη τίς ἐστίν ἡ ἐκ τῆς <πρώτης> διαιρέ- 10
 σεως προτρεπτικὴ ἐφοδος.

Ἄλλῃ δέ ἐστι παρὰ αὐτοῖς τοιαύτη διαιρέσις· ὥς
 ἐστὶ μὲν τι ψυχὴ ἐστὶ δέ τι σῶμα ἐν ἡμῖν, καὶ τὸ
 μὲν ἄρχεται τὸ δὲ ἄρχεται, καὶ τὸ μὲν χρῆται τὸ δ'
 ἐστὶ τοιοῦτον ὅλον ὃ χρῆται, καὶ τὸ μὲν θεῖον καὶ 15
 ἀγαθὸν καὶ οἰκειότατον ἡμῖν, τὸ δὲ ἄλλως συνηρη-
 μένον ὑπουργίας τινὸς ἔνεκα καὶ χρεῖας ἐχόμενον τῆς
 εἰς τὸν κοινὸν βίον τὸν ἀνθρώπινον. δεῖ τοίνυν τοῦ
 ἄρχοντος μᾶλλον ἀλλὰ μὴ τοῦ ἀρχομένου, καὶ τοῦ θειο-
 τέρου καὶ οἰκειότερου ἡμῖν ἀλλὰ μὴ τοῦ καταδεεστέρου 20
 ἐπιμελεῖσθαι.

74 K. Ταύτῃ δ' ἐστὶ παραπλησία τοιαύτη διαιρέσις· ὥς
 τριχῇ· τὰ ἡμέτερα πάντα διήρηται, εἰς τε ψυχὴν καὶ
 σῶμα καὶ τὰ τοῦ σώματος· τούτων δὲ τὰ μὲν ἐστὶ
 πρῶτα, τὰ δὲ δεύτερα, τὰ δὲ τρίτα· καὶ προηγουμένων 25

9 sq. ἥς — διεξέλθοιμεν] cf. Plat. Euthyd. p. 293 A.

1 ἐπίστασθαι ex P scripsi: ποιεῖσθαι || 5 ἐκάστου Vitelli ||
 7 ἐν αὐτῇ (αὐτῇ scripsi) scripsit K: αὐτὴν || 10 πρώτης (scil. A,
 quod facili errore excidit ante Δ) addidit Vitelli: <αὐτῆς> τῆς
 scripserat K: possis etiam <τῆσδε> τῆς || 13 μὲν τι scripsit K:
 μέντοι || 15 ὅλον ὃ] ὅλον scripsit fortasse recte K.

μὲν δεῖ στοχάζεσθαι τῶν τῆς ψυχῆς, τὰ δ' ἄλλα τῆς
 ψυχῆς ἔνεκα πράττειν· καὶ γὰρ τοῦ σώματος ἐπιμελεῖ-
 σθαι χρὴ ἀναφέροντας αὐτοῦ τὴν ἐπιμέλειαν ἐπὶ τὴν
 τῆς ψυχῆς ὑπηρεσίαν, καὶ τὰ χρήματα κτᾶσθαι δεῖ διὰ
 5 τὸ σῶμα, πάντα δὲ τῆς ψυχῆς ἔνεκα διατάττειν καὶ
 τῶν τῆς ψυχῆς ἀρχουσῶν δυνάμεων. εἰ δὲ τοῦτο οὐ-
 τως ἔχει, οὐδὲν τῶν δεόντων πράττουσιν ὅσοι χρη-
 μάτων μὲν περὶ τὴν πᾶσαν σπουδὴν ἔχουσι, δικαιο- 27 A.
 σύνης δὲ ἀμελοῦσι δι' ἣν ἐπιστάμεθα ὀρθῶς χρῆσθαι
 10 τοῖς χρήμασι, καὶ τοῦ μὲν ζῆν καὶ ὑγιαίνειν φροντί-
 ζουσι τῷ σώματι, τοῦ δὲ ὀρθῶς χρῆσθαι τῇ ζωῇ καὶ
 τῇ ὑγείᾳ ἀμελοῦσι, καὶ τῆς μὲν ἄλλης παιδείας ἐπιμε-
 λοῦνται δι' ἣν οὐδέποτε ὁμονοητικὴν φιλίαν κτήσα-
 σθαι δύνανται, τὴν δὲ τῆς ὁμονοίας ἀρχηγὸν ἐπιστή-
 15 μὴν παρορῶσιν ἥτις διὰ φιλοσοφίας μόνης κάλλιστα
 παραγίγνεται, καὶ ταῖς μὲν πράξεσιν ἐπιχειροῦσι, τὸ δὲ
 πῶς δεῖ πράττειν ἕκαστον τῶν ἔργων οὔτε ἴσασι οὔτε
 λογίζονται.

Ἄπ' ἄλλης δὲ ἀρχῆς διαίρουσι τὰ τοιαῦτα· χωρὶς 76 K.
 20 δὴ πουθεν ἔστιν αὐτὸς ἕκαστος, τὸ ἑαυτοῦ, ἃ ἔστι τῶν
 αὐτοῦ. αὐτὸς μὲν οὖν ἕκαστός ἐστιν ἡμῶν ἡ ψυχὴ,
 τὸ δ' αὐτοῦ ἔστι τὸ σῶμα καὶ τὰ τοῦ σώματος, ἃ δ'
 ἔστι τῶν αὐτοῦ, τὰ χρηματικά ἐστιν, ὅσα τοῦ σώματος
 ἔνεκα κτᾶμεθα. καὶ ἐπιστῆμαι τοίνυν τρεῖς εἰσιν ἐπὶ
 25 τοῖς τρισὶ τούτοις πράγμασιν. ὁ μὲν οὖν τὰ τοῦ
 σώματος γινώσκων, τὰ αὐτοῦ ἄλλ' οὐχ αὐτὸν ἐγνωκεν.

7 sq. οὐδὲν — ἔχουσι] cf. Plat. Clitoph. p. 407 B || 19. p. 29, 10
 Plat. Alcib. I p. 130 E sqq.

4 τῇ ψυχῇ praetulerit Vitelli || 7 post ὅσοι est μη deletum ||
 21 αὐτοῦ K: αὐτοῦ || 23 ἐστι <καὶ> ὅσα?

δοθέν οἱ ἰατροὶ οὐχ ἑαυτοὺς γιννώσκουσι καθόσον
 ἰατροί, οὐδὲ οἱ παιδοτρῖβαι καθόσον παιδοτρῖβαι. καὶ
 ὅσοι δὲ πορρωτέρω τῶν ἑαυτῶν τὰ περὶ τὸ σῶμα
 γιννώσκουσιν, οἷς τοῦτο θεραπεύεται, ὥς οἱ γεωργοὶ
 28 A. καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοί, πολλοῦ δὴ δέουσιν ἑαυτοὺς 5
 γιννῶσκειν· οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτῶν οὗτοι γιννῶσκουσι.
 διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάνανσοι αὐταὶ αἱ τέχναι δοκοῦσιν
 εἶναι. μόνη δὲ σωφροσύνη ἐστὶν ἡ τῆς ψυχῆς γνῶσις,
 καὶ τῷ ὄντι ἡμετέρα ἀρετὴ μόνη ἐκείνη ὑπάρχει, ἥτις
 τὴν ψυχὴν βελτίονα ἀπεργάζεται. ταύτης ἕρα μάλιστα 10
 ἀντιποιεῖσθαι ἄξιον τοὺς βουλομένους ὁμολογουμένως
 78 K. τῇ ἑαυτῶν οὐσίᾳ διακοσμεῖν τὸν ἑαυτῶν βίον καὶ
 ἑαυτοὺς ἀπεργάζεσθαι καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ τῷ ὄντι
 ἑαυτῶν ἐπιμελεῖσθαι προαιρουμένους.

Τῆς δὲ αὐτῆς ἔχεται γνῶμης καὶ ταῦτα· ὥς τῶν 15
 ἡμετέρων κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θεϊότατον οἰκειό-
 τατόν τέ ἐστι, τὰ δ' ἡμέτερα διττὰ πάντα ἐστὶ πᾶσι,
 τὰ μὲν κρείττω καὶ ἀμείνω δεσπόζοντα, τὰ δὲ ἥττω
 καὶ χείρω δοῦλα. τὰ δεσπόζοντα οὖν προτιμητέον
 τῶν δουλευόντων. οὕτως οὖν τὴν ψυχὴν μετὰ θεοὺς 20
 τῶν ἄλλων προτιμητέον πάντων· τιμᾷ δὲ αὐτὴν οὐχ
 ὁ χείρονα ἐκ βελτίονος ἀπεργαζόμενος, οὐδ' ὁ κακῶν
 καὶ μεταμελείας ἐμπιπλὰς αὐτήν, οὐδ' ὁ φεύγων τοὺς
 ἐπαινουμένους πόρους καὶ φόβους καὶ ἀλγηδόνας καὶ
 λύπας (ἄτιμον γὰρ αὐτὴν ἀπεργάζεται ὁ τοιοῦτος), οὐδ' 25
 ὁ φεύγων τὸν θάνατον (τὴν γὰρ λύσιν τὴν ἀπὸ τοῦ
 σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τὴν καθ' ἑαυτὴν ζωὴν δυσχεραί-
 νοιτο ἂν ὁ τοιοῦτος), οὐδ' ὁ πρὸ ἀρετῆς προτιμῶν

15. p. 30, 2 Plat. Legg. V pp. 726—728 A.

3 δὲ] γ K nescio unde: cf. Plat. Alc. I p. 131 A || 10 ταῦ.

κάλλος ἢ χρήματα (τῶν γὰρ χειρόνων οὕτω τὴν κρείτ- 29 Α.
 τονα ψυχὴν καταδεστέραν ἀποφαίνει). μίᾳ τοίνυν
 ἔσται τιμὴ τῆς ψυχῆς ἢ κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον ζωὴ καὶ 80 Κ.
 κατὰ νοῦν τελειότης τῆς ψυχῆς καὶ τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς
 5 οὖσιν ἀρίστοις παραδείγμασι καὶ τὸ τοῖς ἀμείνοσιν
 ἔπεσθαι τὰ χείρονα, ὅσα γενέσθαι βελτίω δύναται, καὶ
 τὸ φεύγειν μὲν τὸ κακόν, ἰχνεῦσαι δὲ καὶ εἶλιν τὸ
 πάντων ἄριστον, καὶ ἐλόντα αὐτὸ κοινῇ ξυνοικεῖν τὸν
 ἐπίλοιπον βίον. τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δεόντως
 10 φιλοσοφεῖν, ὥστ' ἐξ ἅπαντος τρόπου φιλοσοφητέον
 τοῖς βουλομένοις εὐδαιμονεῖν.

Τελῶς δ' ἂν καὶ οὕτως ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκ διαιρέσεως
 ἐπέλθοιμεν. τρία τριχῇ ψυχῆς ἐν ἡμῖν εἶδη κατῴκισται,
 τὸ μὲν ᾧ λογιζόμεθα, τὸ δὲ ᾧ θυμούμεθα, τρίτον δὲ ᾧ
 15 ἐπιθυμοῦμεν. τυγχάνει δ' ἕκαστον αὐτῶν κινήσεις ἔχον-
 τὸ μὲν οὖν αὐτῶν ἐν ἀργίᾳ διάγον καὶ τῶν ἑαυτοῦ
 κινήσεων ἡσυχίαν ἔχον ἀσθενέστατον ἀνάγκη γίνεσθαι,
 τὸ δὲ ἐν γυμνασίοις ἐρωμενέστατον· διὸ φυλακτέον,
 ὅπως ἂν ἔχωσι τὰς κινήσεις πρὸς ἀλλήλας συμμέτρους.
 20 διαφερόντως δὲ δὴ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς εἶδος,
 ὅπερ δαίμονα ὁ θεὸς ἑκάστῳ δέδωκε καὶ ὅπερ ἀπὸ γῆς 82 Κ.
 ἡμᾶς αἰρεῖ πρὸς τὴν ἐν οὐρανῷ ξυγγένειαν ὥς ὄντας
 φυτὸν οὐκ ἔργειον, ἀλλ' οὐράνιον, τοῦτο δὴ μάλιστα 80 Α.
 ἀσκητέον. τῷ μὲν γὰρ περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ περὶ
 25 φιλονεικίας ἐσπουδακότι καὶ ταῦτα σφόδρα διαπονοῦντι
 πάντα τὰ δόγματα ἀνάγκη θνητὰ ἐργεγυέναι, καὶ
 παντάπασι καθόσον μάλιστα δυνατόν γίνεσθαι θνητῷ,
 τούτου μηδὲ σμικρὸν ἐλλείπειν, ἅτε τὸ τοιοῦτον ηὐξή-

13. p. 31, 19 Plat. Timae. pp. 89 E—90 D.

4 τελειῷ || 13 et 20 ψυχῇ || 19 ἄλληλα P.

νότι· τῷ δὲ περὶ φιλομάθειαν καὶ περὶ τὰς τῆς ἀλη-
θείας φρονήσεις ἐσπουδακότι καὶ ταῦτα μάλιστα τῶν
αὐτοῦ γεγυμνασμένῳ, φρονεῖν μὲν ἀθάνατα καὶ θεῖα,
ἅνπερ ἀληθείας ἐφάπτεται, πᾶσα ἀνάγκη που, καθόσον
δ' αὖ μετασχεῖν ἀνθρωπίνῃ φύσει ἀθανασίας ἐνδέχεται, 5
τούτου μὴδὲν μέρος ἀπολείπειν, ἅτε δὴ αἰεὶ θεραπευ-
οντα τὸ θεῖον ἔχοντά τε αὐτὸν εὖ κεκοσμημένον τὸν
84 K. δαίμονα ξύνοικον ἑαυτῷ, διαφερόντως εὐδαίμονα εἶναι.
θεραπεία δὲ δὴ παντὶ παντὸς μία, τὰς οἰκείας ἐκάστω
τροφὰς καὶ κινήσεις ἀποδιδόναι· τῷ δ' ἐν ἡμῖν θεῷ 10
ξυγγενεῖς εἰσι κινήσεις αἱ τοῦ παντὸς διανοήσεις καὶ
31 A. περιφοραί. ταύταις δὴ οὖν ξυνεπόμενον ἕκαστον δεῖ
τὰς περὶ τὴν γένεσιν ἐν τῇ κεφαλῇ διεφθαρμένας
ἡμῶν περιόδους ἐξορθοῦν, διὰ τὸ καταμανθάνειν τὰς
τοῦ παντὸς ἀρμονίας καὶ περιφοράς, τῷ κατανοομένῳ 15
δὲ τὸ κατανοοῦν ἐξομοιωθῆναι κατὰ τὴν ἀρχαίαν φύσιν,
ὁμοιωσάντα δὲ τέλος ἔχειν τοῦ προτεθέντος ἀνθρώποις
ὑπὸ θεῶν ἀρίστου βίου πρὸς τε τὸν παρόντα καὶ τὸν
ἔπειτα χρόνον. οὐ γὰρ δὴ λυσιτελεῖ τὸ παντοδαπὸν
θηρίον ὥσπερ τὴν ἐπιθυμίαν εὐωχοῦντας ποιεῖν ἰσχυ- 20
ρόν, οὐδὲ τὸν λέοντα οἶον τὸν θυμὸν καὶ τὰ περὶ
τὸν λέοντα τρέφειν ἄξιον καὶ ἰσχυρὰ ποιεῖν ἐν ἡμῖν,
86 K. τὸν δὲ ἀνθρώπον ὥσπερ τὸν λόγον λιμοκτονεῖν καὶ
ποιεῖν ἀσθενῆ, ὥς ἔλκεσθαι ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὁπότερον
ἄγῃ, καὶ μὴδὲν ἕτερον ἑτέρῳ συνεθίζειν μὴδὲ φίλον 25
ποιεῖν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὸν ἐν ἡμῖν θεῖον ἀνθρώ-
πον τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος ἐγκρατῆ ποιητέον,

19. p. 33, 27 Plat. Civit. IX pp. 588 E—591 E.

1 φιλομάθειαν PK: φιλομαθείας || 8 ξυνοικόν || ἐν αὐτῷ PK ||
12 ταύταις] hinc novum caput (VI) in AK.

ὅπως ἂν τὰ μὲν ἡμερα τῶν ἐπιθυμιῶν εἶδη τρέφῃ καὶ
 τιθασσεύῃ, τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύῃ φύεσθαι, σύμμαχον
 ποιησάμενος τὴν τοῦ θυμοῦ φύσιν καὶ κοινῇ πάντων
 κηδόμενος, φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ ἑαυτῷ, ^{82 A}
⁵ οὕτως αὐτὰ θρέψει. καὶ ὁ μὲν τοιοῦτος κατὰ πάντα
 ἔσται ἄριστος, ὁ δ' ἐναντίος οὐδὲν ὑγιὲς ἔχει. καὶ
 τὸ μὲν καλὸν ἐν τῷ τοιούτῳ διαφαίνεται (ὑπὸ γὰρ τῷ
 θεῶν τὰ θηριώδη τῆς φύσεως ὑποτάσσεται), τὸ δ'
 αἰσχροὺν ἐν τῷ ἐναντίῳ· ὑπὸ γὰρ τῷ ἀγρίῳ τὸ ἡμερον
¹⁰ δουλοῦται, καὶ τὸ βέλτιστον ὑπὸ τῷ μοχθηροτάτῳ καὶ
 τὸ ἑαυτῷ θεϊότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ μισρω-
 τάτῳ δουλοῦται καὶ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ψυχῇ πλημμελεῖ.
 καὶ μὴν τό γε ἀκολασταίνειν διὰ τὰ τοιαῦτα πάλαι ^{88 K}
 ψέγεται, ὅτι ἀνίσταται ἐν τῷ τοιούτῳ τὸ ἐπιθυμητικὸν
¹⁵ εἰς ἐλευθερίαν πέρα τοῦ δέοντος. καὶ ἡ αὐθάδεια δὲ
 καὶ δυσκολία ψέγεται, ὅταν ὁ θυμὸς ἀναρμόστως
 αὔξηται καὶ συντείνηται. τρυφή δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ αὐτοῦ
 ἀνέσει ψέγεται, ὅταν ἐν αὐτῷ δειλίαν ἐμποιῇ. κολακεία
 δὲ καὶ ἀνελευθερία παρενοχλεῖ, ὅταν τις τὸ θυμοειδὲς
²⁰ ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ ποιῇ, καὶ ἔνεκα χρημάτων καὶ
 τῆς ἐκείνου ἀπληστίας προπηλαμιζόμενον ἐθίξῃ ἐκ νέου
 ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίνεσθαι. καὶ τᾶλλα δὲ ἀπὸ
 τούτου δηλὰ ὥς ἐστὶ δεινὰ, ὅσα τὸ βέλτιστον ἐν ἡμῖν ^{83 A}
 εἶδος ἀσθενὲς ἀπεργάζεται. μόνως τοίνυν εὐδαιμονη-
²⁵ σομεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ φρονίμου ἀρχόμενοι. οὕτω
 γὰρ εἰς δύνάμιν πάντες ὅμοιοι ἐσόμεθα καὶ φίλοι τῷ

18. 15 καὶ μὴν — δέοντος Stob. Flor. VI 41 LMA (lemma
 εἰς [sic M^a: ὁ rubro L] φιλοσοφίαν λόγων).

11 ἑαυτοῦ PK: fort. ἐν αὐτῷ || 12 αὐτοῦ K: αὐτοῦ || 13 διὰ
 τὰ τοιαῦτα om. Stobaeus || 19 παρενοχλεῖ scripsit K: παρενοχλῇ.

αὐτῷ κυβερνώμενοι. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ νόμος ὅτι τὸ τοιοῦτον βούλεται, πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει ξύμμαχος ὢν· καὶ ἡ τῶν παίδων ἀρχή, τὸ μὴ εἶναι ἐλευθέρους εἶναι, ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς ὥσπερ ἐν πόλει πολιτεῖαν καταστήσωμεν, καὶ τὸ βέλτιστον θεραπεύσαντες τῶν παρ' ἡμῖν, 5 τοῦτ' ἀντικαταστήσωμεν φύλακα ὁμοιον καὶ ἔρχοντα

90 K. ἐν αὐτῷ, καὶ τότε δὴ ἐλεύθερον ἀφίεμεν. οὐκοῦν ὅ γε νοῦν ἔχων πάντα τὰ αὐτοῦ εἰς τοῦτο ξυντείνας βιάσεται, πρῶτον μὲν μαθήματα τιμῶν ἀ τοιαύτην αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπεργάσεται, τὰ δὲ ἄλλα ἀτιμάζων, 10 ἔπειτα τὴν τοῦ σώματος ἔξιν καὶ τροφὴν οὐχ ὅπως τῇ θηριώδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ ἐπιτρέψας ἐνταῦθα τετραμμένος ζήσει, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ὑγίαν βλέπων, οὐδὲ τοῦτο πρεσβεύων, ὅπως ἰσχυρὸς ἢ ὑγιής ἢ καλὸς ἔσται, εἰ μὴ καὶ σωφρονήσῃν μέλλῃ ἀπ' αὐτῶν· ἀλλ' αἰεὶ 15 τὴν ἐν τῷ σώματι ἁρμονίαν τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἕνεκα ξυμφωνίας ἁρμοστούμενος φανεῖται, εἴανπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ μουσικῶς εἶναι. οὐκοῦν καὶ τὴν ἐν τῇ τῶν χρημάτων κτήσῃ σύνταξιν οὐκ εἰς ἄπειρον αὐξήσει

34 A. ἀπέραντα κακὰ ἔχων, ἀλλ' ἀποβλέπων πρὸς τὴν ἐν 20 ἐαυτῷ πολιτεῖαν καὶ φυλάττων, μὴ τι παρακινῇ αὐτοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι' ὀλιγότητα, οὕτω κυβερνῶν προσθήσῃ καὶ ἀναλώσῃ τῆς οὐσίας καθόσον

92 K. ἂν οἶός τε. ἀλλὰ μὴν καὶ τιμὰς γε εἰς ταῦτόν ἀποβλέπων τῶν μὲν μεθέξει ἐκῶν, ἃς ἂν οἴηται ἀμείνω 25 αὐτὸν ποιήσῃν, τὰς δὲ φεύξεται ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ἃς ἂν ἡγήται λύσειν τὴν ὑπάρχουσαν ἔξιν. καὶ ἐνὶ δηλονότι τῷ πάντα τὰ ἄλλα ἀνταλλάσσεσθαι ἐπιχειρήσῃ ἐνὸς τούτου μόνου, τοῦ φρόνησιν κτήσασθαι,

8 εἶναι ἐλευθέρους PK: ἀνελευθέρους || 5 τῷ παρ' ἡμῖν, τοιοῦτ' P || 8 et 21 αὐτοῦ || 24 οἶός τ' ἢ P || 26 αὐτόν PK: αὐτὸν.

καὶ πάντα πράξει δουλεύων τῇ τοῦ νοῦ κτήσει. τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ φιλοσοφεῖν, ὥστε καὶ κατὰ ταύτην τὴν διαίρεσιν πάντων μάλιστα φιλοσοφητέον τοῖς βουλομένοις εὖ πράττειν.

- 5 *Εἰς ταὐτὸ δὲ φέρει τέλος καὶ ἡ τοιαύδε ἐφοδος. πᾶσα φύσις ὥσπερ ἔχουσα λόγον οὐθὲν μὲν εἰκῇ ποιεῖ, ἔνεκα δὲ τινος πάντα, καὶ μᾶλλον τοῦ ἔνεκά τινος τὸ εἰκῇ ἐξορίσασα πεφρόντικεν ἥπερ αἱ τέχναι, ὅτι καὶ φύσεως αἱ τέχναι ἦσαν μιμήματα. τοῦ δὲ ἀνθρώπου συνεστῶτος*
 10 *φύσει ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος, βελτίονος δὲ οὔσης τῆς ψυχῆς τοῦ σώματος καὶ αἰ τοῦ βελτίονος ἔνεκα ὑπηρετουμένου τοῦ χειρόνος, καὶ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς* ^{85 A.} *ἔνεκά ἐστι. τῆς ψυχῆς δὲ τὸ μὲν ἦν ἔχον λόγον, τὸ δ' οὐκ ἔχον, ὅπερ καὶ χειρόν· ὥστε τὸ ἄλογον ἔνεκα τοῦ* ^{94 K.} *λόγον ἔχοντος. ἐν δὲ τῷ λόγον ἔχοντι ὁ νοῦς· ὥστε τοῦ νοῦ ἔνεκα πάντα εἶναι ἀναγκάζει ἡ ἀπόδειξις. τοῦ δ' αὖ νοῦ αἱ νοήσεις ἐνέργειαι, ὁράσεις οὔσαι νοητῶν, ὡς τοῦ ὁρατικοῦ ἐνέργεια ὁρᾶν τὰ ὁρατά. νοήσεως οὖν καὶ νοῦ <ἔνεκα> πάντα αἰρετὰ τοῖς*
 20 *ἀνθρώποις, εἴπερ τὰ μὲν ἄλλα τῆς ψυχῆς ἔνεκα αἰρετά, νοῦς δὲ τὸ βέλτιστον τῶν κατὰ ψυχὴν μόνον, τοῦ δὲ βελτίστου τὰ ἄλλα συνέστηκε χάριν. πάλιν δὲ τῶν διανοήσεων ἐλεύθεραι μὲν ἦσαν ὅσαι δι' αὐτάς αἰρεταί, δούλαις δὲ ἐοικυῖαι αἱ δι' ἄλλα τὴν γνῶσιν*
 25 *ἀπερείδουσαι· κρεῖττον δὲ πανταχοῦ τὸ δι' αὐτὸ τοῦ δι' ἄλλο, ὅτι καὶ τὸ ἐλεύθερον τοῦ μὴ τοιούτου. χρωμένων δὲ τῶν πράξεων τῇ διανοίᾳ, καὶ αὐτὸς*

5 πᾶσα κτλ. usque ad medium c. XII excerpta sunt Aristotelica. Cf. Bywater, Journ. of Phil. II 55 sqq. Hirzel, Herm. X [1876] 83 sqq.

10 βελτίονος δὴ? || 18 ἐστι Vitelli: εἶναι || 19 (non 16) ἔνεκα addidit Vulcanius || 21 μόνον suspectum || 27 αὐτὸς ὁ νοῦς Schol.

- ὑποβάλλη τὸ συμφέρον καὶ ταύτῃ ἡγήται, ἀλλ' ἐπειταί
 96 K. γε ταύταις καὶ δεῖται γε καὶ τοῦ διακονήσοντος σώ-
 ματος καὶ ἀναπλήματαί γε καὶ τῆς τύχης, ὑπὲρ ὧν
 96 A. ἀποδίδωσι τὰς πράξεις ὧν ὁ νοῦς κύριος, καὶ διὰ
 σώματος αἱ πολλαί. ὥστε τῶν διανοήσεων αἱ δι' αὐτὸ 5
 ψιλὸν τὸ θεωρεῖν αἰρεταὶ τιμιώτεραι καὶ κρείττους
 τῶν πρὸς ἄλλα χρησίμων· δι' αὐτὰς δὲ τίμιοι αἱ
 θεωρίαι καὶ αἰρετὴ ἐν ταύταις τοῦ νοῦ ἡ σοφία, διὰ
 δὲ πράξεις αἱ κατὰ φρόνησιν· ὥστε τὸ ἀγαθὸν καὶ
 τίμιον ἐν ταῖς κατὰ σοφίαν θεωρίαις, θεωρίαις δὲ οὐ 10
 δῆπου πάλιν ταῖς τυχοῦσαις· οὐ γὰρ πᾶσα ἀπλῶς
 κατάληψις τίμιον, ἀλλ' ἡ τοῦ ἔρχοντος σοφοῦ ὄντος
 καὶ τῆς ἐν τῷ παντὶ ἀρχῆς, αὕτη καὶ σοφία σύννοικος
 καὶ οἰκείως ἂν ὑποκέοιτο. αἰσθήσεως μὲν οὖν καὶ
 νοῦ ἀφαιρεθεῖς ἄνθρωπος φυτῷ γίγνεται παραπλη- 15
 σιος, νοῦ δὲ μόνου ἀφηρημένος ἐκθηριούται, ἀλο-
 98 K. γίας δὲ ἀφαιρεθεῖς μένων δ' ἐν τῷ νῷ ὁμοιοῦται
 θεῷ. καταργητέον οὖν εἰς δύναμιν τῆς ἀλογίας τὰ
 πάθη, ταῖς δὲ τοῦ νοῦ καθαραῖς ἐνεργείαις καὶ εἰς
 ἑαυτὸν καὶ τὸ θεῖον ἀφορώσαις χρηστέον, καὶ ταῖς 20
 διεξόδοις τοῦ νοῦ ζῆν μελετητέον, πᾶν τὸ τῆς προσοχῆς
 97 A. ὄμμα καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τοῦτον συνάψαντα. οὐ γὰρ
 δὴ τὰ περὶ τὸν θεὸν καὶ τὰ θεῖα θεωρητέον τῶν πρά-
 ξεων ἔνεκα. οὐ γὰρ φασι θεμιτὸν εἶναι χραίνειν τὴν
 θέαν τοῦ θεοῦ καταδουλούμενον τῷ τοῦ χρησίμου 25
 ἀνθρώποις ἀναγκαίῳ, οὐδ' ὅλως τὸν νοῦν ἀσπαστέον
 διὰ τὰς χρεῖας *** εἰκὼς πρὸς ταύτας (μόνος δὲ πασῶν

1. 4 non intellego || 5 αὐτὸ A: αὐτὸ 8 αἰρετὴ A: ἀρετὴ ||
 22 τοῦτο A || 27 lacunam signavit Vitelli, qui <οὐδὲ συντακτέον>
 εἰκὴ tentabat: τὸν νοῦν κατασπάσασθαι τὰς χρεῖας εἰκὼς (at εἰκὼς
 h. e. εἰκὼς codex) scripsit K || δῆ] γάρ? Vitelli.

τῶν ἄλλων ὡς ἔχομεν ἐπιτυχῆς δυνάμεων), ἔμπαλιν δὲ
 καὶ τὰς πράξεις καὶ πάντα τὰ ἄλλα πρὸς νοῦν καὶ τὸν
 θεὸν συντακτέον, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ τῶν κατὰ μέρος
 καθηκόντων τὸ εὐλόγιστον ἀναμετροντέον. δικαία τε
 5 γὰρ καὶ κατ' ἀξίαν ἡ κρίσις καὶ μόνη πασῶν ἱκανὴ
 τὴν ἀληθινὴν ἀνθρώποις εὐδαιμονίαν παρασκευάζειν. 100 K.
 ὃ γὰρ τῶν ἄλλων διαφέρομεν ζῶων, ἐν μόνῳ δὴ τούτῳ
 τῷ βίῳ διαλάμπει, ὃ οὐκ ἦν τι τυχὸν καὶ οὐ μεγάλην
 ἔχον ἀξίαν. λόγου μὲν γὰρ καὶ φρονήσεως μικρά τινα
 10 καὶ ἐν ἐκείνοις αἰθύγματα, σοφίας δὲ θεωρητικῆς ταῦτα
 μὲν παντελῶς ἄμοιρα, μόνους δὲ μέτεστι θεοῖς· ὥς
 αἰσθήσεσθαι γε καὶ ὁρμαῖς πολλῶν ἤδη ζῶων τῆς ἀκρι-
 βείας καὶ τῆς ἰσχύος λείπεται ἄνθρωπος, καὶ μόνον
 τοῦτο ὄντως ἀγαθὸν ἀναφαίρετον, ὃ δὴ περιέχειν συγ-
 15 χωροῦσι τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἔννοιαν, οὐδαμῶς μὲν τοῖς 98 A.
 τυχηροῖς ὑποτάττοντος ἑαυτὸν κατὰ τοῦτον τὸν βίον
 τοῦ σπουδαίου, ἀπὸ δὲ τῶν ὑποχειρίων τῇ τύχῃ μά-
 λιστα δὴ πάντων ἑαυτὸν ἐλευθερώσαντος. διὸ καὶ τὸ
 θαρρεῖν ἐξ ὅλης τῆς γνώμης ἐν τούτῳ διατελοῦντα
 20 ἔνεστι τῷ βίῳ. τίνος γὰρ τίς αὐτὸν ἀφαιρήσεται τὸν
 πάλαι τῶν ἀφαιρεθῆναι οἶων τε ἑαυτὸν ἀλλοτριώσαντα, 102 K.
 ἔχοντα δὲ τὸν ὄντως ἑαυτὸν καὶ ζῶντα ἐν τοῖς ἑαυτοῦ
 καὶ τρεφόμενον ἀπὸ τῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἀμετροῦ τοῦ ὃ
 συνήπται θεοῦ εὐζωίας; τοιαῦτα μὲν οὖν ἡμῖν ἔστω-
 25 σαν αἱ πρὸς τὴν τελειοτάτην σοφίαν Πυθαγορικαὶ
 παρακλήσεις.

VI. Ἐπεὶ δὲ ἀνθρώποις διαλεγόμεθα, ἀλλ' οὐχὶ
 τοῖς τὴν θείαν μοῖραν τῆς ζωῆς πρόχειρον ἔχουσι, δεῖ

20 τίς scr. K: τίς || τὸν] τῷ^ν || 21 ἀλλοτριώσαντι^ς, item 22
 ἔχοντι^ς et ζῶντι^ς et 23 τρεφόμενον ex τρεφομένῳ || 27 c. VI. VII
 = c. VII ap. AK.

συμμιγνύναι ταῖς τοιαύταις παρακλήσεσι τὰς πρὸς τὸν πολιτικὸν καὶ πρακτικὸν βίον προτροπὰς. ὥδε οὖν λέγωμεν· τὰ ὑποκείμενα πρὸς τὸν βίον ἡμῖν, οἶον <τὸ> σῶμα καὶ <τὰ> περὶ τὸ σῶμα, καθάπερ ὄργανά τινα ὑπόκειται, τούτων δ' ἐπικίνδυνός ἐστιν ἡ χρῆσις, καὶ 5 πλέον θάτερον ἀπεργάζεται τοῖς μὴ δεόντως αὐτοῖς 39 A. χρωμένοις. δεῖ τοίνυν ὁρέγεσθαι τῆς ἐπιστήμης κτᾶσθαι τε αὐτήν καὶ χρῆσθαι αὐτῇ προσηκόντως, δι' ἧς 104 K. πάντα ταῦτα εὖ θησόμεθα. φιλοσοφητέον ἔρα ἡμῖν, εἰ μέλλομεν ὀρθῶς πολιτεύσεσθαι καὶ τὸν ἑαυτῶν βίον 10 διάξειν ὠφελίμως. ἔτι τοίνυν ἄλλαι μὲν εἰσιν αἱ ποιοῦσαι ἕκαστον τῶν ἐν τῷ βίῳ πλεονεκτημάτων ἐπιστήμαι, ἄλλαι δὲ αἱ χρώμεναι ταύταις, καὶ ἄλλαι μὲν αἱ ὑπηρετοῦσαι, ἕτεραι δὲ αἱ ἐπιτάττουσαι, ἐν αἷς ἐστιν 15 ὥς ἂν ἡγεμονικωτέραις ὑπαρχούσαις τὸ κυρίως ὂν ἀγα- 16 θόν. εἰ τοίνυν μόνη ἡ τοῦ κρίνειν ἔχουσα τὴν ὀρθότη- 17 τα καὶ ἡ τῷ λόγῳ χρωμένη καὶ ἡ τὸ ὅλον ἀγαθὸν θεωροῦσα, ἥτις ἐστὶ φιλοσοφία, χρῆσθαι πᾶσι καὶ ἐπι- 18 τάττειν κατὰ φύσιν δύναται, φιλοσοφητέον ἐκ παντὸς τρόπου, ὥς μόνης φιλοσοφίας τὴν ὀρθὴν κρίσιν καὶ 20 τὴν ἀναμάρτητον ἐπιτακτικὴν φρόνησιν ἐν ἑαυτῇ περι- 19 χούσης. ἔτι τοίνυν, ἐπεὶ τὰ δυνατὰ καὶ ὠφέλιμα πάν- 20 τες αἰρούμεθα, παραδεικτέον ὥς τῷ φιλοσοφεῖν ἀμ- 21 φότερα ταῦτα ὑπάρχει, καὶ ὅτι τὴν χαλεπότητα τῆς 22 κτήσεως ὑποδεεστέραν ἔχει τοῦ μεγέθους τῆς ὠφελείας· 25 23 τὰ γὰρ ὅλα πάντες ἡδίων ποιοῦμεν. ὅτι μὲν οὖν τὰς

26. p. 41, 5 Aristot. Protr. fr. 52 Rose (ed. Teubn. p. 60, 17—63, 16).

3 τὸ et 4 τὰ addidit K: equidem verba οἶον σῶμα καὶ περὶ τὸ σῶμα abesse malim || 13 ταύταις] τούτοις scripsit K || 23 scribendum videtur (cl. p. 41, 2) ἀποδεικτέον.

περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, ἔτι δὲ περὶ 40 A.
 φύσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης ἀληθείας ἐπιστήμας δυνατοὶ 106 K.
 λαβεῖν ἔσμεν, ῥᾶδιον ἐπιδεῖξαι. ἀεὶ γὰρ γνωριμώτερα
 τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων καὶ τὰ βελτίω τὴν φύσιν
 5 τῶν χειρόνων. τῶν γὰρ ὠρισμένων καὶ τεταγμένων
 ἐπιστήμη μᾶλλον ἔστιν ἢ τῶν ἐναντίων, ἔτι δὲ τῶν
 αἰτίων ἢ τῶν ἀποβαινόντων. ἔστι δ' ὠρισμένα καὶ
 τεταγμένα τὰγαθὰ τῶν κακῶν μᾶλλον, ὥσπερ ἄνθρω-
 10 πος ἐπιεικὴς ἀνθρώπου φαύλου· τὴν αὐτὴν γὰρ ἔχειν
 ἀναγκαῖον αὐτὰ πρὸς ἅλληλα διαφοράν. αἰτία τε μᾶλ-
 λον τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων· ἐκείνων γὰρ ἀναιρου-
 μένων ἀναιρεῖται τὰ τὴν οὐσίαν ἐξ ἐκείνων ἔχοντα,
 μήκη μὲν ἀριθμῶν, ἐπίπεδα δὲ μηκῶν, στερεὰ δὲ ἐπι-
 15 πέδων[, στοιχεῖα δὲ τῶν ὀνομαζομένων συλλαβῶν]. ὥστε
 εἴπερ ψυχὴ μὲν σώματος ἔμεινον (ἀρχικώτερον γὰρ τὴν
 φύσιν ἔστί), περὶ δὲ σῶμα τέχνη καὶ φρονήσεις εἰσὶν
 ἱατρικὴ τε καὶ γυμναστικὴ (ταύτας γὰρ ἡμεῖς ἐπιστήμας
 τίθεμεν καὶ κεκτῆσθαι τινὰς αὐτάς φαμεν), δῆλον ὅτι 108 K.
 καὶ περὶ ψυχὴν καὶ τὰς ψυχῆς ἀρετάς ἐστὶ τις ἐπιμέ-
 20 λεια καὶ τέχνη, καὶ δυνατοὶ λαβεῖν αὐτὴν ἔσμεν, εἴπερ
 γε καὶ τῶν μετ' ἀγνοίας πλείονος καὶ γινῶναι χαλε-
 πωτέρων. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν περὶ φύσεως· πολὺ γὰρ
 πρότερον ἀναγκαῖον τῶν αἰτίων καὶ τῶν στοιχείων

3. p. 41, 2 cf. Iambl. in libro III (Villoison, Anecd. II p. 217, 35—218, 25. Cod. Laurent. 86, 3 f. 109 a sqq.).

3 γνωριμώτερα ἀμφοτέρα, τὰ lib. III || 13 ἀριθμῶν] an σιγ-
 μῶν (cl. Ar. Top. Z 4. 141^a, 6)? at cf. lib. III p. 214, 14 || 14 στοι-
 χεῖα — συλλαβῶν del. Rose, om. lib. III. certe dicendum erat
 συλλαβαί δὲ τῶν ὀνομ. στοιχείων; nam Pythagoreorum συνθέ-
 τοις στοιχείοις, de quibus cogitaverat Kiessling, nullus hic locus
 (cf. p. 39, 7 sq.).

41 A. εἶναι φρόνησιν ἢ τῶν ὑστέρων. οὐ γὰρ ταῦτα τῶν ἄκρων οὐδ' ἐκ τούτων τὰ πρῶτα πέφυκεν, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων καὶ δι' ἐκείνων τὰλλα γίνεται καὶ συνίσταται φανερώς. εἴτε γὰρ πῦρ εἴτ' ἀήρ εἴτε ἀριθμὸς εἴτε ἄλλαι τινὲς φύσεις αἰτίαι καὶ πρῶται τῶν ἄλλων, ἀδύ- 5 νατον τῶν ἄλλων τι γιννώσκειν ἐκείνας ἀγνοοῦντας· πῶς γὰρ ἂν τις ἢ λόγον γνωρίζοι συλλαβὰς ἀγνοῶν, ἢ ταύτας ἐπίσταιτο μηδὲν τῶν στοιχείων εἰδώς;

Ὅτι μὲν οὖν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς περὶ ψυχὴν ἀρετῆς ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ διότι δυνατοὶ λαβεῖν αὐτάς 10 ἐσμεν, ταῦτα ἡμῖν εἰρήσθω περὶ αὐτῶν· ὅτι δὲ μέγιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν καὶ πάντων ὠφελιμώτατον τῶν ἄλλων, ἐκ τῶνδε δῆλον. πάντες γὰρ ὁμολογοῦμεν ὅτι δεῖ μὲν τὸν σπουδαιότατον ἄρχειν καὶ τὸν τὴν φύσιν κράτιστον, τὸν δὲ νόμον ἄρχοντα καὶ κύριον εἶναι μόνον· οὗτος 15 110 K. δὲ φρόνησις τις καὶ λόγος ἀπὸ φρονήσεώς ἐστιν. ἔτι δὲ τίς ἡμῖν κανὼν ἢ τίς ὁρος ἀκριβέστερος τῶν ἀγαθῶν πλὴν ὁ φρόνιμος; ὅσα γὰρ ἂν οὗτος ἔλοιτο κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰρούμενος, ταῦτ' ἐστὶν ἀγαθὰ, καὶ κακὰ δὲ τὰ ἐναντία τούτοις. ἐπεὶ δὲ πάντες αἰροῦνται 20 μάλιστα τὰ κατὰ τὰς οἰκείας ἕξεις (τὸ μὲν γὰρ δικαίως 42 A. ζῆν ὁ δίκαιος, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν ὁ τὴν ἀνδρείαν ἔχων, ὁ δὲ σώφρων τὸ σωφρονεῖν ὁμοίως), δῆλον ὅτι καὶ τὸ φρονεῖν ὁ φρόνιμος αἰρήσεται πάντων μάλιστα· τοῦτο γὰρ ἔργον ταύτης τῆς δυνάμεως. ὥστε φανερόν 25 ὅτι κατὰ τὴν κυριωτάτην κρίσιν κράτιστόν ἐστι τῶν

2 ἀρχῶν conl. K: fort. πρώτων || 3 καὶ τὰλλα et 11 ὅτι δὲ καὶ liber III, ubi εἴτε γὰρ — περὶ αὐτῶν (4. 11) om. || 20 ἐναντία lib. III, ubi καὶ (ante κακὰ) et κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰρούμενος desunt || 21 τὰ om. lib. III || 23 ante ὁμοίως distinguit lib. III.

ἀγαθῶν ἢ φρόνησις. οὐ δὴ δεῖ φεύγειν φιλοσοφίαν, εἴπερ ἐστὶν ἢ μὲν φιλοσοφία, καθάπερ οἴομεθα, κτήσις τε καὶ χρῆσις σοφίας, ἢ δὲ σοφία τῶν μεγίστων ἀγαθῶν· οὐδὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' 5 Ἡρακλέους στήλας καὶ πολλάκις κινδυνεύειν, διὰ δὲ φρόνησιν μηδὲν πονεῖν μηδὲ δαπανᾶν. ἢ μὴν ἀνδραποδῶδές γε τοῦ ξῆν ἄλλὰ μὴ τοῦ ξῆν εὖ γλίχεσθαι, καὶ ταῖς τῶν πολλῶν αὐτὸν ἀκολονθεῖν δόξαις ἀλλὰ 112 K. μὴ τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ, καὶ τὰ μὲν χρή- 10 ματα ζητεῖν τῶν δὲ καλῶν μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοπαράπαν.

Καὶ περὶ μὲν ὠφελείας καὶ μεγέθους τοῦ πράγματος ἱκανῶς ἀποδεδειχθαι νομίζω, διότι δὲ πολλῶν ῥάσθη τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἢ κτήσις αὐτῆς, ἐκ τῶνδε 15 πεισθείη τις ἄν. τὸ γὰρ μήτε μισθοῦ παρὰ τῶν ἀνθρώπων γινομένου τοῖς φιλοσοφοῦσι, δι' ὃν συντόνως 43 A. οὕτως ἂν διαπονήσειαν, πολὺ τε προεμένους εἰς τὰς ἄλλας τέχνας ὅμως ἐξ ὀλίγου χρόνου θέοντας παρελ- λυθέναι ταῖς ἀκριβείαις, σημείον μοι δοκεῖ τῆς περὶ 20 τὴν φιλοσοφίαν εἶναι ῥαστώνης. ἔτι δὲ τὸ πάντας φιλοχωρεῖν ἐπ' αὐτῇ καὶ βούλεσθαι σχολάζειν ἀφε- μένους τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ μικρὸν τεκμήριον ὅτι μεθ' ἡδονῆς ἢ προσεδρεία γίνεταί· πονεῖν γὰρ οὐδεὶς ἐθέλει πολλὴν χρόνον. πρὸς δὲ τούτοις ἢ χρῆσις πλεῖ- 25 στον διαφέρει πάντων· οὐδὲ γὰρ δέονται πρὸς τὴν 114 K. ἐργασίαν ὁργάνων οὐδὲ τόπων, ἀλλ' ὅπη τις ἂν θῇ

9 ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ (sic) correxit manus recens marg. Laurent. 86, 29: ἀξιοῦντας αὐτοῦ (ὃ fort. ex ὃ) || 15 πείσμαι lib. III || 16 φιλοσόφοις liber III || 17 εἰς om. liber III || 21 ἐπ' delet Rose || 23 προσεδρεία (non aliter)] προσεδρεία ex apogr. Rose: liber III προσεδρεία f. 109^b (= Villos. p. 218, 21) et προσεδρίαν f. 106^b (= Villos. p. 214, 14) || 25 οὐδὲν γὰρ liber III.

τῆς οἰκουμένης τὴν διάνοιαν, ὁμοίως πανταχόθεν ὥσπερ παρούσης ἄπτεται τῆς ἀληθείας. οὐκοῦν ἀποδέδεικται καὶ ὅτι δυνατόν καὶ διότι μέγιστον τῶν ἀγαθῶν καὶ κτήσασθαι ῥάδιον ἢ φιλοσοφία, ὥστε πάντων ἕνεκα προθύμως αὐτῆς ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον. 5

- VII. Ἴδοι δ' ἔν τις τὸ αὐτὸ γνωριμώτερον ἀπὸ τούτων. τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γινώσκειν ἐστὶν αἰρετὸν καθ' αὐτὸ τοῖς ἀνθρώποις (οὐδὲ γὰρ ζῆν δυνατόν ὡς ἀνθρώποις ἄνευ τούτων), χρησιμὸν τε εἰς τὸν βίον ὑπάρχει.
- 44 A. οὐδὲν γὰρ ἡμῖν ἀγαθὸν παραγίγνεται, ὃ τι μὴ λογισα- 10 μένοις καὶ κατὰ φρόνησιν ἐνεργήσασιν τελειοῦται. καὶ μὴν εἴτε τὸ ζῆν εὐδαιμόνως ἐν τῷ χαίρειν ἐστὶν εἴτε ἐν τῷ τὴν ἀρετὴν ἔχειν εἴτε ἐν τῇ φρονήσει, κατὰ ταῦτα πάντα φιλοσοφητέον· ταῦτα γὰρ μάλιστα καὶ εἰλικρινῶς διὰ τοῦ φιλοσοφεῖν ἡμῖν παραγίγνεται. ἔτι τοίνυν τὸ 15 μὲν ἐστὶ ψυχῇ τῶν ἐν ἡμῖν τὸ δὲ σῶμα, καὶ τὸ μὲν ἄρχει τὸ δὲ ἄρχεται, καὶ τὸ μὲν χρῆται τὸ δ' ὑπόκειται ὡς ὄργανον. ἀεὶ τοίνυν πρὸς τὸ ἄρχον καὶ τὸ χρώμενον συντάττεται ἢ τοῦ ἀρχομένου καὶ τοῦ ὀργάνου χρεῖα. τῆς δὲ ψυχῆς τὸ μὲν λόγος ἐστὶν ὅπερ κατὰ 20
- 116 K. φύσιν ἄρχει καὶ κρίνει περὶ ἡμῶν, τὸ δ' ἔπεται τε καὶ πέφυκεν ἄρχεσθαι. πᾶν δὲ εὖ διάκειται κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν· τὸ γὰρ τετυχηκέναι ταύτης ἀγαθόν ἐστὶ. καὶ μὴν ὅταν γε ἔχη τὰ μάλιστα καὶ κυριώτατα καὶ τιμιώτατα τὴν ἀρετὴν, τότε εὖ διάκειται· τοῦ 25 βελτίονος ἄρα φύσει βελτίων ἐστὶν ἢ κατὰ φύσιν ἀρετῇ. βέλτιον δὲ τὸ κατὰ φύσιν ἀρχικώτερον καὶ
- 45 A. μᾶλλον ἡγεμονικόν, ὡς ἄνθρωπος πρὸς τὰ ἕλλα ζῶα· οὐκοῦν ψυχῇ μὲν σώματος βέλτιον (ἀρχικώτερον γάρ), ψυχῆς δὲ τὸ λόγον ἔχον καὶ διάνοιαν· ἐστὶ γὰρ τοι- 30 οὔτον ὃ κελεύει καὶ κωλύει, καὶ δεῖν ἢ μὴ δεῖν φησι

πράττειν. ἦτις ποτὲ οὖν ἐστὶν ἀρετὴ τούτου τοῦ
 μέρους, ἀναγκαῖον εἶναι πάντων αἰρετωτάτην ἀπλῶς
 τε πᾶσι καὶ ἡμῖν· καὶ γὰρ ἂν τοῦτο, οἶμαι, θείῃ τις,
 ὥς ἦτοι μόνον ἢ μάλιστα ἡμεῖς ἐσμεν τὸ μόριον τοῦτο.
 5 ἔτι τοίνυν ὅταν δὲ πέφυκεν ἔργον ἐκάστου μὴ κατὰ
 συμβεβηκὸς ἀλλὰ καθ' αὐτὸ λεγόμενον κάλλιστα ἀπο-
 τελῇ, τότε καὶ τοῦτο ἀγαθὸν εἶναι λεκτέον, ταύτην τε 118 K.
 ἀρετὴν θετέον κυριωτάτην, καθ' ἣν ἕκαστον αὐτὸ
 τοῦτο πέφυκεν ἀπεργάζεσθαι. τοῦ μὲν οὖν συνθέτου
 10 καὶ μεριστοῦ πλείους καὶ διάφοροί εἰσιν ἐνέργειαι,
 τοῦ δὲ τὴν φύσιν ἀπλοῦ καὶ μὴ πρὸς τι τὴν οὐσίαν
 ἔχοντος μίαν ἀναγκαῖον εἶναι τὴν καθ' αὐτὸ κυρίως
 ἀρετήν. εἰ μὲν οὖν ἀπλοῦν τι ζῷον ἐστὶν ὃ ἄνθρωπος
 καὶ κατὰ λόγον καὶ νοῦν τέτακται αὐτοῦ ἡ οὐσία, οὐκ
 15 ἄλλο ἐστὶν αὐτοῦ ἔργον ἢ μόνη ἢ ἀκριβεστάτη ἀλή-
 θεια καὶ τὸ περὶ τῶν ὄντων ἀληθεύειν· εἰ δ' ἐστὶν
 ἐκ πλείονων δυνάμεων συμπεφυκός, δῆλόν ἐστιν ὡς
 ἀφ' οὗ πλείω πέφυκεν ἀποτελεῖσθαι, αἰεὶ τούτων τὸ
 βέλτιστον ἔργον ἐστίν, οἷον ἰατρικοῦ ὑγεία καὶ κυβερ 46 A.
 20 νήτου σωτηρία. βέλτιον δὲ οὐδὲν ἔχομεν λέγειν ἔργον
 τῆς διανοίας ἢ τοῦ διανοουμένου τῆς ψυχῆς ἡμῶν
 ἀληθείας. ἀλήθεια ἄρα τὸ κυριώτατον ἔργον ἐστὶ τοῦ
 μορίου τούτου τῆς ψυχῆς. τοῦτο δὲ δοῶ κατ' ἐπι- 120 K.
 στήμην ἀπλῶς, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν μᾶλλον ἐπιστήμην,
 25 ταύτῃ δ' ἐστὶ θεωρία τὸ κυριώτατον τέλος. ὅταν γὰρ
 δυοῖν ὄντοι θάτερον διὰ θάτερον αἰρετὸν ἢ, βέλτιον
 ἐστὶ τοῦτο καὶ μᾶλλον αἰρετὸν δι' ὅπερ αἰρετόν ἐστι
 καὶ θάτερον, οἷον ἡδονὴ μὲν τῶν ἡδέων, ὑγεία δὲ
 τῶν ὑγιεινῶν· ταῦτα γὰρ ποιητικὰ λέγεται τούτων.

6 καθ' αὐτὸ scripsit K: κατ' αὐτὸ || 17 συμπεφυκώς ex
 apogr. Cizensi K || 23 τούτου scripsit K: τοῦ.

οὐκοῦν τῆς φρονήσεως, ἣν φαμεν δύναμιν εἶναι τοῦ κυριωτάτου τῶν ἐν ἡμῖν, οὐκ ἔστιν αἰρετώτερον οὐδέν, ὥς ἔξις πρὸς ἔξιν κρῖνεσθαι· τὸ γὰρ γνωστικὸν μέρος καὶ χωρὶς καὶ συγκείμενον βέλτιόν ἐστι πάσης τῆς ψυχῆς, τούτου δὲ ἐπιστήμη ἀρετή. οὐκ ἄρα ἔστιν ἔργον αὐτῆς οὐδεμία τῶν κατὰ μέρος λεγομένων ἀρετῶν· πασῶν γὰρ ἔστι βελτίων, τὸ δὲ ποιούμενον τέλος ἀεὶ κρεϊττόν ἐστι τῆς ποιούσης ἐπιστήμης· οὐδὲ μὴν

122 K. ἅπαντα τῆς ψυχῆς ἀρετῇ οὕτως ἔργον οὐδ' ἡ εὐδαι-

47 A. μονία. εἰ γὰρ ἔσται ποιητικὴ, ἐτέρα ἐτέρων ἔσται, 10 ὥσπερ οἰκοδομικὴ οἰκίας, ἣτις οὐκ ἔστι μέρος τῆς οἰκίας, ἡ μέντοι φρόνησις μόριον τῆς ἀρετῆς ἔστι καὶ τῆς εὐδαιμονίας· ἡ γὰρ ἐκ ταύτης ἢ ταύτην φαμέν εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν. οὐκοῦν καὶ κατὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀδύνατον εἶναι τὴν ἐπιστήμην ποιητικὴν· βέλ- 15 τιον γὰρ δεῖ τὸ τέλος εἶναι τοῦ γιγνομένου, οὐδὲν δὲ βέλτιον εἶναι φρονήσεως, πλὴν εἴ τι τῶν εἰρημένων, τούτων δὲ οὐδὲν ἕτερον αὐτῆς ἔστιν ἔργον. θεωρητικὴν τινα ἄρα φατέον εἶναι ταύτην τὴν ἐπιστήμην, ἐπεὶ περ ἀδύνατον ποιήσιν εἶναι τὸ τέλος. τὸ φρονεῖν 20 ἄρα καὶ τὸ θεωρεῖν ἔργον τῆς ἀρετῆς ἔστι καὶ τοῦτο πάντων ἔστιν αἰρετώτατον τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ οἶμαι καὶ τὸ τοῖς ὄμμασιν ὁρᾶν, ὃ καὶ ἔλοιτό τις ἂν ἔχειν, εἰ καὶ μὴ τι μέλλοι γίνεσθαι δι' αὐτὸ παρ' αὐτὴν τὴν ὕψιν ἕτερον. ἔτι εἰ τὸ ὁρᾶν ἀγαπῶμεν δι' 25 ἑαυτό, ἱκανῶς μαρτυρεῖ τοῦτο ὅτι πάντες τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γιγνώσκειν ἐσχάτως ἀγαπῶσιν. ἔτι εἰ τις

124 K. ἀγαπᾷ τὸδε τι διὰ τὸ συμβεβηκέναι ἕτερον αὐτῷ τι, δῆλον ὅτι μᾶλλον οὗτος βουλήσεται ᾧ μᾶλλον ὑπάρχει

τοῦτο· οἷον εἰ τυγχάνει τις αἰρούμενος τὸ περιπατεῖν
 ὅτι ὑγιεινόν, εἴη δὲ μᾶλλον αὐτῷ ὑγιεινὸν τὸ τρο-
 χάζειν καὶ δυνατὸν παραγενέσθαι, μᾶλλον αἰρήσεται
 τοῦτο κἂν ἔλοιτο γνοῦς θάττον. εἰ τοίνυν ἐστὶν
 5 ἀληθῆς δόξα φρονήσει ὅμοιον, εἴπερ αἰρετὸν τὸ δοξά- 48 A.
 ζειν ἀληθῶς ταύτην καὶ κατὰ τοσοῦτον καθόσον ὅμοιον
 τῇ φρονήσει διὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰ μᾶλλον τοῦτο τῷ
 φρονεῖν ὑπάρχει, μᾶλλον αἰρετὸν τὸ φρονεῖν ἐστὶν
 τοῦ δοξάζειν ἀληθῶς. ἀλλὰ μὴν τό γε ζῆν τῷ αἰσθά-
 10 νεσθαι διακρίνεται τοῦ μὴ ζῆν, καὶ ταύτης παρουσία
 καὶ δυνάμει τὸ ζῆν διώρισται, καὶ ταύτης ἐξαιρου-
 μένης οὐκ ἐστὶν ἄξιον ζῆν ὥσπερ ἀναιρουμένου τοῦ
 ζῆν αὐτοῦ διὰ τὴν αἰσθησιν. τῆς δὲ αἰσθήσεως ἢ τῆς
 ὕψεως διαφέρει δύναμις τῷ σαφεστάτῃ εἶναι, καὶ διὰ
 15 τοῦτο καὶ μάλιστα αἰρούμεθα αὐτὴν· αἰσθησις δὲ
 πᾶσα δυνάμεις ἐστὶ γνωριστικὴ διὰ σώματος, ὥσπερ ἢ 126 K.
 ἀκοὴ τοῦ ψόφου αἰσθάνεται διὰ τῶν ὠτων. οὐκοῦν
 εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶν αἰρετὸν διὰ τὴν αἰσθησιν ἢ δ'
 αἰσθησις γνωστὴ τις, καὶ διὰ τὸ γνωρίζειν αὐτῇ δύ-
 20 νασθαι τὴν ψυχὴν αἰρούμεθα, πάλοι δὲ εἵπομεν ὅτι-
 περ δυοῖν ἄει μᾶλλον αἰρετὸν ᾧ μᾶλλον ὑπάρχει
 ταύτόν, τῶν μὲν αἰσθήσεων τὴν ὕψιν ἀνάγκη μάλιστα
 αἰρετὴν εἶναι καὶ τιμίαν, ταύτης δὲ καὶ τῶν ἄλλων
 ἀπασῶν αἰρετωτέρα καὶ τοῦ ζῆν ἐστὶν ἢ φρόνησις κυ-
 25 ριωτέρα τῆς ἀληθείας· ὥστε πάντες ἄνθρωποι τὸ
 φρονεῖν μάλιστα διώκουσι. τὸ γὰρ ζῆν ἀγαπῶντες τὸ
 φρονεῖν καὶ τὸ γνωρίζειν ἀγαπῶσι· δι' οὐδὲν γὰρ 49 A.
 ἕτερον αὐτὸ τιμῶσιν ἢ διὰ τὴν αἰσθησιν καὶ μάλιστα

6 'immo ταύτῃ' Vitelli || 10 ταύτης] 'quasi pro τῷ αἰσθά-
 νεσθαι scriptum fuerit (v. 9) τῇ αἰσθήσει' K || 20 πάλοι scil.
 p. 48, 29 || ὅτιπερ marg.: ὥσπερ in textu.

διὰ τὴν ὕψιν· ταύτην γὰρ τὴν δύναμιν ὑπερβαλλόντως φαίνονται φιλοῦντες· αὕτη γὰρ πρὸς τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὥσπερ ἐπιστήμη τις ἀτεχνῶς ἐστίν.

VIII. Οὐ χεῖρον δ' ἐστὶ καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ὑπομνησάσαι τὸ προκείμενον, ἀπὸ τῶν ἐναργῶς 5 πασι φαινομένων. παντὶ δὴ οὖν τοῦτο γε πρόδηλον, ὥς οὐδεὶς ἂν ἐλοιτο ξῆν ἔχων τὴν μεγίστην ἀπ' ἀνθρώπων οὐσίαν καὶ δύναμιν, ἐξεστηκώς μέντοι τοῦ φρονεῖν καὶ 128 K. μαινομένου, οὐδ' εἰ μέλλοι τὰς νεανικωτάτας ἡδονὰς ζῶειν χαίρων, ὥσπερ ἔνιοι τῶν παραφρονοῦντων δι- 10 ἀγουσιν. οὐκοῦν ἀφροσύνην, ὥς ἔοικε, μάλιστα πάντες φεύγουσιν. ἐναντίον δὲ φρόνησις ἀφροσύνη, τῶν δ' ἐναντίων ἐκάτερον τὸ μὲν φευκτόν ἐστι τὸ δὲ αἰρετόν. 50 A. ὥσπερ οὖν τὸ κάμνειν φευκτόν, οὕτως αἰρετόν ἡμῖν τὸ ὑγιαίνειν. φρόνησις οὖν, ὥς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον 15 τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἰρετώτατον οὐ δι' ἑτερόν τι τῶν συμβαινόντων, ὥς μαρτυροῦσιν αἱ κοινὰ ἔννοια. εἰ γὰρ καὶ πάντα τις ἔχει, διεφθαρμένος δὲ εἴη καὶ νοσῶν τῷ φρονοῦντι, οὐχ αἰρετὸς ὁ βίος· οὐδὲν γὰρ ὕψελος οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. 20 ὥστε πάντες καθόσον αἰσθάνονται τοῦ φρονεῖν καὶ γενέσθαι δύνανται τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲν οἴονται τᾶλλα εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὗτ' ἂν μεθύων οὔτε παιδίον οὐδ' ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶναι διὰ τέλους τὸν βίον. διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸ καθ- 25

6. p. 47, 4 Arist. fr. 55 R. (p. 65, 4—66, 20).

1 ὑπερβαλόντως hic et p. 46, 13 || 5 <καὶ> ἀπὸ coni. A || 7 ἀπ' om. apogr. Cizense: κατ' ἀνθρώπων Vitelli || 10 ζῶειν corruptum: διώκειν? Diels: διάγειν? Vitelli || 21 τοῦ φρονεῖν post τοῦ πράγματος collocavit Rose, nescio qua ratione motus || 25 τὸν βίον deleri vult Scaliger.

εὐδειν ἥδιστον μὲν οὐχ αἰρετὸν δέ, καὶ ὑποθώμεθα
 πάσας τῷ καθεύδοντι παρούσας τὰς ἡδονάς, διότι τὰ
 μὲν καθ' ὑπνον φαντάσματα ψευδῆ, τὰ δ' ἐργηγορόσιν ^{130 K.}
 ἀληθῆ. διαφέρει γὰρ οὐδενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθεύδειν
 5 καὶ τὸ ἐργηγορέναι πλὴν τῷ τὴν ψυχὴν τότε μὲν πολ-
 λάκις ἀληθεύειν, καθεύδοντος δὲ αἰεὶ διεψεῦσθαι· τὸ
 γὰρ τῶν ἐνυπνίων εἰδωλὸν ἐστὶ καὶ ψεῦδος ἄπαν.

Καὶ τὸ φεύγειν δὲ τὸν θάνατον τοὺς πολλοὺς
 δεικνυσι τὴν φιλομάθειαν τῆς ψυχῆς. φεύγει γὰρ ἃ
 10 μὴ γινώσκει, τὸ σκοτῶδες καὶ τὸ μὴ δῆλον, φύσει ^{51 A.}
 δὲ διώκει τὸ φανερόν καὶ τὸ γνωστὸν. διὸ καὶ μάλιστα
 τοὺς αἰτίους ἡμῖν τοῦ τὸν ἥλιον ἰδεῖν καὶ τὸ φῶς,
 αὐτοὺς φάμεν δεῖν τιμᾶν ὑπερβαλλόντως καὶ σέβεσθαι
 πατέρα καὶ μητέρα ὥς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους· αἰτιοί
 15 δὲ εἰσιν, ὥς ἔοικε, τοῦ φρονῆσαι τι καὶ ἰδεῖν. διὰ τὸ
 αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ χαίρομεν τοῖς συνήθεσι καὶ πράγ-
 μασι καὶ ἀνθρώποις, καὶ φίλους τούτους καλοῦμεν
 τοὺς γνωρίμους. δηλοῖ οὖν ταῦτα σαφῶς ὅτι τὸ
 γνωστὸν καὶ <τὸ> φανερόν καὶ τὸ δῆλον ἀγαπητόν
 20 ἐστίν· εἰ δὲ τὸ γνωστὸν καὶ τὸ σαφές, δῆλον ὅτι καὶ
 τὸ γινώσκειν ἀναγκαῖον καὶ τὸ φρονεῖν ὁμοίως.

Πρὸς δὴ τούτοις, ὥσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας οὐχ ἡ ^{132 K.}
 αὐτὴ κτῆσις ἔνεκα τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ζῆν εὐδαιμόνως
 τοῖς ἀνθρώποις, οὕτως καὶ ἐπὶ φρονήσεως οὐ τῆς
 25 αὐτῆς οἶμαι δεόμεθα πρὸς τε τὸ ζῆν μόνον καὶ πρὸς
 τὸ ζῆν καλῶς. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλὴ συγγνώμη
 τοῦτο πράττειν (εὐχονται μὲν γὰρ εὐδαιμονεῖν, ἀγα-
 πῶσι δὲ καὶ μόνον δύνωνται ζῆν), ὅστις δὲ οἴεται μὴ

19. 20 καὶ φανερόν — εἰ δὲ τὸ γνωστὸν om. marg. adscr. ||
 19 prius τὸ add. Rose || 24 ἐπὶ Vitelli: περὶ (§).

52 A. πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἤδη τὸ μὴ πάντα πόνον ὑπομένειν καὶ πᾶσαν σπουδὴν σπουδάζειν ὅπως κτήσεται ταύτην τὴν φρόνησιν ἥτις γινώσκεται τὴν ἀλήθειαν.

Γινώῃ δ' ἂν τις τὸ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τούτων, εἰ θεωρήσειεν ὑπ' αὐγὰς τὸν ἀνθρώπειον βίον. εὐρήσει γὰρ τὰ δοκοῦντα εἶναι μεγάλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα ὄντα σκιαγραφίαν. ὅθεν καὶ λέγεται καλῶς τὸ μηδὲν εἶναι τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ μηδὲν εἶναι βέβαιον τῶν ἀνθρωπίνων. ἰσχύς τε γὰρ καὶ μέγεθος καὶ κάλλος 10 γέλως ἐστὶ καὶ οὐδενὸς ἄξια, κάλλος τε παρὰ τὸ μηδὲν

134 K. ὁρᾶν ἀκριβὲς δοκεῖ εἶναι τοιοῦτον. εἰ γὰρ τις ἐδύνατο βλέπειν ὅξυ καθάπερ τὸν Λυγκέα φασίν, ὃς διὰ τῶν τοίχων ἑώρα καὶ τῶν δένδρων, πότ' ἂν ἐδοξεν εἶναι τινα τὴν ὄψιν ἀνεκτόν, ὁρᾶν ἐξ οἴων συνέστηκε κακῶν; 15 τιμαὶ δὲ καὶ δόξαι τὰ ζηλούμενα. μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀδιηγήτου γέμει φλυαρίας· τῷ γὰρ καθορῶντι τῶν αἰδίων τι ἡλίθιον περὶ ταῦτα σπουδάζειν. τί δ' ἐστὶ μακρόν ἢ τί πολυχρόνιον τῶν ἀνθρωπίνων; ἀλλὰ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθενείαν, οἶμαι, καὶ βίου βραχύτητα καὶ 20 τοῦτο φαίνεται πολὺ. τίς ἂν οὖν εἰς ταῦτα βλέπων

58 A. οἴοιτο εὐδαίμων εἶναι καὶ μακάριος, οἷ πρῶτον εὐδὺς φύσει συνέσταμεν, καθάπερ φασίν οἱ τὰς τελετὰς λέγοντες, ὥσπερ ἂν ἐπὶ τιμωρίᾳ πάντες; τοῦτο γὰρ θειῶς οἱ ἀρχαιότεροι λέγουσι τὸ φάναι διδόναι τὴν 25

5. p. 48, 21 Arist. fr. 59. 60. 61 R. (p. 70, 1—72, 22 || 8 cf. Soph. Ai. 125 sq. || 9 cf. Diphil. inc. fab. fr. 27* (IV 424 Mein.) || 23 of τὰς τελ. κτλ.] cf. Lobeck Aglaoph. p. 796 itemque p. 89 sqq.

2 πόνον πονεῖν em. Rose || 11 τε] γε Rose || 13 λυγγέα || 14 πότ'] πῶς scr. K || 15 ἀνεκτόν ὁρᾶν Rose || 19 τί superscr. || 21 πολὺ. τίς ἂν Vulcanius: πολὺ τι. ἐάν || 22 οἷ ex Ciz. Rose: οἷ: οἷς A.

ψυχὴν τιμωρίαν καὶ ζῆν ἡμᾶς ἐπὶ κολάσει μεγάλων ^{186 K.}
 τινῶν ἁμαρτημάτων. πάνυ γὰρ ἡ σύζευξις τοιούτω
 τινὶ ἔοικε πρὸς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς. ὥσπερ γὰρ τοὺς
 ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ φασὶ βασανίζειν πολλάκις τοὺς ἀλι-
 5 σκομένους προσδεσμεύοντας κατ' ἀντικρὺ τοῖς ζώσι
 νεκροὺς ἀντιπροσώπους ἕκαστον πρὸς ἕκαστον μέρος
 προσαρμόττοντας, οὕτως ἔοικεν ἡ ψυχὴ διατετάσθαι
 καὶ προσκεκολλησθαι πᾶσι τοῖς αἰσθητικοῖς τοῦ σώ-
 ματος μέλεσιν. οὐδὲν οὖν θεῖον ἢ μακάριον ὑπάρχει
 10 τοῖς ἀνθρώποις, πλὴν ἐκεῖνό γε μόνον ἄξιον σπουδῆς,
 ὅσον ἔστιν ἐν ἡμῖν νοῦ καὶ φρονήσεως· τοῦτο γὰρ
 μόνον ἔοικεν εἶναι τῶν ἡμετέρων ἀθάνατον καὶ μόνον
 θεῖον. καὶ παρὰ τὸ τῆς τοιαύτης δυνάμεως δύνασθαι
 κοινωνεῖν, καίπερ ὢν ὁ βίος ἄθλιος φύσει καὶ χαλεπός,
 15 ὅμως οὕτως φκονόμηται χαριέντως, ὥστε δοκεῖν πρὸς
 τὰ ἄλλα θεὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον. 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ^{188 K.}
 ὁ θεός', εἴτε Ἐρμότιμος εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο, ^{54 A.}
 καὶ ὅτι 'ὁ θνητὸς αἰῶν μέρος ἔχει θεοῦ τινος'. ἡ
 φιλοσοφητέον οὖν ἢ χαίρειν εἰποῦσι τῷ ζῆν ἀπιτέον
 20 ἐντεῦθεν, ὥς τὰ ἄλλα γε πάντα φλυαρία τις ἔοικεν
 εἶναι πολλὴ καὶ λήρος.

Οὕτως ἂν τις τὰς ἀπὸ τῶν <κοινωνῶν> ἐννοιῶν
 ἐφόδους συγκεφαλαιώσαιο δέοντως εἰς προτροπὴν τοῦ
 δεῖν φιλοσοφεῖν θεωρητικῶς καὶ ζῆν ὅτι μάλιστα τὸν
 25 κατ' ἐπιστήμην καὶ τὸν τοῦ νοῦ βίον.

7 ἔοικεν ἡ ψυχὴ διατετάσθαι κτλ.] cf. Themist. ap. Stob.
 Flor. CXX 28 (IV p. 108, 25 sqq. Mein.) || 16 sqq. cf. Naeck ad
 Eurip. fr. 1007: ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἔστιν ἐν ἐκάστῳ θεός || 18 sqq.
 cf. infra p. 60, 7 sqq.

4 Τυρρηνία A: τυραννία || 5 πρὸς ἀντικρὺ Rose, nescio
 unde || 7 διαδεσθῆναι et 16 ἄλογα Vitelli || 22 κοινωνῶν addidit K.

- IX. Ἄνωθεν δὲ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ τῆς φύσεως
 βουλήματος ἐπὶ τὴν αὐτὴν προτροπὴν προχωροῦμεν
 οὕτως. τῶν γινομένων τὰ μὲν ἀπὸ τινος διανοίας καὶ
 τέχνης γίνεται, οἷον οἰκία καὶ πλοῖον (ἀμποτέρων γὰρ
 τούτων αἰτία τέχνη τίς ἐστὶ καὶ διάνοια), τὰ δὲ διὰ 5
 τέχνης μὲν οὐδεμιᾶς, ἀλλὰ διὰ φύσιν· ζῶων γὰρ καὶ
 φυτῶν αἰτία φύσις, καὶ κατὰ φύσιν γίνεται πάντα τὰ
 τοιαῦτα. ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τύχην ἕνια γίνεται τῶν
- 140 K. πραγμάτων· ὅσα γὰρ μήτε διὰ τέχνην μήτε διὰ φύσιν
 μήτ' ἐξ ἀνάγκης γίνεται, τὰ πολλὰ τούτων διὰ τύχην 10
 γίνεσθαι φαμεν. τῶν μὲν οὖν ἀπὸ τύχης γιγνομένων
- 55 A. οὐδὲν ἔνεκά του γίνεται, οὐδ' ἐστὶ τι τέλος αὐτοῖς·
 τοῖς δὲ ἀπὸ τέχνης γιγνομένοις ἔνεστι καὶ τὸ τέλος
 καὶ τὸ οὗ ἔνεκα (ἂν γὰρ ὁ τὴν τέχνην ἔχων ἀπο-
 δώσει σοι λόγον δι' ὃν ἔγραψε καὶ οὗ ἔνεκα), καὶ 15
 τοῦτο [ὅτι] βέλτιόν ἐστιν ἢ τὸ διὰ τοῦτο γιγνόμενον.
 λέγω δ' ὅσων καθ' αὐτὴν ἡ τέχνη πέφυκεν αἰτία καὶ
 μὴ κατὰ συμβεβηκός· ὑγείας μὲν γὰρ ἰατρικὴν μᾶλλον
 ἢ νόσου κυρίως ἂν θείημεν, οἰκοδομικὴν δὲ οἰκίας,
 ἀλλ' οὐ τοῦ καταβάλλειν. πᾶν ἔρα ἔνεκά του γίνεται 20
 τὸ κατὰ τέχνην, καὶ τοῦτο τέλος αὐτῆς τὸ βέλτιστον,
 τὸ μέντοι διὰ τύχην οὐ γίνεται ἔνεκά του· συμβαίη
 μὲν γὰρ ἂν καὶ ἀπὸ τύχης τι ἀγαθόν, οὐ μὴν ἀλλὰ
 κατὰ γε τὴν τύχην καὶ καθόσον ἀπὸ τύχης οὐκ ἀγα-
 θόν, ἀόριστον δ' ἂν τὸ γιγνόμενόν ἐστι κατ' αὐτήν. 25
 ἀλλὰ μὴν τό γε κατὰ φύσιν ἔνεκά του γίνεται, καὶ
- 142 K. βελτίονος ἔνεκεν ἂν συνίσταται ἢ καθάπερ τὸ διὰ
 τέχνης· μιμεῖται γὰρ οὐ τὴν τέχνην ἢ φύσιν ἀλλὰ

16 ὅτι deleui || τὸ <οὐ> διὰ scripsit K, qui et conī. τὸ δι' οὐ; at cf. ex gr. p. 43, 15 sq. 51, 16 sqq.

αὐτὴ τὴν φύσιν, καὶ ἔστιν ἐπὶ τῷ βοηθεῖν καὶ τὰ
 παραλειπούμενα τῆς φύσεως ἀναπληροῦν. τὰ μὲν γὰρ
 ἔοικεν αὐτὴ δύνασθαι δι' αὐτῆς ἢ φύσις ἐπιτελεῖν καὶ
 βοηθείας οὐδὲν δεῖσθαι, τὰ δὲ μόλις καὶ παντελῶς
 5 ἀδυνατεῖν, οἷον ἀντίκα καὶ περὶ τὰς γενέσεις· ἔνια ^{56 A.}
 μὲν δῆπου τῶν σπερμάτων εἰς ὅποιαν <ἄν> ἐμπέσῃ
 γῆν ἄνευ φυλακῆς γεννωσιν, ἔνια δὲ προσδεῖται τῆς
 γεωργικῆς τέχνης· παραπλησίως δὲ καὶ τῶν ζώων τὰ
 μὲν δι' αὐτῶν ἔπασαν ἀπολαμβάνει τὴν φύσιν, ἄν-
 10 θρωπος δὲ πολλῶν δεῖται τεχνῶν πρὸς σωτηρίαν κατὰ
 τε τὴν πρώτην γένεσιν καὶ πάλιν κατὰ τὴν ὑστέραν
 τροφήν. εἰ τοίνυν ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν, ἀπὸ
 ταύτης ἠκολούθηκε καὶ ταῖς τέχναις τὸ τὴν γένεσιν
 ἔπασαν ἕνεκά του γίνεσθαι. τὸ γὰρ ὀρθῶς γιγνό-
 15 μενον ἅπαν ἕνεκά του γίνεσθαι θείημεν ἄν. οὐκοῦν
 τό γε καλῶς, ὀρθῶς· καὶ τὸ μὲν γιγνόμενον γίγνεται,
 γέγονε δὲ τὸ γεγονὸς τό γε μὴν κατὰ φύσιν ἅπαν
 καλῶς, εἴπερ τὸ παρὰ φύσιν φαῦλον καὶ τῷ κατὰ ^{144 K.}
 φύσιν *** γένεσις ἕνεκά του γίγνεται. καὶ τοῦτο ἴδοι
 20 τις ἂν καὶ ἀφ' ἐκάστου τῶν ἐν ἡμῖν μερῶν· οἷον εἰ
 κατανοοῖς τὸ βλέφαρον, ἴδοις ἂν ὥς οὐ μάρτην ἀλλὰ
 βοηθείας χάριν τῶν ὀμμάτων γέρονεν, ὅπως ἀνάπαιυσιν
 τε παρέχῃ καὶ κωλύῃ τὰ προσπίπτοντα πρὸς τὴν ὕψιν.
 οὐκοῦν ταῦτόν ἐστιν οὗ τε ἕνεκα γέγονέ τι καὶ οὗ
 25 ἕνεκα δεῖ γεγονέναι· οἷον εἰ πλοῖον ἕνεκα τῆς κατὰ
 θάλατταν κομιδῆς ἔδει γίνεσθαι, διὰ τοῦτο καὶ γέγονε.
 καὶ μὴν τὰ γε ζῷα τῶν φύσει <τε καὶ κατὰ φύσιν>

6 ἂν addidit K || 17 γεγονός· τό || 18 sq. post τῷ κατὰ φύσιν
 lacunam signavit Vitelli explendam <ἐναντίον· ἡ οὖν κατὰ φύ-
 σιν> vel plenius <ἐναντίον· εἰ δὲ καλῶς, ὀρθῶς· εἰ δὲ ὀρθῶς,
 ἕνεκά του· ἅπασα οὖν ἡ κατὰ φύσιν>: ἡ pro τῷ scripserat K ||
 27 τε καὶ κατὰ φύσιν addidit Vitelli.

- γεγεννημένων ἐστὶν ἤτοι πάντα τοπαράπαν ἢ τὰ βέλ-
 57 A. τιστα καὶ τιμιώτατα· διαφέρει γὰρ οὐδὲν εἴ τις αὐτῶν
 τὰ πολλὰ παρὰ φύσιν οἴεται γεγενῆσθαι διὰ τινα
 φθορὰν καὶ μοχθηρίαν. τιμιώτατον δὲ γε τῶν ἐν-
 ταῦθα ζώων ἀνθρωπός ἐστιν, ὥστε δῆλον ὅτι φύσει 5
 τε καὶ κατὰ φύσιν γέγονε. καὶ τοῦτό ἐστι τῶν ὄντων
 οὗ χάριν ἢ φύσις ἡμᾶς ἐγέννησε καὶ ὁ θεός. τί δὴ
 τοῦτό ἐστι Πυθαγόρας ἐρωτῶμενος, 'τὸ θεάσασθαι' εἶπε
 146 K. 'τὸν οὐρανόν', καὶ ἐαυτὸν δὲ θεωρὸν ἔφασκεν εἶναι τῆς
 φύσεως καὶ τούτου ἕνεκα παρεληλυθῆναι εἰς τὸν βίον. 10
 καὶ Ἀναξαγόραν δὲ φασιν εἰπεῖν ἐρωτηθέντα τίνος ἂν
 ἕνεκα ἔλοιτο γενέσθαι τις καὶ ζῆν, ἀποκρίνασθαι πρὸς
 τὴν ἐρώτησιν· ὥς 'τοῦ θεάσασθαι [τὰ περὶ] τὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ <τὰ> περὶ αὐτὸν ἔστρα τε καὶ σελήνην καὶ
 ἥλιον', ὥς τῶν ἄλλων γε πάντων οὐδενὸς ἀξίων ὄντων. 15
 εἰ τοίνυν παντὸς ἀεὶ τὸ τέλος ἐστὶ βέλτιον (ἕνεκα
 γὰρ τοῦ τέλους πάντα γίννεται. τὰ γιννόμενα, τὸ δ'
 οὗ ἕνεκα βέλτιον καὶ βέλτιστον πάντων), τέλος δὲ κατὰ
 φύσιν τοῦτό ἐστιν ὃ κατὰ τὴν γένεσιν πέφυκεν ὕστατον
 ἐπιτελεῖσθαι περαινομένης τῆς γενέσεως συνεχῶς· οὐκ- 20
 οὖν πρῶτον μὲν τὰ κατὰ τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων
 λαμβάνει τέλος, ὕστερον δὲ τὰ κατὰ τὴν ψυχὴν, καί
 πως ἀεὶ τὸ τοῦ βελτίονος τέλος ὑστερίζει τῆς γενέσεως.
 58 A. οὐκοῦν ψυχὴ σώματος ὕστερον, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς
 τελευταῖον ἢ φρόνησις· τοῦτο γὰρ ὕστατον ὀρώμεν 25

8 ἐρωτ.] ἐν Φιλοῦντι addunt summaria p. 4, 11; cf. Cic.
 l. c. ad p. 53, 19 || 11 sqq. cf. Eudem. Eth. A 5 p. 1216^a, 11 sqq.
 Sternbach ad Gnom. Vat. 114 (Wiener Studien X 20).

6 sq. καὶ τοῦτο τῶν ὄντων — θεός, τί δὴ malit K: καὶ τί ποτ'
 ἐστὶ τῶν ὄντων — θεός; τί δὴ? Vitelli || 11 'εἰπεῖν redundant' K.
 at cf. Eudem. || 18 τὰ περὶ deleui || 14 τὰ addidi || 20 περαινο-
 μένης scripsi: περαινομένης marg., παιρομένοις in textu.

γιγνόμενον φύσει τοῖς ἀνθρώποις, διὸ καὶ τὸ γῆρας
 ἀντιποιεῖται τούτου μόνου τῶν ἀγαθῶν· φρονήσις ἄρα
 τις κατὰ φύσιν ἡμῖν ἐστὶ τὸ τέλος καὶ τὸ φρονεῖν
 ἔσχατον οὐ χάριν γεγόναμεν. οὐκοῦν εἰ γεγόναμεν, ^{148 K.}
⁵ δῆλον ὅτι καὶ ἐσμεν ἕνεκα τοῦ φρονῆσαι τι καὶ μαθεῖν.
 καλῶς ἄρα κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον Πυθαγόρας
 εἰρηκεν ὥς ἐπὶ τὸ γνῶναι τε καὶ θεωρῆσαι πᾶς ἄν-
 θρωπος ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνέστηκεν. ἀλλὰ τοῦτο τὸ
 γνωστὸν πότερον ὁ κόσμος ἐστὶν ἢ τις ἐτέρα φύσις,
¹⁰ σκεπτέον ἴσως ὕστερον, νῦν δὲ τοσοῦτον ἱκανὸν τὴν
 πρώτην ἡμῖν. εἰ γάρ ἐστι κατὰ φύσιν τέλος ἢ φρο-
 νήσις, ἄριστον ἂν εἴη πάντων τὸ φρονεῖν. ὥστε τὰ
 μὲν ἄλλα δεῖ πράττειν ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ γιγνομένων
 ἀγαθῶν, τούτων δὲ αὐτῶν τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι τῶν
¹⁵ ἐν <τῇ> ψυχῇ, τὴν δὲ ἀρετὴν τῆς φρονήσεως· τοῦτο
 γάρ ἐστὶν ἀκρότατον. τὸ δὲ ζητεῖν ἀπὸ πάσης ἐπι-
 στήμης ἕτερόν τι γευέσθαι καὶ δεῖν χρησίμην αὐτὴν
 εἶναι, παντάπασιν ἀγνοοῦντός τινός ἐστιν ὅσον διέστηκεν
 ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα· διαφέρει γὰρ
²⁰ πλείστον. τὰ μὲν γὰρ δι' ἕτερον ἀγαπώμενα τῶν ^{59 A.}
 πραγμάτων, ὧν ἄνευ ζῆν ἀδύνατον, ἀναγκαῖα καὶ ^{150 K.}
 συναίτια λεκτέον, ὅσα δὲ δι' αὐτά, κὰν ἀποβαίνῃ
 μηδὲν ἕτερον, ἀγαθὰ κυρίως· οὐ γὰρ δὴ τόδε μὲν
 αἰρετὸν διὰ τόδε, τόδε δὲ δι' ἄλλο, τοῦτο δὲ εἰς
²⁵ ἅπειρον οἴχεται προῖόν, ἀλλ' ἴσταται πον. γελοῖον οὖν
 ἥδη παντελῶς τὸ ζητεῖν ἀπὸ παντός ὡφέλειαν ἐτέραν
 παρ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ 'τί οὖν ἡμῖν ὄφελος;' καὶ
 'τί χρῆσιμον;' ἐρωτᾷν. ὥς ἀληθῶς γὰρ, ὅπερ λέγομεν,

16. p. 54, 5 Arist. fr. 58 R. (p. 68, 19. 69, 26).

7 τὸ] fort. τῷ || 15 τῇ addidit K || 21 ἀναγκαῖα.

οὐδὲν ἔοικεν ὁ τοιοῦτος εἰδότες καλὸν ἀγαθὸν οὐδὲ τί
 αἴτιον τῷ διαγιγνώσκοντι καὶ συναίτιον. ἴδοι δ' ἂν
 τις ὅτι παντὸς μᾶλλον ἀληθῆ ταῦτα λέγομεν, εἴ τις
 ἡμᾶς οἶον εἰς μακάρων νήσους τῇ διανοίᾳ κομίσσειεν.
 ἐκεῖ γὰρ οὐδενὸς χρεῖα οὐδὲ τῶν ἄλλων τινὸς ὕφελος ⁵
 ἂν γένοιτο, μόνον δὲ καταλείπεται τὸ διανοεῖσθαι καὶ
 θεωρεῖν, ὅνπερ καὶ νῦν ἐλεύθερόν φαμεν βίον εἶναι.
 εἰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, πῶς οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο
 δικαίως ὅστις ἡμῶν ἐξουσίας γενομένης ἐν μακάρων
 οἰκῆσαι νήσοις ἀδύνατος εἴη δι' ἑαυτόν; οὐκοῦν οὐ ¹⁰
 μεμπτὸς ὁ μισθὸς ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης τοῖς ἀνθρώποις,
 οὐδὲ μικρὸν τὸ γιγνόμενον ἀπ' αὐτῆς ἀγαθόν. ὥσπερ
 γὰρ τῆς δικαιοσύνης, ὥς φασι οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν,
 ἐν Ἄιδου κομιζόμεθα τὰς θωρεάς, οὕτω τῆς φρονήσεως
¹⁵² K. ἐν μακάρων νήσοις, ὥς ἔοικεν. οὐδὲν οὖν δεινόν, ἂν ¹⁵
 μὴ φαίνεται χρησίμη οὐσα μηδ' ὠφελίμος· οὐ γὰρ
⁶⁰ A. ὠφελίμον ἀλλ' ἀγαθὴν αὐτὴν εἶναι φαμεν, οὐδὲ δι'
 ἕτερον ἀλλὰ δι' ἑαυτὴν αἰρεῖσθαι αὐτὴν προσήκει.
 ὥσπερ γὰρ εἰς Ὀλυμπίαν αὐτῆς ἕνεκα τῆς θέας ἀπο-
 δημούμεν, καὶ εἰ μηδὲν μέλλοι πλεῖον ἀπ' αὐτῆς ²⁰
 ἔσεσθαι (αὐτὴ γὰρ ἡ θεωρία κρείττων πολλῶν ἐστὶ
 χρημάτων), καὶ τὰ Διονύσια δὲ θεωροῦμεν οὐχ ὥς
 ληφόμενοι τι παρὰ τῶν ὑποκριτῶν ἀλλὰ καὶ προσ-
 θέντες, πολλὰς τε ἄλλας θέας ἐλοίμεθα (ἂν) ἀντὶ
 πολλῶν χρημάτων· οὕτω καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ παντὸς ²⁵
 προτιμητέον πάντων τῶν δοκούντων εἶναι χρησίμων.

3 sq. cf. Arist. polit. Δ (H). 1334^a, 31 || 19 sqq. cf. Cicer. Tusc. 5, 3, 8 sq. Iambl. Vit. Pyth. 58 p. 39, 16 sqq. Nauck.

2 τῷ deleverim || 23 προσδόντες Diels. cf. Nauck ad V. P. 128 (p. 93, 12 Addend.) || 24 ἂν addidit K, nescio unde.

οὐ γὰρ δῆπου ἐπὶ μὲν ἀνθρώπους μιμουμένους γύναια
καὶ δούλους, τοὺς δὲ μαχομένους καὶ θέοντας, δεῖ
πορεύεσθαι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἕνεκα τοῦ θεάσασθαι
αὐτούς, τὴν δὲ τῶν ζῴων φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν
5 οὐκ οἰεσθαι δεῖν θεωρεῖν ἀμισθί. οὕτω μὲν οὖν ἀπὸ
τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἐπιόντες προετρέψαμεν ἐπὶ
τὸ φρονεῖν ὥς ἐπὶ ἀγαθόν τε ὑπάρχον καὶ δι' αὐτὸ
τίμιον, κἂν μηδὲν ἀπ' αὐτοῦ χρήσιμον γίγνηται ὥς
πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον.

- 10 X. Ἀλλὰ μὴν ὅτι γε καὶ ὠφελείας τὰς μεγίστας ^{154 K.}
ἡμῖν πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον παρέχεται ἡ θεωρητικὴ
φρόνησις, εὐρήσει τις ῥαδίως ἀπὸ τῶν τεχνῶν. ὥσπερ ^{61 A.}
γὰρ τῶν ἱατρῶν ὅσοι κομπῶν καὶ τῶν περὶ τὴν γυ-
μναστικὴν οἱ πλεῖστοι σχεδὸν ὁμολογοῦσιν ὅτι δεῖ τοὺς
15 μέλλοντας ἀγαθοὺς ἱατροὺς ἔσεσθαι καὶ γυμναστὰς
περὶ φύσεως ἐμπείρους εἶναι, οὕτω καὶ τοὺς ἀγαθοὺς
νομοθέτας ἐμπείρους εἶναι δεῖ τῆς φύσεως, καὶ πολὺ
γε μᾶλλον ἐκείνων. οἱ μὲν γὰρ τῆς τοῦ σώματος
ἀρετῆς εἰσι δημιουργοὶ μόνον, οἱ δὲ περὶ τὰς τῆς
20 ψυχῆς ἀρετὰς ὄντες καὶ περὶ πόλεως εὐδαιμονίας καὶ
κακοδαιμονίας διδάξειν προσποιούμενοι πολὺ δὴ μᾶλλον
προσδεδόται φιλοσοφίας. καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις
τέχναις ταῖς δημιουργικαῖς ἀπὸ τῆς φύσεως εὐρίηται
τὰ βέλτιστα τῶν ὀργάνων, οἷον ἐν τεκτονικῇ στάθμη
25 καὶ κανὼν καὶ τόρνος † τὰ μὲν ὕδατι καὶ φωτὶ καὶ ταῖς
αὐγαῖς τῶν ἀκτίνων ληφθέντων, πρὸς ἃ κρίνοντες τὸ
κατὰ τὴν αἰσθησιν ἱκανῶς εὐθὺ καὶ λεῖον βασανίζο-

1 <τοὺς μὲν> μιμουμ. Rose, at v. Sauppe ad Plat. Protag.
p. 330 A. Vahlen ad Ar. Poet. 1447^b, 14 (p. 91^b) || 7 ἀγαθόν τι
scr. K || 21 διδάξειν in marg., ἐπάξειν in textu || 25 τὰ μὲν
τάλλ(α), ἐν? Vitelli: [τὰ] ἐν Diels || 26 ληφθέντα coniecit veri-
similiter K, scripsit autem ληφθεισῶν.

- 156 K. *μεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν πολιτικὸν ἔχειν τινὰς ὄρους*
δεῖ ἀπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀληθείας, πρὸς
οὓς κρινεῖ τί δίκαιον καὶ τί καλόν καὶ τί συμφέρον.
ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ τῶν ὀργάνων ταῦτα διαφέρει πάντων,
οὕτω καὶ νόμος κάλλιστος ὁ μάλιστα κατὰ φύσιν 5
- 63 A. *κεῖμενος. τοῦτο δ' οὐχ οἷόν τε μὴ φιλοσοφήσαντα*
δύνασθαι ποιεῖν μηδὲ γνωρίσαντα τὴν ἀλήθειαν. καὶ
τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν τὰ τε ὄργανα καὶ τοὺς λογι-
σμοὺς τοὺς ἀκριβεστάτους οὐκ ἀπ' αὐτῶν τῶν πρώτων
λαβόντες σχεδὸν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δευτέρων καὶ 10
τρίτων καὶ πολλοστῶν, τοὺς τε λόγους ἐξ ἐμπειρίας
λαμβάνουσι· τῷ δὲ φιλοσόφῳ μόνῳ τῶν ἄλλων ἀπ'
αὐτῶν τῶν ἀκριβῶν ἡ μίμησις ἐστίν· αὐτῶν γὰρ ἐστὶ
θεατῆς, ἀλλ' οὐ μιμημάτων. ὥσπερ οὖν οὐδ' οἰκο-
δόμος ἀγαθὸς ἐστὶν οὗτος ὅστις κανόνι μὲν μὴ χρῆται 15
μηδὲ τῶν ἄλλων μηδενὶ τῶν τοιούτων ὀργάνων, ἑτέροις
δὲ οἰκοδομήμασι παραβάλλων, ὁμοίως ἴσως κἂν εἰ τις
- 158 K. *ἢ νόμους τίθεται πόλεσιν ἢ πράττει πράξεις ἀποβλέπων*
καὶ μιμούμενος πρὸς ἑτέρας πράξεις ἢ πολιτείας ἀν-
θρωπίνας Λακεδαιμονίων ἢ Κρητῶν ἢ τινων ἄλλων 20
τοιούτων, οὐκ ἀγαθὸς νομοθέτης οὐδὲ σπουδαῖος· οὐ
γὰρ ἐνδέχεται μὴ καλοῦ μίμημα καλὸν εἶναι, μηδὲ
θεῖου καὶ βεβαίου τὴν φύσιν ἀθάνατον καὶ βέβαιον,
ἀλλὰ μόνον ὅτι μόνον τῶν δημιουργῶν τοῦ φιλοσόφου
καὶ νόμοι βέβαιοι καὶ πράξεις εἰσὶν ὀρθαὶ καὶ καλαί. 25
- 63 A. *μόνος γὰρ πρὸς τὴν φύσιν βλέπων ζῇ καὶ πρὸς τὸ*
θεῖον, καὶ καθάπερ ἂν εἰ κυβερνήτης τις ἀγαθὸς ἐξ

8 sqq. cf. Archyt. ap. Stob. Ecl. I 48, 6 (p. 316, 9 sqq. Wachsm.).

18 *πράττει* scripsi: *πράττει*. ex contrario *τίθεται* (immo *τι-
 θῇται*) scr. K, cf. Vahlen ad Ar. Poet. p. 1447^a, 25 (p. 88^b sq.) ||
 19 καὶ μιμούμενος delet Vitelli || 24 *μόνον*] *δηλον* Vitelli.

αἰδίων καὶ μοιρίμων ἀναψάμενος τοῦ βίου τὰς ἀρχὰς
 ὁρμεῖ καὶ εἴ περ' ἑαυτόν. ἔστι μὲν οὖν θεωρητικὴ ἡδε
 ἢ ἐπιστήμη· παρέχει δ' ἡμῖν τὸ δημιουργεῖν κατ' αὐτὴν
 ἡκιστα. ὥστε γὰρ ἡ ὕψις ποιητικὴ μὲν καὶ δημιουργὸς
 5 οὐδενὸς ἔστι (μόνον γὰρ αὐτῆς ἔργον ἔστι τὸ κρίνειν
 καὶ ἀγλῶν ἕκαστον τῶν ὁρατῶν), ἡμῖν δὲ παρέχει τὸ
 πράττειν τι δι' αὐτὴν καὶ βοηθεῖ πρὸς τὰς πράξεις ἡμῖν
 τὰ μέγιστα (σχεδὸν γὰρ ἀκίνητοι παντελῶς ἂν εἴμεν
 στεφιδέντες αὐτῆς), οὕτω δὴλον ὅτι καὶ τῆς ἐπιστήμης
 10 θεωρητικῆς οὕσης μυρία πράττομεν κατ' αὐτὴν ὅμως
 ἡμεῖς, καὶ τὰ μὲν λαμβάνομεν τὰ δὲ φεύγομεν τῶν πραγ- 160 K.
 μάτων, καὶ ὁλως πάντα τὰ ἀγαθὰ δι' αὐτὴν κτώμεθα.

XI. Ὅτι τοίνυν τοῖς ἐλομένοις τὸν κατὰ νοῦν βίον
 καὶ τὸ ζῆν ἡδέως μάλιστα ὑπάρχει, δῆλον ἂν γένοιτο ἐν-
 15 τεύθεν. φαίνεται διττῶς λέγεσθαι τὸ ζῆν, τὸ μὲν κατὰ
 δύναμιν τὸ δὲ κατ' ἐνέργειαν· ὁρῶντα γὰρ εἶναι φαμεν
 ὅσα τε ἔχει τῶν ζῴων ὕψιν καὶ δυνατὰ πέφικεν ἰδεῖν,
 καὶ μύοντα τυγχάνη, καὶ τὰ χρώμενα τῇ δυνάμει καὶ
 προσβάλλοντα τὴν ὕψιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπίστασθαι 64 A.
 20 καὶ τὸ γινώσκειν, ἐν μὲν τὸ χρῆσθαι καὶ θεωρεῖν
 λέγομεν, ἐν δὲ τὸ κεκτῆσθαι τὴν δύναμιν καὶ τὴν
 ἐπιστήμην ἔχειν. εἰ τοίνυν τῷ μὲν αἰσθάνεσθαι τὸ
 ζῆν διακρίνομεν καὶ τὸ μὴ ζῆν, τὸ δ' αἰσθάνεσθαι
 διττόν, κυρίως μὲν τὸ χρῆσθαι ταῖς αἰσθήσεσιν ἄλλως
 25 δὲ τὸ δύνασθαι (διόπερ φαμέν αἰσθάνεσθαι * * * καὶ

23 sqq. cf. Arist. Top. E 2. 129^b, 33 sqq.

2 ὁρμεῖ Vitelli: ὁρμᾶ || 8 εἴμεν apogr. Franeq. teste A:
 ἡμεν || 24 τὸ ante χρῆσθαι et 25 ante δύνασθαι scripsit K: τῷ
 utrobique || 25 ante καὶ lacunam statuit Vitelli explendam fere
 <καὶ τὸν ἐγγεγορότα καὶ τὸν καθεύδοντα, διὰ τὸ δύνασθαι εἰς
 αἰσθησιν μεταβάλλειν αἰσθάνεσθαι>.

τὸν καθεύδοντα λέγοντες, ὥς ἔοικε), δηλον ὅτι καὶ τὸ
 ζῆν ἀκολουθήσει διττῶς λεγόμενον· τὸν μὲν γὰρ ἐργη-
 γορότα φατέον ζῆν ἀληθῶς καὶ κυρίως, τὸν δὲ καθεύ-
 δοντα διὰ τὸ δύνασθαι μεταβάλλειν εἰς ταύτην τὴν
 162 K. κίνησιν, καθ' ἣν λέγομεν ἐργηγορέναι τε καὶ τῶν πραγ- 5
 μάτων αἰσθάνεσθαι τινος. διὰ τοῦτο καὶ εἰς τοῦτο
 βλέποντες, ὅταν οὖν λέγηται τι ταύτων ἐκάτερον δυοῖν
 ὄντων, ἥ δὲ θάτερον λεγόμενον ἢ τὸ ποιεῖν ἢ τὸ πά-
 σχειν, τούτῳ μᾶλλον ἀποδώσομεν ὑπάρχειν τὸ λεχθέν,
 οἷον ἐπίστασθαι μὲν μᾶλλον τὸν χρώμενον τοῦ τὴν 10
 ἐπιστήμην ἔχοντος, ὁρᾶν δὲ τὸν προσβάλλοντα τὴν
 ὄψιν τοῦ δυναμένου προσβάλλειν. οὐ γὰρ μόνον τὸ
 μᾶλλον λέγομεν καθ' ὑπεροχὴν ὧν ἂν εἰς ἡ λόγος,
 ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ πρότερον εἶναι τὸ δὲ ὕστερον, οἷον
 τὴν ὑγείαν τῶν ὑγιεινῶν μᾶλλον ἀγαθὸν εἶναι φάμεν, 15
 65 A. καὶ τὸ καθ' αὐτὸ τὴν φύσιν αἰρετὸν τοῦ ποιητικοῦ.
 164 K. καίτοι τὸν γε λόγον ὁρῶμεν ὥς οὐχ ἥ ἔστι κατηγορού-
 μενος ἀμφοῖν, ὅτι ἀγαθὸν ἐκάτερον ἐπὶ τε τῶν ὠφε-
 λίων καὶ τῆς ἀρετῆς. καὶ ζῆν ἄρα μᾶλλον φατέον
 τὸν ἐργηγορότα τοῦ καθεύδοντος καὶ τὸν ἐνεργοῦντα 20
 τῇ ψυχῇ τοῦ μόνον ἔχοντος· διὰ γὰρ ἐκεῖνον καὶ τοῦ-
 τον ζῆν φάμεν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἷος ἐκεῖνος πάσχειν
 ἢ ποιεῖν. οὐκοῦν τό γε χρῆσθαι παντὶ τοῦτ' ἐστίν,
 ὅταν εἰ μὲν ἐνὸς ἢ δυνάμεις ἐστι, τοῦτο αὐτὸ πράττει
 τις, εἰ δὲ πλείονων τὸν ἀριθμὸν, ὃ ἂν τούτων τὸ βέλ- 25
 τιστον, οἷον ἀνθρώποις, ἥτοι μόνον ὅταν ἀλλῇ χρῆται τις
 ἢ μάλιστα· ὥσως γὰρ ἐπὶ τούτῳ καὶ τὰ τῶν ἄλλων.

8 ἡ τὸ utrobique A: ἡ τῶ || 14 κατὰ τὸ <τὸ μὲν> exspectes,
 at cf. ad p. 54, 1 || 17 οὐχ ἡ Vitelli: οὐχ || 18 de ὅτι post ὥς
 v. Bonitz, Ind. Aristot. p. 872^a, 1 sqq. || 22 fort. οἷος <ὥς> ἐκεί-
 νος vel οἷος ἐκείνως.

οὐκοῦν καὶ μᾶλλον χρῆσθαι τὸν ὀρθῶς χρῶμενον φα-
 τέον· τὸ γὰρ ἐφ' ᾧ καὶ ὡς πέφυκεν ὑπάρχειν τῷ χρω-
 μένῳ καλῶς καὶ ἀκριβῶς. ἔστι δὴ καὶ ψυχῆς ἦτοι
 μόνον ἢ μάλιστα πάντων ἔργον τὸ διανοεῖσθαι τε καὶ
 5 λογίζεσθαι. ἀπλοῦν ἄρα ἥδη τοῦτο καὶ παντὶ συλλογι-
 ξεσθαι ῥᾷδιον ὅτι ξῆ μᾶλλον ὁ διανοούμενος ὀρθῶς
 καὶ μάλιστα πάντων ὁ μάλιστα ἀληθεύων, οὗτος δὲ 186 κ.
 ἔστιν ὁ φρονῶν καὶ θεωρῶν κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην
 ἐπιστήμην· καὶ τό γε τελέως ξῆν τότε καὶ τούτοις
 10 ἀποδοτέον, τοῖς φρονοῦσι καὶ τοῖς φρονίμοις. εἰ δὲ 66 Α.
 τὸ ξῆν ἔστι τῷ ζῳῷ γε ταῦτόν παντὶ ὅπερ εἶναι, δηλον
 ὅτι καὶ εἴη γε μάλιστα καὶ κυριώτατα πάντων ὁ φρόνι-
 μος, καὶ τότε μάλιστα τοῦ χρόνου παντὸς ὅταν ἐνεργῇ
 καὶ τυγχάνῃ θεωρῶν τὸ μάλιστα τῶν ὄντων γνώριμον.
 15 ἀλλὰ μὴν ἢ γε τελεία ἐνέργεια καὶ ἀκώλυτος ἐν ἑαυτῇ
 ἔχει τὸ χαίρειν, ὥστε ἂν εἴη ἡ θεωρητικὴ ἐνέργεια
 πασῶν ἡδίστη. ἔτι τοίνυν ἕτερόν ἐστιν τὸ ἡδόμενον
 πίνειν καὶ τὸ ἡδέως πίνειν· οὐδὲν γὰρ κωλύει μὴ
 διψῶντά τινα μηδὲ οἷον χαίρει πόματι προσφερόμενον
 20 πίνοντα χαίρειν, μὴ τῷ πίνειν ἀλλὰ τῷ συμβαίνειν
 ἅμα θεωρεῖν ἢ θεωρεῖσθαι κατῆμενον. οὐκοῦν τοῦ-
 τον ἡδεσθαι μὲν καὶ ἡδόμενον πίνειν φήσομεν, ἀλλ'
 οὐ τῷ πίνειν οὐδὲ ἡδέως πίνειν. οὐκοῦν οὕτως καὶ
 βάδισιν καὶ καθέδραν καὶ μάθησιν καὶ πᾶσαν κίνησιν
 25 ἐροῦμεν ἡδεῖαν ἢ λυπηράν, οὐχ ὅσων συμβαίνειν λυπεῖ- 188 Κ.
 σθαι παρουσῶν ἡμᾶς ἢ χαίρειν, ἀλλ' ὧν τῇ παρουσίᾳ
 καὶ λυπούμεθα πάντες καὶ χαίρομεν. καὶ ζῶν οὖν
 ἡδεῖαν ὁμοίως ἐροῦμεν, ἥς ἡ παρουσία τοῖς ἔχουσιν

2 ᾧ καὶ ὡς Vitelli: ὁ καὶ ὡς || πέφυκεν, ὑπάρχει scripse-
 rat K || 11 τῷ ζῳῷ A: τὸ ζῳον.

ἡδέϊα, καὶ ζῆν ἡδέως οὐ πάντας ὅσοις ζῶσι συμβαίνει
 χαίρειν, ἀλλ' οἷς αὐτὸ τὸ ζῆν ἡδὺ καὶ χαίρουσι τὴν
 ἀπὸ ζωῆς ἡδονήν. οὐκοῦν τὸ ζῆν ἀποδίδομεν τῷ μὲν
 67 A. ἐργηγορότι μᾶλλον ἢ τῷ καθεύδοντι, τῷ φρονοῦντι
 δὲ ἢ τῷ ἄφρονι μᾶλλον, τὴν δ' ἀπὸ ζωῆς ἡδονὴν τὴν 5
 ἀπὸ τῆς χρήσεως γιγνομένην φαμὲν εἶναι τῆς ψυχῆς·
 τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ζῆν ἀληθῶς. εἰ τοίνυν καὶ πολλαὶ
 ψυχῆς εἰσι χρήσεις, ἀλλὰ κυριωτάτη γε πασῶν ἡ τοῦ
 φρονεῖν ὅ τι μάλιστα. δῆλον τοίνυν ὅτι καὶ τὴν γιγνο-
 μένην ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ θεωρεῖν ἡδονὴν ἢ μόνην 10
 ἢ μάλιστα ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ ζῆν εἶναι. τὸ ζῆν ἄρα
 ἡδέως καὶ τὸ χαίρειν ὡς ἀληθῶς ἦτοι μόνοις ἢ μάλιστα
 ὑπάρχει τοῖς φιλοσόφοις. ἢ γὰρ τῶν ἀληθεστάτων
 νοήσεων ἐνέργεια καὶ ἀπὸ τῶν μάλιστα ὄντων πληρου-
 170 K. μένη καὶ στέγουσα ἀεὶ μονίμως τὴν ἐνδιδομένην τελειό- 15
 τητα, αὕτη πασῶν ἐστὶ καὶ πρὸς εὐφροσύνην ἀνυσιμα-
 τάτη. ὥστε καὶ δι' αὐτὸ τὸ χαίρειν τὰς ἀληθεῖς καὶ
 ἀγαθὰς ἡδονὰς φιλοσοφητέον ἐστὶ τοῖς νοῦν ἔχουσιν.

XII. Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον ἀπὸ τῶν μερῶν τοῦτο
 συλλογίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὅλης εὐδαιμονίας ἄνω- 20
 θεν τὸ αὐτὸ κατασκευάσαι, λέγωμεν διαρρηθῆναι ὅτι δὴ
 ὡς ἔχει πρὸς εὐδαιμονίαν τὸ φιλοσοφεῖν, οὕτω καὶ πρὸς
 τὸ σπουδαῖον ἡμῖν ἢ φαῦλον εἶναι αὐτὸ διακρίσθαι.
 πάντα γὰρ τὰ μὲν πρὸς τοῦτο τὰ δὲ διὰ τοῦτο πᾶσιν
 68 A. αἰρετέον εἶναι, καὶ τὰ μὲν ὡς ἀναγκαῖα τῶν πραγμά- 25
 των τὰ δὲ ἡδέα δι' ὧν εὐδαιμονοῦμεν. οὐκοῦν τὴν
 εὐδαιμονίαν τιθέμεθα ἦτοι φρόνησιν εἶναι καὶ τινα
 σοφίαν ἢ τὴν ἀρετὴν ἢ τὸ μάλιστα χαίρειν <ἢ> πάντα

23 ἡμῖν <μᾶλλον> ἢ conl. K: verisimilius v. 22 εὐδαιμονίαν
 <ἢ κακοδαιμονίαν> conicias, sed neutrum necessarium videtur ||
 25 εἶναι induxerim || 28 ἢ extremum addidit Vulcanius.

ταῦτα. οὐκοῦν εἴτε φρόνησίς ἐστι, φανερόν ὅτι μόνοις
 ἂν ὑπάρχῃ τοῖς φιλοσόφοις τὸ ζῆν εὐδαιμόνως, εἴτε 172 K.
 ἀρετὴ ψυχῆς ἢ τὸ χαίρειν, κἂν οὕτως ἢ μόνοις ἢ
 μάλιστα πάντων· ἀρετὴ γάρ ἐστι τὸ κυριώτατον τῶν
 5 ἐν ἡμῖν, ἡδιστόν τε πάντων ἐστὶν ὥς ἐν πρὸς ἐν ἢ
 φρόνησις. ὁμοίως δὲ κἂν ταῦτα πάντα ταῦτ' αὖ τις
 εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν, ὁριστείον ἐστὶ τὸ φρονεῖν. ὥστε
 φιλοσοφεῖν ἂν εἴη πᾶσι τοῖς δυναμένοις· ἢ γάρ τοι
 τοῦτ' ἐστὶ τὸ τελῶς εὖ ζῆν, ἢ μάλιστα γὰ πάντων ὥς
 10 ἐν εἰπεῖν αἷτιον ταῖς ψυχαῖς. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν διὰ
 τὸ παρὰ φύσιν ἴσως εἶναι τὸ γένος ἡμῶν χαλεπὸν τὸ
 μανθάνειν τι καὶ σκοπεῖν ἐστὶ, καὶ μόλις αἰσθάνοιτο,
 διὰ τὴν ἀφυΐαν καὶ τὴν παρὰ φύσιν ζωὴν· ἂν δέ
 ποτε δυνηθῶμεν σωθῆναι πάλιν ὅθεν ἐληλύθαμεν, δῆ-
 15 λον ὥς ἡδίων καὶ ῥᾶον αὐτὸ ποιήσομεν πάντες. νῦν
 μὲν γάρ ἀφειμένοι τῶν ἀγαθῶν διατελοῦμεν πράττον-
 τες τὰ ἀναγκαῖα, καὶ μάλιστα πάντων οἱ μάλιστα μα-
 κάριοι δοκοῦντες εἶναι τοῖς πολλοῖς· ἐὰν δὲ τῆς οὐρα-
 νίας ὁδοῦ λαβώμεθα καὶ ἐπὶ τὸ σύννομον ἄστρον τὴν 174 K.
 20 ζωὴν τὴν ἐαυτῶν ἀπερείσωμεν, τότε φιλοσοφήσομεν 69 A.
 ζῶντες ἀληθῶς καὶ θεώμενοι θεωρίας ἀμηχάνους τὸ
 κάλλος, ἀτενίζοντες τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀρα-
 ρότως καὶ θεώμενοι τὴν τῶν θεῶν ἀρχήν, εὐφραίνο-
 μενοι καὶ χαίροντες συνεχῶς ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν, ἡδόμενοι

19 ἐπὶ τὸ σύνν. ἄστρον] cf. Plat. Tim. p. 42 B. || 21 sq. cf. Plat. Civit. X p. 615 A θείας ἀμηχάνους τὸ κάλλος.

7 αἰρετέον emendat Vulcanius || 12 <ἂν> αἰσθάνοιτο scribendum: τις addi voluit A, quo facile carebimus (cf. Bonitz, Ind. Arist. p. 589^b, 47 sqq.). conicias etiam plura excidisse post αἰσθάνεσθαι || 19 σύννομον A in Castigatt.: σύννομον in textu et rurs. in marg.

χωρὶς πάσης λύπης. οὕτως οὖν ἐπιόντες εἰς πᾶσαν
εὐδαιμονίαν εὐρίσκομεν ἡμῖν συμβαλλόμενον τὸ φιλο-
σοφεῖν· διόπερ αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον ὥς σπου-
δαιοτάτου καὶ μάλιστα ἡμῖν προσήκοντος.

XIII. Εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀπὸ τῶν περὶ φιλοσοφίας 5
ἐννοιῶν ποιήσασθαι τινὰ ἐπὶ τοῦτο παράκλησιν, ἴδι
δὴ καὶ ἀπὸ τούτων ἐπέλθωμεν οὕτως. κινδυνεύου-
σιν ὅσοι τυγχάνουσιν ὀρθῶς ἀπτόμενοι φιλοσοφίας
λεληθέναι τοὺς ἄλλους, ὅτι οὐδὲν ἄλλο αὐτοὶ ἐπιτη-
δεύουσιν ἢ ἀποθνήσκειν τε καὶ τεθνάναι. καὶ μᾶλα 10
176 K. εἰκότως. λέληθε γὰρ τοὺς πολλοὺς ἧ τε θανάτῳσι
καὶ ἧ ἄξιό· εἰσι θανάτου καὶ οἷον θανάτου οἱ ὥς
ἀληθῶς φιλόσοφοι. θάνατος μὲν οὖν ἐστὶν οὐκ ἄλλο
τι ἢ ἡ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴ, καὶ
170 A. ἔστι τοῦτο τὸ τεθνάναι, χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς ψυχῆς 15
ἀπαλλαγὴν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ σῶμα γεγονέναι, χω-
ρὶς δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἀπαλλαγείσαν αὐτὴν
καθ' αὐτὴν εἶναι. τούτου δὴ οὖν οὕτως ἔχοντος,
εἰκότως δὴ οὐκ ἔστι φιλοσόφου ἀνδρὸς ἐσπουδακέναι
περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας τὰς τοιάσδε, οἷον σίτων 20
τε καὶ ποτῶν, οὐδὲ τὰς τῶν ἀφροδισίων· ἀλλ' οὐδὲ
τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας ἐντίμους ἡγῆ-
σεται ὁ τοιοῦτος, οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις
καὶ ὑποδημάτων, καὶ τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς
περὶ τὸ σῶμα οὐ τιμᾷ, ἀτιμάζει δὲ καθόσον μὴ πολλῇ 25
178 K. ἀνάγκῃ μετέχειν αὐτῶν. ὅλως δοκεῖ ἡ τοῦ τοιούτου
πραγματεία οὐ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, ἀλλὰ καθόσον

7. p. 62, 29 Plat. Phaedon. p. 64 A—65 D.

5 περὶ tuentur etiam summaria p. 4, 24 || 6 τοῦτο Scaliger:
τούτου.

δύναται ἀφεστάναι αὐτοῦ, πρὸς δὲ τὴν ψυχὴν τετρα-
 φθαι. καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν δηλὸς ἐστὶν ὁ φιλό-
 σοφος ἀπολύων ὅτι μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς τοῦ
 σώματος κοινωνίας διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.
 5 καὶ δοκεῖ γέ που διὰ τοῦτο τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις,
 ὧς μὴδὲν ἡδὺ τῶν τοιούτων μὴδὲ μετέχει αὐτῶν, οὐκ
 ἄξιον εἶναι ζῆν, ἀλλ' ἐγγύς τι τείνειν τοῦ τεθνάναι
 ὁ μὴδὲν φροντίζων τῶν ἡδονῶν αἰ διὰ τοῦ σώματος
 εἰσι. καὶ μὴν περὶ γε αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως
 10 κτήσιν ἐμπόδιον τὸ σῶμα, ἐάν τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσῃ 71 A.
 κοινωνὸν συμπααραλαμβάνῃ. οἷον τὸ τοιόνδε λέγω·
 οὐκ ἔχει ἀλήθειάν τινα ὅψις τε καὶ ἀκοή τοῖς ἀνθρώ-
 ποις· τὰ γὰρ τοιαῦτα οἱ ποιηταὶ ἀεὶ ἡμῖν θρυλοῦσιν,
 ὅτι οὔτε ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν. καίτοι
 15 εἰ αὐταὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα αἰσθήσεων μὴ ἀκριβεῖς
 εἰσι μὴδὲ σαφεῖς, σχολῇ αἶ γε ἄλλαι· πᾶσαι γάρ που
 τούτων φανυλότεραι εἰσιν. οὐκοῦν εἰ ἡ ψυχὴ τῆς ἀλη- 180 K.
 θείας ἀποτυγχάνει, ὅταν μετὰ τοῦ σώματος ἐπιχειρῇ τι
 σκοπεῖν (δηλὸν γὰρ ὅτι τότε ἐξαπατᾶται ὑπ' αὐτοῦ),
 20 πάντως που ἐν τῷ λογίζεσθαι, εἶπερ που ἄλλοθι,
 κατάδηλον αὐτῇ γίγνεται τι τῶν ὄντων. λογίζεται δέ
 γέ που τότε κάλλιστα, ὅταν αὐτὴν τούτων μὴδὲν παρα-
 λυπῇ, μήτε ἀκοὴ μήτε ὅψις μήτε ἀλγηδὼν μὴδὲ τις
 ἡδονή, ἀλλ' ὅτι μάλιστα αὐτὴ καθ' αὐτὴν γίγνεται
 25 ἑῷσα χαίρειν τὸ σῶμα, καὶ καθόσον δύνηται μὴ κοινω-
 νοῦσα αὐτῷ μὴδὲ ἀποτέμνη ὁρέγεται τοῦ ὄντος. οὐκ-
 οῦν καὶ ἐνταῦθα ἡ τοῦ φιλοσόφου ψυχὴ μάλιστα
 ἀτιμάζει τὸ σῶμα καὶ φεύγει ἀπ' αὐτοῦ, ζητεῖ δὲ αὐτὴ
 καθ' αὐτὴν γίγνεσθαι.

- Μάλιστα δὲ ἐστὶ τοῦτο δῆλον ἀπὸ τῆς τῶν εἰδῶν
72 A. θεωρίας. τὸ γὰρ δίκαιον αὐτὸ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν
καὶ πάντα οἷς ἐπισφραγίζομεθα τὸ ὃ ἐστίν, οὐδεπώποτε
τις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν, οὐδὲ ἄλλη τινὶ αἰσθήσει
τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐφήπαστο αὐτῶν, ἀλλ' ὅς ἂν 5
182 K. μάλιστα ἡμῶν καὶ ἀκριβέστατα παρασκευάσῃται αὐτὸ
ἕκαστον διανοηθῆναι περὶ οὗ σκοπεῖ, οὗτος ἂν ἐγγύ-
τατα τοῦ γινῶναι ἕκαστον. οὐκοῦν ἐκεῖνος ἂν τοῦτο
ποιήσῃεν καθαρώτατα, ὅστις ὃ τι μάλιστα αὐτῇ τῇ
διανοίᾳ τοῖς ἐφ' ἕκαστον, μήτε τὴν ὕψιν παρατιθέμενος 10
ἐν τῷ διανοεῖσθαι μήτε ἄλλην αἰσθήσιν ἐφέλκων μηδε-
μίαν μετὰ τοῦ λογισμοῦ, ἀλλ' αὐτῇ καθ' αὐτὴν εἰλι-
κρινεῖ τῇ διανοίᾳ χρώμενος αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἰλικρινὲς
ἕκαστον ἐπιχειροῖ θηρεύειν τῶν ὄντων, ἀπαλλαγείς
ὃ τι μάλιστα ὀφθαλμῶν τε καὶ ὠτῶν καὶ ὥς ἐπος εἰπεῖν 15
ξύμπαντος τοῦ σώματος, ὡς ταράττοντος καὶ οὐκ ἔδωτος
τὴν ψυχὴν κτήσασθαι ἀλήθειάν τε καὶ φρόνησιν, ὅταν
κοινωνῇ. οὗτος γάρ ἐστιν, εἴπερ τις ἄλλος, ὁ τευξό-
μενος τοῦ ὄντος. ἀνάγκη δὲ οὖν ἐκ πάντων τούτων
παρίστασθαι δόξαν τοιάνδε τινὰ τοῖς γνησίοις φιλο- 20
σόφοις, ὥστε καὶ πρὸς ἀλλήλους τοιαῦτα ἔττα λέγειν,
ὅτι κινδυνεύει τι ὥσπερ ἀτραπὸς ἐκφέρειν ἡμᾶς μετὰ
73 A. τοῦ λόγου ἐν τῇ σκέψει, ὅτι, ἕως ἂν τὸ σῶμα ἔχωμεν
184 K. καὶ ξυμπεφυρμένην <ἡ> ἡμῶν ἢ ψυχὴ μετὰ τοιούτου
κακοῦ, οὐ μήποτε κτησώμεθα ἱκανῶς οὐ ἐπιθυμοῦμεν· 25
φαινὲν δὲ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθές. μυρίας μὲν γὰρ
ἡμῖν ἀσχολίας παρέχει τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀναγκαίαν

2. p. 65, 6 Plat. Phaedon. p. 65 D—67 B.

3 οὐδὲ πάποτε, ut solet || 21 ἄττα || 22 τοι vel τις Platonis
codd. || 24 ἡ ex P addidit A || 25 κτησώμεθα Scaliger.

τροφήν· ἔτι δὲ ἂν τινες νόσοι προσπέσωσιν, ἐμποδί-
 ζουσιν ἡμῶν τὴν τοῦ ὄντος θήραν. ἐρώτων δὲ καὶ
 ἐπιθυμιῶν καὶ φόβων καὶ εἰδώλων παντοδαπῶν καὶ
 φλυαρίας ἐμπέπλησιν ἡμᾶς, ὥστε τὸ λεγόμενον ὡς
 5 ἀληθῶς τῷ ὄντι ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγί-
 γνεται οὐδέποτε οὐδέν. καὶ γὰρ πολέμους καὶ στάσεις
 καὶ μάχας οὐδὲν ἄλλο παρέχει ἢ τὸ σῶμα καὶ αἱ τού-
 του ἐπιθυμίαι. διὰ γὰρ τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν
 πάντες οἱ πόλεμοι γίνονται, τὰ δὲ χρήματα ἀναγκα-
 10 ζόμεθα κτᾶσθαι διὰ τὸ σῶμα, δουλεύοντες τῇ τούτου
 θεραπείᾳ· καὶ ἐκ τούτου ἀσχολίαν ἄγομεν φιλοσοφίας
 πέρι διὰ πάντα ταῦτα. τὸ δὲ ἔσχατον πάντων ὅτι,
 ἐάν τις ἡμῖν καὶ σχολὴ γένηται ἀπ' αὐτοῦ καὶ τρα-
 πώμεθα πρὸς τὸ σκοπεῖν τι, ἐν ταῖς ζητήσεσιν αὐ-
 15 πανταχοῦ παραπίπτον θόρυβον παρέχει καὶ ταραχὴν
 καὶ ἐκπλήττει, ὥστε μὴ δύνασθαι ὑπ' αὐτοῦ καθορᾶν
 τάληθές, ἀλλὰ τῷ ὄντι ἡμῖν δέδεικται ὅτι, εἰ μέλλομέν
 186 K.
 74 A.
 ποτε καθαρῶς τι εἰσεσθαι, ἀπαλλακτέον αὐτοῦ καὶ
 αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεατέον αὐτὰ τὰ πράγματα· καὶ τότε,
 20 ὡς ἔοικεν, ἡμῖν ἔσται οὗ ἐπιθυμοῦμέν τε καὶ φαμεν
 ἐρασταὶ εἶναι, φρόνησις, ἐπειδὴν τελευτήσωμεν, ὡς ὁ
 λόγος σημαίνει, ζῶσι δὲ οὐ. εἰ γὰρ μὴ οἷόν τε μετὰ
 τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γινῶναι, δυοῖν τὰ ἔτερα,
 ἢ οὐδαμοῦ ἔστι κτήσασθαι τὸ εἰδέναι ἢ τελευτήσασθαι·
 25 τότε γὰρ αὐτῇ καθ' αὐτὴν ἔσται ἡ ψυχὴ χωρὶς τοῦ
 σώματος, πρότερον δὲ οὐ. καὶ ἐν τῷ ἂν ζῶμεν, οὕτως
 ὡς ἔοικεν ἐγγυτάτω ἐσόμεθα τοῦ εἰδέναι, ἐάν ὃ τι
 μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν,
 ὃ τι μὴ πᾶσα ἀνάγκη, μηδὲ ἀναπιμπλώμεθα τῆς τούτου

- φύσεως ἀλλὰ καθαρεύωμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἕως ἄν ὁ θεὸς αὐτὸς ἀπολύσῃ ἡμᾶς. καὶ οὕτω μὲν καθαροὶ ἀπαλλαττόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης, ὡς τὸ εἶκος, μετὰ
- 188 K. τοιούτων ἐσόμεθα καὶ γνωσόμεθα δι' ἡμῶν αὐτῶν πᾶν τὸ ἐλλικρινές· τοῦτο δ' ἐστὶν ἴσως τὸ ἀληθές. 5 μὴ καθαρῷ γὰρ καθαρῷ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ἦ. κάθαρσις δὲ τοῦτο ξυμβαίνει, ὅπερ πάλοι ἐν τῷ λόγῳ λέγεται, τὸ χωρίζειν ὃ τι μάλιστα ἀπὸ τοῦ σώματος
- 75 A. τὴν ψυχὴν καὶ ἐθίσαι αὐτὴν καθ' αὐτὴν πανταχόθεν ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαι τε καὶ ἀθροίζεσθαι, καὶ 10 οἰκεῖν κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἐν τῷ νῦν παρόντι καὶ ἐν τῷ ἔπειτα μόνῃν καθ' αὐτὴν, ἐκλυομένην ὥσπερ ἐκ δεσμῶν ἐκ τοῦ σώματος. τοῦτο δὲ θάνατος ὀνομάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος. λύνειν δὲ γὰρ αὐτήν, ὡς φαμεν, προθυμοῦνται ἀεὶ μά- 15 λιστα καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφοῦντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστι τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος. ὥστε τὸ μέγιστον ἡμῖν ἀγαθὸν ἢ φιλοσοφία παρέχουσα, τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ γενέσσει δεσμῶν, περισπούδαστος ἂν 20 εἴη διαφερόντως.
- 190 K. Ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία τοῖς οὕτω διακειμένοις μάλιστα προσήκει, καὶ ἡ σωφροσύνη, ἣν καὶ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσι σωφροσύνην, τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι ἀλλ' ὀλιγώρως ἔχειν καὶ 25

7. 18 Plat. Phaedon. p. 67 C—D || 22. p. 67, 16 Plat. Phaedon. p. 68 C—69 D.

2 οὕτω || 6 sq. θεμιτὸν ἦ. κάθαρσις (ex P) Cobet: θεμιτόν. ἢ κάθ. || 7 τοῦτο et 8 τὸ || 8 μάλιστα (ex P) Scaliger: καθ' αὐτήν || 16 μόνοι PK: μόνῃν: an μόνον?

- κοσμίως, τούτοις μόνοις προσήκει, τοῖς μάλιστα τοῦ σώματος ὀλιγοροῦσί τε καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν. εἰ γὰρ ἐθέλεις ἐννοῆσαι τὴν γε τῶν ἄλλων ἀνδρείαν τε καὶ σωφροσύνην, δόξει σοι εἶναι ἄτοπος. οἴσθαι γὰρ 76 A.
- 5 δὴ πονοῦντι τὸν θάνατον ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν μεγάλων κακῶν. οὐκοῦν φόβῳ μειζόνων ὑπομένουσιν αὐτῶν οἱ ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον, ὅταν ὑπομένωσι. τῷ δεδιέναι ἄρα καὶ δεῖ ἀνδρεῖοι εἶσι πάντες πλὴν οἱ φιλόσοφοι. καίτοι ἔλογόν γε δεῖ τινὰ καὶ δειλίᾳ
- 10 ἀνδρεῖον εἶναι. τί δὲ οἱ κόσμιοι αὐτῶν; οὐ ταύτων τούτῳ πεπόνθασιν; ἀκολασίᾳ τινὶ σώφρονές εἰσι; καίτοι φαιμέν γε ἀδύνατον εἶναι, ἀλλ' ὅμως αὐτοῖς συμβαίνει τούτῳ ὅμοιον τὸ πάθος τὸ περὶ ταύτην τὴν 192 K. εὐήθη σωφροσύνην· φοβούμενοι γὰρ ἐτέρων ἡδονῶν
- 15 στερηθῆναι καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐκείνων, ἄλλων ἀπέχονται ὑπ' ἄλλων κρατούμενοι. καίτοι καλοῦσί γε ἀκολασίαν τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι· ἀλλ' ὅμως συμβαίνει αὐτοῖς κρατουμένοις ὑπ' ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν. τοῦτο δ' ὁμοίον ἐστὶν ὃ νῦν δὴ
- 20 ἔλεγον, τρόπον τινὰ δι' ἀκολασίαν αὐτοὺς σεσωφρονίσθαι. οὐ τοίνυν αὕτη ἐστὶν ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγὴ, ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας πρὸς λύπας καὶ φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι, μεῖζω πρὸς ἐλάττω, ὥσπερ νομίσματα, ἀλλ' ἢ ἐκεῖνο μόνον τὸ 77 A.
- 25 νόμισμα ὀρθόν, ἀντὶ οὗ δεῖ πάντα ταῦτα καταλλάττεσθαι, φρονήσεις, καὶ τούτου μὲν πάντα καὶ μετὰ τούτου ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα τῷ ὄντι ἢ καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ συλλήβδην ἀληθείας ἀρετὴ μετὰ φρονήσεως, καὶ προσγινομένων 194 K.

11 εἶσι (sic) pr., corr. εἶναι || 19 ἄλλων] sic || fort. τούτῳ, at cf. P ubi ὃ νῦν δὴ ἐλέγετο, τῷ κτλ. || 20 ἔλεγε || 24 et 27 ἢ] ἢ et ἡ.

καὶ ἀπογιγνομένων καὶ ἡδονῶν καὶ φόβων καὶ τῶν
 ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων· χωριζόμενα δὲ φρονή-
 σεως καὶ ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων σκιαγραφία τίς
 ἐστὶν ἡ τοιαύτη ἀρετὴ καὶ τῷ ὄντι ἀνδραποδώδης τε
 καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ ἀληθὲς ἔχει, τὸ δὲ ἀληθὲς τῷ ⁵
 ὄντι ἐστὶ κάθαρσις τις τῶν τοιούτων πάντων, καὶ ἡ
 σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ αὐτὴ
 ἡ φρόνησις μὴ καθαρμός τις ἤ. καὶ κινδυνεύουσι καὶ
 οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοι
 εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάσαι αἰνίττεσθαι ὅτι ὅς ἂν ἀμύητος ¹⁰
 ἢ ἀτέλεστος εἰς Αἶδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κείσεται,
 ὃ δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκείσε ἀφικ-
 μενὸς μετὰ θεῶν οἰκήσει. εἰσὶ γὰρ δὴ, φασὶν οἱ περὶ
 τὰς τελετὰς, ἡναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάρχοι δὲ τε
 196 K. παῦροι, οὗτοι δ' εἰσὶ κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐκ ἄλλοι ¹⁵
 ἢ οἱ πεφιλοσοφηκότες. εἰ τοίνυν καὶ ἀρετὴν τελείαν
 78 A. καὶ κάθαρσιν τῆς ψυχῆς φιλοσοφία μόνη παρέχειν
 πέφυκε, μόνῃς αὐτῇς ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον. εἰς γὰρ
 θεῶν γένος μὴ φιλοσοφήσαντι καὶ παντελῶς καθαρῷ
 ἀπιδόντι οὐ θέμις ἀφικνεῖσθαι ἄλλῳ ἢ τῷ φιλομαθεῖ. ²⁰
 ἀλλὰ τούτων ἕνεκα οἱ ὀρθῶς φιλόσοφοι ἀπέχονται τῶν
 κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν ἀπασῶν καὶ καρτεροῦσι καὶ
 οὐ παραδιδόασιν αὐταῖς αὐτούς, οὐχὶ οἰκοφθορίαν τε
 καὶ πενίαν φοβούμενοι, ὥσπερ οἱ πολλοὶ καὶ φιλοκρή-
 ματοι· οὐδὲ αὖ ἀτιμίαν τε καὶ ἀδοξίαν μοχθηρίας ²⁵
 δεδιότες, ὥσπερ οἱ φίλαρχοί τε καὶ οἱ φιλότιμοι, ἐπειτα
 ἀπέχονται αὐτῶν. τοιγάρτοι τούτοις μὲν ἅπασιν ἐκείνοι
 οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ σώματι πλάτ-

18. p. 70, 9 Plat. Phaedon. p. 82 B—84 B.

23 αὐτούς || 28 σῶ, quod et σώματα esse potest.

τοντες ζῶσι, χαίρειν εἰπόντες οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ πορεύ- 198 K.
 ονται αὐτοῖς, ὥς οὐκ εἰδόσιν ὅπῃ ἔρχονται, αὐτοὶ δὲ
 ἡγούμενοι οὐ δεῖν ἐναντία τῇ φιλοσοφίᾳ πράττειν καὶ
 τῇ ἐκείνης λύσει τε καὶ καθαρυῶ ταύτῃ τρέπονται
 5 ἐκείνῃ ἐπόμενοι, ἣ ἐκείνῃ ὕφηνται. γινώσκουσι
 γὰρ οἱ φιλομαθεῖς ὅτι παραλαβοῦσα αὐτῶν τὴν ψυχὴν
 ἡ φιλοσοφία ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι καὶ
 προσκεκολλημένην, ἀναγκαζομένην δὲ ὥσπερ δι' ἐργ-
 μοῦ διὰ τούτου σκοπεῖσθαι τὰ ὄντα ἀλλὰ μὴ αὐτὴν 79 A.
 10 δι' αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κυλινδουμένην, καὶ
 τοῦ ἐργμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσα ὅτι δι' ἐπιθυμίας
 ἐστίν, ὥς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος ξυλληπτωρ
 εἴῃ τῷ δεδέσθαι, — ὅπερ οὖν λέγω, γινώσκουσιν
 οἱ φιλομαθεῖς ὅτι οὕτω παραλαβοῦσα ἡ φιλοσοφία
 15 ἔχουσιν αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἡρέμα παραμυθεῖται καὶ
 λύειν ἐπιχειρεῖ, ἐνδεικνυμένη ὅτι ἀπάτης (μὲν) μεσθῇ
 ἢ διὰ τῶν ὁμμάτων σκέψις, ἀπάτης δὲ ἢ διὰ τῶν
 ὥτων καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, πειθουσα δὲ ἐκ
 τούτων μὲν ἀναχωρεῖν ὅσον μὴ ἀνάγκη αὐτοῖς χρῆ-
 20 σθαι, αὐτὴν δὲ εἰς αὐτὴν ξυλλέγεσθαι καὶ ἀθροίζεσθαι
 παρακελενομένη, πιστεύειν δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ἀλλ' ἣ 200 K.
 αὐτὴν αὐτῇ, ὅ τι ἂν νοήσῃ αὐτὴ καθ' αὐτὴν αὐτὸ
 καθ' αὐτὸ τῶν ὄντων, ὅ τι δ' ἂν δι' ἄλλων σκοπῇ
 ἐν ἄλλοις ὄν ἄλλο, μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀληθές· εἶναι δὲ
 25 τὸ μὲν τοιοῦτον αἰσθητόν τε καὶ ὁρατόν, ὃ δὲ αὐτὴ
 ὁρᾷ νοητόν τε καὶ ἀειδέε. ταύτῃ οὖν τῇ λύσει οὐκ
 οἰομένη δεῖν ἐναντιοῦσθαι ἢ τοῦ ὥς ἀληθῶς φιλο-
 σόφου ψυχῇ οὕτως ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν τε καὶ ἐπι-

5 ἐκείνῃ utrobique || 8 et 11 ἐργμοῦ P || 16 μὲν ex P ad-
 didit K || 20 εἰς αὐτὴν || 22 αὐτῇ] αὐτῇ || 26 ἀειδέε PA: ἀηδέε.

θυμιῶν καὶ λυπῶν καθόσον δύναται, λογιζομένη ὅτι,
 80 A. ἐπειδὴν τις σφόδρα ἡσθῇ ἢ λυπηθῇ ἢ φοβηθῇ ἢ ἐπι-
 θυμήσῃ, οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἔπαθεν ἀπ' αὐτῶν ὥς
 ἂν τις οἴηθελ, οἶον ἢ νοσήσας ἢ τι ἀναλώσας διὰ
 τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλ' ὃ πάντων μέγιστόν τε κακῶν καὶ 5
 ἔσχατόν ἐστι, τοῦτο πάσχει καὶ οὐ λογίζεται αὐτό,
 ὅτι δὴ ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀναγκάζεται ἅμα τε
 ἡσθῆναι σφόδρα ἢ λυπηθῆναι ἐπὶ τούτῳ καὶ ἡγεῖσθαι,
 περὶ ὃ ἂν πάσῃ μάλιστα τοῦτο, τοῦτο ἐναργέστατόν
 202 K. τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον, οὐχ οὕτως ἔχον· ταῦτα δὲ 10
 μάλιστα ὁρατά. οὐκοῦν ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα
 καταδεῖται ψυχὴ ὑπὸ σώματος, ἐπεὶ ἐκάστη ἡδονὴ καὶ
 λύπη ὥσπερ ἥλον ἔχουσα προσηλοῖ αὐτὴν πρὸς τὸ
 σῶμα καὶ προσπερονᾷ καὶ ποιεῖ σωματοειδῆ, δοξάζουσαν
 ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἅπερ ἂν καὶ τὸ σῶμα φῇ. ἐκ γὰρ 15
 τοῦ ὁμοδοξεῖν τῷ σώματι καὶ τοῖς αὐτοῖς χαίρειν ἀναγ-
 κάζεται, οἶμαι, ὁμότροπός τε καὶ ὁμότροφος γίνεσθαι
 καὶ οἷα μηδέποτε εἰς Ἄιδου καθαρῶς ἀφικέσθαι, ἀλλ'
 αἰετ' ἀναπλέα τοῦ σώματος ἐξιέναι, ὥστε ταχὺ πάλιν
 πίπτειν εἰς ἄλλο σῶμα καὶ ὥσπερ σπειρομένη [μὴ] 20
 81 A. ἐμφύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων ἔμμοιρος εἶναι τῆς τοῦ θείου
 τε καὶ καθαροῦ καὶ μονοειδοῦς συνουσίας. τούτων
 τοίνυν ἕνεκα οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοὶ εἰσι καὶ
 ἀνδρεῖοι, οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἕνεκά φασιν. ἀλλ' οὕτω
 λογίσαιτ' ἂν ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου, καὶ οὐκ ἂν 25
 οἴηθελ τὴν μὲν φιλοσοφίαν χρῆναι ἑαυτὴν λύειν,
 λυούσης δὲ ἐκείνης αὐτὴν παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς

1 λυπῶν καὶ φόβων P || 4 ἢ τί || 6 οὐ λογίζεται PK: συλλο-
 γίζεται || 8 ἐπὶ τῷ P || 10 τοιαῦτα δὲ (non τε) Scaliger || 11 τὰ
 ὁρατά Heindorf || 12 ἐπεὶ ἐκάστη ἡδονὴ scripsit K: ἐπὶ ἐκάστη
 ἡδονῇ || 20 μὴ deletit K || 27 αὐτὴν] sic.

καὶ λύπαις ἑαυτὴν πάλιν αὖ ἐγκαταδεῖν καὶ ἀνήνυτον ^{204 K.}
 ἔργον πράττειν, Πενελόπης τινὰ ἐναντίως ἰστὸν μετα-
 χειριζομένης· ἀλλὰ γαλήνην· τούτων παρασκευάζουσα,
 ἐπομένη τῷ λογισμῷ καὶ αἰεὶ ἐν τούτῳ οὔσα, τὸ ἀληθές
⁵ καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀδόξαστον θεωμένη καὶ ὑπ'
 ἐκείνου τρεφομένη, ζῆν τε οἴεται οὕτω δεῖν ἕως ἂν ζῇ,
 καὶ ἐπειδὰν τελευτήσῃ εἰς τὸ ξυγγενές καὶ εἰς τὸ
 τοιοῦτον ἀφικομένη ἀπηλλάχθαι τῶν ἀνθρωπίνων
 κακῶν. ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης ἐφόδου φαίνεται ἡμῖν
¹⁰ φιλοσοφία ἀπαλλαγὴν τῶν ἀνθρωπίνων δεσμῶν παρ-
 ἔχειν καὶ λύσειν τῆς γενέσεως καὶ περιαγωγὴν ἐπὶ τὸ
 ὄν καὶ γνῶσιν τῆς ὄντως ἀληθείας καὶ κάθαρσιν ταῖς
 ψυχαῖς. εἰ δὲ ἐν τούτῳ μάλιστα ἐστὶν ἡ ὄντως εὐδαι-
 μονία, σπουδαστέον περὶ αὐτήν, εἴπερ ὄντως βουλό-
¹⁵ μεθα μακάριοι εἶναι.

Ἄλλὰ μὴν καὶ τόδε διανοηθῆναι ἄξιον, ὅτι εἴπερ ^{82 A.}
 ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ἐπιμελείας δὴ δεῖται οὐχ ὑπὲρ τοῦ
 χρόνου μόνου τούτου ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν, ἀλλ'
 ὑπὲρ τοῦ παντός, καὶ ὁ κίνδυνος νῦν δὴ καὶ δόξειεν
²⁰ ἂν δεινὸς εἶναι, εἴ τις αὐτῆς ἀμελήσει. εἰ μὲν γὰρ
 ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντός ἀπαλλαγὴ, ἔρμαιον ἂν ἦν ^{206 K.}
 τοῖς κακοῖς ἀποθανοῦσι τοῦ τε σώματος ἅμα ἀπηλ-
 λάχθαι καὶ τῆς αὐτῶν κακίας μετὰ τῆς ψυχῆς· νῦν
 δὲ ἐπειδὴ ἀθάνατος φαίνεται οὔσα, οὐδεμία ἂν εἴη
²⁵ αὐτῇ ἕλλη ἀποφυγὴ κακῶν οὐδὲ σωτηρία πλὴν τοῦ ὡς
 βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι. οὐδὲν γὰρ
 ἄλλο ἔχουσα εἰς Αἴδου ἡ ψυχὴ ἔρχεται πλὴν τῆς
 παιδείας τε καὶ τροφῆς, ἣ δὴ καὶ λέγεται μέγιστα
 ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν τὸν τελευτήσαντα εὐθύς ἐν ἀρχῇ

τῆς ἐκείσε πορείας. ἡ μὲν γὰρ ἀμείνων ψυχὴ μετὰ
 θεῶν οἰκεῖ καὶ περιπορεύεται κατ' οὐρανὸν βελτιονός
 τε λήξεως τυγχάνει, ἡ δὲ ἀδίκων ἔργων ἀψαμένῃ καὶ
 ἀνοσιουργίας πλησθεῖσα καὶ ἀσεβείας εἰς τὰ ὑπὸ γῆν
 δικαιοτῆρια ἐλθοῦσα δίκης τῆς προσηκούσης μεταλαγ-⁵
 γάνει. ὣν δὴ ἕνεκα χρὴ πᾶν ποιεῖν, ὥστε ἀρετῆς καὶ
 φρονήσεως ἐν τῷ βίῳ μετασχεῖν· καλὸν γὰρ τὸ ἄθλον
^{88 A.} καὶ ἡ ἐλπίς μεγάλη. καὶ τούτων δὴ ἕνεκα θαρρεῖν χρὴ
 περὶ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ἄνδρα, ὅστις ἐν τῷ βίῳ τὰς μὲν
 ἄλλας ἡδονὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα καὶ τοὺς κόσμους εἶασε¹⁰
 χαίρειν, ὥς ἄλλοτρίους τε ὄντας καὶ πλέον θάτερον
^{208 K.} ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι, τὰς δὲ περὶ τὸ μανθάνειν
 ἐσπούδασέ τε καὶ κοσμήσας τὴν ψυχὴν οὐκ ἄλλοτρίῳ
 ἀλλὰ τῷ ἑαυτῆς κόσμῳ, σωφροσύνῃ τε καὶ δικαιοσύνῃ
 καὶ ἀνδρείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀληθείᾳ, οὕτω περι-¹⁵
 μένει τὴν εἰς Αἶδου πορείαν, ὥς πορευσόμενος ὅταν
 ἡ εἰμαρμένη καλῇ. τούτων δὴ οὖν οὕτως ἐχόντων οὐ
 χρημάτων δεῖ ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ἔσται ὥς πλεῖστα,
 οὐδὲ δόξης καὶ τιμῆς, ἀλλὰ φρονήσεως καὶ ἀληθείας
 καὶ τῆς ψυχῆς, ὅπως ὥς βελτίστη ἔσται. οὐ γὰρ δεῖ²⁰
 τὰ πλείστου ἄξια περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι, τὰ δὲ
 φανυλότερα περὶ πλείονος. οὔτε σωματῶν οὖν ἐπι-
 μελεῖσθαι οὔτε χρημάτων δεῖ πρότερον, οὐδὲ οὕτως
 σφόδρα ὥς τῆς ψυχῆς, ὅπως ὥς ἀρίστη ἔσται· οὐ γὰρ
 ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίνεται, ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς χρήματα²⁵
 καὶ τὰλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις πάντα καὶ ἰδίᾳ καὶ

3. 5 ἡ δὲ ἀδίκων — μεταλαγγάνει] cf. Plat. Phaedr. p. 249 A ||
 6. 17 Plat. Phaedon. p. 114 C—115 A || 17. p. 72, 1 cf. Plat. apol.
 Socr. p. 30 A—B.

δημοσίᾳ. ἔν τι οὖν τοῦτο διανοεῖσθαι δεῖ ἀληθές, ὅτι οὐκ ἔσται ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὔτε ζῶντι οὔτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου ^{84 A.} πρᾶγματα, ὥστε εἰς ἑαυτὸν διανοητῆσθαι πάντα τὰ ^{210 K.} ἀγαθὰ τὰ εἰς εὐδαιμονίαν φέροντα, καὶ ὁ τούτου ἐγγύτατα παρεσκευασμένος οὗτος ἂν μάλιστα μακαριώτατος διαζήσειεν. τοιαῦται ἔστωσαν καὶ αἱ ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὴν εἰς φιλοσοφίαν προτροπὴν ἐφοδοί.

XIV. Δεῖ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ βίου τῶν κορυφαίων ἐν φιλοσοφίᾳ ἀνδρῶν ἐπομένως ταῖς Πυθαγόρου ὑποθήκαις ποιήσασθαι τὴν προτροπὴν. οἱ γὰρ τοιοῦτοί που ἐκ νέων πρῶτον μὲν εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν, οὐδὲ ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἢ τι κοινὸν ἕλλο τῆς πόλεως συνέδριον, νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὔτε ὁρῶσιν οὔτε ἀκούουσι· σπουδαὶ δὲ ἐταιριῶν ἐπ' ἀρχὰς καὶ σύνοδοι καὶ δεῖπνα καὶ σὺν ἀυλητρίσι κῶμοι, οὐδὲ ὄναρ πρᾶττειν προσίσταται αὐτοῖς. εὖ δὲ ἡ κακῶς τις γέγονεν ἐν πόλει, ἢ τί τῷ κακόν ἐστιν ἐκ προγόνων γεγονὸς ἢ πρὸς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες. ^{212 K. 85 A.} καὶ ταῦτα πάντα οὐδ' ὅτι οὐκ οἶδεν, οἶδεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν ἀπέχεται τοῦ εὐδοκιμεῖν χάριν, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κείται αὐτοῦ καὶ ἐπι-
25 δημεῖ, ἡ δὲ διάνοια, ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ

1. 4 Plat. apol. Socr. p. 41 C—D || 4 ὥστε εἰς ἑαυτὸν κτλ.] cf. Plat. Menex. p. 247 E (infra p. 91, 26 sqq.) || 11. p. 77, 25 Plat. Theaet. p. 173 C—177 B.

4 δὴ ἀνηρτῆσθαι? || 5 τοῦ || 18 sq. εὖ δὲ ἡ κακῶς τίς (superscr. τι) γέγονεν ἐν πόλει ἢ τί τὸ κακόν (superscr. τίς τῶν κακῶν) ἐστιν ἐκ προγόνων γεγρονῶς (sic); cf. P.

καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ πέτεται κατὰ Πίνδαρον
τά τε γὰρ ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα,
οὐρανοῦ τε ὑπερ ἀστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν
ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἐκάστου ὅλου, εἰς τῶν ἐγγύς
οὐδὲν ἑαυτὴν συγκραθεῖσα. ὥσπερ δὴ καὶ Θαλῆν 5
ἀστρονομοῦντα καὶ ἀναβλέποντα πεσόντα εἰς φρέαρ
Θοῤῥά τις ἐμμελὴς καὶ χαρίεσσα θεραπαινὶς ἀπο-
σκῶψαι λέγεται, ὥς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προθυμοῖτο
εἰδέναι, τὰ δὲ ὑπισθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λαν-

214 K. θάνοι αὐτόν. ταῦτόν δὲ ἀρκεῖ σκῶμμα ἐπὶ πάντας 10
ὅσοι ἐν φιλοσοφίᾳ διάγουσι. τῷ γὰρ ὄντι τὸν τοι-
οῦτον ὁ μὲν πλησίον καὶ ὁ γείτων λέληθεν, οὐ μόνον
ὅ τι πράττει, ἀλλ' ὀλίγον καὶ <εἰ> ἄνθρωπος ἐστίν ἢ
τι ἄλλο θρέμμα· τί δὴ ποτ' ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ τί
τῇ τοιαύτῃ φύσει προσήκει διαφέρειν τῶν ἄλλων ἢ 15

86 A. ποιεῖν ἢ ἀσχεῖν, ζητεῖ τε καὶ πράγματ' ἔχει διερε-
νῶμενος. τοιγάρτοι ἰδίᾳ τε συγγιγνόμενος ὁ τοιοῦτος
ἐκάστω καὶ δημοσίᾳ, ὅταν ἐν δικαστηρίῳ ἢ πον ἄλλοθι
ἀναγκασθῇ περὶ τῶν παρὰ πόδας καὶ τῶν ἐν ὀφθαλ-
μοῖς διαλέγεσθαι, γέλωτα παρέχει οὐ μόνον Θοῤῥταις 20
ἀλλὰ καὶ τῷ ἄλλῳ ὄχλῳ, εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν
ἀπορίαν ἐμπίπτων ὑπὸ ἀπειρίας, καὶ ἡ ἀσχημοσύνη
δεινὴ, δόξαν ἀβελτηρίας παρεχομένη. ἐν τε γὰρ ταῖς
λοιδορίαις ἰδίῳ ἔχει οὐδὲν οὐδένα λοιδορεῖν αὐτὸς
οὐκ εἰδὼς κακὸν οὐδὲν οὐδενὸς ἐκ τοῦ μὴ μεμελετη- 25
κέναι· ἀπορῶν οὖν γελοῖος φαίνεται· ἐν τε τοῖς ἐπαί-
νοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγαλαυχίαις οὐ προσποιήτως,

1 distinctio post οὐδέν est in codice || 3 ὑπεραστρονομοῦσα ||
6 ἀνα βλέποντα et 9 ἔμπροσθεν P || 13 εἰ ex P addidit A || 14 δὴ ||
δὲ PA || ἄνθρωπος cum Cobeto malim || 17 συγγιγνόμενος PA:
συγγιγνομένοις || 18 ἐκάστω PK: ἕκαστος || 24 αὐτὸς] αὐτ' P ||
27 προσποιήτως.

ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν ἐνδηλος γινόμενος ληρώδης δοκεῖ ²¹⁶κ.
 εἶναι. τύραννόν τε γὰρ ἢ βασιλέα ἐγκωμιαζόμενον
 ἕνα τῶν νομέων οἶον συμβάτην ἢ ποιμένα ἢ τινα βου-
 κόλον ἡγεῖται ἀκούειν εὐδαιμονιζόμενον πολὺ βδάλ-
 5 λοντα γάλα, δυσκολώτερον δὲ ἐκείνων ζῶον καὶ ἐπι-
 βουλότερον ποιμαίνειν τε καὶ βδάλλειν νομίζει αὐτούς,
 ἀγροῖκον δὲ καὶ ἀπαίδευτον ὑπὸ ἀσχολίας οὐδὲν ἦττον ⁸⁷Α.
 τῶν νομέων τὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον γίνεσθαι, σῆκὸν
 ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον. γῆς δὲ ὅταν μυρία
 10 πλέθρα ἢ ἔτι πλείω ἀκούσῃ ὥς τις ἔρα κεκτημένος
 θανμαστὰ πλήθει κέκτηται, πάνσμικρα δοκεῖ ἀκούειν,
 εἰς ἅπασαν εἰωθὼς τὴν γῆν βλέπειν. τὰ δὲ δὴ γένη
 ὑμνούντων, ὥς γενναῖός τις ἐπὶ πάππους πλουσίους
 ἔχων ἀποφῆναι, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ ἐπὶ σμικρὸν
 15 ὀφώντων ἡγεῖται τὸν ἔπαινον, ὑπὸ ἀπαιδευσίας οὐ
 δυναμένων εἰς τὸ πᾶν αἰεὶ βλέπειν οὐδὲ λογίζεσθαι
 ὅτι πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἐκάστῳ γερόνασιν
 ἀναρίθμητοι, ἐν αἷς πλούσιοι καὶ πτωχοὶ καὶ βασιλεῖς ²¹⁸κ.
 καὶ δοῦλοι βάρβαροί τε καὶ Ἕλληνες πολλάκις μυριοί
 20 γερόνασιν ὄψον, ἀλλ' ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι κατα-
 λόγῳ προγόνων σεμννομένων καὶ ἀναφερόντων εἰς
 Ἡρακλέα τὸν Ἀμφιτρώωνος <ἄτοπα αὐτῷ παταφαίνεται
 τῆς σμικρολογίας, ὅτι δὲ ὁ ἀπ' Ἀμφιτρώωνος> εἰς τὸ
 ἕνα <πεντεκαεικοστὸς> τοιοῦτος ἦν οἷα συνέβαινε
 25 αὐτῷ τύχῃ, καὶ ὁ πεντηκοστὸς ἀπ' αὐτοῦ, γελᾷ οὐ
 δυναμένων λογίζεσθαι τε καὶ χαυνότητα ἀνοήτου ψυχῆς ⁸⁸Α.
 ἀπαλλάττειν. ἐν ἅπασι δὴ τούτοις ὁ τοιοῦτος ὑπὸ
 τῶν πολλῶν καταγελᾶται, τὰ μὲν ὑπερφάνως ἔχων,

3 συμβάτην PK: τῶν συμβατῶν || 11 πλήθει PA: πλήθῃ ||
 22 sq. verba ἄτοπα — Ἀμφιτρώωνος et 24 πεντεκαεικοστὸς ex P
 addidit A.

- ὥς δοκεῖ, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἀγνοῶν τε καὶ ἐν ἐκάστοις ἀπορῶν. ὅταν δέ γέ τινα αὐτὸς ἐλκύσῃ ἕνω, καὶ ἐθελήσῃ τις αὐτῷ ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Τί ἐγὼ σὲ ἀδικῶ ἢ σὺ ἐμέ; εἰς σκέψιν αὐτῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας, τί τε ἐκότερον αὐτοῖν καὶ τί τῶν πάντων ἢ 5
- 220 K. ἀλλήλων διαφέρετον; ἢ ἐκ τοῦ Εἰ βασιλεὺς εὐδαίμων κακῆς πολὺ χρυσίου, [ἦ] βασιλείας πέρι καὶ ἀνθρωπίνης ὁλως εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος ἐπίσκεψιν, ποῶν τέ τινα ἐστὶν καὶ τίνα τρόπον ἀνθρώπου φύσει προσήκει τὸ μὲν κτήσασθαι αὐτοῖν, τὸ δὲ ἀπο- 10 φυγεῖν, — περὶ πάντων τούτων ὅταν αὐτὸς δέῃ λόγον διδόναι τὸν μικρὸν ἐκείνου τὴν ψυχὴν καὶ δριμύν καὶ δικανικόν, πάλιν αὐτὸς τὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν. ἰλιγγιῶν τε ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθεὶς καὶ βλέπων μετέωρος ἄνωθεν ὑπὸ ἀθλείας ἀδημονῶν τε καὶ ἀπορῶν 15
- 89 A. καὶ βαρβαρίζων γέλωτα θοράτταις μὲν οὐ παρέχει οὐδ' ἄλλω ἀπαιδεύτῳ οὐδενὶ (οὐδὲ γὰρ αἰσθάνονται), τοῖς δὲ ἐναντίως ἢ ὥς ἀνδραπόδοις τραφεῖσι πᾶσιν. οὗτος δὲ ἐκατέρου τρόπος τῆς ζωῆς· ὁ μὲν τῷ ὄντι ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τετραμμένον, ὃν δὲ <δεῖ> 20
- 222 K. φιλόσοφον καλεῖν, <ῶ> ἀνεμέσῃτον εὐθῆδει δοκεῖν καὶ οὐδενὶ εἶναι, ὅταν εἰς δουλικὰ ἐμπέσῃ διακονήματα, οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπισταμένου συσκευάσασθαι μηδὲ ὄψον ἡδύνααι ἢ θῶπας λόγους· ὁ δ' αὐτὸς τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα δυναμένου τορῶς θατέρου καὶ ὀξέως 25 διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι <δὲ> οὐκ ἐπισταμένου ἐπὶ

7 ἢ delevi: an χρυσίου ἢ, βασ. ? || 9 τί τινα PA: γέ τινας ||

10 αὐτοῖν PK: αὐτήν || 13 πάλιν αὐτὸς AP: πάλιν αὐτὰ || 18 ἐναντίως PK: ἐναντίως || 20 ὃν δεῖ ex apogr. Ciz. K: an καλεῖς cum P? || 21 ὧ ex P addidit A || 23 ἐπισταμένου ex P scripsi: ἐπισταμένους || 25 θατέρου] τε PA || 26 δὲ ex P addidit K.

δεξιά ἐλευθέρως οὐδὲ ἀρμονίαν λόγων λαβόντος ὀρθῶς
 ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν εὐδαιμόνων βίον ἀληθῆ.
 οἶμαι δὴ οὖν, εἰ πεῖθοιντο οἱ ἄνθρωποι τούτοις,
 πλείονα ἂν εἰρήνην καὶ κακὰ ἐλάττω κατ' αὐτοὺς
 5 ἔσεσθαι. τὰ μὲν οὖν κακὰ οὗτ' ἀπολέσθαι δυνατόν
 (ὑπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ ἀεὶ εἶναι ἀνάγκη), οὗτ'
 ἐν θεοῖς αὐτὰ ἰδρύσθαι, τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ
 τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἕξ ἀνάγκης. διὸ καὶ πε- 90 A.
 ρᾶσθαι χρηρὴ ἐνθένδε ἐκεῖσε φεύγειν ὅ τι τάχιστα. φυγὴ
 10 δὲ ὁμοίωσις θεῶν κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις δὲ δίκαιον
 καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι. ἀλλὰ γὰρ οὐ
 πάνυ ῥάδιον πεῖσαι, ὥς ἄρα οὐχ ὧν ἕνεκα οἱ πολλοί
 φασι δεῖν πονηρίαν μὲν φεύγειν ἀρετὴν δὲ διώκειν,
 τούτων χάριν τὸ μὲν ἐπιτηδευτέον τὸ δ' οὐ, ἵνα δὴ 224 K.
 15 μὴ κακὸς καὶ ἵνα ἀγαθὸς δοκῇ εἶναι. ταῦτα μὲν γὰρ
 ἐστὶν ὁ λεγόμενος γραῶν ὕθλος, ὥς ἐμοὶ φαίνεται·
 τὸ δὲ ἀληθὲς ὧδε λέγομεν. θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς
 ἄδικος, ἀλλ' ὥς οἷόν τε δικαιοτάτος, καὶ οὐκ ἐστὶν
 αὐτῷ ὁμοιότερον οὐδὲν ἢ ὅς ἂν ἡμῶν αὐτὸ γένηται ὅ τι
 20 δικαιοτάτος. περὶ τοῦτο καὶ ἡ ὥς ἀληθῶς δεινότης
 ἀνδρὸς καὶ ἡ οὐδένειά τε καὶ ἀνανδρία. ἡ μὲν γὰρ
 τούτου γνῶσις σοφία καὶ ἀρετὴ ἀληθινή, ἡ δὲ ἔγνοια
 ἀμαθία καὶ κακία ἐναργής· αἱ δὲ ἄλλαι δεινότητές τε
 δοκοῦσαι καὶ σοφαὶ ἐν μὲν πολιτικαῖς δυναστείαις
 25 γιγνόμεναι φορτικαί, ἐν δὲ τέχναις βάνανσοι. τῷ οὖν
 ἀδικοῦντι καὶ ἀνόσια λέγοντι ἢ πράττοντι μακρῷ ἔχριστ' 91 A.
 ἔχει τι τὸ μὴ συγχωρεῖν δεινῷ ὑπὸ πανουργίας εἶναι·
 ἀγάλλονται γὰρ τῷ ὀνειδεῖ καὶ οἴονται ἀκούειν ὅτι οὐ
 λῆροί εἰσι, γῆς ἕλλως ἔχθῃ, ἀλλὰ ἄνδρες οἷους δεῖ ἐν

- πόλει τοὺς σωθησομένους. λεκτέον οὖν τὸ ἀληθές, ὅτι τοσοῦτῳ μᾶλλον εἰσιν οἴοι οὐκ οἴονται, ὅτι οὐχὶ οἴονται· ἀγνοοῦσι γὰρ ζημίαν ἀδικίας, ὃ δεῖ ἤκιστα ἀγνοεῖν. οὐ γάρ ἐστιν ἦν δοκοῦσι, πληγαί τε καὶ θάνατοι, ὧν ἐνίοτε πάσχουσιν οὐδὲν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ ἦν ἀδύνατον ἐκφυγεῖν. παραδειγμάτων γὰρ ἐν τῷ ὄντι ἐσώτων, τοῦ μὲν θείου εὐδαιμονεστάτου, τοῦ δὲ <ἀθέου> ἀθλιωτάτου, οὐχ ὁρῶντες ὅτι οὕτως ἔχει, ὑπὸ ἡλιθιότητος τε καὶ τῆς ἐσχάτης ἀνοίας λανθάνουσι τῷ μὲν ὁμοιούμενοι διὰ τὰς ἀδίκους πράξεις, τῷ δὲ ἀνομοιούμενοι. οὗ δὴ τίνουσι δίκην ζῶντες τὸν εἰκότα βίον ᾧ ὁμοιοῦντο. ἐὰν δὲ εἰπωμεν ὅτι, ἐὰν μὴ ἀπαλλαγῶσι τῆς δεινότητος, καὶ τελευτήσαντας αὐτοὺς ἐκεῖνος μὲν ὁ τῶν κακῶν καθαρὸς τόπος οὐ δέξεται, ἐνθάδε δὲ τὴν αὐτοῖς ὁμοιότητα τῆς διαγωγῆς ἀεὶ ἔξουσιν, κακοὶ κακοῖς ξυνόντες, ταῦτα δὴ καὶ παντάπασιν ὡς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι ἀνοήτων τινῶν ἀκούσονται, καὶ μάλα δὴ ὑπέρογκον φρονοῦντες. ἐν μέντοι τι αὐτοῖς συμβέβηκεν, ὅταν ἰδίᾳ λόγον δέῃ δοῦναι τε καὶ δέξασθαι περὶ ὧν ψέγουσι, καὶ ἐθελήσωσιν ἀνδρικῶς πολλὸν χρόνον ὑπομεῖναι καὶ μὴ ἀνάνδρως φεύγειν, τότε ἀτόπως τελευτῶντες οὐκ ἀρέσκουσιν αὐτοὶ αὐτοῖς περὶ ὧν λέγουσι, καὶ ἡ φηγορικὴ ἐκείνη πως ἀπομαραίνεται, ὥστε παίδων δοκεῖν μηδὲν διαφέρειν. εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ ὁ βίος θειότερός τε εἶναι καὶ εὐδαιμονέστερος φαίνεται τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαγόντων, οὐδὲν ἕλλο χρηὶ πράττειν ἢ φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι γενναίως.
- 226 K. ἀγνοεῖν. οὐ γάρ ἐστιν ἦν δοκοῦσι, πληγαί τε καὶ θάνατοι, ὧν ἐνίοτε πάσχουσιν οὐδὲν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ ἦν ἀδύνατον ἐκφυγεῖν. παραδειγμάτων γὰρ ἐν τῷ ὄντι ἐσώτων, τοῦ μὲν θείου εὐδαιμονεστάτου, τοῦ δὲ <ἀθέου> ἀθλιωτάτου, οὐχ ὁρῶντες ὅτι οὕτως ἔχει, ὑπὸ ἡλιθιότητος τε καὶ τῆς ἐσχάτης ἀνοίας λανθάνουσι τῷ μὲν ὁμοιούμενοι διὰ τὰς ἀδίκους πράξεις, τῷ δὲ ἀνομοιούμενοι. οὗ δὴ τίνουσι δίκην ζῶντες τὸν εἰκότα βίον ᾧ ὁμοιοῦντο. ἐὰν δὲ εἰπωμεν ὅτι, ἐὰν μὴ ἀπαλλαγῶσι τῆς δεινότητος, καὶ τελευτήσαντας αὐτοὺς ἐκεῖνος μὲν ὁ τῶν κακῶν καθαρὸς τόπος οὐ δέξεται, ἐνθάδε δὲ τὴν αὐτοῖς ὁμοιότητα τῆς διαγωγῆς ἀεὶ ἔξουσιν, κακοὶ κακοῖς ξυνόντες, ταῦτα δὴ καὶ παντάπασιν ὡς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι ἀνοήτων τινῶν ἀκούσονται, καὶ μάλα δὴ ὑπέρογκον φρονοῦντες. ἐν μέντοι τι αὐτοῖς συμβέβηκεν, ὅταν ἰδίᾳ λόγον δέῃ δοῦναι τε καὶ δέξασθαι περὶ ὧν ψέγουσι, καὶ ἐθελήσωσιν ἀνδρικῶς πολλὸν χρόνον ὑπομεῖναι καὶ μὴ ἀνάνδρως φεύγειν, τότε ἀτόπως τελευτῶντες οὐκ ἀρέσκουσιν αὐτοὶ αὐτοῖς περὶ ὧν λέγουσι, καὶ ἡ φηγορικὴ ἐκείνη πως ἀπομαραίνεται, ὥστε παίδων δοκεῖν μηδὲν διαφέρειν. εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ ὁ βίος θειότερός τε εἶναι καὶ εὐδαιμονέστερος φαίνεται τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαγόντων, οὐδὲν ἕλλο χρηὶ πράττειν ἢ φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι γενναίως.
- 92 A. ἐκεῖνος μὲν ὁ τῶν κακῶν καθαρὸς τόπος οὐ δέξεται, ἐνθάδε δὲ τὴν αὐτοῖς ὁμοιότητα τῆς διαγωγῆς ἀεὶ ἔξουσιν, κακοὶ κακοῖς ξυνόντες, ταῦτα δὴ καὶ παντάπασιν ὡς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι ἀνοήτων τινῶν ἀκούσονται, καὶ μάλα δὴ ὑπέρογκον φρονοῦντες. ἐν μέντοι τι αὐτοῖς συμβέβηκεν, ὅταν ἰδίᾳ λόγον δέῃ δοῦναι τε καὶ δέξασθαι περὶ ὧν ψέγουσι, καὶ ἐθελήσωσιν ἀνδρικῶς πολλὸν χρόνον ὑπομεῖναι καὶ μὴ ἀνάνδρως φεύγειν, τότε ἀτόπως τελευτῶντες οὐκ ἀρέσκουσιν αὐτοὶ αὐτοῖς περὶ ὧν λέγουσι, καὶ ἡ φηγορικὴ ἐκείνη πως ἀπομαραίνεται, ὥστε παίδων δοκεῖν μηδὲν διαφέρειν. εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ ὁ βίος θειότερός τε εἶναι καὶ εὐδαιμονέστερος φαίνεται τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαγόντων, οὐδὲν ἕλλο χρηὶ πράττειν ἢ φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι γενναίως.
- 228 K. αὐτοὶ αὐτοῖς περὶ ὧν λέγουσι, καὶ ἡ φηγορικὴ ἐκείνη πως ἀπομαραίνεται, ὥστε παίδων δοκεῖν μηδὲν διαφέρειν. εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ ὁ βίος θειότερός τε εἶναι καὶ εὐδαιμονέστερος φαίνεται τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαγόντων, οὐδὲν ἕλλο χρηὶ πράττειν ἢ φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι γενναίως.

8 ἀθέου ex P addidit A || 11 τίνουσι PA: τείνουσι || 15 αὐτοῖς || 19 ὅταν] ὅτι ἂν PA, at cf. Schanzii adn. crit. ad Theaet. p. 177 B || 20 ἐθελήσωσιν PA: ἐθελήσουσιν || 24 πῶς.

XV. Μετὰ ταῦτα δὴ ἀπεικάσαι δεῖ τοιούτων πάθει
 τὴν ἡμετέραν φύσιν παιδείας τε πέρι καὶ ἀπαιδευσίας.
 ἰδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἷον ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώ- 93 A.
 δει, ἀναπεπταμένην πρὸς τὸ φῶς τὴν εἰσοδὸν ἐχούσῃ
 5 μακρὰν παρὰ πᾶν τὸ σπήλαιον, ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων
 ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς ἀγκύνας, ὥστε
 μένειν τε αὐτοὺς εἰς τε τὸ πρόσθεν μόνον ὄραν, κύκλω
 δὲ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν,
 φῶς δὲ αὐτοῖς πυρὸς ἄνωθεν καὶ πόρρωθεν ἀκόμενον
 10 ὅπισθεν αὐτῶν, μεταξὺ δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν δεσμο-
 τῶν ἐπάνω ὁδόν, παρ' ἣν εἶναι τειχίον ὀκδομημένον,
 ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρό- 230 K.
 κείται τὰ παραφράγματα, ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δει-
 κνύουσιν. ἔτι τοίνυν ὄρα παρὰ τοῦτο τὸ τειχίον φέ-
 15 ροντας ἀνθρώπους σκευὴ τε παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ
 τειχίου καὶ ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ξυῖα λίθινά τε καὶ
 ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα, οἷον εἰκός, τοὺς μὲν
 φθειγγομένους, τοὺς δὲ σιγῶντας τῶν παραφερόντων.
 τὴν δὴ ἄτοπον εἰκόνα ταύτην καὶ τοὺς δεσμώτας τοὺς
 20 ἀτόπους θὲς εἶναι ὁμοίους ἡμῖν. τοὺς γὰρ τοιούτους
 πρῶτον μὲν ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων οἶει ἔν τι ἑωρα-
 κέναι ἄλλο πλὴν τὰς σκιὰς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ
 κατ' ἀντικρὺ αὐτῶν τοῦ σπηλαίου προσπιπτούσας;
 οὐδὲν ἄλλο. πῶς γάρ, εἰ ἀκινήτους γε τὰς κεφαλὰς
 25 ἔχειν ἠναγκασμένοι εἶεν διὰ βίου; τί δὲ τῶν παρα- 94 A.
 φερομένων; οὐ ταῦτόν τοῦτο; τί μήν; εἰ οὖν δια-
 λέγεσθαι οἰοί τ' εἶεν πρὸς ἀλλήλους, οὐ ταῦτα ἡγῇ

1. p. 82, 4 Plat. Civit. VII p. 514 A—517 C.

3 ἰδε || 26 τοῦτο; τί μήν; Cobet ex P: τούτοι μήν.

ἂν τὰ ὄντα αὐτοὺς ὀνομάξουν, ἅπερ ὀρῶεν; ἀνάγκη.
 232 K. τί δ'; εἰ καὶ ἡχῶ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ κατ' ἀντικρὺ
 ἔχοι, ὁπότε τις τῶν παριόντων φθέγγεται, οἷε ἂν ἄλλο
 τι αὐτοὺς ἡγεῖσθαι τὸ φθεγγόμενον ἢ τὴν παριούσαν
 σκιάν; οὐδὲν ἄλλο. παντάπασιν δὴ οὖν οἱ τοιοῦτοι 5
 οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθὲς ἢ τὰς τῶν σκευ-
 αστῶν σκιάς. πολλὴ ἀνάγκη. σκόπει οὖν αὐτῶν λύσιν
 τε καὶ ἱασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης, οἷα
 τις ἂν εἴη, εἰ φύσει τοιάδε ξυμβαίνει αὐτοῖς· ὁπότε
 τις λυθείη καὶ ἀναγκάξοιτο ἐξαίφνης ἀνίστασθαι τε 10
 καὶ περιάγειν τὸν αὐχένα καὶ βαδίζειν καὶ πρὸς τὸ
 φῶς ἀναβλέπειν, πάντα δὲ ταῦτα ποιῶν ἄλγοι τε καὶ
 διὰ τὰς μαρμαρυγὰς ἀδυνατοῖ καθορᾶν ἐκεῖνα ὧν
 τότε τὰς σκιάς ἑώρα, τί ἂν οἷε αὐτὸν εἰπεῖν, εἰ τις
 αὐτῷ λέγοι ὅτι τότε μὲν ἑώρα φλυαρίας, νῦν δὲ μᾶλλον 15
 τι ἐγγυτέρω τοῦ ὄντος καὶ πρὸς μᾶλλον ὄντα τετραμ-
 95 A. μένος ὀρθότερον βλέπει, καὶ δὴ καὶ ἕκαστον τῶν
 παριόντων δεικνὺς αὐτῷ ἀναγκάξοι ἐρωτῶν ἀποκρί-
 νασθαι ὃ τι ἐστίν; οὐκ οἷε αὐτὸν ἀπορεῖν τε ἂν καὶ
 ἡγεῖσθαι τὰ τότε ὁρώμενα ἀληθέστερα ἢ τὰ νῦν δει- 20
 κνύμενα; πάντως δὴπου. οὐκοῦν κἂν εἰ πρὸς αὐτὸ
 τὸ φῶς ἀναγκάξοι αὐτὸν βλέπειν, ἀλγεῖν τε ἂν τὰ
 ὄμματα καὶ φεύγειν ἀποστρεφόμενον πρὸς ἐκεῖνα ὃ
 234 K. δύναται καθορᾶν, καὶ νομίζειν ταῦτα τῷ ὄντι σαφέ-
 στερα τῶν δεικνυμένων; εἰ δὲ ἐντεῦθεν ἔλκοι τις 25
 αὐτὸν βίᾳ διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάν-
 τους, καὶ μὴ ἀνείη πρὶν ἐξελεύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου
 φῶς, ὀδυνᾶσθαι τε ἂν καὶ ἀγανακτεῖν ἐλκόμενον; καὶ

8 οἷα || 9 εἰ PA: ἡ || 14 οἷη || 15 αὐτῷ PA: αὐτό || 20 τὰ
 τότε PA: τὰ τε || 27 ἂν εἴη || 28 <ἀρα οὐχ> ὀδυνᾶσθαι A ex P.

ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι, ἀνγῆς ἂν ἔχοντα τὰ ὅμ-
 ματα μεστὰ ὁρᾶν οὐδ' ἂν ἐν δύνασθαι τῶν <νῦν>
 λεγομένων ἀληθῶν, ὥστε ἐξαίφνης αὐτοῖς προσβάλ-
 λοντας; συνηθείας δὴ, οἶμαι, δέοιτ' ἔν, εἰ μέλλοι τὰ
 5 ἄνω ὄψεσθαι· καὶ πρῶτον μὲν τὰς σκιὰς ἂν ῥᾶστα
 καθορῶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὕδασι τὰ τε τῶν
 ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων εἰδωλα, ὕστερον δὲ
 αὐτά· ἐκ δὲ τούτων τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ αὐτὸν τὸν
 οὐρανὸν νύκτωρ ἂν ῥᾶον θεάσαιοτο, προσβλέπων τὸ
 10 τῶν ἄστρον τε καὶ σελήνης φῶς, ἢ μεθ' ἡμέραν τὸν
 ἥλιόν τε καὶ τὸ τοῦ ἡλίου. τελευταῖον δὴ, οἶμαι, τὸν
 ἥλιον οὐκ ἐν ὕδασιν οὐδ' ἐν ἀλλοτρίᾳ ἔδρα φαντάσ- 96 A.
 ματα αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸν καθ' αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ
 δύναιτ' ἂν κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι οἷός τε ἐστὶ. καὶ 236 K.
 15 μετὰ ταῦτ' ἂν ἥδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ, ὅτι οὗτος
 ὁ τὰς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτοὺς καὶ πάντα ἐπι-
 τροπεύων τὰ ἐν τῷ ὁρωμένῳ τόπῳ, καὶ ἐκείνων ὧν
 σφεῖς ἐώρων τρόπον τινὰ πάντων αἷτιος. δῆλον γὰρ
 ὅτι ἐπὶ ταῦτα ἂν μετ' ἐκεῖνα ἔλθοι. τί οὖν; ἀνα-
 20 μιμνησκόμενον αὐτὸν τῆς πρώτης οἰκήσεως καὶ τῆς
 ἐκεῖ σοφίας καὶ τῶν τότε ξυνδεδεσμένων οὐκ ἂν οἶει
 αὐτὸν μὲν εὐδαιμονίζεσθαι τῆς μεταβολῆς, τοὺς δὲ ἐλεῖν;
 καὶ μάλα. τιμαὶ δὲ καὶ ἔπαινοι εἰ τινες ἦσαν αὐτοῖς
 τότε παρ' ἀλλήλων καὶ γέγρα τῷ ὀξύτατα καθορῶντι
 25 τὰ παριόντα, καὶ μνημονεύοντι μάλιστα ὅσα τε πρό-
 τερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἰώθε καὶ ἅμα πορεύεσθαι, καὶ
 ἐκ τούτων δὴ θυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον
 ἦξειν, δοκεῖς ἂν αὐτὸν ἐπιθυμητικῶς αὐτῶν ἔχειν καὶ

2 νῦν add. A ex P || 3 ὥς et προσβάλλοντα malit K || 10 σε-
 λήνης PA: σεληνῶν || 13 ἀλλ' αὐτὸν || 21 οἷγ || 22 αὐτὸν || 24 παρ'
 PA: περὶ || 28 δοκεῖς PA: δοκῆς.

ξηλοῦν τοὺς παρ' ἐκείνοις τιμωμένους τε καὶ ἐνδυνα-
στεύοντας, ἢ τὸ τοῦ Ὀμήρου ἂν πεπονθέναι καὶ σφόδρα
βούλεσθαι ἐπάρουρον εἶντα θητευέμεν ἄλλῳ ἀν-
97 A. δρὶ παρ' ἀκλήρῳ καὶ ὅτιοῦν ἂν πεπονθέναι μᾶλλον ἢ
ἐκείνᾳ τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν; οὕτως ἔγωγε οἶμαι, 5
298 K. πᾶν μᾶλλον πεπονθέναι ἂν δέξασθαι ἢ ζῆν ἐκείνως.
καὶ τόδε δὴ ἐννόησον· εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβὰς εἰς
τὸν αὐτὸν θάκον καθίζοιτο, ἄρ' οὐ σκοτούς ἀνάπλεως
σχοίῃ τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξαίφνης ἤκων ἐκ τοῦ ἡλίου;
μάλα γε. τὰς δὲ δὴ σκιὰς ἐκείνας πάλιν εἰ δέοι αὐτὸν 10
γνωματεύοντα διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀελ δεσμώταις ἐκεί-
νοις, ἐν ᾧ ἀμβλυωπεῖ, πρὶν καταστῆναι τὰ ὅμματα,
οὗτος δὲ ὁ χρόνος μὴ πάνυ ὀλίγος εἴη τῆς συνηθείας,
ἄρα οὐ γέλωτ' ἂν παρέχοι, καὶ λέγοιτο ἂν περὶ αὐτοῦ,
ὥς ἀναβὰς ἄνω διεφθαρμένος ἤκει τὰ ὅμματα, καὶ ὅτι 15
οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειρᾶσθαι ἀνιέναι, καὶ τὸν ἐπιχει-
ροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν, εἴ πως ἐν ταῖς χειρσὶ
δύναιντο λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν, ἀποκτινύναι ἂν;
σφόδρα γε. ταύτην τοίνυν τὴν εἰκόνα προσαπτέον
ἅπασαν ὥς ἀληθῶς τοῖς λεγομένοις, τὴν μὲν δι' ὅψεως 20
φαινομένην ἔδραν τῇ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκῇσει ἀφο-
μοιοῦντα, τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ φῶς τῇ τοῦ ἡλίου
98 A. δυνάμει· τὴν δὲ ἄνω ἀνάβασιν καὶ θέαν τῶν ἄνω τὴν
240 K. εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθεῖς οὐχ
ἀμαρτήσῃ τῆς ἀληθείας. αὕτη δὲ πον οὕτω φαίνεται 25
ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις
ὁρᾶσθαι, ὀφθεῖσα δὲ συλλογιστέα εἶναι ὥς ἄρα πᾶσι
πάντων αὕτη ὁρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία, ἐν τε ὁρατῷ

3 ἐπ' ἄρουρον || 21 ἔδραν || 25 ἀμαρτή || 26 τελευταία ita scriptum ut proclivi errore legas τελευταίως.

πῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκοῦσα, ἐν τε νοητῷ
 αὐτῇ κυρία ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρεχομένη, καὶ ὅτι δεῖ
 ταύτην ἰδεῖν τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν ἢ ἰδίᾳ
 ἢ δημοσίᾳ. εἰ δὴ τοῦτο ἔργον ἐστὶ τῆς παιδείας, καὶ
 5 τοσοῦτον πρόκειται τὸ διάφορον αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπαι-
 δευσίαν, τί ἂν ἄλλο ἀρμόζοι ἢ παιδείας ἀντιλαμβάνε-
 σθαι καὶ φιλοσοφίας, τῶν δὲ νῦν δοκούντων εἶναι
 περισπουδάστων τοῖς πολλοῖς ἀφίεσθαι ὥς οὐδεμίαν
 ἔχοντων εἰς εὐδαιμονίαν ῥοπὴν ἀξιόλογον;

- 10 XVI. Ἔτι τοίνυν, εἰ ταῦτα ἀληθῆ, δεῖ νοῆσαι περὶ
 αὐτῶν τοιόνδε τι, τὴν παιδείαν οὐχ οἷόν τινες ἐπαγ- 242 K.
 γελλόμενοι φασιν εἶναι, τοιαύτην καὶ εἶναι. φασὶ δέ
 που οὐκ ἐνούσης ἐν τῇ ψυχῇ ἐπιστήμης ἐντιθέσθαι, οἷον 99 A.
 τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς ὄψιν ἐντιθέντες. ὁ δὲ γε νῦν λό-
 15 γος σημαίνει ταύτην τὴν ἐνούσαν ἐκάστῳ δύναμιν ἐν
 τῇ ψυχῇ καὶ τὸ ὄργονον ᾧ καταμανθάνει ἕκαστος,
 οἷον εἰ ὅμμα μὴ δυνατόν ἦν ἄλλως ἢ ἐξὸν ὅλῳ τῷ
 σώματι στρέφειν πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους,
 οὕτως ἐξὸν ὅλῳ τῇ ψυχῇ ἐκ τοῦ γιγνομένου περιακτέον
 20 εἶναι, ἕως ἂν εἰς τὸ ὄν καὶ τοῦ ὄντος τὸ φανότατον
 δυνατὴ γένηται ἀνασχέσθαι θεωμένη· τοῦτο δ' εἶναι
 φάμεν τὰγαθόν. τούτου τοίνυν αὐτοῦ τέχνη ἂν εἴη,
 τῆς περιαγωγῆς, τίνα τρόπον ὥς ῥᾶστά τε καὶ ἀνυσι-
 μώτατα μεταστραφῆσεται, οὐ τοῦ ἐμποιῆσαι αὐτῷ <τὸ>
 25 ὁρᾶν, ἀλλ' ὥς ἔχοντι μὲν αὐτό, οὐκ ὁρῶν δὲ τετραμ-
 μένῳ οὐδὲ βλέποντι οἷ ἔδει, τοῦτο δεῖ μηχανήσασθαι.
 αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι ἀρεταὶ καλούμεναι ψυχῆς κινδυ-

10. p. 83, 19 Plat. Civit. VII p. 518 B—519 B.

8 ἀφίεσθαι (ἀφειῶσθαι Scaliger) Cobet: ἀφειῶσθαι || 11 immo
 οἷαν cum P || 12 φησι compend. || 16 φ P A: ὁ || 24 τὸ ex P addidit A.

- νεύουσιν ἐγγύς τι εἶναι τῶν τοῦ σώματος (τῷ ὄντι
 244 K. γὰρ οὐκ ἐνοῦσαι πρότερον ὕστερον ἐμποιεῖσθαι εἶθεσι
 καὶ ἀσκήσεσιν), ἥ δὲ τοῦ φρονῆσαι παντὸς μᾶλλον θειο-
 τέρου τινὸς τυγχάνει, ὥς ἔοικεν, οὐσα, ὃ τὴν μὲν
 δύναμιν οὐδέποτε ἀπόλλυσιν, ὑπὸ δὲ τῆς περιαγωγῆς⁵
 χρήσιμόν τε καὶ ὠφέλιμον καὶ ἄχρηστον αὐτὴ καὶ βλα-
 100 A. βερὸν γίγνεται. ἥ οὕτω ἐννεονόηκας τῶν λεγομένων
 μὲν πονηρῶν, σοφῶν δέ, ὥς δοκῶν μὲν βλέπει τὸ ψυ-
 χάριον καὶ ὀξέως διορᾷ ταῦτα ἐφ' ὃ τέτραπται, ὥς οὐ
 φανύλην ἔχον τὴν ὕψιν, κακία δὲ ἡναγκασμένον ὑπηρε-
 10 τεῖν, ὥστε ὅσῳ ἂν ὀξύτερον βλέπῃ, τοσοῦτ' ὧς πλείω
 κακὰ ἐργαζόμενον; τοῦτο μέντοι τὸ τῆς τοιαύτης φύ-
 σεως εἰ ἐκ παιδὸς εὐθὺς κοπτόμενον περιεκόπη τὰς
 τῆς γενέσεως ξυγγενεῖς ὥσπερ μολυβδίδας, αἱ δὲ
 ἐδωδαῖς τε καὶ τοιοῦτων ἡδοναῖς τε καὶ λιχνείαις¹⁵
 προσφυνεῖς γιγνόμεναι περὶ τὰ κάτω στρέφουσι τὴν τῆς
 ψυχῆς ὕψιν, ὧν εἰ ἀπαλλαγὴν περιεστρέφετο εἰς τὰ
 ἀληθῆ, καὶ ἐκεῖνα ἂν τὸ αὐτὸ τοῦτο τῶν αὐτῶν ἀνθρώ-
 πων ὀξέτα<τα ἐώρα, ὥς>περ καὶ ἐφ' ὃ νῦν τέτραπται.
 Νῦν δὲ οὖν, ὁπότε ἐνταῦθα γερόναμεν, καὶ τὸ²⁰
 246 K. τῆς φιλοσοφίας ἔργον ὁποῖόν ἐστι φαίνεται, καὶ ὥς
 ἐστι τίμιον αὐτόθεν ἐστὶ κατάδηλον. τὸ γὰρ περιαι-
 ρεῖν τὴν γένεσιν ἀπὸ τῆς ψυχῆς καὶ ἐκκαθαίρειν τὴν
 λογίζεσθαι δυναμένην αὐτῆς ἐνέργειαν μάλιστα αὐτῇ
 προσήκει. οὗτος οὖν ἄριστος τρόπος τοῦ βίου, τὴν²⁵
 δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκούντας καὶ ζῆν
 καὶ τεθνάναι. τούτῳ οὖν ἐπώμεθα, εἰ βουλοίμεθα ὅν-
 τως εὐδαιμονήσειν.

25. 27 οὗτος — ἐπώμεθα] Plat. Gorg. p. 527 E.

7 ἡ || 19 inter ὀξέτα (sic) et περ lacuna fere XX litter.:
 explevit A ex P || 27 ἐπώμεθα ex apogr. Ciz. K: ἐπόμεθα.

XVII. *Εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀπὸ τῶν παλαιῶν λόγων καὶ* ^{101 A.}
τῶν μύθων τῶν ἱερῶν τῶν τε ἄλλων καὶ τῶν Πυθα-
γορείων ὑπομνησαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν αὐτὴν
παράκλησιν, ἀρχώμεθα καὶ τούτου ἐντεῦθεν. ὁρθῶς
λέγονται οἱ μηδενὸς θεόμενοι εὐδαίμονες εἶναι, καὶ
ὥς τῶν ἀπεράντους ἔχόντων τὰς ἐπιθυμίας δεινὸς ὁ
βίος. οὐ γάρ τι θαυμάζοιμ' ἂν, εἰ Εὐριπίδης ἀληθῆ
ἐν τοῖσδε λέγει, λέγων τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν
μὲν ἐστὶ κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν; καὶ
ἡμεῖς τῷ ὄντι ἴσως τέθναμεν· ἥδη γάρ του ἔργου καὶ
ἡκουσα τῶν σοφῶν, ὥς νῦν ἡμεῖς τέθναμεν, καὶ τὸ
μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα, τῆς δὲ ψυχῆς τοῦτο, ἐν ᾧ
ἐπιθυμῖαι εἰσὶ, τυγχάνει ὃν οἶον ἀναπεύθεσθαι καὶ ^{248 K.}
μεταπίπτειν ἕνω κάτω, καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν
κομπὸς ἀνῆρ, ἴσως Σικελικὸς τις ἢ Ἰταλικὸς τις,
παράγων τῷ ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικὸν
ὠνόμασε Πίθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμύητους· τῶν δὲ
ἀνοήτων τοῦτο τῆς ψυχῆς, οὗ αἱ ἐπιθυμῖαι εἰσὶ, τὸ
ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν, ὥς τετρημένος εἴη ^{102 A.}
πίθος διὰ τὴν ἀπληστίαν ἀπεικάσας. τούναντίον δὴ
οὗτος τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ἐνδείκνυται, ὥς τῶν ἐν
Ἄιδου, τὸ ἀειδὲς δὴ λέγων, οὗτοι ἀθλιώτατοί εἰσιν
οἱ ἀμύητοι, καὶ φοροῦεν εἰς τὸν τετρημένον Πίθον
ὕδωρ ἐτέρω τοιούτῳ τετρημένῳ κοσκίνῳ. τὸ δὲ κόσκι-
νον ἄρα λέγει, ὥς ἔφη ὁ πρὸς ἐμὲ λέγων, τὴν ψυχὴν
εἶναι· τὴν δὲ ψυχὴν κοσκίνῳ ἀπείκασε τὴν τῶν ἀνοή-
των ὥς τετρημένην, ἅτε οὐ δυναμένην στέγειν δι' ἀπι-

4. p. 85, 26 Plat. Gorg. p. 492 E—494 B.

13 ὅν οἶον PA: ὅμοιον || 15 ἴσως PA: ἴσος || 16 πιστικὸν] sic || 22 ἀηδὲς || εἰσιν] immo εἴεν (cf. Cobet, Mnemos.² II 138. Stob. Flor. 121, 36).

στίαν τε καὶ λήθην. ταῦτ' ἐπιεικῶς μὲν ἔστιν ὑπό τι
 ἄτοπα, δηλοῖ μὴν δ' ἐγὼ βούλομαι ἐνδείξασθαι, ὥς χορή
 250 K. μεταθέσθαι ἀπὸ τοῦ ἀπλήστως καὶ ἀκολάστως ἔχοντος
 βίου ἐπὶ τὸν κοσμίως καὶ τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς
 καὶ ἑξαρκούντως ἔχοντα βίον, καὶ πείθεσθαι εὐδαιμο- 5
 νεστέρους εἶναι τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων. φέρε
 δὴ οὖν καὶ ἄλλην εἰκόνα εἰπω ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου
 τὴν νῦν. σκόπει γὰρ εἰ τοιόνδε δοκεῖ περὶ τοῦ βίου
 ἑκατέρου, τοῦ τε σώφρονος καὶ τοῦ ἀκολάστου, οἷον εἰ
 δυοῖν ἀνδροῖν ἑκατέρῳ πίθοι πολλοὶ εἶεν, καὶ τῷ μὲν 10
 ἐτέρῳ ὑγιεῖς καὶ πλήρεις, ὁ μὲν οἶνον ὁ δὲ μέλιτος
 108 A. ὁ δὲ γάλακτος καὶ ἄλλοι πολλοὶ πολλῶν, νάματα δὲ
 σπάνια καὶ χαλεπὰ ἑκάστου τούτων εἶη καὶ μετὰ πολ-
 λῶν πόνων καὶ χαλεπῶν ἐκποριζόμενα· ὁ μὲν οὖν
 ἕτερος πληρωσάμενος μήτε ἐποχετεύει μηδέ τι φρον- 15
 τίξοι, ἀλλ' ἔνεκα τούτων ἡσυχίαν ἔχοι· τῷ δ' ἐτέρῳ
 τὰ μὲν νάματα, ὥσπερ καὶ ἐκείνῳ, δυνατὰ μὲν πορί-
 ζεσθαι εἶη, χαλεπὰ δέ, τὰ δὲ ἀγγεῖα τετρημένα καὶ
 σαθρά, ἀναγκάζοιτο δὲ ἀεὶ καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν πιμ-
 πλάναι αὐτά, ἢ τὰς ἐσχάτας λυποῖτο λύπας· ἄρα τοιού- 20
 του ὄντος τοῦ βίου, οὐκ ἔσται εὐδαιμονέστερος ὁ τοῦ
 252 K. κοσμίου ἢ τοῦ ἀκολάστου; ὁ μὲν γὰρ τῷ ὥς πλεῖστον
 ἐπιρρεῖν ἔχει τὸ εὐδαιμον, ἐν ᾧ πολὺ ἀνάγκη καὶ τὸ
 ἀπιδόν εἶναι καὶ μεγάλα ἅττα τὰ τρήματα εἶναι ταῖς
 ἐκροαῖς, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἔστιν ἢ χαραδριοῦ τινα βίου 25
 διαξῆν· ὁ δὲ πεπληρωμένος εἰσάπαξ τῶν οἰκείων ἀγα-
 θῶν αὐτάρκης ἀεὶ διαμένει πάντα τὸν χρόνον. τοιαύτη
 τίς ἐστι καὶ ἡ ἀρχαιοπρεπὴς παράκλησις ἐπὶ τὴν τῆς
 ἀρετῆς ἐπιτήδευσιν.

8 τῇ νῦν P || 15 μηδέ] μήτε P || 21 ante ὄντος addit ἑκα-
 τέρου P || 24 ἀπιδόν PA: ἄβιον.

XVIII. Ταύτη δ' ἐστὶ συγγενῆς καὶ ἄλλη ἐφοδος ^{104 A.}
 ἡ κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ σώματι φαινομένων
 ἐναργῶν ἐπὶ τὰ τῆς ψυχῆς μεταβαίνουσα κακὰ τε καὶ
 ἀγαθὰ, καὶ τῶν μὲν κακῶν χωρίζονσα καὶ πρὸς τὰ
 5 αἰσχροῦ ἀλλοτριοῦσα τὴν προαίρεσιν ἡμῶν, τῶν δὲ
 ἀγαθῶν ἀντιλαμβάνεσθαι παντὶ σθένει παρακελευο-
 μένη, καὶ πρὸς τὰ καλὰ οἰκειοῦσα ἡμῶν τὴν διάνοιαν
 ἐξ ἅπαντος τρόπου. οἷον εἰ τὰ πάθη τοῦ σώματος
 φευκτὰ καὶ τὰ νοσήματα, πολὺ δὴπου πρότερον τὰ
 10 τῆς ψυχῆς, καὶ εἰ ἡ νόσος τοῦ σώματος οὐ βιωτὸν
 ἡμῖν τὸν βίον ἀπεργάζεται, πολὺ δὴπου πρότερον
 ἡ ἀδικία νόσος οὖσα τῆς ψυχῆς ἀφόρητόν ἐστι τῷ ^{254 K.}
 ἔχοντι, καὶ εἰ τὸ σῶμα ἀσυμμέτρως διακείμενον ἀπόλ-
 λυσιν ἡμῶν τὴν τελειότητα τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐκείνο,
 15 ὃ ᾧ ζῶμεν, πλημμελῶς ἔχη καὶ στασιάζῃ πρὸς ἑαυτό,
 οὐκ ἐνεστὶν ὀρθῶς διαβιδῶναι. μετίωμεν δὴ καὶ ἐπὶ
 θάτερα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ὥσπερ γὰρ τάξεως
 καὶ κόσμου τὰ ἡμέτερα σώματα τυχόντα χρηστὰ ἂν
 εἴη, ἀταξίας δὲ μοχθηρὰ, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ ἀταξίας
 20 μὲν τυχοῦσα ἔσται πονηρὰ, χρηστὴ δὲ ἡ τάξεώς τινος
 καὶ κόσμου ἐπιλαβοῦσα. ἐπὶ μὲν οὖν τῷ σώματι ὄνομά
 ἐστὶ τῷ ἐκ τῆς τάξεώς τε καὶ τοῦ κόσμου γιγνομένῳ ^{105 A.}
 ὑγεία, ἰσχύς· ἐπὶ δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένῳ
 ἐκ τῆς τάξεως καὶ τοῦ κόσμου νόμιμόν τε καὶ νόμος
 25 ὄνομα κεῖται. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοῦ σώματος τάξεσι
 τὸ ὑγιεινὸν ἀποδίδομεν, ἐξ οὗ ἐν αὐτῷ ὑγίεια γίγνεται
 καὶ ἄλλη ἀρετὴ τοῦ σώματος, οὕτως ἐπὶ ταῖς τῆς

17. p. 87, 29 Plat. Gorg. p. 504 A—505 B; sed 87, 3 sq. οἷς
 — ψυχῆς ex Phaedon. p. 82 D (supra p. 67, 28).

18 sq. ἀσυμμέτρως et ἀπόλλυσιν Cobet: συμμέτρως et ἀπό-
 λασιν || 26 ἡ ὑγίεια ex apogr. Ciz. K || 27 καὶ ἡ ἄλλη P.

ψυχῆς κοσμήσεσιν ὁ νόμος λέγεται, ὅθεν καὶ νόμιμοι
 γίνονται καὶ κόσμιοι· ταῦτα δ' ἐστὶ δικαιοσύνη τε
 καὶ σωφροσύνη. οὐκοῦν ἐκεῖνοι οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν
 ψυχῆς πρὸς ταῦτα βλέποντες καὶ τοὺς λόγους προσοί-
 σουσι ταῖς ψυχαῖς, οὓς ἂν λέγωσι, καὶ τὰς πράξεις ἀπά- 5
 σας, καὶ δῶρον ἔαν τι διδῶσι, δώσουσι, καὶ ἔαν τι
 ἀφαιρῶνται, ἀφαιρήσονται, πρὸς τοῦτο αἰετὸν νοῦν
 256 K. ἔχοντες, ὅπως ἂν αὐτῶν δικαιοσύνη μὲν ἐν ταῖς ψυχαῖς
 γίγνηται, ἀδικία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ σωφροσύνη μὲν
 ἐγγίγνηται, ἀκολασία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ ἡ ἄλλη 10
 ἀρετὴ ἐγγίγνηται, κακία δὲ ἀπίη. τί γὰρ ὄφελος σώ-
 ματί γε κάμνοντι καὶ μοχθηρῶς διακειμένῳ ἢ σιτία
 πολλὰ διδόναι καὶ τὰ ἥδιιστα ἢ ποτὰ ἢ ἄλλο ὀτιοῦν,
 ὃ μὴ ὀνήσει αὐτὸν ἔσθ' ὃ τι πλέον ἢ τοῦναντίον,
 κατὰ γε τὸν δίκαιον λόγον, καὶ ἔλαττον; ἔστι ταῦτα. 15
 οὐ γὰρ οἶμαι λυσιτελεῖν μετὰ μοχθηρίας σώματος ζῆν
 106 A. ἀνθρώπῳ· ἀνάγκη γὰρ οὕτως καὶ ζῆν μοχθηρῶς. οὐκ-
 οῦν καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἀποπιμπλάναι, οἷον πεινῶντα
 φαγεῖν ὅσον βούλεται ἢ διψῶντα πιεῖν, ὑγιαίνοντα
 μὲν ἑῷσιν οἱ ἱατροὶ ὥς τὰ πολλά, κάμνοντα δὲ ὥς 20
 ἔπος εἰπεῖν οὐδέποτε ἑῷσιν ἐμπίπλασθαι ὧν ἐπιθυμεῖ.
 ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ ψυχὴν ὁ αὐτὸς τρόπος· ἔως μὲν
 ἂν πονηρὰ ἦ, ἀνόητός τε οὖσα καὶ ἀκόλαστος καὶ
 ἄδικος καὶ ἀνόσιος, εἰργεῖν αὐτὴν δεῖ τῶν ἐπιθυμιῶν
 καὶ μὴ ἐπιτρέπειν, ἀλλ' αὐτὰ ποιεῖν ἢ ἂν ποιῶν 25
 βελτίων ἔσται. οὐ γὰρ που αὐτῇ ἄμεινον τῇ ψυχῇ.
 258 K. οὐκοῦν τὸ εἰργεῖν ἐστὶν ἀφ' ὧν ἐπιθυμεῖ κολάζειν.
 τὸ κολάζεσθαι ἄρα τῇ ψυχῇ ἄμεινόν ἐστιν ἢ ἀκολασία,
 ὥσπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, καὶ τὸ κόσμιον εἶναι καὶ

11 ἀπίη PK: ἀπειή || 14 ὀνή || ὃ τι] sic: ὅτε Scaliger || 25 ἐπι-
 τρέπειν ἄλλ' ἄττα ποιεῖν ἢ ἀφ' ὧν βελτίων P || 26 οὐ] οὕτω PK.

τεταγμένον προέχει τοῦ ἀκοσμήτου τε καὶ ἀτάκτου, ὥστ' ἐξ ἅπαντος τρόπου τὴν δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην ἀσκητέον πρὸ τῶν ἐναντίων ἑξέων. καὶ τοῦτο μὲν ἡμῖν οὕτως ἔχεται.

- 5 XIX. Λύναιτο δ' ἔν τις καὶ κατ' ἰδίαν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν ἐπεξελεῖν τῷ προκειμένῳ, δεικνύων αὐτῶν τὸ τέλος καὶ κύριον εὐδαιμονίας. ὅσῳ γὰρ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος προέχει, τοσοῦτ' ἄλλῳ καὶ 107 A. τὰγαθὰ αὐτῆς ὑπερέχει· καὶ τὰ μὲν τοῦ σώματος ἔσται εὐκαταφρόνητα, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς τίμια καὶ σεμνά. 10 καὶ τὸ ἀγαθὸν οὖν οὐ τὸ αὐτὸ ἔστιν ὅπερ τὸ ἡδύ, καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἕνεκα πρακτέον τὸ ἡδύ, οὐ τὸ ἀγαθὸν ἕνεκα τοῦ ἡδέος. ἡδὺ δὲ ἔστι τοῦτο, οὗ παραγενομένου ἡδόμεθα, ἀγαθὸν δέ, οὗ παρόντος ἀγαθοὶ ἔσμεν. ἀλλὰ 15 μὴν ἀγαθοὶ γέ ἔσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα ἀγαθὰ ἔστιν, ἀρετῆς τινος παραγενομένης. ἀλλὰ μὲν δὴ ἡ γε ἀρετὴ ἐκάστου, καὶ σκεύους καὶ σώματος 260 K. καὶ ψυχῆς αὐτῆς καὶ ζώου παντός, οὐ τῷ εἰκῇ καὶ κάλλιστα παραγίγνεται, ἀλλὰ τάξει καὶ ὁρθότητι καὶ τέχνῃ, 20 ἥτις ἐκάστῳ ἀποδίδεται αὐτῶν. τάξει ἄρα τεταγμένον τι καὶ κεκοσμημένον ἔστιν ἡ ἀρετὴ ἐκάστου, ὥς φαίη ἂν τις σωφρόνως λογιζόμενος*** ἐν ἐκάστῳ [γὰρ] ὁ ἐκάστου οἰκείος ἀγαθὸν παρέχει ἕκαστον τῶν ὄντων. ὅθεν δὴ καὶ ψυχὴ κόσμον ἔχουσα τὸν αὐτῆς ἀμείνων 25 τῆς ἀκοσμήτου. ἀλλὰ μὴν ἡ γε κόσμον ἔχουσα κοσμία, ἡ δὲ γε κοσμία σώφρων· ἡ ἄρα σώφρων ψυχὴ ἀγαθὴ.

11. p. 90, 14 Plat. Gorg. p. 506 C—508 A.

15 γέ PK: τε || 21 τί || 22 lacunam post λογιζόμενος indicavi et mox γὰρ delevi: exciderunt Platonis verba κόσμος τις ἄρα ἐγγενόμενος, unde κόσμος arripuit et post οἰκείος inseruit K || 24 αὐτῆς.

λέγω δὴ οὖν ὅτι, εἰ ἡ σώφρων ἀγαθή ἐστίν, ἡ τοῦ-
 108 A. ναυτίου τῇ σώφρονι πεπονθυῖα κακὴ ἐστίν· ἦν δὲ
 αὕτη ἡ ἄφρων τε καὶ ἀκόλαστος. πολλὴ ἀνάγκη. καὶ
 μὴν ὅ γε σώφρων τὰ προσήκοντα πράττει ἂν καὶ περὶ
 θεοὺς καὶ ἀνθρώπους· οὐ γὰρ ἂν σωφρονοῖ τὰ μὴ ⁵
 προσήκοντα πράττων. καὶ μὴν περὶ μὲν ἀνθρώπους
 262 K. τὰ προσήκοντα πράττων δίκαια ἂν πράττοι, περὶ δὲ
 θεοὺς ὅσια· τὸν δὲ τὰ δίκαια καὶ ὅσια πράττοντα
 ἀνάγκη δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι. καὶ μὲν δὴ καὶ ἀν-
 δρεῖόν γε ἀνάγκη· οὐ γὰρ δὴ σώφρονος ἀνδρός ἐστίν ¹⁰
 οὔτε διώκειν οὔτε φεύγειν ἢ μὴ προσήκει, ἀλλὰ δεῖ
 καὶ πράγματα καὶ ἀνθρώπους καὶ ἡδονὰς καὶ λύπας
 φεύγειν καὶ διώκειν, καὶ ὑπομένοντα καρτερεῖν ὅπου
 δεῖ. ὥστε πολλὴ ἀνάγκη τὸν σώφρονα, ὥσπερ διήλ-
 θομεν, δίκαιον ὄντα καὶ ἀνδρεῖον καὶ ὅσιον ἀγαθὸν ¹⁵
 ἄνδρα εἶναι τελέως, τὸν δὲ ἀγαθὸν εὖ τε καὶ καλῶς
 πράττειν ἢ ἂν πράττει, τὸν δὲ εὖ πράττοντα μακάριόν
 τε καὶ εὐδαίμονα εἶναι, τὸν δὲ πονηρὸν καὶ κακῶς
 πράττοντα ἄθλιον· οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ ἐναντίως ἔχων
 τῷ σώφρονι, ὁ ἀκόλαστος. εἰ δὴ ἐστὶ ταῦτα ἀληθῆ, ²⁰
 τὸν βουλούμενον, ὥς ἔοικεν, εὐδαίμονα εἶναι σωφρο-
 σύνην μὲν διωκτέον καὶ ἀσκητέον, ἀκολασίαν δὲ φευ-
 109 A. κτέον ὥς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν, καὶ παρασκευα-
 στέον μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι, ἐὰν
 δὲ δεηθῇ αὐτὸς ἢ ἄλλος τις τῶν οικείων, ἢ ιδιότης ἢ ²⁵
 πόλις, ἐπιθετέον δίκην καὶ κολαστέον, εἰ μέλλει εὐ-
 264 K. δαίμων εἶναι. οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι
 πρὸς ὃν βλέποντα δεῖ ζῆν, καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ
 αὐτοῦ συντείνοντα καὶ τὰ τῆς πόλεως, ὅπως δικαιο-

- σύνη παρέσται καὶ σωφροσύνη τῷ μακαρίῳ μέλλουσι
 ἔσεσθαι, οὕτω πράττειν, οὐκ ἐπιθυμίας ἑῶντα ἀκο-
 λάστους εἶναι καὶ ταῦτα ἐπιχειροῦντα πληροῦν, ἀνῆ-
 νυτον κακόν, ληστοῦ βίον ζῶντα. οὔτε γὰρ ἂν ἔλλωφ
 5 ἀνθρώπων προσφιλεῖς εἴη ὁ τοιοῦτος οὔτε θεῶ· κοινω-
 νεῖν γὰρ ἀδύνατος· ὅτω γὰρ μὴ ἐν κοινωνίᾳ, φιλία
 οὐκ ἂν εἴη. φασὶ δὲ οἱ σοφοὶ καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν
 καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν
 καὶ φιλίαν καὶ κοσμιότητα καὶ σωφροσύνην καὶ δικαι-
 10 ότητα, καὶ τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσιν,
 οὐκ ἀκοσμίαν οὐδὲ ἀκολασίαν. τὸν δὲ μὴ προσέχοντα
 τούτοις λέληθεν ὅτι ἡ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ καὶ ἐν
 θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύναται· δι' ἃ πλεο-
 νεξίαν οἴονται δεῖν ἀσκεῖν· γεωμετρίας γὰρ ἀμελοῦσι. 110 A.
 15 τὸ μὲν οὖν ὅλον τῆς εὐδαίμονος ζωῆς περί οὕτως
 ἔχει. καὶ ἔπεται δὲ αὐτὴν τὸ καλῶς αἰρεῖσθαι μᾶλλον
 τελευτᾶν, οἷς ἐστὶν ἐξουσία ζῆν μὴ καλῶς, πρὶν παλιδάς 266 K.
 τε καὶ τοὺς ἔπειτα εἰς ὀνειδῆ καταστῆσαι, καὶ πρὶν
 τοὺς πατέρας τε καὶ πᾶν τὸ πρόσθεν γένος αἰσχύναι·
 20 τῷ γὰρ τοὺς αὐτοῦ αἰσχύναντι ἀβιώτον ἐστι, καὶ τῷ
 τοιούτῳ οὔτε τις ἀνθρώπων οὔτε θεῶν φίλος ὑπάρχει
 οὔτ' ἐπὶ γῆς οὔτε ὅπῃ γῆν τελευτήσαντι. χρὴ οὖν
 πάντα ἄνδρα, εἴαν τι καὶ ἄλλο ἀσκή, μετ' ἀρετῆς
 ἀσκεῖν, εἰδότα ὅτι τούτου λειπόμενα ἔπαντα καὶ κτή-
 25 ματα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχροὶ καὶ κακά. οὔτε γὰρ
 πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετὰ ἀνανδρίας

16. p. 91, 21 Plat. Menex. p. 246 D—247 B.

13 δι' ἃ scripsi pro διὰ: διό (cf. Valckenaer ad Eur. Phoen. 541 p. 200) nescio unde K: οἱ δὲ Vitelli || 15 εὐδαί^{μν} || 16 αὐτῇ scripsit K || 20 αὐτοῦ || 26 ἀνανδρείας.

(ἄλλω γὰρ ὁ τοιοῦτος πλουτεῖ καὶ οὐχὶ ἑαυτῷ), οὔτε σώματος κάλλος καὶ ἰσχὺς δειλῷ καὶ κακῷ ξυνοικοῦντα πρόποντα φαίνεται ἀλλ' ἀπρεπῇ, καὶ ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν· πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται. ὦν ἔνεκα πρῶτον καὶ ὕστατον καὶ διὰ παντὸς πᾶσαν πάντως προθυμίαν πειρᾶσθαι δεῖ ἔχειν, ὅπως μάλιστα μὲν ὑπερβαλεῖται τις τοὺς πρόσθεν προγόνους εὐκλεία·

- 111 A. εἰ δὲ μή, ὅπως εἰς ἴσον αὐτοῖς καταστήσῃ τὴν αὐτοῦ¹⁰
καλοκάγαθίαν· ἡ μὲν γὰρ ἐν τούτοις νίκη τιμὴν φέρει,
ἡ δὲ ἦττα, ἐὰν ἦττάται τις, αἰσχύνῃ. μάλιστα δ' ἂν
268 K. νικήσειέ τις ἐν τούτοις, εἰ παρασκευάσαιτο τῇ τῶν
προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησάσθαι μηδὲ ἀναλῶσαι
αὐτὴν μάτην, καλῶς εἰδὼς ὅτι ἀνδρὶ οἰομένῳ τι εἶναι¹⁵
οὐκ ἔστιν αἰσχίον ἢ παρέχειν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ
δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. εἶναι μὲν γὰρ
τιμὰς γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλο-
πρεπής· χρῆσθαι δὲ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ,
καὶ μὴ τοῖς ἐκγόνοις παραδιδόναι, αἰσχρὸν καὶ ἄναν-²⁰
δρον, ἀπορίᾳ ἰδίῳν αὐτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν.
ἀφ' ἑαυτῶν γὰρ ἔρχεσθαι δεῖ πάντων τῶν ἀγαθῶν
καὶ τῶν εἰς εὐκλείαν καὶ εὐδαιμονίαν φερόντων.
πάλαι γὰρ δὴ τὸ Μηδὲν ἄγαν λεγόμενον καλῶς δοκεῖ
λέγεσθαι· τῷ γὰρ ὄντι εὖ λέγεται. ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ²⁵
εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτεται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν

24. p. 92, 10 Plat. Menex. p. 247 E—248 B.

2 κακῷ PA: καλῷ || 7 διαπαντὸς || 15 τί || 18 τιμὰς γονέων
ἐκγόνοις PK: ἡμᾶς γονέων ἐγγόνους || 21 ἀπορίᾳ ἰδίῳν αὐτοῦ
PK: ἀπορεῖ δὲ αὐτοῦ.

φέρονται ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις
 αἰώρεται, ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾶσθαι
 ἠνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρεσκευά- 112 A.
 σται ζῆν, οὗτός ἐστιν ὁ σώφρων καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος
 5 καὶ φρόνιμος, οὗτος γιγνομένων χρημάτων καὶ παίδων
 καὶ διαφθειρομένων μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ·
 οὔτε γὰρ χαίρων οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται 270 K.
 διὰ τὸ αὐτῷ πεποιθέναι. τοιούτους δὲ ἡμεῖς ἀξιοῦμεν
 καὶ τοὺς ἀγαθοὺς εἶναι, οὔτε ἀγανακτοῦντας οὔτε
 10 φοβούμενους ἄγαν, εἰ δεῖ τελευτᾶν ἐν τῷ παρόντι ἢ
 ἄλλο τι πάσχειν τῶν ἀνθρωπίνων. διατεταμένως γὰρ
 δὴ δεῖ ταύτην ἔχειν τὴν δόξαν, ὥς ὁ μὲν ἀγαθὸς
 ἀνὴρ σώφρων ὦν καὶ δίκαιος εὐδαίμων ἐστὶ καὶ
 μακάριος, ἐάν τε μέγας καὶ ἰσχυρὸς, ἐάν τε μικρὸς
 15 καὶ ἀσθενής, καὶ ἐάν πλουτῇ καὶ μὴ· ἐάν δ' ἄρα
 πλουτῇ Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον, ἣ δὲ ἄδικος,
 ἄθλιός τε ἐστὶ καὶ ἀνιερῶς ζῇ· καὶ οὗτ' ἂν μνη-
 σαίμην, φησὶν ὁ ποιητής, εἴπερ ὀρθῶς λέγει, οὗτ'
 ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθοίμην, ὃς μὴ πάντα τὰ λεγό-
 20 μενα καλὰ μετὰ δικαιοσύνης πράττοι καὶ κτῶτο, καὶ
 δηλῶν τοιοῦτος ὦν ὀρέγοιτο ἐγγύθεν ἰστάμενος,
 ἄδικος δὲ ὦν μήτε τολμῶ ὀρθῶν φόνον αἵματόεντα
 μήτε νικῶ θείων Θρηϊκίου Βορέην, μηδὲ ἄλλο
 αὐτῷ μηδὲν τῶν λεγομένων ἀγαθῶν γίγνοιτό ποτε. 113 A.
 25 τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενα ἀγαθὰ οὐκ ὀρθῶς
 λέγεται. λέγεται γὰρ ὥς 'ἄριστον μὲν ὑγιαίνειν, δεύ- 272 K.
 τερον δὲ κάλλος, τρίτον δὲ πλοῦτος.' μυρία δὲ ἄλλα

12. p. 93, 19 Plat. De Legg. II p. 660 E—662 A.

17 ἐστὶ superscr. || 18 οὔτε || 20 κτῶτο PA: κεντῶτο: κεντῆτο
 Cobet || 27 πλοῦτον: 'voluit fortasse πλουτεῖν' Cobet.

ἀγαθὰ λέγεται· καὶ γὰρ ὁξὺ ὄρᾱν καὶ ἀκούειν καὶ
 πάντα ὅσα ἔχεται τῶν αἰσθήσεων εὐαισθητῶς ἔχειν,
 ἔτι δὲ καὶ τὸ ποιεῖν τυραννοῦντα ὃ τι δᾶν ἐπιθυμῇ,
 καὶ τὸ δὴ τέλος ἀπάσης μακαριότητος εἶναι τὸ πάντα
 ταῦτα κεκτημένον ἀθάνατον εἶναι γενόμενον ὃ τι ⁵
 τάχιστα. ὁ δὲ ἐμὸς λόγος ταδὶ λέγει, ὥς ταῦτ᾽ ἐστὶ
 ξύμπαντα δικαίοις μὲν καὶ ὀσίοις ἀνδράσιν ἄριστα
 κτήματα, ἀδίκτοις δὲ κακίστα ξύμπαντα, ἀρξάμενα ἀπὸ
 τῆς ὑγείας. καὶ δὴ καὶ τὸ ὄρᾱν καὶ τὸ ἀκούειν καὶ
 αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ παράπαν ζῆν μέγιστον μὲν κακὸν ¹⁰
 τὸν ξύμπαντα χρόνον ἀθάνατον ὄντα καὶ κεκτημένον
 πάντα τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ πλὴν δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς
 ἀπάσης, ἔλαττον δέ, ἂν ὥς ὀλίγιστον ὁ τοιοῦτος χρόνον
 ἐπιζῷ. λέγω γὰρ δὴ σαφῶς τὰ μὲν κακὰ λεγόμενα
 ἀγαθὰ τοῖς ἀδίκτοις εἶναι, τοῖς δὲ δικαίοις κακά, τὰ δὲ ¹⁵
 ἀγαθὰ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὄντως ἀγαθὰ, τοῖς δὲ κακοῖς
 κακά. καὶ ὁ μὲν ἀδίκως ζῶν καὶ ὑβριστικῶς ἐξ ἀνάγκης
^{274 K.} αἰσχροῦς ζῇ, εἰ δὲ αἰσχροῦς, καὶ κακῶς· ὥστε καὶ ἀηδῶς
 ζῇ καὶ οὐ ξυμφερόντως ἑαυτῷ· τὸν γὰρ αὐτὸν ἡδιστόν
^{114 A.} τε καὶ ἄριστον ὑπὸ θεῶν βίον λέγεσθαι φάσκοντες ²⁰
 ἀληθέστατα ἐροῦμεν. εἰ τοίνυν καὶ τὰ ἀγαθὰ τῷ κατ'
 ἀρετὴν βίῳ μάλιστα συνήρτηται, καὶ τότε ἐστὶν ἀγαθὰ
 ὄντως, καὶ τὸ χαίρειν τῷ φιλοσοφεῖν μόνῳ συνέπεται,
 πάντων ἔνεκα χρὴ τοῦτον τὸν βίον προαιρεῖσθαι τοὺς
 βουλομένους ὄντως εὐδαιμονεῖν. ²⁵

XX. Οἶμαι τοίνυν οὐκ ἀνάρμοστον εἶναι ἐνταῦθα
 καὶ τὴν διὰ τῶν ὑποθηκῶν προτροπὴν ἥδη πῶς συνεγγί-
 ζουσιν εἰς τὴν ὑφήγησιν τὸ πῶς δεῖ βιοῦν, καὶ μά-

3 δᾶν (cf. Usener, Jahrb. f. Phil. 1878 p. 66) scripsi pro
 δ' ἄν: ἄν PA || 4 μακαριότ' || 28 τὸ] τοῦ scripsit K: an συνεγγί-
 ζουσιν transitive dictum?

λιστα ἐμφαίνουσιν τοῦτο, ὥς οὐκ ἀπέσπασται τὰ τοῦ
 λόγου τοῦ κατὰ φιλοσοφίαν μέρη, συνεχῇ δ' ἐστὶ
 πάντα πρὸς ἄλληλα. κατὰ δὴ ταύτην οὖν τὴν μέθο-
 δον ἀπὸ τῶν τιμιωτάτων ἀρχόμεθα πρῶτον, ὥς δεῖ
 5 θεοσέβειαν ἀσκεῖν. αὕτη δὲ οὐκ ἂν παραγένοιτο, εἰ μὴ
 τις ἀφομοιώσειε τῷ θεραπευομένῳ τὸ θεραπεῦον, τὴν
 δὲ ὁμοιότητα ταύτην οὐκ ἄλλη τις ἢ φιλοσοφία παρέχει.
 ἀλλὰ μὴν καὶ ἀψεύδειαν δεῖ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι· 276 K.
 τὸ γὰρ ἀληθεύειν καὶ πρὸς θεοὺς κατὰ τὴν θείαν ἀλη-
 10 θειαν καὶ πρὸς ἀνθρώπους κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἡγε-
 ται ἡμῖν πάντων τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν. 115 A.
 τοιαύτης δὲ οὕσης τῆς ἀληθείας, μόνως διὰ φιλοσοφίας
 αὕτη παραγίνεται· μόνοι γὰρ φιλοθεάμονές εἰσι τῆς
 ἀληθείας οἱ φιλόσοφοι. ἔτι τοίνυν τῶν νόμων τὴν
 15 δύναμιν ἐκάστου ἐπίστασθαι προσήκει, καὶ ὥς χρη-
 στέον αὐτοῖς ἐστὶ· ταῦτα δὲ οὐκ ἔνεστι μαθεῖν μὴ
 τὴν ἀρετὴν εἰδὼτας, πρὸς ἣν καὶ τὴν δύναμιν καὶ
 τὴν χρῆσιν τῶν νόμων ἀναφέρομεν· ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς
 ἐπιτήδευσις διὰ φιλοσοφίας παραγίνεται· ὥστε καὶ
 20 πρὸς ταύτην ἡγεμών ἐστὶ φιλοσοφία. ἔτι τοίνυν εἰδέ-
 ναι δεῖ πῶς πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλητέον, τοῦτο δὲ
 οὐκ ἂν τις διαγνοίῃ μὴ τὸν τοῦ προσήκοντος ἀπολο-
 γισμὸν ἐπὶ πασῶν τῶν πράξεων ἐπεσκεμμένος, τὴν
 ἀξίαν τε καὶ ἀπαξίαν εἰδὼς ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων,
 25 καὶ δυνάμενος διακρίνειν τὰ ἥθη καὶ τὰς φύσεις ἐκά-
 στων καὶ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ τοὺς κατὰ πάντα
 ταῦτα συναρμόζοντας λόγους. ἀλλὰ μὴν τούτων γε 278 K.
 οὐδὲν χωρὶς φιλοσοφίας παραγίνεται· καὶ τούτων οὖν
 ἕνεκα χρησίμος ἂν εἴη. εἰ δὲ καὶ τοὺς θηριώδεις ἀν-

4 fort. ἀρχόμεθα || 22 ἀπολογισμὸν A: ἀπολογησμὸν.

- θρώπους καταγωνίζεσθαι ὁ τῆς ἀνδρείας παραγγέλλει νόμος καὶ τὰ βλαβερώτατα τῶν θηρίων χειροῦσθαι, χωρεῖν τε ἐπὶ τοὺς κινδύνους δεῖ προθύμως καὶ ἐθί-
 116 A. ζεσθαι αὐτοὺς ὑπομένειν, ἴδωμεν καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἡμᾶς ἐπιστήμη ἢ δύναμις παρασκευάζει ἐπιτηδείους. 5 οὐδεμία ἂν ἄλλη, ὥς ἐγῶμαι, ἢ μόνη φιλοσοφία. αὕτη γὰρ διαμελετᾷ καρτερεῖν καὶ τοῦ θανάτου καταφρονεῖν ἐγκράτειάν τε ἐπιτηδεύει δι' ὅλου τοῦ βίου, καὶ πρὸς μὲν τοὺς πόνους ἐναθλεῖ γενναίως, τῶν δὲ ἡδονῶν ὑπερορᾷ παντάπασιν. μόνης ἄρα ταύτης ἀντιλαμβάνε- 10 σθαι χρὴ τοὺς βουλομένους τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν πάντων μεταλαγχάνειν. ὥς γὰρ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὁ τι ἂν τις ἐθέλῃ ἐξεργάσασθαι εἰς τέλος τὸ βέλτιστον, εἴαν τε σοφίαν εἴαν τε ἀνδρείαν εἴαν τε εὐγλωσσίαν εἴαν τε ἀρετὴν ἢ τὴν σύμπασαν ἢ μέρος τι αὐτῆς, ἐκ τῶνδε 15 οἶόν τε εἶναι κατεργάσασθαι. φῦναι μὲν πρῶτον δεῖν, 280 K. καὶ τοῦτο μὲν τῇ τύχῃ ἀποδεδόσθαι, τὰ δὲ ἐπ' αὐτῷ ἡδὴ τῷ ἀνθρώπῳ τάδε εἶναι, ἐπιθυμητὴν γενέσθαι τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν φιλόπουνόν τε καὶ πρωιαίτατα μανθάνοντα καὶ πολὺν χρόνον αὐτοῖς συνδιατελοῦντα. 20 εἰ δέ τι ἀπέσται τούτων καὶ ἓν, οὐχ οἶόν τέ ἐστιν οὐδὲ ἐς τέλος τὸ ἄκρον ἐξεργάσασθαι, ἔχοντος δὲ ἅπαντα ταῦτα, ἀνυπερβλήτον γίνεταί τοῦτο, ὃ τι ἂν ἀσκή- τις τῶν ἀνθρώπων. εἰ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπι- 117 A. στημῶν ὀρθὸν τοῦτο, πόσῳ δὴ πλέον ἐπὶ τῆς ἡγε- 25 μονικωτάτης πασῶν τῶν τεχνῶν, φιλοσοφίας; πόνους τε δεῖ πάντας ὑφίστασθαι γενναίως καὶ χρόνον πολὺν καταναλίσκειν εἰς τὴν μάθησιν προθυμίαν τε εἰσφέρει-

6 οὐδεμία αν scripsit K, qui post ἄλλη addit εἴη (at cf. infra p. 98, 19): οὐ δὲ μίαν ἂν || 8 num ἐπιτηδεύειν? || 21 ἐστιν] ἐστι.

σθαι μεγίστην. πρὸς δὴ τούτοις, ἐξ οὗ ἂν τις βού-
 ληται δόξαν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις λαβεῖν καὶ τοιοῦτος
 φαίνεσθαι οἷος ἂν ᾗ, αὐτίκα δεῖ νέον τε ἄρξασθαι
 καὶ ἐπιχρησθαι αὐτῷ ὁμαλῶς ἀεὶ καὶ μὴ ἄλλοτε ἄλλως.
 5 συγχρονισθὲν μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων καὶ αὐτίκα τε
 ἀρξάμενον καὶ συνανξήθην εἰς τέλος λαμβάνει βέβαιον
 τὴν δόξαν καὶ τὸ κλέος διὰ τάδε, ὅτι πιστεύεται τε
 ἤδη ἀνενδοιάστως, καὶ ὁ φθόνος τῶν ἀνθρώπων οὐ ²⁸² K.
 προσγίγνεται, δι' οὗ τὰ μὲν οὐκ αὖξουσιν οὐδ' εὐλόγως
 10 μνηύουσι, τὰ δὲ καταψεύδονται μεμφόμενοι παρὰ τὸ
 δίκαιον. οὐ γὰρ ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ἄλλον τινα
 τιμᾶν (αὐτοὶ γὰρ στερίσκεισθαι τινος ἡγοῦνται), χειρω-
 θέντες δὲ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς καὶ κατὰ σμικρὸν
 ἐκ πολλοῦ ἐπαχθέντες ἐπαινέται καὶ ἄκοντες ὁμῶς
 15 γίνονται· ἅμα δὲ καὶ οὐκ ἀμφιβάλλουσιν, εἴτε ἄρα
 τοιοῦτος ἄνθρωπός ἐστιν οἷος φαίνεται, ἢ ἐνεδρεύει
 καὶ θηρεύεται τὴν δόξαν ἐπὶ ἀπάτῃ, καὶ ἂ ποιεῖ,
 ταῦτα καλλωπίζεται ὑπαγόμενος τοὺς ἀνθρώπους· ἐν
 ἐκείνῳ δὲ τῷ τρόπῳ, ᾧ ἐγὼ προείπον, ἀσκηθεῖσα ἢ ¹¹⁸ A.
 20 ἀρετῇ πίστιν ἐμποιεῖ περὶ ἑαυτῆς καὶ εὐκλειαν. ἐάλω-
 κότεις γὰρ ἤδη κατὰ τὸ ἰσχυρὸν οἱ ἄνθρωποι οὔτε τῷ
 φθόνῳ ἔτι δύνανται χρῆσθαι οὔτε ἀπατᾶσθαι ἔτι οἴου-
 νται. ἔτι δὲ καὶ ὁ χρόνος συνῶν μὲν ἐκάστῳ ἔργῳ καὶ
 πράγματι πολὺς καὶ διὰ μακροῦ κρατύνει τὸ ἀσκού-
 25 μενον, ὁ δὲ ὀλίγος χρόνος οὐ δύναται τοῦτο ἀπεργά-
 ζεσθαι. καὶ τέχνην μὲν ἂν τις τὴν κατὰ λόγους πυθό-
 μενος καὶ μαθὼν οὐ χείρων τοῦ διδάσκοντος ἂν γένοιτο
 ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἀρετῇ δὲ ἥτις ἐξ ἔργων πολλῶν ²⁸⁴ K.
 συνίσταται, ταύτην δὲ οὐχ οἶόν τε ὁπλὲ ἀρξαμένῳ οὔτε

9 εὐλόγῳ || 20 εἰς || 29 δὲ] γε K: fort. δὴ || οὔτε] immo οὐδὲ.

ὀλιγοχρονίως ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ἀλλὰ συντραφῆναι τε αὐτῇ δεῖ καὶ συναυξηθῆναι τῶν μὲν εἰργόμενον κακῶν καὶ λόγων καὶ ἡθῶν, τὰ δ' ἐπιτηδεύοντα καὶ κατεργαζόμενον σὺν πολλῷ χρόνῳ καὶ ἐπιμελείᾳ. ἅμα δέ τις καὶ τῇ ἐξ ὀλίγου χρόνου εὐδοξία προσγίγνεται 5 βλάβῃ τοιάδε· τοὺς γὰρ ἐξαπιναίως καὶ ἐξ ὀλίγου χρόνου ἢ πλουσίους ἢ σοφοὺς ἢ ἀγαθοὺς ἢ ἀνδρείους γενομένους οὐκ ἀποδέχονται ἡδέως οἱ ἄνθρωποι. εἰ δὴ ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, καὶ οὐχ οἶόν τε ἄλλως τὴν

119 A. ὁμοιότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὸ βέβαιον καὶ τὸ ἀμετάπτω-
τον παραγίγνεσθαι ἢ διὰ μόνης φιλοσοφίας, καὶ τοῦτο σαφὲς γέγονεν ἐκ τούτων, ὥς, εἰ βουλοίμεθα τελείως ἀγαθοὶ γενέσθαι εὐκλείας τε καὶ εὐδαιμονίας ὄντως μεταλαβεῖν, οὐκ ἄλλο τι πρακτέον ἡμῖν ἢ φιλοσοφετέον. 10

Ἔτι τοίνυν καὶ ἦδε ἡ παραίνεσις ἐπὶ τὸ αὐτὸ 15 τέλος φέρει, ὥς, ὅταν τις ὀρεχθῇς τινος τοῦτο κατεργασάμενος ἔχῃ αὐτὸ εἰς τέλος, ἐάν τε εὐγλωσσίαν ἐάν τε σοφίαν ἐάν τε ἰσχύν, τούτῳ εἰς ἀγαθὰ καὶ νόμιμα καταχρησθαι δεῖ· εἰ δὲ εἰς ἄδικὰ τε καὶ ἄνομα χρησεται τις τῷ ὑπάρχοντι ἀγαθῷ, πάντων κάκιστον 20 εἶναι τὸ τοιοῦτον καὶ ἀπεῖναι κρείσσον αὐτὸ ἢ παρ-

286 K. εἶναι· καὶ ὥσπερ ἀγαθὸς τελέως ὁ τούτων τι ἔχων γίγνεται εἰς τὰ ἀγαθὰ αὐτοῖς καταχρώμενος, οὕτω πάλιν πάγκακος τελέως ὁ εἰς τὰ πονηρὰ χρώμενος. τὸν τε αὖ ἀρετῆς ὀρεγόμενον τῆς συμπάσης σκεπτέον 25 εἶναι, ἐκ τίνος ἂν λόγου ἢ ἔργου ἄριστος εἴῃ· τοιοῦτος δ' ἂν εἴῃ ὁ πλείστοις ὠφέλιμος ὢν. εἰ μὲν τις χρήματα διδοὺς εὐεργετήσῃ τοὺς πλησίον, ἀναγκασθήσεται κακὸς εἶναι πάλιν αὖ συλλέγων τὰ χρήματα·

28 εὐεργετῇ^{σ'} || 29 εἶναι· πάλιν αὖ.

ἔπειτα οὐκ ἂν οὕτω ἄφθονα συναγάγοι ὥστε μὴ ἐπι-
 λείπειν διδόντα καὶ δωρούμενον· εἴτα αὕτη αὐθις
 δευτέρα κακία προσγίγνεται μετὰ τὴν συναγωγὴν τῶν
 χρημάτων, ἐὰν ἐκ πλουσίου πένης γένηται καὶ ἐκ ^{120 A.}
 5 κεκτημένου μηδὲν ἔχων. πῶς ἂν οὖν δὴ τις μὴ χρή-
 ματα νέμων ἄλλὰ ἕλλω δὴ τινι τρόπῳ εὐποιοιτικός
 ἂν εἴη ἀνθρώπων, καὶ ταῦτα μὴ σὺν κακίᾳ ἀλλὰ σὺν
 ἀρετῇ; καὶ προσέτι δωρούμενος πῶς ἂν ἔχοι τὴν δόσιν
 ἀνέκλειπτον; ὥδε οὖν ἔσται τοῦτο, εἰ τοῖς νόμοις τε
 10 καὶ τῷ δικαίῳ ἐπικουροίη· τοῦτο γὰρ τὰς τε πόλεις
 καὶ τοὺς ἀνθρώπους τὸ συνοικίζον καὶ τὸ συνέχον
 εἶναι. πάλιν οὖν καὶ ἐκ τούτου τὰ αὐτὰ συμβαίνει·
 εἰ γὰρ τὴν ὁρθὴν χρῆσιν πάντων τῶν ἐν τῷ βίῳ ^{288 K.}
 πραγμάτων καὶ τὴν τοῦ νοῦ διανομήν ἦν καλοῦμεν
 15 νόμον φιλοσοφία παραδίδωσι γνησίως, οὐδὲν ἄλλο
 δεῖ πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν ἀληθινῶς τοὺς βουλομένους
 τῆς τελειοτάτης ζωῆς μεταλαμβάνειν. καὶ μὴν ἐγκρα-
 τέστατόν γε δεῖ εἶναι πάντα ἄνδρα διαφερόντως· τοι-
 οῦτος δ' ἂν μάλιστα, εἰ τις τῶν χρημάτων κρείσσειν
 20 εἴη πρὸς ἃ πάντες διαφθείρονται, καὶ τῆς ψυχῆς
 ἀφειδῆς ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἐσπουδακῶς καὶ τὴν ἀρετὴν
 μεταδιώκων· πρὸς ταῦτα γὰρ δύο οἱ πλεῖστοι ἀκρατεῖς
 εἰσι. διὰ τοιοῦτον δέ τι ταῦτα πάσχουσιν· φιλοψυ-
 χοῦσι μὲν, ὅτι † τοῦτο ἢ ζωὴ ἐστὶν ἢ ψυχὴ· ταύ-
 25 τας οὖν φείδονται καὶ ποθοῦσιν αὐτὴν διὰ φιλίαν
 τῆς ζωῆς καὶ συνήθειαν ἣ συντρέφονται· φιλοχρημα- ^{121 A.}
 τοῦσι δὲ τῶνδε εἵνεκα, ἅπερ φοβεῖ αὐτούς. τί δ'

6 εὖ ποιητικός || 19 μάλιστα εἴη scripsit K, at cf. Kühner II²
 p. 37. rursus infra (p. 99, 22) ἂν pro ἂν ἦν || 24 ταῦτό ἢ ζωὴ
 ἐστὶ τῇ ψυχῇ scripsit K: fortasse τούτοις ἢ ζωὴ ἐστὶν ἢ ψυχὴ
 vel τούτοις ταῦτόν ἐστιν ἢ ζωὴ καὶ ἢ ψυχὴ.

ἐστὶ ταῦτα; αἱ νόσοι, τὸ γῆρας, αἱ ἐξαπνιατοὶ ζημίαι, οὐ τὰς ἐκ τῶν νόμων λέγω ζημίας (ταύτας μὲν γὰρ καὶ εὐλαβηθῆναι ἔστι καὶ φυλάξασθαι), ἀλλὰ τὰς τοιαύτας, πυρκαϊάς, θανάτους οἰκετῶν, τετραπόδων, ἄλλας αὐτοῦ συμφοράς, αἱ περικεῖνται αἱ μὲν τοῖς σώμασιν, αἱ ⁵ δὲ ταῖς ψυχαῖς, αἱ δὲ τοῖς χρήμασι. τούτων δὴ οὖν

290 K. ἔνεκα πάντων, ὅπως ἐς ταῦτα ἔχωσι χρῆσθαι τοῖς χρήμασι, πᾶς ἀνὴρ τοῦ πλούτου ὀρέγεται. καὶ ἄλλ' ἅττα δὲ ἔστιν ἅπερ οὐχ ἦσσαν ἢ τὰ προειρημένα ἐξορμᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὸν χρηματισμόν, αἱ πρὸς ¹⁰ ἀλλήλους φιλοτιμίαι καὶ οἱ ζῆλοι καὶ αἱ δυναστεῖαι, δι' ἃς τὰ χρήματα περὶ πολλοῦ ποιοῦνται, ὅτι συμβάλλεται εἰς τὰ τοιαῦτα. ὅστις δὲ ἔστιν ἀνὴρ ἀληθῶς ἀγαθός, οὗτος οὐκ ἄλλοτρίῳ κόσμῳ περικειμένῳ τὴν δόξαν θηρᾶται, ἀλλὰ τῇ αὐτοῦ ἀρετῇ. διόπερ ἐπεὶ ¹⁵ φιλοσοφία εἰς ἑαυτὸν ἀνηρτῆσθαι ποιεῖ τῷ ἀγαθῷ πάντα, παθῶν δὲ καὶ τῆς ἔξω χρείας ἀφίστησιν, εἴη ἂν χρησιμωτάτη πασῶν πρὸς τὸν εὐδαίμονα βίον. καὶ περὶ φιλοψυχίας δὲ ὧδε ἂν τις πεισθίῃ, ὅτι, εἰ μὲν

122 A. ὑπῆρχε τῷ ἀνθρώπῳ εἰ μὴ ὑπ' ἄλλου ἀποθάνοι ἀγῆρω ²⁰ τε εἶναι καὶ ἀθανάτῳ τὸν λοιπὸν χρόνον, συγγνώμη ἂν πολλὴ τῷ φειδομένῳ τῆς ψυχῆς· ἐπεὶ δὲ ὑπάρχει τῷ βίῳ μηχανομένῳ τό τε γῆρας κάκιον ὢν ἀνθρώποις καὶ μὴ ἀθάνατον εἶναι, καὶ ἡ ἀμαθία ἤδη ἔστι μεγάλη καὶ συνήθεια πονηρῶν λόγων τε καὶ ἐπιθυμημάτων, ²⁵ ταύτην περιποιεῖν ἐπὶ δυσκλείᾳ, ἀλλὰ μὴ ἀθάνατον

292 K. ἀντ' αὐτῆς † λείπεσθαι, ἀντὶ θνητῆς οὕσης εὐλογίαν ἀέναν καὶ ἀεὶ ζῶσαν. εἰ τοίνυν μόνη φιλοσοφία

16 cf. Plat. Menex. p. 247 E (supra p. 72, 4 et 91, 26).

5 fort. ἐπικεῖνται || 8 sq. ἀλλάττα || 24 ἢ deleverim || 27 αἰρεῖσθαι coni. K || 28 ἀέναν || ζῶσαν A: ζῶσα.

μελέτην ἐμποιεῖ θανάτου καὶ καταφρόνησιν, ἐπὶ δὲ τὴν ἀθάνατον καὶ ἀεὶ οὖσαν ζωὴν ἐπανάγει καὶ τοὺς ἀεὶ ὄντας λόγους ἀναδιδάσκει καὶ τούτους ζηλοῦν ἐθίζει, πασῶν ἂν εἴη καὶ διὰ τοῦτο ὠφελιμωτάτη.

- 5 Ἔτι τοίνυν οὐκ ἐπὶ πλεονεξίαν ὁρμᾶν δεῖ, οὐδὲ τὸ κράτος τὸ ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ ἡγεῖσθαι ἀρετὴν εἶναι, τὸ δὲ τῶν νόμων ὑπακούειν δειλίαν· πονηροτάτη γὰρ αὕτη ἢ διάνοιά ἐστι, καὶ ἐξ αὐτῆς πάντα τάναντία τοῖς ἀγαθοῖς γίνεται, κακία τε καὶ βλάβη. εἰ γὰρ
- 10 ἐφυσαν μὲν οἱ ἄνθρωποι ἀδύνατοι καθ' ἓνα ζῆν, συνῆλθον δὲ πρὸς ἀλλήλους τῇ ἀνάγκῃ εἰκοντες, πᾶσα δὲ ἡ ζωὴ αὐτοῖς εὖρηται καὶ τὰ τεχνήματα πρὸς αὐτήν, ^{123 A.} σὺν ἀλλήλοις δὲ εἶναι αὐτοὺς καὶ ἀνομία διαιτᾶσθαι οὐχ οἶόν τε (μεῖζω γὰρ αὐτοῖς ζημίαν οὕτω γίνεσθαι
- 15 ἐκείνης τῆς κατὰ ἓνα διαίτης), διὰ ταύτας τοίνυν τὰς ἀνάγκας τὸν τε νόμον καὶ τὸ δίκαιον ἐμβασιλεύειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ οὐδαμῇ μεταστῆναι ἂν αὐτὰ· φύσει γὰρ ἰσχυρὰ ἐνδεδεσθαι ταῦτα. εἰ μὲν δὴ γένοιτο τις ἐξ ἀρχῆς φύσιν τοιάνδε ἔχων, ἄτρωτος τὸν χρωτα
- 20 ἄνοσός τε καὶ ἀπαθής καὶ ὑπερφυῆς καὶ ἀδαμάντινος τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, τῷ τοιούτῳ ἴσως ἂν τις ^{294 K.} ἀρκεῖν ἐνόμισε τὸ ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ κράτος (τὸν γὰρ τοιοῦτον τῷ νόμῳ μὴ ὑποδύνοντα δύνασθαι ἀθῶον εἶναι), οὐ μὴν ὀρθῶς οὗτος οἰεταί· εἰ γὰρ καὶ τοι-
- 25 οὔτός τις εἴη, ὥς οὐκ ἂν γένοιτο, τοῖς μὲν νόμοις συμμαχῶν καὶ τῷ δικαίῳ καὶ ταῦτα κρατύνων καὶ τῇ ἰσχύι χρώμενος ἐπὶ ταῦτά τε καὶ τὰ τούτοις ἐπικουροῦντα, οὕτω μὲν ἂν σφῆζιτο ὁ τοιοῦτος, ἄλλως δὲ οὐκ ἂν διαμένοι· δοκεῖν γὰρ ἂν τοὺς ἅπαντας ἀν-

124 A. θρώπους τῷ τοιούτῳ φύντι πολεμίους κατασταθέντας
 διὰ τὴν ἐαυτῶν εὐνομίαν, καὶ τὸ πλῆθος ἢ τέχνη ἢ
 οὗτου ἀνδρός. οὕτω φαίνεται καὶ αὐτὸ τὸ κράτος,
 ὅπερ δὴ κράτος ἐστὶ, διὰ τε τοῦ νόμου καὶ διὰ τὴν 5
 δίκην σφριζόμενον. χωρὶς δὲ τούτων αὐτὸ δι' αὐτὸ
 αἰρετόν ἐστι τὸ δίκαιον, καὶ φύσει πρὸς αὐτὸ πεφύ-
 καμεν. καὶν μηδὲν οὖν τῶν ἔξωθεν περιγίγνηται καὶν
 ἐλαττώματά τινα συμβάλῃ ἀνθρώπινᾳ, δικαιοπραγεῖν
 ἄξιον, ὥς τούτου ὄντος πᾶσι τιμιωτάτου. 10

Μαθεῖν δὲ ἄξιον καὶ ταῦτα περὶ τῆς εὐνομίας τε
 καὶ ἀνομίας, ὅσον διαφέρετον ἀλλήλοις, καὶ ὅτι μὲν
 εὐνομία ἄριστον εἶη καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ, ἢ ἀνομία δὲ
 296 K. κάκιστον· αἱ γὰρ παραχρημα βλάβαι γίνονται ἐκ τῆς
 ἀνομίας. ἀρξώμεθα δὲ τὰ τῆς εὐνομίας δηλοῦν, ἅπερ 15
 γίνονται πρότερον.

Πίστις μὲν πρώτη ἐγγίγνεται ἐκ τῆς εὐνομίας με-
 γάλα ὠφελοῦσα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς σύμπαντας, καὶ
 τῶν μεγάλων ἀγαθῶν τοῦτό ἐστι· κοινὰ γὰρ τὰ χρή-
 ματα γίνονται ἐξ αὐτῆς, καὶ οὕτω μὲν ἐὰν καὶ ὀλίγα 20
 ἢ ἔξαρκεῖ ὅμως κυκλούμενα, ἄνευ δὲ ταύτης οὐδ' ἂν
 πολλὰ ἢ ἔξαρκεῖ.

125 A. Καὶ αἱ τύχαι δὲ αἱ εἰς τὰ χρήματα καὶ τὸν βίον,
 αἷ τε ἀγαθὰ καὶ μὴ, ἐκ τῆς εὐνομίας τοῖς ἀνθρώποις
 προσφορώτατα κυβεργῶνται· τοὺς τε γὰρ εὐτυχοῦντας 25
 ἀσφαλεῖ αὐτῇ χρησθαι καὶ ἀνεπιβουλεύεσθαι, τοὺς τε αὖ
 δυστυχοῦντας ἐπικουρεῖσθαι ἐκ τῶν εὐτυχοῦντων διὰ
 τὴν ἐπιμιξίαν τε καὶ πίστιν, ἅπερ ἐκ τῆς εὐνομίας
 γίνονται.

9 συμβαί || 12 num ὅτι <ῆ> μὲν deletis mox εὐνομία et
 ἀνομία? || 17 sqq. de numeris in codice praeafixis v. praeafat.

Τόν τε αὖ χρόνον τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὴν εὐνομίαν εἰς μὲν τὰ πράγματα ἀργὸν γίγνεσθαι, εἰς δὲ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς ἐργάσιμον.

Φροντίδος δὲ τῆς μὲν ἀηδεσιότητος ἀπηλλάχθαι
 5 τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῇ εὐνομίᾳ, τῇ δὲ ἡδίστῃ συνεῖναι· ^{298 K.}
 πραγμάτων μὲν γὰρ φροντίδα ἀηδεσιότην εἶναι, ἔργων
 δὲ ἡδίστην.

Εἰς τε αὖ τὸν ὕπνον ἰοῦσιν, ὅπερ ἀνάπνυμα κακῶν ἐστὶν ἀνθρώποις, ἀφόβους μὲν καὶ ἄλυπα μερι-
 10 μῶντας ἐρχεσθαι εἰς αὐτόν, γιγνομένους δὲ ἐπ' αὐ-
 τοῦ ἕτερα τοιαῦτα πάσχειν, καὶ μὴ ἐμφόβους ἐξάπνυμα
 καθίστασθαι † οὐδ' ἐκ μεταλλαγῆς ἡδίστης τοῦ γνωστῆν
 τὴν ἡμέραν εἶναι προσδέχεσθαι, ἀλλὰ ἡδέως φροντίδας
 μὲν ἀλύπους περὶ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς ποιουμένους, τοὺς ^{126 A.}
 15 πόνους δὲ τῇ ἀντιλήψει ἀγαθῶν ἐλπίσιν εὐπίστοις καὶ
 εὐπροσδοκῆτοις ἀνακουφίζοντας, ὧν πάντων τὴν εὐνο-
 μίαν αἰτίαν εἶναι.

Καὶ τὸ κακὰ μέγιστα τοῖς ἀνθρώποις πορίζον, πόλε-
 μον ἐπιφερόμενον εἰς καταστροφὴν καὶ δούλωσιν, καὶ
 20 τοῦτο ἀνομοῦσι μὲν μᾶλλον ἐπέρχεσθαι, εὐνομουμένοις
 δ' ἥσσον.

Καὶ ἄλλα δὲ πολλά ἐστὶν ἐν τῇ εὐνομίᾳ ἀγαθὰ, ^{300 K.}
 ἅπερ ἐπικουρήματα τῇ ζωῇ καὶ παραψυχὴ τῶν χαλε-
 πῶν ἐξ αὐτῆς γίγνεται· τὰ δ' ἐκ τῆς ἀνομίας κακὰ
 25 ἀποβαίνοντα τάδε ἐστίν.

Ἄσχολοι μὲν πρῶτον οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὰ ἔργα
 γίνονται καὶ ἐπιμελοῦνται τοῦ ἀηδεσιότου, πραγμάτων

12 οὐδ' ὥδε δ' (Diels praetulerit καὶ ἡδη) et mox τὸ γνωστὴν (h. e. φανεράν) pro τοῦ γνωστῆν ('atque ita', scil. conterritos, 'post suavissimam somni vicem expectare diem') si recte proponit Vitelli, facile carebimus vel Kiesslingii coniectura ἀνίστασθαι || 16 εὐπροσδοκῆτοις] sic.

ἀλλ' οὐκ ἔργων, τὰ τε χρήματα δι' ἀπιστίαν καὶ ἀμι-
ξίαν ἀποθησαυρίζουσιν ἀλλ' οὐ κοινοῦνται, καὶ οὕτως
σπάνια γίνονται, ἐὰν καὶ πολλὰ ᾖ.

Αἶ τε τύχαι αἱ φλαῦραι καὶ αἱ ἀγαθαὶ εἰς τάναντία
ὑπηρετοῦσιν· ἥ τε γὰρ εὐτυχία οὐκ ἀσφαλὴς ἐστὶν ἐν
127 A. τῇ ἀνομίᾳ ἀλλ' ἐπιβουλεύεται, ἥ τε δυστυχία οὐκ ἀπω-
θεῖται ἀλλὰ κρατύνεται διὰ τὴν ἀπιστίαν καὶ ἀμιξίαν.

Ὁ τε πόλεμος ἔξωθεν μᾶλλον ἐπάγεται καὶ ἡ οἰκεία
στάσις ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας, καὶ ἐὰν μὴ πρόσθεν
γίγνηται, τότε συμβαίνει· ἐν τε πράγμασι συμβαίνει
302 K. καθεστάναι ἀεὶ διὰ ἐπιβουλὰς τὰς ἐξ ἀλλήλων, δι'
ἄσπερ εὐλαβουμένους τε διατελεῖν καὶ ἀντεπιβουλεύον-
τας ἀλλήλοις.

Καὶ οὔτε ἐργηγορόσιν ἡδείας τὰς φροντίδας εἶναι
οὔτε ἐς τὸν ὕπνον ἀπερχομένοις ἡδεῖαν τὴν ὑποδοχὴν
15 ἀλλὰ ἐνδείματον, τὴν τε ἀνέρεσιν ἔμφορον καὶ πτοοῦ-
σαν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ μνήμας κακῶν ἐξαπινάλους
ἔγειν· ἅπερ ἐκ τῆς ἀνομίας ταῦτά τε καὶ τὰ ἄλλα κακὰ
τὰ προειρημένα ἅπαντα ἀποβαίνει.

Γίνεται δὲ καὶ ἡ τυραννίς, κακὸν τοσοῦτόν τε
καὶ τοιοῦτον, οὐκ ἐξ ἄλλου τινὸς ἢ ἀνομίας. οἴονται
δὲ τινες τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι μὴ ὀρθῶς συμβάλλονται,
τύραννον ἐξ ἄλλου τινὸς καθίστασθαι καὶ τοὺς ἀν-
θρώπους στερίσκεσθαι τῆς ἐλευθερίας οὐκ αὐτοὺς αἰ-
τίους ὄντας, ἀλλὰ βιασθέντας ὑπὸ τοῦ κατασταθέντος
25 τυράννου, οὐκ ὀρθῶς ταῦτα λογιζόμενοι· ὅστις γὰρ
128 A. ἡγεῖται βασιλεῖα ἢ τύραννον ἐξ ἄλλου τινὸς γίνεσθαι
ἢ ἐξ ἀνομίας τε καὶ πλεονεξίας, μαρὸς ἐστίν. ἐπειδὴν
304 K. γὰρ ἅπαντες ἐπὶ κακίαν τράπωνται, τότε τοῦτο γίνονται·

10 sq. πράγμασι et καθεστάναι Cobet: πράγματι et καθι-
στάναι.

οὐ γὰρ οἶόν τε ἀνθρώπους ἄνευ νόμων καὶ δίκης ζῆν.
 ὅταν οὖν ταῦτα τὰ δύο ἐκ τοῦ πλήθους ἐκλήπῃ, ὃ τε
 νόμος καὶ ἡ δίκη, τότε ἤδη εἰς ἓνα ἀποχωρεῖν τὴν ἐπι-
 τροπίαν τούτων καὶ φυλακὴν. πῶς γὰρ ἂν ἄλλως εἰς
 5 ἓνα μοναρχία περισταίῃ, εἰ μὴ τοῦ νόμου ἐξωσθέντος
 τοῦ τῷ πλήθει συμφέροντος; δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦ-
 τον, ὃς τὴν δίκην καταλύει καὶ τὸν νόμον τὸν πᾶσι
 κοινὸν καὶ συμφέροντα ἀφαιρήσεται, ἀδαμάντινον γενέ-
 σθαι, εἰ μέλλει συλήσειν ταῦτα παρὰ τοῦ πλήθους τῶν
 10 ἀνθρώπων εἰς ὧν παρὰ πολλῶν· σάρκινος δὲ καὶ ὅμοιος
 τοῖς λοιποῖς γενόμενος ταῦτα μὲν οὐκ ἂν δυνήθει
 ποιῆσαι, τάναντία δὲ ἐκλελοιπότα καθιστὰς μοναρχή-
 σειεν ἄν· διὸ καὶ γιγνόμενον τοῦτο ἐνίοις τῶν ἀνθρώ-
 πων λανθάνει. εἰ τοίνυν τοσοῦτων μὲν αἰτία κακῶν
 15 ἔστιν ἀνομία, τοσοῦτον δὲ ἀγαθὸν εὐνομία, οὐκ ἄλλως
 ἔνεστι τυχεῖν εὐδαιμονίας εἰ μὴ τις νόμον ἡγεμόνα προ-
 στησάιτο τοῦ οἴκειου βίου. οὗτος δ' ἔστι λόγος ὁρθός, 129 A.
 προστάττων μὲν ἃ δεῖ ποιεῖν ἀπαγορεύων δὲ ἃ μὴ
 χρή, ἔν τε τῷ παντὶ κόσμῳ καὶ ἐν πόλεσι καὶ ἐν ἰδίοις
 20 οἴκοις καὶ αὐτῷ τινι ἐκάστῳ πρὸς ἑαυτόν. εἰ τοίνυν
 τὸν τοιοῦτον λόγον περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ὄντα καὶ
 καλῶν καὶ αἰσχυρῶν οὐχ οἶόν τε ἄλλως μαθεῖν καὶ 306 K.
 γνόντα τελεῶσθαι, εἰ μὴ τις τελέως φιλοσοφήσειε,
 τούτων ἕνεκα φιλοσοφίαν ἀσκητέον πάντων μάλιστα
 25 τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτηδευμάτων.

XXI. Τελευταῖον δὴ τρόπον εἰς προτροπὴν τίθεμεν
 τὸν ἀπὸ τῶν συμβόλων, τὸν μὲν ἰδίον ὄντα τῆς αἰρέ-

27. p. 105, 25 cf. p. 7, 18 sqq.

7 καταλύσει ci. K || 12 συλῆσαι, τούναντιον? Vitelli || 15 το-
 σοῦτων δὲ ἀγαθῶν ex Ciz. K || 20 αὐτῷ] αὐτῷ || 26 προτροπὴν
 conl. K: ἀποτροπὴν (similiter p. 16, 1 ἀποτρέπει apographa).

σεως καὶ ἀπόρρητον πρὸς τὰς ἄλλας ἀγωγάς, τὸν δὲ
 δημώδη καὶ κοινὸν πρὸς ἐκείνας, τρίτον δὲ παρ'
 ἀμφοτέρα μέσον ἀμφοῖν οὔτε παντάπασι δημώδη οὔτε
 μὴν ἔντικρυς Πυθαγορικόν, ἀλλ' οὐδὲ ἀπηλλαγμένον
 ὁλοσχερῶς ἑκατέρου. τῶν γὰρ λεγομένων Πυθαγορι- 5
 κῶν συμβόλων ὅσα ἂν ἀξιομνημόνευτα ἡμῖν φαίνηται
 καὶ τὸ προτρεπτικὸν εἶδος παραδεικνύη ἐκδόμενοι, διε-
 γνώκαμεν ἐξήγησιν ποιήσασθαι τὴν πρέπουσαν αὐτῶν
 εἰς παράκλησιν, ἐκ τοῦ τοιούτου νομίζοντες πλήρη καὶ
 ἐντελεστέραν προτροπὴν εἰς φιλοσοφίαν ἐνήσειν τοῖς 10
 130 A. ἐντευξομένοις μᾶλλον ἢ εἰ διὰ πλειόνων στίχων ποιού-
 308 K. μεθα τὴν προτροπὴν. καθὼ μὲν οὖν ἑξωτερικὰς τινὰς
 ἐπιλύσεις καὶ κοινὰς πάσης φιλοσοφίας ἐντάξομεν
 αὐτῷ, κατὰ τοῦτο ἡγητέον αὐτὸ κεχωρίσθαι Πυθαγο-
 ρικοῦ βουλήματος, καθὼ δὲ καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν 15
 τούτων κυριωτάτας περὶ ἐκάστου δόξας ἐγκαταμύξομεν,
 κατὰ τοῦτο πάλιν οἰκεῖον μὲν Πυθαγορικῶν, ἀλλότριον
 δὲ τῶν ἄλλων φιλοσόφων καλῶς ἔχει τίθεσθαι αὐτό.
 λειηθότως δέ, ὥς εἰκός, ἀποπαιδαγωγῇ μὲν τοῦτο
 ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἑξωτερικῶν ἐννοιῶν, προσάξει δὲ καὶ 20
 οἰκειώσει μάλιστα ταῖς προκειμέναις καὶ κατὰ τήνδε
 τὴν αἴρεσιν τεχνολογουμέναις παρακλήσεσιν, οἷά τις
 γέφυρα ἢ κλίμαξ κάτωθεν ἔνω καὶ εἰς ὕψος ἐκ βάθους
 ἀνιμῶσα πολλοῦ καὶ ἀνάγουσα τὴν ἐκάστου τῶν γνησίου
 προσεξόντων διάνοιαν· εἰς γὰρ τὸ τοιοῦτο καὶ ἐμη- 25
 χανήθη κατὰ μίμησιν καὶ ἀπόμαξιν τῶν προλεχθέντων.
 οἱ γὰρ παλαιότατοι καὶ αὐτῷ συγχρονήσαντες καὶ

27. p. 106, 12 cf. Vit. Pyth. 104 sq. (p. 76, 5—77, 9 Nauck).

14 αὐτό Scaliger: αὐτῷ || 27 συγχρονήσαντες hic codex:
 rectius συγχρονίσαντες Vit. Pyth. (cf. etiam supra p. 96, 5), at si-
 militer (Iamblich.?) Theologum. Arithm. p. 41, 29 ἄστ συνεχρόνει.

μαθητεύσαντες τῷ Πυθαγόρᾳ οὐ τῇ κοινῇ καὶ δημῳδῇ
καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν εἰωθυῖα λέξει τε καὶ ἐρμηνεῖα
ἐποιοῦντο συνετὰ καὶ εὐνόητα τοῖς ἀπλῶς ἀκούουσιν ^{310 K.}
ἐξ ἐπιδρομῆς τε ἐντυγχάνουσιν, εὐπαρακολούθητα πειρώ- ^{181 A.}
⁵ μενοι τίθεσθαι τὰ φραζόμενα ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ
τὴν νενομοθετημένην αὐτοῖς ὑπὸ Πυθαγόρου ἐχεμυθίαν
μυστηρίων καὶ πρὸς τοὺς ἀτελεστέρους τρόπων ἀπορ-
ρήτων ἤπτοντο καὶ διὰ συμβόλων ἐπέσκεπον τὰς πρὸς
ἀλλήλους διαλέξεις ἢ συγγραφάς. καὶ εἰ μὴ τις αὐτὰ
¹⁰ τὰ σύμβολα ἐκλέξας διαπτύξεις καὶ ἀμώκῳ ἐξηγήσει
περιλάβοι, γελοῖα ἂν καὶ γραῶδη δόξειε τοῖς ἐντυγχά-
νουσι τὰ λεγόμενα λήρου μεστὰ καὶ ἀδολεσχίας. ἔν'
οὖν <τὰ> φήματ' ἐφανῆ καὶ τὸ εἰς προτροπὴν αὐτῶν
ὄφελος κατὰδῃλον γένηται, κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν τε ἅμα
¹⁵ καὶ κατὰ τὸ ἀκροατικὸν ἀποδώσομεν ἐκάστου συμβόλου
τὰς ἐπιλύσεις, μὴδὲ τὰ παρ' αὐτοῖς ἀπόρρητα καὶ
ἐχεμυθούμενα πρὸς τοὺς ἀνεισάκτους παραλιπόντες
ἀνεξέταστα. ἔστω δὲ τὰ φρασθησόμενα σύμβολα ταῦτα·
α'. Εἰς ἱερὸν ἀπὼν προσκυνῆσαι μὴδὲν ἄλλο μεταξὺ
²⁰ βιωτικὸν μῆτε λέγε μῆτε πράττε.
β'. Ὀδοῦ πάρεργον οὔτε εἰσιτέον εἰς ἱερὸν οὔτε ^{312 K.}
προσκυνητέον τοπαράπαν, οὐδ' εἰ πρὸς ταῖς θύραις ^{182 A.}
αὐταῖς παριῶν γένοιο.
γ'. Ἀνυπόδητος θῦε καὶ προσκύνει.

19 sqq. v. Goettling, Gesamnte Abhandl. I 278 sqq. II 280 sqq.
Mullach, Philos. gr. Fragm. I 504 sqq.

7 *θεῖων μυστηρίων* et *ἀτελέστους* Vit. Pyth. || 9 *ἀλλήλους* et
11 *δόξεις* Vit. Pyth.: *ἄλλους* et *δόξειαν* || 10 *τὰ σύμβολα* delet
Nauck || 13 *φήματα* Scaliger, *τὰ* addidit K: *χοήματ'*: *χοήσιμ'*
Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 61 Kust. (224 Kiessl.) ||
15 *immo ἀκροαματικὸν* || 21 *εἰσιτέον* p. 109, 10 et Vit. Pyth.
p. 77, 15 Nk.: *εἰσιτητέον* || 24 *θύε* constanter.

- δ'. Τὰς λεωφόρους ὁδοὺς ἐκκλίνων διὰ τῶν ἀτραπῶν
βάδιζε.
- ε'. Μελανούρου ἀπέχου· χθονίων γάρ ἐστι θεῶν.
- ς'. Γλώσσης πρὸ τῶν ἄλλων κράτει θεοῖς ἐπόμενος.
- ζ'. Ἀνέμων πνεόντων τὴν ἡγῶ προσκύνει. 5
- η'. Πῦρ μαχαίρῃ μὴ σκάλευε.
- θ'. Ὁξίδα ἀπὸ σεαυτοῦ ἀπόστρεφε πᾶσαν.
- ι'. Ἄνδρὶ ἐπανατιθεμένῳ μὲν φορτίον συνέπαιρε, μὴ
συγκαθαίρει δὲ ἀποτιθεμένῳ.
- ια'. Εἰς μὲν ὑπόδησιν τὸν δεξιὸν πόδα προπάρεχε, 10
εἰς δὲ ποδόνηπτρον τὸν εὐώνυμον.
- ιβ'. Περὶ Πυθαγορείων ἄνευ φωτὸς μὴ λάλει.
- ιγ'. Ζυγὸν μὴ ὑπέρβαινε.
- ιδ'. Ἀποδημῶν τῆς οἰκίας μὴ ἐπιστρέφου· Ἐρινύες
γὰρ μετέρχονται. 15
- ιε'. Πρὸς ἥλιον τετραμμένος μὴ οὖρει.
- 134 K. ις'. Δαδίῳ θᾶκον μὴ ἀπόμασσε.
- ιζ'. Ἀλεκτρυόνα τρέφε μὲν μὴ θῦε δέ· μήνη γὰρ καὶ
ἡλίῳ καθιέρονται.
- 133 A. ιη'. Ἐπὶ χοίνικι μὴ καθέξου. 20
- ιθ'. Γαμψώνυχον μὴδὲν παράτρεφε.
- κ'. Ἐν ὁδῷ μὴ σχίζε.
- κα'. Χελιδόνα οἰκία μὴ δέχου.
- κβ'. Δακτύλιον μὴ φόρει.
- κγ'. Θεοῦ τύπον μὴ ἐπίγλυφε δακτυλῖον. 25
- κδ'. Παρὰ λύχνον μὴ ἐσοπτρίζου.
- κε'. Περὶ θεῶν μὴθὲν θαυμαστὸν ἀπίσκει, μὴδὲ περὶ
θεῶν δογματῶν.
- κς'. Ἀσχέτῳ γέλωτι μὴ ἔχεσθαι.

6 μαχαίρῃ (sio) etiam p. 112, 24 || 10 ὑπόδησιν] cf. ad p. 114, 6||
πάρεχε p. 114, 7 || 20 χοίνικι p. 116, 26: χοίνικα || 21 παράτρεφε
p. 117, 7: παρὰτρεχε.

- κζ'. Παρά θυσία μὴ δυνήζου.
 κη'. Δείξιαν μὴ παντὶ φραδίως ἔμβαλλε.
 κθ'. Στρωμάτων ἀναστάς συνέλυσσε αὐτὰ καὶ τὸν
 τύπον συνστόρνυε.
- 5 λ'. Καρδίαν μὴ τρώγε.
 λα'. Ἐγκέφαλον μὴ ἔσθιε.
 λβ'. Ἀποκαρμάτων σῶν καὶ ἀπονυχισμάτων κατὰπτνε. 316 K.
 λγ'. Ἐρυθίνον μὴ προσλαμβάνου.
 λδ'. Χύτρας ἔχνος ἀπὸ σποδοῦ ἀφάνιζε.
- 10 λε'. Χρυσὸν ἐχούση μὴ πλησίαζε ἐπὶ τεκνοποιῶν.
 λς'. Προτίμα τὸ σχῆμα καὶ βῆμα τοῦ σχῆμα καὶ 134 Δ.
 τριώβολον.
 λζ'. Κνάμων ἀπέχου.
 λη'. Μολόχην ἐπιφύτευε μὲν, μὴ ἔσθιε δέ.
- 15 λθ'. Ἐμψύχων ἀπέχου.
 Ταῦτα δὴ πάντα κοινῶς μὲν προτρεπτικά ἐστι 318 K.
 πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν, κατ' ἰδίαν δὲ ἕκαστα πρὸς ἐκά-
 στην ἀρετὴν· πρὸς μέρη τε φιλοσοφίας καὶ μαθησέως
 ἄλλα ἄλλως προσοικειοί, οἷον εὐθύς τὰ πρῶτα εἰς
 20 εὐσέβειαν καὶ τὴν θείαν ἐπιστήμην ἐστὶ παρακλητικά.
 α' Τὸ γὰρ εἰς ἱερὸν ἀπιδόντα προσκυνῆσαι μη-
 δὲν ἄλλο μεταξὺ βιωτικὸν μήτε λέγειν μήτε
 πράττειν τηρεῖ τὸ θεῖον ἥπερ ἐστὶ καθ' αὐτὸ ἀμιγρὲς
 ἄχραντον, τῷ τε καθαρῷ τὸ καθαρὸν ἐδίξει συνάπτειν 320 K.
 25 καὶ ποιεῖ μηδὲν ἐφέλκεσθαι ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων εἰς

1 θυσία p. 121, 26: θυσίαν || 4 συνστόρνυε hic et p. 122, 23
 scr. K || 8 ἐρυθρίνον scr. K, at cf. p. 124, 10. Lobeck, Pathol. Prol.
 p. 207 sq. contra Vit. Pyth. 24, 109 (p. 80, 6 Nk.) codex habet ἐρυ-
 θρίνον || 11 sq. τοῦ σχήματος καὶ τριώβολου perperam Mullach:
 cf. Nauck Vit. Pyth. p. 18, 11 sqq. (Goettl. op. c. p. 294 sqq.).
 Procl. in Eucl. p. 84 Friedl. || 17 δὲ scripsit Vitelli: γὰρ || 17 sq.
 πρὸς ἕκαστην ἀρετὴν καὶ πρὸς μέρη τῆς φιλοσοφίας perperam K ||
 18 τὲ || 21 marg. ἀνάπτεις τῶν Πυθαγορικῶν συμβόλων.

- τὴν θείαν θρησκείαν· πάντα γὰρ ἀλλότριά ἐστι καὶ ἐναντίως πρὸς αὐτὴν ἔχει. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πρὸς ἐπι-
 135 A. στήμην μεγάλην συμβάλλεται· οὐδὲν γὰρ δεῖ πρὸς τὴν θείαν ἐπιστήμην προσφέρειν τοιοῦτον, οἷόν ἐστιν ἀνθρώπινον διανόημα ἢ βιωτικῆς φροντίδος ἐχόμενον. 5 οὐδὲν οὖν ἄλλο παρακελεύεται ἐν τούτοις ἢ τοὺς λόγους τοὺς ἱεροὺς καὶ τὰς θείας πράξεις μὴ συμμιγνύναι τοῖς ἀνθρωπίνους ἀστάτοις ἡθέσι.
- β' Τούτῳ δὲ συνωδόν ἐστι καὶ τὸ ἐξῆς τὸ ὁδοῦ πάρεργον οὐκ εἰσιτέον εἰς ἱερὸν οὐδὲ προσ- 10 κυνητέον τοπαράπαν, οὐδ' εἰ πρὸς ταῖς θύραις αὐταῖς παριῶν γένοιο. εἰ γὰρ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον φίλον τέ ἐστι καὶ προσήγορον, δηλονότι καὶ ἀρχηγικωτάτην οὐσίαν ἐχόντων τῶν θεῶν ἐν τοῖς ὅλοις,
 322 K. προηγουμένην αὐτῶν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν θεραπείαν· εἰ 15 δ' ἄλλον τις ἔνεκα αὐτὴν ποιοῖτο, δεύτερον οὕτω θήσεται τὸ πάντων προηγούμενον καὶ ἀναστρέψει τὴν ὅλην τάξιν τῆς ὅλης θεραπείας τε καὶ γνώσεως. ἔτι γὰρ τὰ τίμια ἀγαθὰ οὐ δεῖ τῶν ἀνθρωπίνων χρησίμων ἐν ὑστέρῳ μοίρᾳ τίθεσθαι, οὐδὲ ἐν τέλους μὲν 20 τάξει τὰ ἡμέτερα, ἐν προσθήκῃ δὲ μέρει τὰ κρείττονα οὔτε ἔργα οὔτε διανοήματα.
- 136 A. 'Η δ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ προτροπὴ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξῆς γ' γένοιτο ἔν· τὸ γὰρ ἀνυπόδητος θῆε καὶ προσ- 25 κύνει ἔν μὲν σημαίνει τὸ δεῖν κοσμίως καὶ μετρίως καὶ μὴ ὑπερέχοντας τῆς ἐν τῇ γῇ τάξεως τοὺς θεοὺς θεραπεύειν καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν γνώσιν ποιεῖσθαι, ἕτερον δὲ τὸ δεῖν δεσμῶν χωρὶς καὶ εὐλύτον ὄντα
 324 K. τὴν θεραπείαν καὶ γνώσιν τῶν θεῶν ποιεῖσθαι. ταῦτα 30 δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ σώματος μόνου παραγγέλλει τὸ σύμ-

βολον διαπράττεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς ἐνεργειῶν, ὥς μήτε ὑπὸ παθῶν αὐτὰς κατέχεσθαι μήτε ὑπὸ τῆς τοῦ σώματος ἀσθενείας μήτε ὑπὸ τῆς περιπεφυκυίας ἔξωθεν ἡμῖν γενέσεως, εὐλύτα δὲ πάντα
 5 ἔχειν καὶ ἔτοιμα πρὸς τὴν μετουσίαν τῶν θεῶν.

Καὶ ἄλλο δὲ τι τούτοις ὅμοιον εἰς τὴν αὐτὴν τε
 κε' ἀρετὴν προτρέπον ἐστὶ τὸ τοιοῦτον σύμβολον· περὶ
 θεῶν μηδὲν θαυμαστὸν ἀπίσκει, μηδὲ περὶ
 θεῶν δογμάτων. Ἰκανῶς γὰρ τὸ δόγμα τοῦτο σεβα-
 10 στικὸν ὑπάρχει καὶ ἐμφαντικὸν τῆς τῶν θεῶν ὑπερ-
 οχῆς, ἐφοδιάζον ἡμᾶς καὶ ὑπομιμνήσκον ὅτι οὐκ ἀπὸ
 τῆς ἡμῶν αὐτῶν συγκρίσεως χρὴ τεκμαίρεσθαι καὶ τὴν 187 A.
 θεῶν δύναμιν, ἀλλ' ἡμῖν μὲν ἅτε σωματικοῖς ὑπάρ-
 χουσι γεννητοῖς τε καὶ φθαρτοῖς καὶ προσκαιροῖς, ὑπο-
 15 κειμένοις τε νόσων ποικιλίᾳ καὶ ὄγκου μικρότητι καὶ
 τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς τῇ βαρῇσει καὶ ὑπνωδίᾳ καὶ 326 K.
 ἐνδείᾳ καὶ πλεονασμῷ ἀβουλίᾳ τε καὶ ἀσθενείᾳ καὶ
 ψυχῆς παραποδισμῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, εἰκὸς ἀμήχανά
 τινα καὶ ἀδύνατα ὑπάρχειν. καίτοι πολλὰ οὕτω παρὰ
 20 τῆς φύσεως ἔχομεν ἐξαίρετα, ἀλλ' ὅμως πάντῃ τῶν
 θεῶν ἀπολειπόμεθα, καὶ οὕτε δύναμιν τὴν αὐτὴν οὕτε
 ἀρετὴν ἴσην πρὸς αὐτοὺς ἔχομεν. γινῶσιν οὖν θεῶν
 διαφερόντως τοῦτο εἰσηγεῖται, ὥς πάντα δυναμένων
 αὐτῶν. διὰ τοῦτο δὴ οὖν περὶ θεῶν μηδὲν ἀπιστεῖν
 25 παραγγέλλει. πρόκειται δὲ μηδὲ περὶ θεῶν δογ-
 μάτων, τῶν τῇ Πυθαγορικῇ φιλοσοφίᾳ δοκούντων·
 ταῦτα γὰρ ὑπὸ μαθημάτων καὶ ἐπιστήμονος θεωρίας
 ἡσφαλισμένα ἀληθῆ καὶ ἀδιάψευστα μόνα ὑπάρχει,

6 fortasse τούτους <θ'> || 7 κε'] ita codex. cf. infra p. 121, 4 sqq. || 10 ἐμφαντικόν] sic (non ἐφαντικόν), cf. Vit. Pyth. 67 (p. 48, 2 Nk.) || 14 γεννητοῖς.

ἀποδείξει παντοίᾳ καὶ συναναγκασμῷ ὠχυρωμένα. τὰ δὲ αὐτὰ ταῦτα δύναται καὶ πρὸς τὴν ἐπιστήμην τὴν περὶ θεῶν προτρέπειν· παραγγέλλει γὰρ ἐπιστήμην τοιαύτην κτήσασθαι, δι' ἧς οὐδενὶ ἀπιστήσομεν τῶν

138 A. λεγομένων περὶ θεῶν καὶ περὶ θείων δογμάτων. δύνα- 5
ται παραινεῖν τὰ αὐτὰ καὶ τὸ διὰ μαθημάτων χωρεῖν·

328 K. ὁμματοουργὰ γὰρ ταῦτα μόνα καὶ φωτοποιᾷ περὶ τῶν
ὄντων ἀπάντων τῷ μέλλοντι σκέψεσθαι καὶ κατόψεσθαι
αὐτά. ἐκ γὰρ τοῦ μαθημάτων μετασχεῖν ἐν πρὸ πάν-
των συνίσταται, τὸ μὴ ἀπιστεῖν μήτε περὶ φύσεως 10
θεῶν μήτε περὶ οὐσίας μήτε περὶ δυνάμεως, μηδὲ μὴν
περὶ τῶν Πυθαγορικῶν δογμάτων τερατολογεῖσθαι δο-
κούντων τοῖς ἀνεισάκτοις καὶ μαθημάτων ἀμνήτοις·
ὥστε τὸ 'μὴ ἀπίσκει' ἴσον ἐστὶ τῷ μετέρχου καὶ κτῶ
ἐκεῖνα δι' ἃ οὐκ ἀπιστήσεις, τουτέστι μαθήματα καὶ 15
ἐπιστημονικὰς ἀποδείξεις.

Οἶμαι δ' ὅτι καὶ τὸ ἐπὶ τούτοις εἰς τὸ αὐτὸ συν-
330 K. 8^ο τείνει· τὰς λεωφόρους ὁδοὺς ἐκκλίνων διὰ τῶν
ἀτραπῶν βάδιζε. καὶ γὰρ τοῦτο τὴν μὲν δημῳδὴν
καὶ ἀνθρωπίνην ζωὴν ἀφιέναι παραγγέλλει, τὴν δὲ 20
χωριστὴν καὶ θείαν μεταδιώκειν ἄξιοι, καὶ τὰ μὲν
δοξάσματα τὰ κοινὰ φησι δεῖν ὑπερορᾶν, τὰ δὲ ἴδια
139 A. καὶ ἀπόρρητα περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, καὶ τὴν μὲν
πρὸς ἀνθρώπους φέρουσιν τέρψιν ἀτιμάζειν, τὴν δὲ
τῆς θείας βουλήσεως ἐχομένην εὐπραγίαν περὶ πολλοῦ 25
ποιεῖσθαι, καὶ τὰ μὲν ἀνθρώπινα ἔθνη ἔαν ὥς δημῳδὴ,
τὰς δὲ τῶν θεῶν θρησκείας ὥς ὑπερεχούσας τὴν δη-
μῳδὴν ζωὴν ἀνταλλάττεσθαι.

ε' Συγγενὲς δ' ἐστὶ τούτῳ καὶ τὸ ἐφεξῆς· μελαν-

οὐρου ἀπέχον· χθονίων γάρ ἐστι θεῶν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Περὶ συμβόλων ἐροῦμεν, ὅσα δὲ εἰς προτροπὴν ἀρμόζει, παραγγέλλει τῆς οὐρανόφωτος πορείας ἀντέχεσθαι καὶ τοῖς νοεροῖς θεοῖς
 5 συνάπτεσθαι, τῆς τε ἐνύλου φύσεως χωρίζεσθαι καὶ 332 K. περιάγεσθαι πρὸς τὴν ἄνυλον καὶ καθαράν ζωὴν, θεῶν τε θεραπείᾳ χρῆσθαι τῇ ἀρίστη καὶ μάλιστα τοῖς πρωτίστοις θεοῖς προσηκούσῃ.

Ταῦτα μὲν οὖν εἰς θεῶν γινῶσιν καὶ θρησκείαν
 10 ποιεῖται τὴν παράκλησιν, εἰς δὲ σοφίαν τὰ τοιαῦτα·
 5 Γλώσσης πρὸ τῶν ἄλλων κράτει θεοῖς ἐπό-
 μενος. πρῶτον γάρ ἐστι σοφίας ἔργον τὸ τὸν λόγον
 ἐπιστρέφειν εἰς ἑαυτὸν καὶ ἐθίζειν μὴ ἔξω προϊέναι,
 τελεοῦσθαι τε καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐν τῇ πρὸς ἑαυτὸν 140 A.

15 ἐπιστροφῇ καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τῷ τοῖς θεοῖς ἔπεσθαι·
 οὐδὲν γὰρ ἄλλο οὕτω τελειοῖ τὸν νοῦν ἢ ὅταν ἐπισ-
 στρεφόμενος εἰς ἑαυτὸν τοῖς θεοῖς συνακολουθῇ.

ζ Τὸ δὲ ἀνέμων πνεόντων τὴν ἡχὴν προσ-
 κύνει καὶ αὐτὸ τῆς θείας σοφίας ἐστὶ γινώρισμα·
 20 αἰνίττεται γὰρ ὡς δεῖ τῶν θείων οὐσιῶν καὶ δυνά-
 μεων τὴν ὁμοιότητα ἀγαπᾶν, καὶ ὅταν ἐνεργῶσι, τὸν 334 K.
 σύμφωνον πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν λόγον μετὰ με-
 γάλῃ σπουδῇ τιμᾶν τε καὶ σέβειν.

η Τὸ δὲ μαχαίρῃ πῦρ μὴ σκάλευε φρονήσεώς
 25 ἐστὶ παρακλητικόν· ἐγείρει γὰρ ἡμῖν τὴν ἐννοίαν τὴν
 προσήκουσαν περὶ τοῦ μὴ δεῖν πυρὸς πλήρει καὶ θυμοῦ
 ἀνθρώπων μήτε ἀντιτιθέναι λόγον τεθηγμένον μήτε
 ἐρίζειν. πολλάκις γὰρ κινήσεις τῷ λόγῳ τὸν ἀμαθῆ
 καὶ ταράξεις καὶ πείσῃ δεινὰ καὶ ἀηδῆ. μάρτυς τοῖς

- λεχθεῖσιν Ἡράκλειτος· θυμῷ γὰρ φησι μάχεσθαι
 χαλεπόν· ὃ τι γὰρ ἂν χρηλίζῃ γίνεσθαι, ψυχῆς
 ὠνέεται. καὶ τοῦτο ἀληθῶς εἶπε· πολλοὶ γὰρ χαριζό-
 141 A. μνοι θυμῷ ἀντηλλάξαντο τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν καὶ θά-
 νατον φίλτερον ἐποίησαντο. ἐκ δὲ τοῦ γλώσσης κρατεῖν 5
 καὶ εἶναι ἡρεμαῖον ἐκ μὲν νείκους γίγνεται φιλλία σβεννυ-
 μένου πυρὸς θυμικοῦ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἄφρων εἶναι δόξεις.
 δ· Τούτῳ δὲ συμμαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐξῆς· τὴν ὀξίδα
 336 K. ἀποστρέφειν ἀπὸ σαυτοῦ· πρὸς δὲ γὰρ ἂν τύχῃ
 ἐπεστραμμένη, ἐπὶληπτος ἔσται. καὶ τοῦτο φρονήσει 10
 χρησθαι παρακελεύεται καὶ μὴ θυμῷ. τὸ μὲν γὰρ ὀξύ
 τῆς ψυχῆς, ὅπερ θυμὸν καλοῦμεν, λογισμοῦ καὶ φρο-
 νήσεως ἐστέρηται (ξεῖ γὰρ ὁ θυμὸς ὥσπερ λέβης πυρὶ
 θαλπόμενος), οὐδὲν εἰς τὸ πρόσθεν γιγνόμενον μερί-
 ζων † γνώμη. χρηὸν οὖν ἐν νημερία καθιστάναι τὴν ψυ- 15
 χὴν ἀποστρέφοντα [τὴν ψυχὴν] τοῦ θυμοῦ, ἐπιλαμβα-
 νόμενον ἑαυτοῦ πολλὰκις· ὥσπερ <γὰρ> ἡχοῦντα χαλκὸν
 ἀφῆ, καὶ τὸ πάθος οὖν τοῦτο τῷ λογισμῷ πιέζειν χρη-
 ι· Τὸ δὲ φορτίον συνανατιθέναι, συγκαθαι-
 ρεῖν δὲ μὴ, εἰς ἀνδρείαν προτρέπει. πᾶς μὲν γὰρ 20
 ἀνατιθέμενος φορτίον πόνου καὶ ἐνεργείας σημαίνεται
 πρᾶξιν, ὁ δὲ καθαιρούμενος ἀναπαύσεως καὶ ἀνέσεως,
 142 A. ὥστε καὶ τὸ σύμβολον τοιόνδε ἔχει ἐπιλογισμὸν· μὴ
 338 K. γίγνου μῆτε αὐτῷ μῆτε ἄλλῳ θαθυμίας καὶ μαλθακῆς
 διαίτης αἰτίος· πόνῳ γὰρ πᾶν χρημα ἀλώσιμον. Ἡρά- 25
 κλειον δὲ οἱ Πυθαγόρειοι ἐφήμιζον τόδε τὸ σύμβολον

1 Ἡράκλειτος] Fr. 105 p. 41 Byw.

2 χρηλίζη || 3 ὠνέεται. Vulcanius: ὀνέεται || 15 γνωμην A:
 'aliquando lusi ἐπειγόμενον μετριοῦζον γνώμη' Vitelli || 16 τὴν
 ψυχὴν delevi || 17 γὰρ addidit Vitelli, qui v. 21 σημαίνει τὴν
 scripserit || 20 αὐτῷ addito αὐτῷ compendiose || 24 σαυτῷ vel σεαυτῷ
 Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 65 Kuster.

εἶναι αὐτοῖς, ἐπισφραγιζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐκείνου ἔργων.
 ὅτε γὰρ ὠμίλει κατ' ἀνθρώπους, πολλάκις ἐκ πυρὸς καὶ
 πάντων τῶν δεινотάτων ἀπενόσκει ὄκνον παραιτού-
 5 μενος· ἐκ γὰρ τοῦ πράττειν καὶ ἐργάζεσθαι τὸ κατορ-
 θοῦν παραγίγνεται, ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ ἀποκνεῖν.

ια' Τὸ δὲ εἰς μὲν ὑπόδησιν τὸν δεξιὸν πόδα
 πάρεχε, εἰς δὲ ποδόνιπτρον τὸν εὐώνυμον εἰς
 τὴν πρακτικὴν φρόνησιν παρακαλεῖ, τὰς μὲν σπου-
 10 δαίας πράξεις ὡς δεξιὰς περιτίθεσθαι παραγγέλλον [τὸ
 σύμβολον], τὰς δὲ φάυλας ὡς ἀριστεράς ἀποτίθεσθαι
 παντάπασιν καὶ ἀπορρύνεσθαι.

ιβ' Μάλιστα δὲ τὸ περὶ Πυθαγορείων ἄνευ φω-
 τὸς μὴ λάλει παρακλητικὸν ἔστιν εἰς τὸν κατὰ φρό- 340 κ.
 νησιν νοῦν. οὗτος γὰρ τῷ φωτὶ ἔοικε τῆς ψυχῆς καὶ
 15 ἀρίστον οὖσαν αὐτὴν ὀρίζει, περιάγει τε ὥσπερ ἐκ
 σκότου εἰς φῶς. περὶ πάντων μὲν οὖν τῶν ἐν τῇ ζωῇ 143 Δ.
 καλῶν ἡγεμόνα νοῦν προΐστασθαι προσήκει, μάλιστα
 μὲν οὖν περὶ τῶν Πυθαγορείων δογμάτων· ταῦτα γὰρ
 ἄνευ φωτὸς οὐχ οἶόν τε ἔστι γινῶναι.

ιγ' Τὸ δὲ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν δικαιοπραγεῖν
 21 παρακαλεῖται καὶ προτιμᾶν ἰσότητα καὶ μετριότητα
 θανμαστῶς καὶ τὴν τελειοτάτην ἀρετὴν γιγνώσκειν δι-
 καιοσύνην, ἥς συμπληρωτικαὶ αἱ λοιπαὶ καὶ ἥς ἄνευ
 τῶν ἄλλων οὐδὲν ὄφελος· καὶ οὐ παρέργως αὐτὴν εἰδέναι
 25 χρὴ, ἀλλὰ διὰ θεωρημάτων καὶ ἐπιστημονικῆς ἀποδεί-
 ξως. τοῦτο δὲ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἔργον ἐστὶ τέχνης εἰδέναι
 καὶ ἐπιστήμης πλὴν μόνης φιλοσοφίας τῆς κατὰ Πυθα-
 γόραν, ἣτις ἐξαιρέτως τῶν ἄλλων τὰ μαθήματα προτιμᾷ.

ιδ' Εἰς ταὐτὸ δὲ φέρει καὶ τὸ ἀποδημῶν τῆς οἰκίας

6 immo ὑπόδεσιν hic et p. 107, 10 (cf. Nauck ad Iambl. Vit.
 Pyth. p. 233 sq.) || 9 sq. τὸ σύμβολον delevi || 18 μὲν οὖν] fort. δὲ.

- 342 K. μὴ ἐπιστρέφου· Ἐρινύες γὰρ μετέρχονται. καὶ γὰρ τοῦτο εἰς φιλοσοφίαν προτρέπει καὶ τὴν κατὰ νοῦν αὐτοπραγίαν. δηλοῖ τε καὶ προλέγει τὸ σύμβολον ἐναργῶς ὅτι φιλοσοφεῖν ἐπιβαλλόμενος χάριζε σπαντὸν
- 144 A. πάντων σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν, καὶ ὄντως θανάτου⁵ μελέτην ποιοῦ ἐπὶ τὰ νοητὰ καὶ ἄνυλα καὶ ἄει κατὰ ταῦτά καὶ ὡσαύτως ἔχοντα ἀμεταστρεπτὴ χωρῶν διὰ τῶν προσηκόντων μαθημάτων. ἀποδημία μὲν γὰρ μετὰ-στασις τόπου, θάνατος δὲ ὁ τῆς ψυχῆς χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ σώματος, οὗτος δὲ τὸ φιλοσοφεῖν ὡς ἀληθῶς καὶ¹⁰ ἄνευ αἰσθητηρίων καὶ σωματικῶν ἐνεργειῶν καθαρῶ τῷ νῷ χρῆσθαι εἰς κατάληψιν τῆς ἐν τοῖς οὐσιν ἀληθείας, ἥπερ ἐπὶ γινώσκῃ σοφία οὖσα. φιλοσοφεῖν δὴ ἐπιβαλλόμενος μὴ ἐπιστρέφου μηδὲ καθέλκου πρὸς τὰ πρότερα καὶ ἐν συντροφίᾳ σοι διατελέσαντα σωματικά·¹⁵ μετάνοια γὰρ ἐκ τούτου πολλή σοι παρέψεται ἐμποδιζομένη εἰς τὰς ὑγιεῖς καταλήψεις ὑπὸ τῆς περὶ τὰ σωματικά ἀχλύος. τὴν δὲ μετάνοιαν Ἐρινὺν μετωνόμασε.
- ¹²
344 K. Τὸ δὲ πρὸς ἥλιον τετραμμένος μὴ οὐρεὶ ἐκείνο προτρέπει· μηδὲν ζῶδες ἐπιβάλλου ποιεῖν,²⁰ φιλοσόφει δὲ τὸν οὐρανὸν ὁρῶν καὶ τὸν ἥλιον, φῶς τέ σοι τῆς ἀληθείας ἡγείσθω, καὶ μηδέποτε μέμνησο ταπεινόφρων εἶναι ἐν φιλοσοφίᾳ, ἐπὶ θεοὺς δὲ καὶ
- 145 A. σοφίαν διὰ τῆς τῶν οὐρανίων ἐπισκέψεως ἀνέρχου, καὶ φιλοσοφίᾳ ἐπιβαλλόμενος καὶ τῷ ἐν αὐτῇ φωτὶ τῆς²⁵ ἀληθείας καθαίρων σεαυτὸν καὶ τραπεῖς ἐπὶ τὴν τοιαύτην ἐπιτήδευσιν θεολογίαν τε καὶ φυσιολογίαν καὶ σφαιρικῶν ἐπὶ γινώσκῃ αἰτιολογίαν τε τὴν ὑπὲρ πάντα ταῦτα μηκέτι ζῶδες τι ποιεῖ μηδὲ βοσκηματῶδες.

5 καὶ οὕτως K ex apogr. Ciz. || 20 fort. <εἰς> ἐκείνο || 24 ἐπισκέψεως A: ἐπισκήψεως.

- 15' Τὸ δὲ αὐτὸ παραγγέλλει καὶ <τὸ> δαδίφ θᾶκον
μὴ ἀπόμασσε. οὐ γὰρ μόνον ἐπεὶ καθαρτικὸν τὸ
δαδίον τῷ ταχίστου καὶ πλείστου μεθεκτικὸν εἶναι 346 K.
πυρός, ὥσπερ τὸ λεγόμενον θείον, παραινεῖ μὴ μιαι-
5 νειν αὐτὸ φύσει μiasμῶν ἀποσοβητικὸν ὑπάρχον, μηδ'
ἀντιμάχεσθαι τῇ φυσικῇ ἐπιτηδειότητι αὐτοῦ μολύ-
νοντα τὸ μολυσμῶν κωλυτικόν, ἀλλὰ μᾶλλον μὴ μίς-
γειν μηδὲ κατακιρνᾶν τὰ σοφίας ἴδια τοῖς τῆς ξωωδίας·
δαδίον μὲν γὰρ διὰ τὴν εὐφέγγειαν φιλοσοφία παρα-
10 βέβληται, θᾶκος δὲ διὰ τὴν χαμαιπέτειαν ξωωδία.
15' Τὸ δὲ ἀλεκτρυόνα τρέφε μέν, μὴ θῦε δέ· 146 A.
μήνη γὰρ καὶ ἡλίφ καθιέρωται συμβουλευεῖ ἡμῖν
ὑποτρέφειν καὶ σωματοποιεῖν καὶ μὴ παρορᾶν ἀπολλύ-
μενα καὶ διαφθειρόμενα τὰ τῆς τοῦ κόσμου ἐνώσεως
15 καὶ ἀλληλουχίας συμπαθείας τε καὶ συμπνοίας μεγάλα
τεκμήρια. ὥστε προτρέπει τῆς τοῦ παντὸς θεωρίας
καὶ φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἀπόκρυφος
φύσει ἡ περὶ τοῦ παντὸς ἀλήθεια, καὶ δυσθήρατος ἱα-
νῶς· ζητητέα δὲ ὅμως ἀνθρώπων καὶ ἐξιχνευτέα μάλιστα
20 διὰ φιλοσοφίας. διὰ γὰρ ἄλλου τινὸς ἐπιτηδεύματος
οὕτως ἀδύνατον· αὕτη δὲ μικρά τινα ἐναύσματα παρὰ 348 K.
τῆς φύσεως λαμβάνουσα καὶ ὥσανεὶ ἐφοδιαζομένη ξω-
πυρεῖ τε αὐτὰ καὶ μεγεθύνει καὶ ἐνεργέστερα διὰ τῶν
παρ' αὐτῆς μαθημάτων ἀπεργάζεται. φιλοσοφητέον
25 <ἄρα> ἂν εἴη.
1η' Τὸ δὲ ἐπὶ χοίνικι μὴ καθεύδου Πυθαγορικώτε-
ρον ἐκδέξαιτ' ἂν τις ἐκ τῶν αὐτῶν τοῖς ἄνωθεν ὁρμώ-

1 τὸ addidit K || 3 τάχιστον ex apogr. Ciz. K || 8 ξωωδίας
Scaliger: ξυνωδίας || 13 ἐπιτρέφειν et περιορᾶν (cf. Cobet Obs.
ad Dionys. Hal. p. 13) requirit Vitelli- || 21 ὄντως et 23 ἐναργέ-
στερα A || 25 ἄρα addidit K.

147 A. μενος. ἐπεὶ γὰρ σωματότῃ καὶ ζῳωδία καὶ οὐ χοίνικι μετρητὴ ἐστὶν ἡ τροφή, μὴ ἡρέμει μὴδ' ἀμύητος φιλοσοφίας διατέλει, ἀλλ' εἰς ταύτην σαυτὸν δοὺς ἐκείνου μᾶλλον προνοοῦ τοῦ ἐν σοὶ θεοειδεστέρον, ὃ ἐστὶ ψυχῇ, καὶ πολὺ πρότερον τοῦ ἐν ταύτῃ νοῦ, ὧν τροφή οὐ 5 χοίνικι ἀλλὰ θεωρία καὶ μαθήσει μετρεῖται.

ιδ' Τὸ δὲ γαμψώνυχον μὴ δὲν παράτρεφε Πινθαγορικώτερον συμβουλεύει· κοινωνικὸς ἴσθι, μεταδο-

350 K. τικός, καὶ τοὺς ἄλλους τοιοῦτους εἶναι παρασκεύαζε, διδόναι τι καὶ δέχεσθαι ἀκακοῦθως καὶ ἀφθόνως ἐδί- 10 ζων, ἀλλὰ μὴ πάντα μὲν λαμβάνειν ἀπλήστως, διδόναι δὲ μὴδέν. ἡ γὰρ τῶν γαμψωνύχων φυσικὴ διοργάνωσις λαβεῖν μὲν τάχιστα καὶ ῥαδίως δεδημιουργηται, ἀφεῖναι δὲ ἢ μεταδοῦναι οὐκέτι διὰ τὴν ἐνστασιν ἀγκύλων ὄντων τῶν δυνύχων, ὃν τρόπον καὶ αἱ κρεάγραι 15 πεφύκασιν ἐπισπᾶσθαι μὲν τάχιστα, ἀφιέναι δὲ δυσχερῶς, εἰ μὴ τις ἄρα ὑπερεπικλήνῃ αὐτάς ἀναστρέφω. προσαρτηθεῖσάν δὴ ἡμῖν ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν χειρῶν, ἵνα δι' αὐτῶν διδῶμέν τε καὶ δεχώμεθα κατὰ τὸν

148 A. κοινωνικὸν λόγον, καὶ τῶν δακτύλων ἀπλῶν πως καὶ 20 οὐκ ἀγκύλων αὐταῖς προσπεφυκότων, οὐ μιμητέον ἐν τοῖς τοιοῦτοις τὰ γαμψώνυχια ἐτέρῳ τρόπῳ δημιουργηθέντα ὑπὸ τοῦ πλάσαντος, ἀλλὰ μᾶλλον κοινωνητέον ἀλλήλοις καὶ μεταληπτέον, προτρεπομένους εἰς τὸ τοιοῦτον ὑπ' αὐτῶν τῶν τὰ δνόματα τιθεμένων, οἳ τὴν 25 δεξιάν τῶν χειρῶν ἐντιμότεραν ὠνόμασαν οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ δεκτὴν ὑπάρχειν ἐν τῷ μεταδιδόναι. δικαιοπραγητέον ἔρα, διὰ δὲ τοῦτο

4 Θεοειδεστάτου Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 63 Kuster: cf. supra p. 16, 14 et 36, 11 || 8 <καὶ> μεταδοτικός A || 28 τοῦτο ex apogr. Paris. K: τοῦ (= τούτου).

φιλοσοφητέον· ἀμοιβή γάρ τις καὶ ἀνταπόδοσις ἡ δια-
καιοσύνη, τὸ πλεονάζον καὶ ἐλλιπέος ἀνταποδιδούσα δι'
ἀντισώσεως.

κ' Τὸ δὲ ἐν ὁδῷ μὴ σχίζε δηλοῖ ὅτι ἐν μὲν τὸ 352 K.
5 ἀληθές, πολυσχιδές δὲ τὸ ψεῦδος· δηλον δὲ ἐκ τοῦ
τὸ μὲν τι ἕκαστον μοναχῶς λέγεσθαι εἴπερ ὑγιῶς λέ-
γοιτο, τὸ δὲ τι οὐχὶ ἕκαστον ἀπείροις τρόποις. ὁδὸς
δὴ ἡ φιλοσοφία δοκεῖ εἶναι. λέγει οὖν ὅτι αἰροῦ
φιλοσοφίαν ἐκείνην καὶ τὴν ἐπὶ σοφίαν ὁδόν, ἐν ᾗ οὐ
10 σχίσσεις οὐδὲ ἀντιλεγόμενα δογματίζεις, ἀλλὰ ἐστῶτα
καὶ τὰ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἀποδείξει ἐπιστημονικῇ βεβαιω-
θέντα διὰ μαθημάτων καὶ θεωρίας, ὅ ἐστι Πυθαγορι-
κῶς φιλοσόφει. δύνανται δὲ καί, — ἐπειδὴ ἡ διὰ τῶν 149 A.
σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν χωροῦσα φιλοσοφία, ἣ οἱ
15 νεώτεροι κατακόρως χρῶνται καὶ τὸν θεὸν καὶ τὰς
ποιότητας καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ ἀπλῶς
πάντα τὰ ἐν τοῖς οὖσιν αἷτια κυριώτατα νομίζοντες
σῶμα εἶναι, εὐολίσθητός ἐστι καὶ εὐανάτρεπτος, ὥς
δηλοῦσιν αἱ τῶν δοκούντων τι λέγειν περὶ αὐτῆς ποι-
20 κιλώταται ἐπιχειρήσεις· ἡ δὲ <διὰ> τῶν ἀσωμάτων καὶ
νοητῶν ἀύλων τε καὶ αἰδίων τὴν προχώρησιν ποιου- 354 K.
μένη, τῶν τε αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐχόντων
καὶ οὐδέποτε ὅσον ἐπ' αὐτοῖς φθορὰν ἢ μεταβολὴν
ἐπιδεχομένων, ὁμοία τοῖς ὑποκειμένοις ἀδιάπτωτός ἐστι
25 καὶ εὐσταθής, ἐδραίας καὶ ἀκλινούς ἀποδείξεως δη-
μιουργός, — συμβουλεύει τοίνυν ἡμῖν τὸ παράγγελμα,
ἐπειδὴν φιλοσοφῶμεν καὶ τὴν δηλουμένην ὁδὸν ἀνύω-
μεν, φεύγειν μὲν τὴν τῶν σωματικῶν καὶ πολυσχιδῶν
ἐπιβολὴν καὶ ἀποδοχὴν, προσοικειοῦσθαι δὲ τῇ τῶν

10 σχίσεις Vulcanius: σχίσας || 20 διὰ addidit K.

ἀσωμάτων οὐσία τῇ οὐκ ἔστιν ὅτε οὐχὶ ἑαυτοῖς ὁμοίαν
διατελούντων διὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτοῖς φύσει ἀλή-
θειαν καὶ ἀδιαπτωσίαν.

^{κα}
150 A. Τὸ δὲ χελιδόνα οἰκία μὴ δέχου συμβουλευεῖ·
ῥάθυμον καὶ μὴ διηνεκῶς φιλοπονοῦντα μηδὲ ἐπίμονον ⁵
αἰρετιστὴν καὶ γνώριμον εἰς τὰ σὰ δόγματα μὴ ἐπι-
δέχου, θεόμενα συνεχοῦς καὶ εὐτονωτάτης προσοχῆς
καὶ φερεπουίας διὰ τὴν τῶν ἐν αὐτοῖς ποικίλων μαθη-
356 K. μάτων ἐξαλλαγὴν καὶ περιπλέκειαν. εἰκόνι δὲ ῥάθυ-
μίας καὶ ἐγκοπῆς χρόνων χελιδόνι κέχρηται, ὅτι μέρος ¹⁰
τι τοῦ ἐνιαυτοῦ αὕτη ἐπιφοιτᾷ ἡμῖν καὶ ὥσανει ἐπιξε-
νοῦται πρὸς βραχὺν καιρὸν, τὸ δὲ πλεῖον ἀφίσταται
καὶ ἀφανὴς ἡμῖν ὑπάρχει.

κβ Τὸ δὲ δακτύλιον μὴ φόρει ἀκολούθως τῷ Πυ-
θαγορικῷ ἀρέσκοντι ἔλκομεν εἰς τὴν παράκλησιν οὐ- ¹⁵
τως· ἐπεὶ δεσμοῦ τρόπῳ περικεῖται τοῖς φοροῦσιν ὁ
δακτύλιος, ἴδιον ἔχων τὸ μὴ ἄγχειν μηδὲ κακουχεῖν
ἀλλὰ πῶς ἀρμόζειν καὶ προσφυνῶς ἔχειν, δεσμός δὲ
τοιούτος τις καὶ τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ ὑπάρχει, τὸ οὖν
δακτύλιον μὴ φόρει φιλοσόφει φησὶν ὡς ἀληθῶς ²⁰
151 A. καὶ χώριζε τοῦ περικειμένου δεσμοῦ τὴν ψυχὴν· μελέτη
γὰρ θανάτου καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἡ φιλο-
σοφία. τὴν ἄρα Πυθαγορικὴν μέτιθι σπουδῇ μεγάλῃ,
τὴν ἀφιστᾶσαν ἑαυτὴν διὰ τοῦ νοῦ ἀπὸ σωματικῶν
πάντων καὶ περὶ τὰ νοητὰ καὶ ἔνυλα διὰ τῶν θεωρη- ²⁵
τικῶν μαθημάτων καταγιγνομένην· ἀλλὰ καὶ ἀπόλυτε
σαντοῦ τὰ ἀμαρτήματα καὶ ἀνθολικά καὶ κωλυσιεργὰ
358 K. τοῦ φιλοσοφεῖν σαρκὸς ἀσχολήματα τροφάς τε ὑπερ-
βαλλούσας καὶ πληθώρας ἀκαίρους, δεσμοῦ τρόπον τὸ

σῶμα καταλαμβανούσας νοσοκομίας τε καὶ ἀσχολίας
ἀδιαλείπτους ἐμποιούσας.

κγ' Τὸ δὲ θεοῦ τύπον μὴ ἐπίγλυφε δακτυλίσφ
κατὰ τὴν προλεχθεῖσαν ἐννοίαν προτροπῇ χρῆται τοιαῦδε·
φιλοσόφει καὶ ἄσωμάτους πρὸ παντὸς ἡγοῦ θεοὺς ὑπάρ-
χειν· τὸ γὰρ κυριώτατον ὄψωμα τῶν Πυθαγορικῶν
δογμάτων τοῦτ' ἐστίν, ἐξ οὗ τὰ πάντα σχεδὸν ἡρτη-
ται καὶ ὑφ' οὗ μέχρι τέλους κρατύνεται· μὴ νόμιζε
δὲ μορφαῖς αὐτοὺς κεχρησθαι ὅσαι εἰσὶ σωματικαί,
10 μῆδὲ προσδεδέσθαι ὑποστάσει ὑλικῇ καὶ οἷον δεσμῷ
ὑλικῷ σώματι, ὥσπερ τὰ ἄλλα ζῷα. αἱ δὲ ἐπὶ δακτυ-
λίοις γλυφαὶ τὸν τε δεσμὸν δι' αὐτοῦ τοῦ δακτυλίου
ἐμφαίνουσι καὶ τὴν σωματότητα τό τε αἰσθητὸν εἶδος 153 Δ.
καὶ ὥσανεί τις τῶν ἐπὶ μέρους ζῴων διὰ τῆς γλυπ-
15 τῆς προσόψεως, ἥς χωριστέον μάλιστα τὸ τῶν θεῶν
γένος ὥς αἰδιόν τε καὶ νοητὸν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ
ὥσανύτως ἀεὶ ἔχον, ὥς ἐν τῷ Περι θεοῦ ἰδίως καὶ 360 Κ.
πληρέστετα τεχνολογεῖται.

κδ' Τὸ δὲ παρὰ λύχνον μὴ ἐσοπτρίζου Πυθαγορι-
20 κώτερον συμβουλεύει τὸ φιλοσόφει μὴ προστρέχων μὴ
ταῖς κατ' αἰσθησιν φαντασίαις, αἵτινες φῶς μὲν τι
περὶ τὰς καταλήψεις ποιοῦσι, λυχνοειδὲς μέντοι καὶ
οὐχὶ φυσικὸν οὐδὲ ἀληθές, ἀλλὰ μᾶλλον ταῖς κατὰ τὸ
νοητικὸν ἐπιστημονικαῖς, ἀφ' ὧν λαμπροτάτη τις εὐαν-
25 γία καὶ ἀδιάπταιστος περὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα συνίστα-
ται *** ἐξ ἀπάντων τῶν νοημάτων καὶ τῆς περὶ ταῦτα
θεωρίας, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν·
ἐν συνεχεῖ γὰρ ταῦτα φύσει καὶ μεταβολῇ πολλαῖς

10 προσδεδέσθαι Vitelli: προσδέχεσθαι || 14 ὥς ἂν εἴ || 20 al-
terum μὴ delendum || 24 λαπεῖ, (h. e. proparoxyton.) || 26 lacu-
nam signavi.

153 A. ἐδηλώθη κατ' οὐδένα τρόπον μόνιμα καὶ τὰ αὐτὰ ἑαυ-
τοῖς ὑπάρχοντα, ἵνα καὶ βεβαίαν ἐπιστημονικὴν τε
ὑπομείνῃ κατὰληψιν καὶ ἐπίγνωσιν ὥς ἐκεῖνα.

κε' Τὸ δὲ περὶ Θεῶν μηδὲν θαυμαστὸν ἀπίσκει
362 K. μηδὲ περὶ θείων δογμάτων προτρέπει μετιέναι καὶ 5
κτᾶσθαι ἐκεῖνα τὰ μαθήματα, δι' ἃ οὐκ ἀπιστήσεις
οὐκέτι περὶ Θεῶν καὶ περὶ θείων δογμάτων ἔχων τὰ
μαθήματα καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀποδείξεις.

κε' Τὸ δὲ ἀσχετῶ γέλωτι μὴ ἔχῃσθαι δηλοῖ κρα-
τεῖν τῶν παθῶν διὰ λόγου φιλοσόφου ἐπέχειν τε τὸ 10
εὐμετάβλητον καὶ οὐ μόνιμον τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν·
ὑπομύνησκε δὲ σαυτὸν τοῦ ὀρθοῦ λόγου, μήτε ἄρα
εὐτυχίαις ἐπιχαννοῦ μήτε συμφοραῖς συνταπεινοῦ ἐν
οὐθετέρῳ μεταβολῆς ἔννοιαν ὑπολογιζόμενος. τὸν δὲ
γέλωτα ὑπὲρ πάντων τῶν παθῶν ὠνόμασεν, ὅτι μόνος 15
μάλιστα ἐκφανῶς μηνύεται, ὥσπερ τι ἐπάνθημα ὑπάρ-
χων καὶ ἐπίφλεγμα μέχρι προσώπου τῆς διαδόσεως.
Ἰσως δὲ [παραγγέλλει], ἐπειδὴ ἀνθρώπου ἰδιον παρὰ τὰ
ἄλλα ζῷα οὗτος (ὀρίζονται γοῦν τινες ζῷον αὐτὸ γελα-
στικὸν εἶναι), δηλοῦται ὑπὸ τοῦ παραγγέλματος τὸ μὴ 20

154 A. ἐπιμόνως καὶ ἀμεταβλήτως τῇ ἀνθρωπότητι ἔμμενε,

364 K. ἀλλὰ μίμησιν Θεοῦ κατὰ τὸ δυνατόν κτῶ φιλοσοφῶν
καὶ τοῦ ιδιώματος τούτου τῶν ἀνθρώπων ὑπεκχωρῶν
προκρίνων τε τὸ λογικὸν τοῦ γελαστικοῦ εἰς διάκρισιν
καὶ διαφορὰν πρὸς τὰ λοιπὰ ζῷα.

κε' Τὸ δὲ παρὰ θυσίᾳ μὴ ὀνυχίζου περὶ φιλίας
ἐστὶ προτρεπτικόν· τῶν γὰρ οἰκείων καὶ προσηκόντων 25

4—8 Τὸ δὲ — ἀποδείξεις] 'Per auctoris nostri negligenti-
tiam factum videtur ut quae supra [p. 110, 6 sqq.] copiosius sunt
explicata hic brevissimis repetantur' adnotat K: equidem dele-
verim || 7 ἔχων] fort. ἤγουν; cf. p. 111, 15 || 18 παραγγέλλει de-
levit Scaliger || 19 αὐτὸν emendat K.

- ἡμῶν ἐξ αἵματος οἱ μὲν ἔγγιστα γένους εἰσὶν ἀδελφοὶ
καὶ τέκνα καὶ γονεῖς, εὐκότες τοῖς μέρεσιν ἡμῶν ἅπερ
ἀφαιρεθέντα ἄλγημα οὐ τὸ τυχὸν παρέχει καὶ κολού-
ρωσιν, οἷον δάκτυλοι χεῖρες ὅσα ὄν καὶ τὰ ὅμοια· οἱ
5 δ' ἐξ ἀποστήματος πολλοῦ προσφκειωμένοι, οἷον ἀνε-
ψιάδαι ἢ πατραδέλφων γαμβροντιδεῖς ἢ τοιοῦτοί τινες,
εὐόκασιν ἐκάστου ἡμῶν τοῖς μέρεσιν ὧν τεμνομένων
ἄλγησις οὐδεμία παραγίνεται, οἷον θριξὶ καὶ ὄνυξι
καὶ τοῖς ὁμοίοις. βουλόμενος οὖν ἐκείνους τοὺς συγ-
10 γενεῖς δηλῶσαι τοὺς παρὰ τὸν ἄλλον χρόνον ἡμελη-
μένους διὰ τὴν ἀπόστασιν, τοῖς ὄνυξιν ἐχρήσατο καὶ
εἶπε· μὴ ἀποτίθεσο παντάπασιν τούτους, ἀλλ' ἐν γε θυ-
σίαις, εἰ καὶ τῷ ἄλλῳ χρόνῳ παρημελήθησαν, πρόσταγε 366 K.
αὐτοὺς σταντῶ καὶ ἀνανέου τὴν οἰκειότητα.
- κη' Τὸ δὲ δεξιὰν μὴ παντὶ ῥαδίως ἐμβαλλε μὴ 155 A.
16 ὄρεγε ῥαδίως φησὶ δεξιὰν, τουτέστι μὴ ἀνάσπα μηδὲ
ἀνιμᾶν ἐπιχέρει δεξιὰν ὀρέγων τοῖς ἀνεπιτηδεύοις καὶ
ἀνοργιάστοις, ἔτι δὲ διὰ παιδευμάτων τε καὶ διδαγ-
μάτων, ἃ πολλῶ χρόνῳ δοκιμασθεῖσιν ἀξίοις εἶναι τοῦ
20 μεταλαβεῖν ἐγκρατείας τε καὶ πενταετοῦς σιωπῆς καὶ
τῆς ἄλλης βασάνου μόγις δίδονται.
- κθ' Τὸ δὲ στρωμάτων ἐξαναστὰς συνέλυσσε
αὐτὰ καὶ τὸν τύπον συνστήρυνε τοῦτο παραγγέλ-
λει, ὅτι φιλοσοφεῖν ἐπιβαλλόμενος νοητοῖς λοιπὸν καὶ
25 ἀσωμάτοις προσοικεῖον σεαυτόν. ἐκ τοῦ οὖν τῆς ἀμα-
θίας ὕπνου καὶ νυκτοειδοῦς σκότους ἐξανιστάμενος
μηδὲν συνεπισπᾷ σεαυτῷ σωματικὸν εἰς τὸ τῆς φιλο-

5 προσοικειωμένοι (sic), cf. Kühner I³ 497 sq. || 6 γαμβρο-
τιδεῖς ex apogr. Ciz. K || 12 sq. ἐν γε θυσίαις, εἰ scripsit K: εἰ
τε θυσίαις ἢ || 14 fort. ἀνανέου || 15 παντὶ p. 108, 2: πᾶσιν τι ||
18 ἔτι δὲ] λέγει δὲ? 'probabilius lacunam statuas ante ἔτι'
Vitelli.

σοφίας ἡμεροειδές, ἀλλὰ πάντα τὰ τοῦ ὕπνου ἐκείνου
 ἵχνη τῆς μνήμης τῆς σεαυτοῦ ἐκκᾶθαιρε καὶ ἐξαφάνιζε.

λ'. Τὸ δὲ καρδίαν μὴ τρωγε σημαίνει τὸ μὴ δεῖν
 368 K. τὴν ἔνωσησιν τοῦ παντός καὶ τὴν σύμπνοιαν διασπᾶν,
 156 A. καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ μὴ ἴσθι βάσκανος, ἀλλὰ φιλόανθρωπος ⁵
 καὶ κοινωνικός. ἐκ δὲ τούτου φιλοσοφεῖν παραινεῖ·
 μόνη γὰρ αὕτη ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν οὔτε ἐπιλυπεῖται
 ἀγαθοῖς ἀλλοτρίοις οὔτε ἐπιχαίρει κακοῖς τοῖς πέλας,
 ἅτε φύσει συγγενεῖς καὶ οἰκείους ὁμοιοπαθεῖς τε καὶ
 κοινῇ ὑποκειμένους τύχῃ ἀπροόρατόν τε τὸ μέλλον ¹⁰
 ἔχοντας τοὺς ἀνθρώπους πάντας ὁμαλῶς ἀποφαίνουσα·
 διόπερ συμπαθεῖς τε καὶ φιλαλλήλους παραγγέλλει εἶ-
 ναι, κοινωνικόν τε ὡς ἀληθῶς καὶ λογικὸν ζῶον.

λα' Τούτῳ δὲ ἔοικε καὶ τὸ ἐγκέφαλον μὴ ἔσθις·
 καὶ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἡγεμονικὸν ἔστι τοῦ φρονεῖν ¹⁵
 ὄργανον. αἰνίττεται οὖν ὡς οὐ δεῖ καλῶς βεβουλευ-
 μένα πράγματα καὶ δόγματα διασιλλᾶνεν μηδὲ δια-
 δάκνεν, καλῶς δ' ἂν εἴη βεβουλευμένα τὰ διὰ φρενῶν
 870 K. καὶ τοῦ κατ' αὐτὸ τὸ νοεῖν ἡγεμονικοῦ συνεσκευεμένα,
 ἴσον τῷ ἐπιστημονικῷ. οὐ γὰρ διὰ τῶν τοῦ ἀλόγου ²⁰
 τῆς ψυχῆς εἰδους ὀργάνων, καρδίας καὶ ἥπατος, ἀλλὰ
 διὰ τοῦ καθαροῦ τοῦ λογιστικοῦ τὰ τοιαῦτα ἐθεωρήθη·
 157 A. διόπερ ἀβουλία τὸ ἀντικόπτειν αὐτοῖς. σέβεσθαι δὲ
 μᾶλλον κελεύει τὸ σύμβολον τὴν τῶν φρενῶν πηγὴν
 καὶ τὸ τῷ νοεῖν προσεχέστατον ὄργανον, δι' οὗ θεω- ²⁵
 ρίαν τε καὶ ἐπιστήμην καὶ τὸ σύνολον σοφίαν κτώ-
 μεθα καὶ ὡς ἀληθῶς φιλοσοφοῦμεν, καὶ μὴ συγγεῖν
 μηδὲ ἀφανίζειν τὰ δι' αὐτοῦ ἵχνη.

8 τοῖς] τῶν conl. Gyraldus (Opp. II 481) et Rittershusius
 p. 62 Kust. (227 Kiessl.): fortasse τοῖς τῶν || 22 ἐθεωρη^{θ'} || 27 συγ-
 γεῖν Vulcanius: συνέχειν.

- 1β' Τὸ δὲ ἀποκαρμάτων σῶν καὶ ἀπονυχισμά-
των κατὰπτυε λέγει τοῦτο· εὐκαταφρόνητα τὰ σύμ-
φωνα μὲν σοι, ἀψυχότερα δέ πως, ὥσπερ τιμιώτερα τὰ
ψυχικώτερα· οὕτως δὴ καὶ ἐπειδὴν φιλοσοφεῖν ἐπιβάλλη,
5 προτίμα μὲν τὰ διὰ ψυχῆς καὶ νοῦ ἔνευ αἰσθητηρίων
ἀποδεικνύμενα διὰ θεωρηματικῆς ἐπιστήμης, καταφρό-
νει δὲ καὶ κατὰπτυε τῶν ἔνευ νοητικοῦ φωτὸς δοξαζο-
μένων διὰ τῶν συμφύτων ψιλῶς αἰσθητηρίων, ἃ μὴ
κέτι εὐτονεῖ τῇ τοῦ νοῦ ἀιδιότητι παρομαρτεῖν.
- 1γ' Τὸ δὲ ἐρυθίνον μὴ προσλαμβάνου φαίνεται 372 K.
11 πρὸς τὴν τοῦ ὀνόματος ἐτυμολογίαν ψιλὴν συμβεβλή- 158 A.
σθαι. ἀπηρυθριακότη γὰρ καὶ ἀναίσχυντον μὴ ἐπι-
δέχου ἄνθρωπον, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου καταπλήγῃ καὶ
ἐν παντὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐρυθριῶντα καὶ ταπεινού-
15 μενον ὑπὸ τε νοῦ καὶ ἀσθενοῦς διανοίας. διὰ δὲ
τούτου νοεῖται τὸ μὴ αὐτὸς τοιοῦτος ἴσθαι.
- 1δ' Τὸ δὲ χύτρας ἔχνος ἀπὸ σποδοῦ ἀφάνιξε
σημαίνει συγχύσεως καὶ παχυτήτος, ὅπερ ἐστὶ σωματι-
κῶν καὶ αἰσθητῶν ἀποδείξεων, ἐκλανθάνεσθαι φιλοσο-
20 φεῖν ἐπιβαλλόμενον, νοηταῖς δὲ χρῆσθαι μᾶλλον ἀπο-
δείξεσιν. ἢ δὲ σποδὸς ἀντὶ τῆς κόνεως τῆς ἐπὶ τοῖς
ἄβαξι παρελήφθη, ἐφ' ἧς αἱ ἀποδείξεις συμπεραίνονται.
- 1ε' Χρυσὸν δὲ ἐχούση μὴ πλησίαζε ἐπὶ τεκνο-
ποιίᾳ, οὐ γυναικὶ λέγει, ἀλλ' αἰρῶσει καὶ φιλοσοφίᾳ,
25 ἥπερ ἐστὶ πολὺν τὸ σωματικὸν καὶ κατάφορον εἰς βαρύ- 374 K.
τητα. πάντων γὰρ τῶν ἐπὶ γῆς βαρύτετον χρυσὸς καὶ
τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς διωκτικόν, ὅπερ βάρους σωμα-
τικοῦ ἰδίου. τὸ δὲ πλησίάζειν οὐ μόνον συγγίνεσθαι, 159 A.
ἀλλὰ καὶ συνεγγίξειν ἐστὶ καὶ πλησίον καθίστασθαι.

10 ἐρυθρίον (littera ρ ex corr.). cf. ad p. 108, 8 || 22 ἐφ' ἧς κτλ.] cf. Vit. Pyth. p. 18, 13 sq. Nk.

15' Τὸ δὲ προτίμα τὸ σχῆμα καὶ βῆμα τοῦ σχῆμα καὶ τριώβολον παραγγέλλει τοῦτο· φιλοσόφει καὶ μαθήματα μέτιθι μὴ παρέργως, καὶ δι' αὐτῶν ὥσπερ διαβάθρας ἐπὶ τὸ προκείμενον χώρει· κατὰ πτερε δὲ τῶν προτιμωμένων καὶ πρεσβενομένων τοῖς πολλοῖς, 5 καὶ προτίμα τὴν Ἰταλικὴν φιλοσοφίαν τὴν τὰ σώματα καθ' αὐτὰ θεωροῦσαν τῆς Ἰωνικῆς τῆς τὰ σώματα προηγουμένως ἐπισκοπομένης.

12' 376 K. Τὸ δὲ κυάμων ἀπέχου συμβουλευεὶ φυλάττεσθαι πᾶν ὅσον ἐστὶ φθαρτικὸν τῆς πρὸς θεοὺς ὁμιλίας καὶ 10 τῆς θείας μαντικῆς.

17' Τὸ δὲ μολόχην μεταφύττει μὲν, μὴ ἔσθιε δέ, αἰνίττεται μὲν ὅτι συντρέπεται τῷ ἡλίῳ τὰ τοιαῦτα φυτὰ καὶ παρατηρεῖν ἀξιοῖ τοῦτο, πρόσκειται δὲ τὸ μεταφύττει, τουτέστιν ἐπιστάς τῇ αὐτοῦ φύσει 15 καὶ τῇ πρὸς τὸν ἥλιον διατάσει καὶ συμπαθεῖα μὴ ἀρκοῦ μηδὲ ἐπίμενε μόνῳ τούτῳ, ἀλλὰ τὴν διάνοιαν μεταβίβαξε καὶ ὥσανει μεταφύττει καὶ ἐπὶ τὰ ὁμογενῆ φυτὰ καὶ λάχανα καὶ ἐπὶ τὰ μὴ ὁμογενῆ [δὲ] ξῶα ἤδη καὶ λίθους καὶ ποταμούς καὶ πάσας ἀπλῶς φύσεις· 20 πολύχουν γὰρ εὐρήσεις καὶ πολύτροπον θαυμασίως δὲ δαψιλὲς τὸ τῆς τοῦ κόσμου ἐνώσεως καὶ συμπνοίας σημαντικόν, ὥσπερ ἀπὸ ῥίξης καὶ ἀφρετήρος τῆς μολόχης ὠρμημένους. οὐ μόνον οὖν μὴ ἔσθιε μηδὲ ἀφάνιζε 25 τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, ἀλλὰ καὶ αὐξέ καὶ πληθο- ποίει δίκην μεταφυτεύοντος.

18' Τὸ δὲ ἐμψύχων ἀπέχου ἐπὶ δικαιοσύνην προτρέπει καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ συγγενοῦς τιμὴν καὶ τὴν τῆς ὁμοίας ζωῆς ἀποδοχὴν καὶ πρὸς ἕτερα τοιαῦτα πλείονα.

4 διαβάθρας Scaliger(?); cf. Praef.: διὰ βάθρας || 19 δὲ delevi: γε scripsit K.

Διὰ πάντων δὴ οὖν τούτων φανερὸς γέγονε καὶ ὁ διὰ τῶν συμβόλων προτρεπτικὸς τύπος ἔχων πολὺ τὸ ἀρχαιότροπον καὶ Πυθαγορικόν. ἀλλ' ἐπεὶ διὰ πάντων διεξεληλύθαμεν τῶν προτρεπτικῶν τρόπων, ἐνταῦθα καταπαύομεν τοὺς εἰς παράκλησιν τείνοντας λόγους.

6 subscr. rubr. τέλος τοῦ δευτέρου λόγου. θαυμαστὸν ἐξήνεγκε τοῦτον τὸν λόγον γέμοντα πάσης γνωστικῆς θεωρίας καὶ δείξεων ἔχοντα πίστεις εὐτόνους quibus subicitur versuum numerus XXX NNNN ΓΔ ΔΔΔ ΙΙΙΙ (XXXXHHHHΠΔΔΔΙΙΙΙ correxit Vitelli, Mus. ital. di ant. class. I p. 5).

SCHOLIA CODICIS FLORENTINI

IN IAMBlicHI PROTREPTICUM

p. 7, 14 μηδεμιᾶς κτλ.] οἷον Στωικῆς Ἀκαδημαϊκῆς καὶ τῶν ἄλλων.

p. 7, 20 Πυθαγορικῇ] ἀντὶ τοῦ αἰνιγματώδους, μυστικῇ·⁵ αἰνιγματώδης γὰρ καὶ συμβολικὰ τὰ Πυθαγόρου πρὸς ἀρετὴν παραγγέλματα.

p. 12, 3 sq. ἔχ⁸ (?) ἀκροῦ¹ διὰ τούτων καὶ τὸ τῆς ἀστρο-
λογίας ^οχ (χρησίμων?)

p. 17, 28 εἰς τὸ ὑπάρχων ὑποστικτέον.¹⁰

p. 18, 9 sq. εἰς τὸ μετ' αἰσθάσιος ὑποστικτέον.

p. 20, 15 Ποιεῖται] ὁ Ἀρχύτας.

p. 21, 10 sqq. τέλος τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς οὐ τὸ κατι-
δεῖν τὸ ἀγαθὸν ἀπλῶς οὕτως, ἀλλὰ τὸ προσλαβεῖν αὐτὸ διὰ
τῶν ἐνεργειῶν.¹⁵

p. 22, 1 sqq. καὶ ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐγγεγραμμένων ὁ τῶν
Μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους σκοπὸς εὐγνώστος, καὶ τὸ
κακῶς καὶ ἀμαθῶς παρὰ τινων λεγόμενον, τὸ μὴ γινώσκε-
σθαι τῆς πραγματείας ἐκείνης τὸν σκοπόν, σαφῶς ἐλεγχόμενον.

p. 25, 17 sq. σημειῶσαι ὅτι ἡ μὴ ὀρθὴ τῶν ἀγαθῶν²⁰
χρῆσις κακωτέρα ἐστὶν ἀχρηστίας.

p. 26, 6 τὰ ἐναντία ἔχων] ἄνευ νοῦ δηλονότι.

p. 26, 13 μείζω ἀγαθῶ] τῷ κεκτημένῳ.

p. 26, 26 σημειῶσαι ὅτι ἡ ἐμφιλόσοφος ἐπιστήμη οὐ μό-
νον κτητικὴ ἐστὶ καὶ ποιητικὴ τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ χρη-²⁵
στικὴ μάλιστα· ἡ γὰρ μὴ χρηστικὴ ἀφιλόσοφος καὶ ἀπατηλὴ
καὶ ἀγεννής.

p. 28, 19 Ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου τοῦ Πλάτωνος.

p. 29, 15 Ἐκ τοῦ ἐ' τῶν νόμων τοῦ Πλάτωνος.

p. 30, 2 sqq. γένοιτό ποτε καὶ ἡμᾶς, φιλοσόφων ἄριστε Ἰάμβλιχε, οὕτω τιμῆσαι τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ διὰ πάντων
 5 τῶν ἐκτεθέντων παρὰ σοῦ ἢ τῶν πλείστων τὰ πρὸς τελείωσιν αὐτῆς ἐπιτηδεύσασθαι.

p. 33, 3 οἷον οἱ παιδαγωγοί.

p. 33, 5 τὸ βέλτιστον] τὸ λογιστικὸν ἡμῶν.

p. 33, 9 τοιαύτην] ἀντὶ τοῦ βελτίστην.

10 p. 34, 5 sq. ὅτι καὶ τὴν φύσιν ὥς λόγον τινὰ ἔχουσαν λαμβάνει διὰ τὸ πάντα πρὸς τι ποιεῖν καὶ ἕνεκά τινος· τοῦτο δὲ καὶ Γαληνῷ δοκεῖ.

p. 34, 22 sqq. ὅτι ἕτερός ἐστιν ὁ θεωρῶν τὴν δικαιοσύ-
 νην ἵνα μαθῶν ἄρξῃται δικαιοπραγεῖν καὶ μὴ γένηται περι-
 15 πετῆς καὶ ὑπεύθυνος τῇ ἀπὸ τῆς ἀδικίας ζημίᾳ, καὶ πάλιν ἕτερός ἐστιν ὁ θεωρῶν τὴν δικαιοσύνην δι' ἑαυτήν, οὐχ ἕνεκά
 τινος ἄλλου (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τέλος ἐστὶν ἡ γνώσις αὐτῇ
 ὥς τιμιώτατον καὶ ὠφελιμώτατον)· καὶ ὅτι ὁ μὲν πρῶτος
 ἐπόμενος τῷ πρακτικῷ καὶ ἀναπληράμενος [καὶ] τῆς τύχης,
 20 καὶ καλεῖται πολιτικός, ὁ δὲ δεύτερος ἀπόλυτος καὶ ἐλεύθε-
 ρος, καὶ καλεῖται θεωρητικός.

p. 34, 27 αὐτὸς] αὐτὸς ὁ νοῦς.

p. 35, 7 αἱ τίμιοι· καὶ Θουκυδίδης (I 32, 1)· τὴν χά-
 ριν βέβαιον'.

25 p. 36, 15 sqq. ὅτι ὁ σπουδαῖος τῇ τύχῃ οὐκ ὑπέκει οὐδὲ τοῖς τυχηροῖς· δηλοῖ δὲ Κράτης καὶ Διογένης.

p. 38, 14 δεῖ οὕτω συντάξαι· στοιχεῖων δὲ αἱ ὀνο-
 μαζόμεναι συλλαβαί. τρόπος γὰρ ἐστὶν ὥς τὸ 'χασσάμενος
 πολεμῆσθαι' (Hom. A 535, al.).

30 p. 39, 15 μόνον] ἴστέον ὅτι ἡ τοῦ μόνον προσθήκη ἐξισά-
 ζειν λέγει τὸν νόμον τῷ ἄρχοντι· ὥστε καὶ ἀντικατηγορεῖται.

p. 48, 20 sq. αἰσχυνέσθωσαν οἱ κατ' ἐμὲ Χριστιανοὶ τὸν
 φιλόσοφον Ἑλληνα φλυαρίαν καὶ λῆρον τὰ παρὰ τὸ φιλο-
 σοφεῖν λογιζόμενον.

17 καὶ τοῦτο] fort. τοῦτῳ || 18 τιμιῶς καὶ ὠφελιμῶς || 19 καὶ ante τῆς deleui.

p. 51, 3 *ὅτι γίνεται τινα ζῶα καὶ παρὰ φύσιν, ὥς οἱ ἐν τοῖς τεθνεῶσι σκώληκες σηπομένοις γεννώμενοι καὶ ἐν τοῖς νοσοῦσιν ἔλμινθες.*

p. 52, 12 sqq. *σημείωσαι τὰ παρόντα διὰ τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκαιοὺς ὀνειδίζοντας τοῖς τὸν φιλόσοφον βίον καὶ σ τὸ φρονεῖν αἰρουμένοις, πράγματα οὐδὲν ὄφελος ἢ χροῖσιμον ἔχοντα, ὥς ἐκείνοις δοκεῖ.*

p. 55, 26 *μόνος γὰρ κτλ.] σὺ τοιοῦτος καὶ οἱ κατὰ σέ, ἐνθουσιαστικώτατε Ἰάμβλιχε. ἐγὼ δὲ καὶ ὅσοι ἐμοὶ τὸν βίον ὅμοιοι οὐ τῶν αἰδίων καὶ μονίμων ἀνήψαμεν τοῦ βίου τὰς 10 ἀρχάς, τῶν δὲ φθαρτῶν καὶ εὐμεταπτώτων· διδὼ καὶ ζῶμεν οὐχ ὥς φιλόσοφοι, μᾶλλον δὲ οὐχ ὥς ἄνθρωποι, ἀλλὰ βίον κτηνώδη καὶ χοίρειον.*

p. 57, 4 sqq. *ἀντὶ τοῦ κατ' ἐνέργειαν.*

p. 61, 7 *ἐκ τοῦ Πλατωνικοῦ Φαίδωνος.*

15

p. 61, 18 sqq. *ὥς λίαν τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα ἀναγκαιότατον καὶ μεγάλην τὴν εἰς ψυχὴν ὠφέλειαν ἐμποιοῦν τῷ προσέχοντι καὶ ὥς ἀληθῶς καὶ θεαρέστως ἐπιθυμοῦντι φιλοσοφῆσαι.*

p. 63, 26 sqq. *σύμφωνον τοῦτο τῷ ὥς ἐν ἐσώτερῳ καὶ ἐν αἰνίγματι ἡμᾶς παρόντας ἐνταυθοῖ κατοπτρίζεσθαι τὴν θείαν 20 δόξαν. (cf. Paul. ad Corinth. I 13, 12. itemque II 3, 18).*

p. 64, 26 sqq. *ὅρα τὴν συμφωνίαν τῶν λεγομένων πρὸς τὰ θεῖα· εἰ ἀληθῆ, τὰ ἡμέτερα ἀριδηλότερα(?).*

p. 70, 20 sqq. *ταῦτα εἰς ἐπιστροφὴν καὶ διόρθωσιν βίου τοῖς κατ' ἐμὲ μάλα συντείνονται.*

25

p. 71, 23 *οὔτε χρημάτων κτλ.] Ἡσίοδος οὖν οὐ καλῶς λέγει (Erg. 313) 'πλούτῳ δ' ἄρετῇ καὶ κῆδος ὀπηδεῖ'.*

p. 74, 20 *ἀλλ' ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι κτλ.] οἷος ἦν ὁ Ἀρχίδαμος καὶ ὁ Ἀγησίλαος καὶ ὁ Ἅγις Ἡρακλεῖδαι καὶ βασιλεῖς Πελοποννήσου ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν κριτηρίων.*

30

p. 76, 29 *γῆς ἄλλως ἄχθῃ] Ὅμηρος (Σ 104)· 'ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης'.*

p. 77, 13 sqq. *σημείωσαι πῶς νοεῖται τῷ Ἰαμβλίχῳ τὰ τῆς μετεμψυχώσεως.*

p. 82, 7 *τῶν δὲ νῦν δοκούντων κτλ.] τῶν περὶ σῶμα. 35*

2 *σηπομένοις* || καὶ <οἱ> ἐν? || 3 *ἐλμινθες* || 30 *πελοπον* ⁷.

- p. 82, 19 sq. τοῦ ὅμματος τοῦ καθ' ὑπόθεσιν ὄντος.
 p. 83, 7 sqq. ὑποῖσι τυγχάνουσιν οἳ τε ῥήτορες καὶ σοφισταὶ καὶ δημαγωγοὶ καὶ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων.
 p. 84, 4 ἐκ τοῦ Πλατωνικοῦ Γοργίου ἐληπτται.
 5 p. 90, 7 οἱ σοφοὶ] οἱ Πυθαγόρειοι.
 p. 90, 18 τοὺς ἔπειτα] τοὺς ἀπογόνους.
 p. 91, 8 sq. Ὅμηρος (A 405). 'ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι'.
 p. 91, 24 τὸ Μηδὲν ἄγαν ἀπόφθεγμα Σόλωνος τοῦ
 10 Ἀθηναίου.
 p. 92, 25 sqq. ἀντὶ τοῦ χωρὶς δικαιοσύνης ἢ ἰσχύος καὶ ἢ ταχυτῆς φλυαρία εἰσί.
 p. 99, 19 sqq. τὸ τοῦ Ὀμηρικοῦ Σαρπηδόνης (M 322 sqq.).
 'εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε <κτλ.>'.
 15 p. 117, 15 αἱ κρεάγραι] ὅμοιαι γὰρ εἰσιν ἀγκίστραφ.
 p. 118, 14 sq. οἱ νεώτεροι] οἱ Στωικοί.
 p. 120, 17 ζῆται τὸ Περὶ Θεοῦ σύγγραμμα τοῦ σοφωτάτου Ἰαμβλίου.

9 τὸ] τῷ || 14 εἰ μὲν] ἐμὸν || φυγόντας.

I. INDEX NOMINUM.

- (*Ἀγασίλαος*) 129, 29.
 (*Ἄγις*) 129, 29.
Ἄιδης. ἐν Ἄιδου 53, 14. 84, 22.
εἰς Ἄιδου 67, 11. 69, 18. 70, 27. 71, 16.
 (*Ἀκαδημαϊκός*). *αἵρεσις* 127, 3.
Ἀμφιτρούων 74, 22 sq.
Ἀναξαγόρας 48, 17. 51, 11.
Anonymi poetae versiculus ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τιμὸς 48, 18.
*Aristoteles De Excerpt. Aristot. v. ad p. 34, 5. cf. Diels, Zu Arist. Protreptikos und Cic. Hortensius in Archiv f. Gesch. d. Philos. I p. 479—97. (Protrept. fr. 52 Rose ed. Teubn.) 37, 26—41, 5. (fr. 55 R.) 45, 6—47, 4. (fr. 59. 60. 61 R.) 47, 5—48, 21. (fr. 58 R.) 52, 16—54, 5. (Eudem. Eth. A 5 p. 1216^a, 11 sq.) 51, 11 sqq. (Polit. A (H) 1334^a, 31) 53, 3 sq. (Top. E 2. 129^b, 33 sqq.) 56, 23 sqq.
 (*Ἀριστοτέλης*). *ὁ τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους σκοπὸς εὐγνωστός* 127, 17.
Ἀρχύτας (Περὶ σοφίας) 16, 17—23, 5. (127, 12). (ap. Stob. Ecl. I 48, 6) 55, 8 sqq.
 (*Γαληνός*) 128, 12.
 (*Διογένης*) 128, 26.
Διονύσια (τά) 53, 22.
Diphilus (fr. 27^a. IV 424 Mein.) 47, 9.
Ἑλλην 74, 19. (128, 33).
Epicharmus 13, 5 sqq. 62, 13 sq.
Ἐρινός 107, 14. 115, 1. 18.
Ἐρμότιμος 48, 17.
Ἐυριπίδης 84, 7. (fr. 1007 Nauck) 48, 16 sqq.
Ζεύς 15, 1.
 (*Ἡρακλεῖδα*) 129, 29.
Ἡράκλειον σύμβολον 113, 25 sq.
Ἡράκλειτος (fr. 105 Byw.) 113, 1.
Ἡρακλῆς 74, 22. *Ἡρακλέους στήλαι* 40, 5.
 (*Ἡσίودος*) 129, 26.
Θαλῆς 73, 5.
 (*Θουκυδίδης*) 128, 23.
Θεῶτα 73, 7. *Θεῶταις* 73, 20. 75, 16.
 (*Ἰάμβλιχος*) 128, 4. 129, 9. 33. 130, 18.
Iamblichus (liber III in Villouison Anecd. II p. 189, 13) 8, 5 sq. (liber III p. 217, 35 sqq.) 38, 3 sqq. (Vit. Pyth. 228) 13, 5 sqq. (Vit. Pyth. 58) 53, 19 sqq. (Vit. Pyth. 104 sqq.)*

- 105, 27 sqq. eiusdem citantur libri *Περὶ συμβόλων* 112, 2. *Περὶ Θεοῦ* 120, 17. (130, 17). (Iambl.?) *Theologum. Arithm.* (p. 41, 29 Ast) ad 105, 27.
- Ἰταλικός* 84, 15. *Ἰταλική φιλοσοφία* 125, 6.
- Ἰωνικός. (φιλοσοφία)* 125, 7.
- Cicero (Tusc. 5, 8, 8 sq.) 51, 8. 53, 19 sqq.
- Κινύρας* 92, 16.
- (*Κράτης*) 128, 26.
- Κρής* 55, 20.
- Δακεδαίμωνιος* 55, 20.
- Λυγκεύς* 47, 13.
- Menander (fr. 65. IV 252 Mein.) 9, 6 sqq.
- Μίδας* 92, 16.
- Nicomachus (Arithm. I 3, 6) 8, 5 sq.
- Ὀλυμπία* 53, 19.
- (*Ὀμηρικός*) 130, 13.
- Ὀμηρος* 81, 2. (128, 28 sq. 129, 31. 130, 7).
- (*Πελοπόννησος*) 129, 30.
- Perictione (ap. Stob. Flor. I 62) 20, 16 sqq. (ap. Stob. Flor. I 63) 21, 16 sqq. 22, 17 sqq.
- Πηνελόπη* 70, 2.
- Πίνδαρος* 73, 1.
- Plato. describuntur vel respiciuntur Phaedo (p. 67 D) 13, 11. cf. p. 100, 1. 115, 5 sq. 119, 21 sq. (pp. 64 A—65 D) 61, 7—62, 29. (pp. 65 D—67 B) 63, 2—65, 6. (p. 67 C—D) 65, 7—18. (pp. 68 C—69 D) 65, 22—67, 16. (pp. 82 B—84 B) 67, 18—70, 9. (pp. 114 C—115 A) 71, 6—17; Civitas (VII pp. 514 A—517 C) 78, 1—82, 4. (VII pp. 518 B—519 B) 82, 10—83, 19. (IX p. 588 C) 14, 1. (IX pp. 588 E—591 E) 31, 19—33, 27. (X p. 616 A) 60, 21 sq.; Euthydemus (pp. 278 E—289 B) 24, 22—27, 2. (p. 293 A) 27, 9 sq.; Clitophon (p. 407 B) 28, 7 sq.; Alcibiades I (p. 130 E sqq.) 28, 19—29, 10; De Legibus (II pp. 660 E—662 A) 92, 12—93, 19. (V pp. 726—728 A) 29, 15—30, 2; Timaeus (p. 42 B) 60, 19. (pp. 89 E—90 D) 30, 13—31, 19; Phaedrus (p. 249 A) 71, 3 sqq.; Apologia Socratis (p. 29 D—30 B) 71, 17—72, 1. (p. 41 C—D) 72, 1—4; Menexenus (pp. 246 D—247 B) 90, 16—91, 21. (p. 247 E) 72, 4. 99, 16. (p. 247 E—248 B) 91, 24—92, 10; Theaetetus (pp. 173 C—177 B) 72, 11—77, 25; Gorgias (pp. 492 E—494 B) 84, 4—85, 26. (pp. 504 A—505 B) 86, 17—87, 29. (pp. 506 C—508 A) 88, 11—90, 14. (p. 527 E) 88, 25—27.
- (*Πλάτων*) 128, 1. 2.
- (*Πλατωνικός. Φαίδωνος*) (129, 15). *Γοργίου* (130, 4).
- Πυθαγόρας* 3, 2. 4, 10. 6, 12. 51, 8. 52, 6. 72, 10. 106, 1. 6. 114, 27. (127, 6).
- Πυθαγόρειος* 84, 2. 107, 12. 113, 26. 114, 13. (130, 5). (*δογμαμάτων*) 114, 19.
- Πυθαγορικός* 5, 16. 6, 13. 7, 25. 8, 1. 105, 17. 126, 3. (*βουλήματος*) 7, 23. 105, 14. (*ἀρεσκοντι*) 119, 14. (*τρόπον*) 105, 4. (*συμβόλων*) 105, 5. (*δογμάτων*) 111, 12. 120, 6.

- (μεθόδῳ) 7, 20. (φιλοσοφία) 110, 26. 119, 23. (αἱρέσεως) 8, 7. (γνώμαι) 3, 11. (προτροπαί) 3, 18. (διαίρέσεις) 24, 14. (ὑποθέσεις) 4, 25. (παρακλήσεις) 36, 25. Πυθαγορικώτερον 116, 26. 117, 7. 120, 19. Πυθαγορικῶς 118, 12.
- (Σαρπηδών) 130, 13. Σικελικός 84, 15. Sophocles (Ai. 125 sqq.) 47, 8. Stobaeus (Flor. I 58) 8, 17 sqq. (Flor. I 59) 8, 20—9, 2. (Flor. II 40) 9, 8 sqq. (Flor. XLVI 70) 9, 10 sq. (Ecl. II 31, 58) 10, 3 sq. (Ecl. II 31, 27) 10, 4 sqq. (Flor. VI 41) 32, 13 sqq.
- (Στωικοί) 130, 16. Στωικῆς αἱρέσεως (127, 3).
- Themistius (ap. Stob. Flor. CXX 28) 48, 7 sqq. Τυρρηνία (cod. τυραννία) 48, 4. Tyrtaeus. ὁ ποιητής (Plat.) 92, 18.
- Φλιοῦς 4, 11. cf. ad 51, 8.
- (Χριστιανός) 128, 32. Χρυσᾷ ἔπη 10, 18. citantur (vv. 45 sq.) 10, 20 sq. (vv. 49—53) 11, 7 sqq. (vv. 54 sq.) 12, 10 sq. (vv. 55 sq.) 13, 1 sq. (v. 58) 13, 16. (vv. 59 sq.) 13, 21 sq. (vv. 61—63) 14, 21 sqq. (vv. 69—71) 15, 19 sqq.

II. INDEX VERBORUM.

- ἄβαξ 124, 22.
 ἄβουλία 110, 17. 123, 23.
 ἀγαθοειδής 14, 9. ἀγαθοειδεστέραν 22, 13.
 ἀγαθός. τὰ ἀγαθὰ 6, 2. 38, 8. 39, 12 sqq. etc. μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἢ παιδεία 5, 5. τὰ ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθὰ 5, 25. τὸ κυρίως ὄν ἀγαθόν 37, 15. βελτίων 41, 26. 42, 26 al. τὰ βελτίω τὴν φύσιν 38, 4. βέλτιον τὸ κατὰ φύσιν ἀρχικώτερον 41, 27. 29. βέλτιστος 34, 21 sqq. al. ἄμεινον (ψυχῇ σώματος) 38, 15. κράτιον 34, 25. 35, 6 al. κράτιστος 39, 26. ἄριστος (φιλοσοφία) 3, 12. (ἐνέργεια) 5, 13. ἀγαπᾶν 43, 25 sqq. 44, 26. 27. 46, 27. 112, 21. τὰ .. ἀγαπώμενα 52, 20.
 ἀγαπητός 46, 19.
 ἀγειν 108, 18 al. (ἐπιτέλος) 97, 1. ἀγεννής (127, 27). ἀγεννῆς ψυχῆς (τόχης Stob.) ὕβρις 9, 1. ἀγῆρως 99, 20.
 (ἀγκιστρον) 130, 15.
 ἀγκύλος 117, 14. 21.
 ἀγνωεῖν 12, 6. 39, 6 sq. 52, 18 al.
 ἄγνωια 38, 21.
 ἄγχειν 119, 17.
 ἀγωγὴ 7, 14. 8, 9. 105, 1.
 ἀδμαντινος 100, 20. 104, 8.
 ἀδελφός 122, 1.
 ἀδιάλειπτος 120, 2.
 ἀδιάπαιστος 120, 25.
 ἀδιάπτωσις 119, 8.
 ἀδιάπτωτος 118, 24.

- ἀδιάψευστος 110, 28.
 ἀδιήγητος 47, 17.
 ἀδικία 86, 12.
 ἀδικος 97, 19.
 ἀδολεσχία 106, 12.
 ἀδυνατεῖν 50, 5.
 ἀδύνατος 39, 5. 43, 15. 20.
 52, 21. 53, 10. 100, 10 al.
 ἀεί 23, 11. 34, 11. 38, 3. 41, 18.
 49, 14. 25 al. τὰ ἀεί κατὰ
 ταῦτά (vel τὰ αὐτά) 115, 6.
 118, 22. cf. 120, 16 sq.
 ἀένναος (Cod. ἀένναος) 99, 28.
 ἀηδής 112, 29. ἀηδέστατος
 102, 4. 6.
 ἄηρ 39, 4.
 ἀθάνατος 48, 12. 55, 23 al.
 ἄθλιος 48, 14.
 ἄθως 100, 23.
 ἀίδιος 9, 15. 47, 18. 56, 1. 118,
 21. 120, 16. (129, 10).
 ἀιδιότης 124, 9.
 ἀιθήρ 16, 2.
 αἰθυγμα 36, 10.
 αἶμα. τῶν προσηκόντων ἡμῶν
 ἐξ αἵματος 122, 1.
 (αἰνιγμα) 129, 20.
 (αἰνιγματωδης) 127, 6.
 αἰνίττεσθαι 112, 20. 123, 16.
 125, 13.
 αἰρεῖν 30, 7. 8. αἰρεῖσθαι 4, 19.
 12, 17. 37, 23. 39, 18 sqq.
 43, 23. 44, 1 sqq. 45, 7. 51, 12.
 53, 24 etc.
 αἰρεσις 3, 9. 6, 15. 7, 15. 8, 4.
 24, 17 al. (ἡ Πυθαγορικὴ) 8, 7.
 αἰρετιστής 119, 6.
 αἰρετός 4, 6. 12, 21. 34, 19 sqq.
 35, 6. 8. 41, 7. 42, 26 sq. 44,
 21 sqq. 45, 13 sqq. etc. αἰ-
 ρετώτερος 43, 2. 44, 24. αἰ-
 ρετώτατος 42, 2. 43, 22. 45, 16.
 αἰσθάνεσθαι 44, 9. 17. 45, 21.
 56, 22. 57, 6. 60, 12 al.
 αἰσθησις 13, 6. 17, 11. 35, 14.
 36, 12. 44, 13 sqq. 45, 2. 54,
 27 al. αἰσθησις πᾶσα δύνά-
 μεις ἐστὶ γνωριστικὴ διὰ σώ-
 ματος 44, 15 sq.
 αἰσθητήριον 115, 11. 124, 8.
 αἰσθητικός 43, 8.
 αἰσθητός 115, 5. 118, 14. 120,
 13. 27. 124, 19.
 αἰσχος 8, 19.
 αἰσχρός 104, 22.
 αἰσχύνεσθαι 53, 8. (128, 32).
 αἰτία 3, 17. 18, 16. 23, 26. 39, 5.
 45, 23 al. ἡ θεία αἰτία 24, 8.
 αἰτιολογία 115, 28.
 αἰτιος 38, 7. 10. 23. 46, 12. 14.
 53, 2. 60, 10. 103, 24. 113, 25.
 τὰ ἐν τοῖς οὐσιν αἰτία 118, 17.
 αἰών. ὁ θνητός αἰ. (poet.) 48, 12.
 ἄκαιρος 119, 29.
 ἀκακοήθως 117, 10.
 ἀκήρατος 9, 13.
 ἀκλινητος 56, 8.
 ἀκλινής 118, 25.
 ἀκοή 44, 17.
 ἀκολασία 5, 19.
 ἀκολουθεῖν 40, 8. 50, 13. 57, 2.
 ἀκολούθως 119, 14.
 ἀκόσμητος 88, 1.
 ἀκούειν. οἱ ἀκούοντες 5, 23.
 17, 18. 84, 3. 106, 3.
 ἀκραφονής 15, 23.
 ἀκρατής 98, 22.
 ἀκρίβεια 36, 12. αἰ ἀκρίβειαι
 40, 19.
 ἀκριβής 47, 12. 55, 13. ἀκρι-
 βέστερος 39, 17. ἀκριβέστατος
 17, 11. 42, 15. 55, 9. 58, 8.
 ἀκριβῶς 58, 3.
 ἀκροατικός (immo ἀκροαμα-
 τικός) 106, 15.
 ἄκρος. τὰ ἄκρα 39, 2. τὸ ἄκρον
 95, 22. ἀκρότατος 22, 16. 52,
 16. τὸ ἀκρότατον... ἀγαθόν
 7, 6.
 ἀκρίς 54, 26.
 ἀκώλυτος 58, 15.
 ἀκωλύτως 11, 23.

ἄκων 96, 14.
 ἄλγημα 122, 3.
 ἄλγησις 122, 8.
 ἀλεκτρονών 107, 18. 116, 11.
 ἀλήθεια 23, 26. 38, 2. 39, 9.
 41, 2. 42, 15. 22. 44, 7. 25.
 47, 4. 54, 4. 55, 2. 7. 60, 22 al.
 ἀληθεύειν 42, 16. 46, 6. 58, 7.
 94, 9.
 ἀληθής 4, 26. 17, 18. 44, 5.
 59, 17 al. ἀληθέστατος 59, 13.
 ἀληθέστατα ἐροῦμεν 93, 21.
 ἀληθινός 15, 9. 36, 6.
 ἀληθινῶς 98, 16.
 ἀληθῶς 4, 22. 44, 6. 9. 57, 3.
 59, 7. 60, 21. 99, 13. 113, 3 etc.
 ὡς ἀληθῶς 52, 28. 59, 12 al.
 ἀλλοκεσθαι 48, 4. 96, 20.
 ἄλλὰ ... γε post enuntiatum
 conditionale 59, 8.
 ἀλλοχού 6, 8.
 ἀλλήλουχι 116, 15.
 ἄλλη πη 21, 3.
 ἄλλος passim. τὰ ἄλλα ζῶα
 (opp. ἀνθρώπος) 36, 7. 41, 28.
 120, 11 al. cf. 121, 25. ἄλλαι
 μὲν—ἑτέραι δὲ 37, 13. cf. ζῶον.
 ἄλλοτε. τὸ ἄλλοτε ἄλλοιον 13,
 18. ἄλλοτε ἄλλως 96, 4.
 ἀλλότριος 8, 8. 14, 1. 12. 99, 14.
 105, 17. 109, 1.
 ἀλλοτριούν 36, 21. 36, 5.
 ἄλλως 15, 4. 21, 1. 27, 16. 56, 24.
 96, 4. 97, 9. 104, 4. 15. 22 al.
 ἀλογία 35, 16. 18.
 ἀλόγιστος. τὸ ἀλόγιστον 13, 17.
 ἄλογος. τὸ ἄλογον ἔνεκα τοῦ
 λόγον ἔχοντος 34, 14 sq. τὸ ἄλο-
 γον τῆς ψυχῆς εἶδος 123, 20.
 ἄλυπος 102, 9. 14.
 ἀλώσιμος 113, 25. cf. πόνος.
 ἄμα 58, 21. 96, 15 al.
 ἀμαθής 112, 28.
 ἀμαθία 99, 24. 122, 25.
 (ἀμαθῶς) 127, 18.
 ἀμάρετημα 48, 2. 119, 27.

ἀμβλυωπεῖν (ἀμβλυώτειν
 Plato) 81, 12.
 ἀμβροσία 9, 13.
 ἀμελεῖν 28, 9. 12. ἀμελεῖσθαι
 122, 10.
 ἀμεταβλήτως 121, 21.
 ἀμετάπτωτος 97, 10.
 ἀμεταστρεπτί 115, 7.
 ἀμέτερος 36, 23.
 ἀμήχανος 110, 18.
 ἀμυγής 108, 23.
 ἀμύξια 103, 1. 7.
 ἀμισθί 54, 5.
 ἀμύητος 111, 13. 117, 2.
 ἀμοιβή 118, 1.
 ἄμοιρος 36, 11.
 ἀμφιβάλλειν 96, 15.
 ἄμωκος. εἰ μὴ τις αὐτὰ τὰ
 σύμβολα... ἀμώκω ἐξηγήσει
 περιλάβοι 106, 10.
 ἄν. ὃ ἂν τούτων τὸ βέλτιστον
 (om. ἦ) 57, 25. οὐδεμία ἂν
 ἄλλη (om. εἴη) 95, 6 cf. 98, 19.
 συγγνώμη ἂν πολλή (om. ἦν)
 99, 22. ὥσπερ ἂν 47, 24. ὡς
 ἂν ἡγεμονικωτέραις ὑπαρ-
 χούσαις 37, 15. iteratum τίς
 οὐκ ἂν μεταθείοι ἂν 18, 17
 c. infin. 100, 17. 29. 101, 3. cf.
 ὡς, καὶ.
 ἄν c. coniunct. 53, 15. 60, 13.
 96, 1. 101, 21. cf. καὶ.
 ἀναβλέπειν (ἄνω βλέπειν in
 loco Plat.) 73, 6.
 ἀνάγειν 11, 1. 105, 24. (opp.
 κατὰγειν) 23, 14.
 ἀναγκάζειν. ἀναγκάζει ἡ
 ἀπόδειξις 34, 16. ἀναγκασθί-
 σεται 97, 28.
 ἀναγκαῖος 35, 26. 38, 10. 23.
 42, 2. 12. 46, 21 al. τὰ ἀναγ-
 καῖα (opp. τὰ ἀγαθὰ) 52,
 19 sqq. 60, 17 (opp. ἡδέα)
 59, 25.
 ἀνάγκη 49, 10. 96, 13. 100, 11.
 16 al.

ἀναγωγή πρὸς τοὺς θεοὺς
 15, 3. ἢ ἐπὶ τὸν θεὸν ἀνή-
 κουσα ἀναγωγή 24, 13.
 ἀναδιδάσκειν 100, 3. ἀνα-
 διδάσκεισθαι 17, 21. 20, 12.
 ἀνάθημα 10, 4.
 ἀναίρεισθαι 38, 11sq. 44, 12.
 ἀνάσχυντος 124, 12.
 ἀνάκλησις 14, 26.
 ἀνακόλουθος 24, 20.
 ἀνακουφίζειν 102, 16.
 ἀναλογία 17, 10. κατ' ἀνα-
 λογίαν 86, 2.
 ἀνάλογος 5, 21.
 ἀνάλυσιν ὑπὸ μίαν τε καὶ
 τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὰ πάντα
 23, 8.
 ἀναμάρτητος 37, 21.
 ἀναμετρεῖν. ἀναμετρητέον
 86, 4.
 ἀνανεοῦν. ἀνανέον 122, 14.
 ἀνάξιος 12, 16.
 ἀνάπαντα 102, 8.
 ἀνάπανσις 50, 22. 113, 22.
 ἀναπλῖμπασθαι 85, 3. (128,
 19).
 ἀναπληροῦν 50, 2.
 (ἀνάπτειν) 129, 10. ἀναψάμε-
 νος 56, 1.
 ἀνάπτυξις 6, 5. cf. ad 108, 21.
 ἀνάρμοστος 93, 26.
 ἀνασπᾶν 122, 16.
 ἀναστρέφειν 117, 17.
 ἀνατρέχειν 15, 5.
 ἀναφαίρετος 86, 14.
 ἀναφέρειν 27, 5. 28, 3. 94, 18.
 ἀνδραποδώδης 40, 6.
 ἀνδρεία 39, 22. 95, 1. 14.
 ἀνδρεῖος 97, 7 al.
 ἀνεγείρειν 8, 13.
 ἀνεγερσις 103, 16.
 ἀνελίσσεται 106, 17. 111, 13.
 ἀνέκλειπτος 98, 9.
 ἀνεκτός. οὐκ ἀνεκτόν ἐστι
 13, 14. sine partic. negat. in
 interrogat. 47, 15.

ἄνεμος 107, 5. 112, 18.
 ἀνενδοιάστως 96, 8.
 ἀνξέταστος 106, 18.
 ἀνεπιβούλευτος 101, 26.
 ἀνεπιτήδειος 122, 17.
 ἀνέρχεται 115, 24.
 ἄνεσις 113, 22.
 ἄνευ. ἄνευ τοῦ προτραπῆναι
 7, 4. ὦν ἄνευ 52, 21. ἡς ἄνευ
 114, 23.
 ἀνεύρεσις 16, 15.
 ἀνευρίσκειν 22, 8. cf. ἀνευρέ-
 σθαι in Archyt. fragm. 21, 19.
 ἀνεψιάδης 122, 5.
 ἀνήκειν 24, 13.
 ἀνῆρ 107, 8. τῶν ἀνδρῶν τού-
 των (i. e. Πυθαγορικῶν) 10, 16.
 105, 15. οἱ κορυφαῖοι ἐν φι-
 λосоφίᾳ ἄνδρες 72, 10.
 ἀνθολικός 119, 27.
 ἀνθρώπειος. (βίος) 47, 6.
 ἀνθρώπινος. τὰ ἀνθρώπινα
 47, 10. 19. 92, 11. 101, 9 al.
 (ἀρετᾶς) 11, 17. (ἐπιτηδεύ-
 ματα) 7, 16. 104, 25. (πολι-
 τείας) 55, 19. (φύσις) 11, 3.
 13, 23. 16, 3. (εἶδος) 16, 7.
 (πράγματα) 17, 16. (βίος) 20,
 9. 27, 18. 54, 9. 11. (δεσμῶν)
 70, 10. (ἀλήθεια) 94, 10. (ἀγα-
 θῶν) 94, 11. 95, 11. (δια-
 νόημα) 109, 4. (ἡθεσι) 109, 8.
 (ἔθνη) 111, 26. (χρησίμων) 109,
 19. (ζωὴν) 11, 21. 111, 20.
 (παθῶν) 121, 11. ἡ τῶν ἀν-
 θρωπίνων ἐπιστήμη 11, 16.
 ἀνθρωπος. συνεστὼς φύσει
 ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος 34,
 9 sqq. ἀπλοῦν τι ζῷον ἐστὶν
 ὁ ἄνθρωπος 42, 13. ζῷον γε-
 λαστικόν 121, 19. ὁ ὄντως ἄν-
 θρωπος 4, 3 al. ἄ. (om. ar-
 tic.) 35, 15. 86, 13. 41, 28. 51, 5.
 ὁ ἄ. 48, 16. τὴν ἐξ ἀνθρώ-
 πων οὐσίαν 45, 7 (Addend.)
 ἀνθρωπότης 121, 21.

- ἀνιέναι 8, 6. 15, 11. 22, 16.
 81, 16 (ubi *ἀνω λέναι* Plato).
 ἀνιμᾶν 105, 24. 122, 17.
 ἀνιστάται 108, 3.
 ἀνομεῖν 102, 20.
 ἀνομία 100, 13. 101, 12 sqq.
 102, 24. 103, 6 sqq.
 ἄνομος 97, 19.
 ἀνοργίαστος 122, 18.
 ἄνοςος 100, 20.
 ἀνοσιονοργία 71, 4.
 ἀνταλλάττεσθαι 14, 7. 111,
 28. 113, 4. -σς- 33, 28.
 ἀνταποδιδόναι 118, 2.
 ἀνταπόδοσις 118, 1.
 ἀντεπιβουλεύειν 103, 12.
 ἀντέχεσθαι 24, 9. 112, 4.
 ἀντί 14, 7 sqq. al.
 (ἀντικατηγορεῖσθαι) 128, 31.
 ἀντικόπτειν 123, 23.
 ἀντικρῦ. κατ' ἀντικρῦ 48, 5.
 ἀντικρυς 7, 15. 20. 105, 4.
 ἀντιλαμβάνεσθαι 3, 9. 19,
 22. 41. 5. 61. 3. 67, 18. 77, 28.
 82, 6. 86, 6 al.
 ἀντιλέγεσθαι 118, 10.
 ἀντιμάχεσθαι 116, 6.
 ἀντιπαράθεσις 5, 1.
 ἀντιπαρατιθέναι 10, 15.
 ἀντιποιεῖσθαι 19, 14. 27, 6.
 29, 11 al.
 ἀντιπρόσωπος 48, 6.
 ἀντίσωσις 118, 3.
 ἀντιτιθέναι λόγον τεθηγμέ-
 νον πρὸς πλήρει καὶ θυμοῦ
 ἀνθράκῳ 112, 27.
 ἀνύειν 118, 27.
 ἀνυπέροβλητος 95, 23.
 ἀνυπόδητος 106, 24. 109, 24.
 ἀνυπόδητος 22, 7.
 ἀνύσιμος. ἀνυσιμωτάτη 4, 23.
 14, 17. 59, 16.
 ἄνω 105, 23. ἀνωτάτω 15, 22.
 ἄνωθεν 49, 1. 59, 20. 116, 27.
 ἀξία 36, 9. 94, 24. κατ' ἀξίαν
 27, 5. 36, 5.
 ἀξιολογος 82, 9.
 ἀξιολογούμενος 105, 6.
 ἄξιος 10, 10. 29, 11. 41, 5. 44, 12.
 47, 11. 48, 10. 51, 15. 122,
 19 al.
 ἀξιοῦν 23, 7. 40, 9. 111, 21.
 125, 14.
 ἄοριστος 49, 25. 114, 15.
 ἀπαγορεύειν 104, 18.
 ἀπαθής 100, 20.
 ἀπαιδευσία 5, 4. 8. 82, 5.
 (ἀπαίδευτος) 129, 4.
 ἀπαλλαγὴ τῶν κακῶν 13, 8.
 τῶν δεσμῶν 65, 19. 70, 10.
 ἀπαλλάττεσθαι 7, 20. 15, 17.
 102, 4. 105, 4.
 ἀπαξία 94, 24.
 ἄπας saepe. ἐξ ἁπαντος τρό-
 πον 30, 10. 88, 2. v. πᾶς.
 ἀπατᾶσθαι 96, 22.
 ἀπάτη. ἐπὶ ἀπάτῃ 96, 17.
 (ἀπατηλός) 127, 26.
 ἀπεικάζεσθαι. γινώμαι ἀπει-
 καζόμεναι πρὸς τὰ ἐναργῆ
 δεύματα τῶν ὄντων 8, 15.
 ἀπεῖναι 95, 21. 97, 21.
 ἄπειρος 118, 7. εἰς ἄπειρον
 52, 24 sq.
 ἀπέραντος. τὸ ἀπέραντον
 13, 18. ἀπεράντους... ἐπι-
 θυμίας 84, 6.
 ἀπεργάζεσθαι 29, 13. 37, 6.
 42, 9. 86, 11. 96, 25. 116, 24.
 ἀπερελθεῖν. (τὴν γινῶσιν) 34,
 25. (τὴν ζώην) 60, 20.
 ἀπερυσθριᾶν. ἀπηρυσθριακότα
 124, 12.
 ἀπέρχεσθαι 103, 15.
 ἀπέχεσθαι 107, 3. 108, 13. 15.
 112, 1. 125, 9. 27.
 ἀπιέναι. ἀπιών 106, 19. 108,
 21. ἀπιέον 48, 19.
 ἀπιστεῖν 107, 27. 110, 8. 24.
 111, 4 sqq. 121, 4. 6 (ἀπιστη-
 τέον coni. Cobet 9, 4).
 ἀπιστία 103, 1. 7.

- ἀπλήστως 117, 11.
 ἀπλούς 42, 11. 13. 58, 5. 117, 20.
 ἀπλουστέρας 18, 1. ἀπλου-
 στάτας 22, 4.
 ἀπλώς 6, 18. 7, 13. 11, 2. 21, 10.
 35, 11. 42, 2. 24. 95, 12. 118,
 16 al. οἱ ἀπλώς ἀκούοντες
 106, 3.
 ἀποβαίνειν 52, 22. 102, 25.
 103, 19. τὰ ἀποβαίνοντα 38, 7.
 ἀποβλέπειν 55, 18.
 ἀποδεικνύσθαι 20, 26. 40, 13.
 41, 2. 124, 6.
 ἀποδεικτικός. ἡ ἀποδεικτικὴ
 ἐπιστήμη 19, 16.
 ἀπόδειξις 8, 5. 24, 20. 34, 16.
 111, 1. 16. 114, 25. 118, 11. 25.
 121, 8. 124, 19 sqq.
 ἀποδέχεσθαι 97, 8.
 ἀποδημεῖν 53, 19. 107, 14.
 114, 29.
 ἀποδημία 115, 8.
 ἀποδιδόναι 35, 4. 49, 14. 57, 9.
 59, 3 al. pass. 10, 8. 95, 17.
 ἀποδοτέον 58, 10.
 ἀποδοχή 118, 29. 125, 29.
 ἀποθῆσανυρίζειν 103, 2.
 ἀποθνήσκειν 99, 20 al.
 ἀποκαθαίρειν 15, 7.
 ἀποκαθίστασθαι 16, 5.
 ἀπόκαρμα 108, 7. 124, 1.
 ἀποκνεῖν 114, 5.
 ἀποκρίνεσθαι 51, 12.
 ἀπόκρισις 4, 10.
 ἀπόκρυφος 116, 17.
 ἀπολαμβάνειν τὴν φύσιν
 50, 9. οὐ κατὰ μέρος ἀπολα-
 βούσα 6, 17.
 ἀπολαύειν. ἀπολαυστέον 9, 12.
 cf. ἀπολλύναι.
 ἀπολείπειν 16, 1. ἀπολειπό-
 μεθα 110, 21.
 ἀπολλύναι. ἀπολλύμενα 116,
 13. ἀπόλλυσιν corruptum in
 ἀπόλανσιν 86, 13.
 ἀπολογισμός 94, 22.
 ἀπολύειν 119, 26. τῶν δεσμῶν
 ἀπολύεσθαι 11, 26.
 (ἀπόλυτος) 128, 20.
 ἀπόμαξις. κατὰ μέμῃσιν καὶ
 ἀπόμαξιν τῶν κτλ. 105, 26.
 ἀπομάσσειν 107, 17. 116, 2.
 ἀπονοστεῖν 114, 3.
 ἀπονόχισμα 108, 7. 124, 1.
 ἀποπαιδαγωγεῖν 105, 19.
 ἀπόρητος 8, 8. 105, 1. 106,
 7. 16. 111, 23.
 ἀπορρύπτεσθαι 114, 11.
 ἀποσοβητικός 116, 5.
 ἀποσπᾶν. οὐκ ἀπέσπασται τὰ
 τοῦ λόγου τοῦ κατὰ φιλοσο-
 φίαν μέρη 94, 1 sq.
 ἀπόστασις 122, 11.
 ἀπόστημα 122, 5.
 ἀποστρέφειν 107, 7. 113,
 9. 16.
 ἀποτελεῖν 42, 6. ἀποτελεῖ-
 σθαι 42, 18.
 ἀποτίθεσθαι 107, 9. 114, 10.
 122, 12.
 ἀποτροπή (προτροπή coni.
 Kiessl.) v. ad p. 104, 26.
 ἀποφαίνειν 123, 11.
 ἀποχωρεῖν 104, 3.
 ἀπροόρατος 123, 10.
 ἀπροσδόκητος 12, 5.
 ἄπτεσθαι 8, 20. 41, 2. 71, 3.
 106, 8.
 ἄπωθεῖσθαι 103, 6.
 ἄρα 37, 9. 41, 26. 42, 22. 43, 5.
 19 al. πέφηνεν ἄρα 16, 7.
 ἄραρότως 60, 22.
 ἄργός 102, 2.
 ἄρέσκειν. τὸ Πυθαγορικόν
 ἄρέσκον 119, 14 sq.
 ἄρετή 5, 27. 6, 3. 16, 8. 12, 17.
 38, 19. 39, 10. 41, 13. 23 sqq.
 43, 5 al. ἡ κοινὴ κατὰ πᾶ-
 σαν αἵρεσιν νοουμένη ἄρετή
 8, 9. ἡ θεία ἄρετή 11, 4.
 (ἀρετῆλος. ἀριδηλότερα) 129,
 23.

- ἀριθμός 38, 13. 39, 4. 57, 25.
 κατὰ ἀρ. ὠρισμένον 23, 10.
 ἀριστερός 114, 10.
 ἀρκεῖν 100, 22. ἀρκου̃ 125, 16.
 ἀρμόζειν 82, 6. 112, 3. 119, 18.
 ἀρτᾶσθαι 120, 7.
 ἀρχαιοπρεπής 85, 28.
 ἀρχαῖος. οἱ ἀρχαιότεροι 47, 25.
 ἀρχαιότροπος 126, 3.
 ἀρχεῖν, ἀρχεσθαι 6, 14. 7, 12.
 8, 10. 16, 18. 23, 6. 39, 14 sq.
 49, 1. 84, 4. 91, 22 etc. τὸ μὲν
 ἄρχει, τὸ δὲ ἄρχεται 27, 13 sq.
 41, 16 sq.
 ἀρχή 3, 2. 14, 10. 20, 4. 8. 22,
 2. 8 sq. 23, 7. 9. 27. 24, 3. 7.
 27, 8. 28, 19 etc. ἀρχαὶ τῶν
 πράξεων εἰσιν οἱ ἀνθρωποι
 12, 12.
 ἀρχηγικός. ἀρχηγικωτάτην
 109, 13.
 ἀρχηγός 18, 13. 28, 14. τὸ ἀρ-
 χηγὸν θεῖον γένος τῶν ἀν-
 θρώπων 15, 11.
 ἀρχικός. ἀρχικώτερος 38, 15.
 41, 27. 29.
 ἀσθενεῖα 47, 20. 110, 3.
 17.
 ἀσθενής. (διανοίας) 124, 15.
 ἀσκεῖν 83, 26. 94, 5. 95, 23.
 ἀσκητέον 88, 3. 104, 24. ἀσκη-
 θεῖσα 96, 19. τὸ ἀσκούμενον
 96, 24.
 ἀσπάζεταισθαι. ἀσπαστέον 35,
 26.
 ἄστατος 9, 4. 109, 8.
 (ἀστρολογία) 127, 8.
 ἄστρον 17, 12. 51, 14.
 ἄστυλος 8, 20.
 ἀσυνμέτρως (Cod. συμμέτρως)
 86, 13.
 ἀσφαλής 101, 26. 103, 5.
 ἀσφαλίξεισθαι. ἡσφαλισμένα
 110, 28.
 ἄσχετος 107, 29. 121, 9.
 ἀσχόλημα 119, 28.
 ἀσχολία 120, 1.
 ἄσχυλος 102, 26.
 ἀσώματος 118, 20. 119, 1. 120,
 5. 122, 25. 125, 6.
 ἄτακτος 88, 1.
 ἄτε 22, 8. 110, 13. 123, 9.
 ἀτελής. ἀτελεστέρος 106, 7.
 ἀτενίξειν 24, 2. 60, 22.
 ἀτεχνῶς 45, 3.
 ἀτιμάζειν 111, 24.
 ἀτραπός 107, 1. 111, 19.
 ἄττα (Cod. ἄττα) 10, 18. ἄλλ'
 ἄττα (Cod. ἀλλάττα) 99, 8 sq.
 ἄτρωτος 100, 19.
 αὐ 18, 5. 34, 17. 99, 5 al. πάλ-
 λιν αὐ 97, 29.
 αὐγή 54, 26. θεωρεῖν ὑπ' αὐ-
 γίας 47, 6.
 αὐθις 98, 2.
 αὐλή 57, 26.
 ἄυλος 112, 6. 115, 6. 118, 21.
 119, 25.
 αὐξεῖν 96, 9. 125, 25.
 αὐτάρκης 5, 27. αὐταρκεστέ-
 ραν 22, 13.
 αὐτίκα 96, 3. 5. οἶον αὐτίκα
 50, 5.
 αὐτόθεν 83, 22.
 αὐτοπραγία κατὰ νοῦν 115, 3.
 αὐτός. παρὰ αὐτοῖς (i. e. τοῖς
 Πυθαγορικοῖς) 27, 12. 106, 16.
 ἀφαιρεῖσθαι 35, 15 sqq. 36,
 20 sq. 104, 8. 122, 3.
 ἀφανής 17, 19. 119, 13.
 ἀφανίξειν 108, 9. 123, 28.
 124, 17. 125, 24.
 ἀφειδής 98, 21.
 ἀφετήρ 125, 23.
 ἀφή 113, 18.
 ἀφθονία 9, 7.
 ἀφθονος 98, 1.
 ἀφθόνως 117, 10.
 ἀφιέναι 111, 20. 117, 16. ἀφε-
 ναι 117, 14. ἀφίεσθαι 40, 21.
 60, 16. 82, 8.
 (ἀφιλόσοφος) 127, 26.

ἀφιστάναι 8, 3. 11, 2. 17, 24.
23, 11. 99, 17. 119, 12. 24.

ἄφοβος 102, 9.

ἄφομοιοῦν 94, 6.

ἀφορᾶν. ἀφορώσας 35, 20.

ἀφύρητος 86, 12.

ἀφορίζειν 21, 25.

ἀφορμὴ 4, 16. 28.

ἀφροσύνη 45, 11 sq.

ἄφρων 59, 5. 113, 7.

ἀφυλα 60, 13.

ἄχλυσ 115, 18.

ἄχραντος 108, 24.

(ἄχρηστία) 127, 21.

ἄψευστα 94, 8.

ἄψυχος. ἄψυχότερα 124, 3.

βαδίζειν 107, 2. 111, 19.

βάδις 58, 24.

βάθος 105, 23.

βάρεσις 110, 16.

βάρος 124, 27.

βαρύς. πάντων . . τῶν ἐπὶ γῆς

βαρύτερον χρεσός 124, 26.

βασανίζειν 48, 4. 54, 27.

βάσανος 122, 21.

βασίλειος 103, 27. (τῶν θεῶν)
14, 26.

βάσκανος 123, 5.

βέβαιος 47, 9. 55, 23. 25. 96, 6.
97, 10. 121, 2.

βεβαιουῖσθαι. βεβαιωθέντα
118, 11.

βῆμα 108, 11. 125, 1.

βιάζεσθαι 103, 25.

βίαιος. τὸ βίαιον 13, 17.

βίος 4, 27. 5, 3. 19, 27. 6, 3.
12 al. θνητοῦ βίου 16, 4. ὁ
πολιτικός καὶ πρακτικός β.

37, 2.

βίотος. εἰ ἡ νόσος τοῦ σώμα-
τος οὐ βιωτὸν ἡμῖν τὸν βί-
ον ἀπεργάζεται 86, 10 sq.

βιοῦν 93, 28.

βιωτικός 106, 20. 108, 22. 109, 5.

βιωτός 86, 10.

βλαβερός 9, 6. 11, 19. βλαβε-
ρώτατα 95, 2.

βλάβη 97, 6. 100, 9. 101, 14.

βλάπτειν 14, 9.

βλέπειν 47, 21. 55, 26. 57, 7.

βλέπειν οὐκ 47, 13.

βλέφαρον 50, 21.

βοήθεια 50, 4. 22.

βοηθεῖν 50, 1. 56, 7.

βοσκηματώδης 115, 29.

βούλεσθαι 18, 18. 22, 15. 29,
11. 34, 4. 43, 29 etc. c. infin.
futur. 83, 27.

βουλεύομαι 123, 16. 18.

βούλημα τῆς φύσεως 4, 9. 49, 2.

54, 6. (Πυθαγορικοῦ) 7, 23.
105, 15.

βούλησις 111, 25.

βραχύς. κατὰ βραχύ 7, 8. ὡς
ἐπὶ βραχύτερον 14, 15.

βραχύτης 47, 20.

γαμβροντιδεῖς (?) 122, 6.

γαμετή 9, 3.

γαμψώνυχος 107, 21. 117, 7. 22.

γὰρ δὴ 35, 22.

γε. ἀλλ' ἐπεὶ γε ταύταις καὶ
δεῖται γε καὶ τοῦ διακονή-
σοντος σώματος καὶ ἀναπύ-
πταται γε καὶ τῆς τύχης 35,
1 sqq. κατὰ γε 7, 23. 8, 1.
49, 24. πρὸς γε μὴν 14, 18.
διότι γε μὴν 19, 18. τό γε
μὴν θεωρεῖται 21, 11. τό γε
μὴν κατὰ φύσιν 50, 17.

γελαστικός 121, 19. 24.

γελοῖος 52, 25. 106, 11.

γέλως 47, 11. 107, 29. 121, 9. 15.

γέμειν 47, 17.

γενεσιουργός. (φύσιν) 14, 2.

γένεσις 13, 24. 15, 9. 50, 5 sqq.
51, 19 sqq. 65, 20. 70, 11 al.

γενητός (cod. γεννητός) 110, 14.

γενναίος 7, 2. 5.

γενναίως 3, 8. 11, 13. 77, 28.
95, 9. 27.

- γενναῖον 50, 7. 51, 7. (γεννώ-
 μνοι) 129, 2.
 γέννησις. (τῆς πρώτης) 18, 14.
 γένος 7, 16. 16, 9. 20, 6. 22, 3.
 23, 8. 20 al. τὸ ἀρχηγὸν θεῖον
 γένος τῶν ἀνθρώπων 15,
 11 sq.
 γεύεσθαι 45, 22.
 γέφυρα 8, 5. 105, 23.
 γεωργικός. (τέχνης) 50, 8.
 γῆ 10, 6. 50, 7. 109, 26. 124, 26 al.
 γῆρας 52, 1. 99, 1. 23.
 γίγνεσθαι vel γίνεσθαι (pas-
 sim in Excerpt. Aristot.) 4, 12.
 6, 4. 7, 7. 26, 18. 10, 13. 19,
 24. 20, 1. 14 etc. τὸ γιγνώ-
 μενον 43, 16 al. τὰ γιγνώμενα
 49, 3 al. τὰ γεγενημένα 51, 1.
 γιγνώσκειν 38, 21. 39, 6. 41, 7.
 43, 27. 44, 4. 46, 10. 21. 47,
 4 sq. 52, 7. 56, 20 al.
 γλίχεσθαι 40, 7.
 γλύφειν. γλυπτός 120, 14.
 γλυφῆ 120, 12.
 γλώσσα 107, 4. 112, 11. 113, 5.
 γνήσιος 10, 16.
 γνησίως 15, 7. 98, 15. 105, 24.
 γνώμη 3, 11. 8, 15. 10, 14. 12,
 1. 8. 13, 20. 29, 15 al.
 γνωμικός 10, 11.
 γνωρίζειν 39, 7. 44, 19. 27.
 55, 7.
 γνωρίζω 4, 8. 8, 14. 17, 9.
 46, 18. 58, 14. 119, 6. γνωρι-
 μώτερος 38, 3. 41, 6.
 γνωρίμως 5, 23. 17, 17.
 γνωρίσμα 112, 19.
 γνωριστικός 44, 16.
 γνώσις 15, 9. 20, 5. 34, 24. 44,
 19. 70, 12. 109, 18 al. (τῶν
 θεῶν) 11, 14. 109, 29. 110, 22.
 112, 9 al. (τῆς θείας ἀρετῆς)
 11, 4.
 γνωστικός 43, 3.
 γνωστός 102, 12. τὸ γνωστόν
 46, 11. 19 sq. 52, 9.
 γονεύς 122, 2.
 γοῦν 121, 19 al.
 γράφειν 49, 15.
 γραῶδης 106, 11.
 γυμναστής 54, 15.
 γυμναστικός. (τέχνη) 38, 17.
 54, 13.
 γύναιον 54, 1.
 γυνή 124, 24.
 ἄδελφον 107, 17. 116, 1.
 δαιμόνιος 15, 10.
 δαιμονίως 13, 6.
 δαίμων 12, 17. 18. 15, 2. 6.
 δακτύλιος 107, 24. 25. 119, 14.
 17. 20. 120, 8. 11 sq.
 δάκτυλος 117. 20. 122, 4.
 δᾶν (h. e. δὴ ἄν) v. ad 93, 3.
 δαπανᾶν 40, 6.
 δαψιλῆς 125, 22.
 δέ. ad p. 54, 1. 57, 14.
 δεῖγμα 8, 15. 10, 18.
 δεικνύμαι 46, 9. δεικνύων 88, 6.
 δειλία 100, 7.
 δεῖν c. inf. 7, 12. 10, 24. 13, 19.
 15, 6. 16, 11 etc. εἶδει 50, 26.
 δεῖσθαι 35, 2. 46, 25. 50, 10 al.
 δεινός 53, 15. 112, 29. δεινο-
 τάτων 114, 3.
 δεῖξις 15, 2.
 δεκτός 117, 27. (cf. χεῖρ).
 δένδρον 47, 14.
 δεξιός 114, 9. (πούς) 107, 10.
 114, 6. ἡ δεξιὰ τῶν χειρῶν
 117, 26 (cf. χεῖρ). item δεξιὰ
 108, 2. 122, 15.
 δέοντως 21, 13. 30, 9. 37, 6.
 48, 23.
 δεσμός 11, 26. 65, 20. 70, 10.
 109, 28. 119, 16. 18. 29. 120,
 10. 12.
 δεύτερος 14, 11. 27, 25. 98, 3.
 109, 16.
 δέχεσθαι 107, 23. 117, 10. 119, 4.
 δηλονότι 33, 23. (127, 22).
 δηλος. δηλον ὅτι saepissime.

- δῆλον ὥς 18, 10. 42, 17 al.
 δῆλα ὥς ἐστὶ δεινὰ 32, 23. τὸ
 μὴ δῆλον 46, 10.
 δηλοῦν 46, 18. 56, 6. 101, 15.
 (δημαγωγός) 130, 3.
 δημιουργεῖν 56, 3. pass. 117,
 13. 22.
 δημιουργία 18, 13.
 δημιουργικός. (τέχναις)
 54, 23.
 δημιουργός, 54, 19. 55, 24.
 56, 4. 118, 25.
 δημῶδης 7, 18 sq. 105, 2 sq.
 106, 1. 111, 19. 26 sq.
 δῆπου 50, 6. 86, 9. 11. οὐ δῆ-
 που 35, 11. 54, 1.
 δῆπουθεν 28, 20.
 διά. δι' ἐνιαυτοῦ 10, 6. διὰ
 μακροῦ 96, 24. παιδίον οὐδ'
 ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶ-
 ναι διὰ τέλους τὸν βίον 45, 25.
 διαβάθρα 125, 4.
 διαβιῶν. διαβίωναι 86, 16.
 διαβιωσόμεθα 21, 1.
 διαβολή 13, 14.
 διάγειν 37, 11. 45, 10. 77, 27.
 διαγιγνώσκειν 53, 2. 94, 22.
 105, 7.
 διαδάκνειν 123, 17.
 διαδεῖν. ad 48, 7 (cl. 68, 7).
 διαζῆν 72, 7.
 διάθεις 121, 17.
 διαίρειν 23, 10. 24, 17. 28, 19.
 διαίρεσθαι 3, 5. 27, 23.
 διαίρεσις 27, 10. 12. 22. 30, 12.
 34, 3. (Πυθαγορικαῖς) 24, 14.
 διαίρετικός 23, 19.
 διαίτα 100, 15. 113, 25.
 διαίτᾶσθαι 100, 13.
 διακεῖσθαι 59, 23. 86, 13.
 κακῶς δ. 9, 8. εὖ δ. 41, 22 sqq.
 διακονεῖν 35, 2.
 διακοσμεῖν 29, 12.
 διακρίνειν 11, 19. 24, 6. 44,
 10. 56, 23. 94, 25.
 διάκρισις 121, 24.
 διαλάμπειν 36, 8.
 διαλέγεσθαι 36, 27.
 διάλεξις 106, 9.
 διαλογίζεσθαι 22, 7.
 διαμελετᾶν 95, 7.
 διαμένειν 9, 10. 85, 27. 100, 29.
 διαναρτᾶσθαι. διανηρτη-
 σθαι codex in Menexeni loco
 p. 72, 4, sed recte ἀνήρτηται
 91, 26 et ἀνερτησθαι 99, 16.
 διανοεῖσθαι 53, 6. 58, 4. 6.
 τὸ διανοούμενον τῆς ψυχῆς
 42, 21.
 διανόημα 109, 5. 22.
 διανόησις 34, 23. 35, 5.
 διάνοια saepissime 5, 18. 22.
 18, 1. 34, 27. 41, 1. 30. 42, 21.
 49, 3. 5 etc.
 διανομή 98, 14.
 διαπονεῖν 40, 17.
 διαπράττεσθαι 110, 1.
 διαπτύσσειν 106, 10.
 διαρρηθῆναι 59, 21.
 διασιλλάνειν 123, 17.
 διασπᾶν 123, 4.
 διασφᾶν 15, 24.
 διάτασις 125, 16.
 διατάττειν 28, 5.
 διατείνειν 3, 4. τὸ κοινὸν καὶ
 διατεῖνον ἐπὶ πάντα τῆς σο-
 φίας ἀγαθόν 21, 14 sq. δια-
 τετάσθαι 48, 7.
 διατελεῖν 36, 19. 60, 16. 103,
 12. 115, 15. 117, 3. 119, 2.
 διατεταμένως 92, 11.
 διαφάνεσθαι 21, 15.
 διαφέρειν 36, 7. 40, 25. 44, 14.
 46, 4. 51, 2. 52, 19. 101, 12.
 τὸ διαφέρον τῆς σοφίας πρὸς
 ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγ-
 ματα 17, 15 sq.
 διαφερόντως 4, 2. 20, 13. 19.
 21, 2. 30, 20. 65, 21. 98, 18.
 110, 23.
 διαφθείρεσθαι 98, 20. 116,
 14.

- διαφορά 17, 19. 38, 10. 121, 25.
 διάφορος 4, 17. 42, 10. τὸ διάφορον 82, 5.
 διαψεύδεται 46, 6.
 δίδαγμα 122, 18.
 διδασκαλία 3, 15. 24, 18.
 διδάσκειν 54, 21. 96, 27. pass. 11, 22.
 διδαχή 16, 13.
 διδόναι 9, 9. 47, 25. 97, 28. 117, 19 sqq. al. (λόγον) 22, 10. pass. 12, 15. 15, 1.
 διεγείρειν 10, 25.
 διεξέρχεται διὰ πάντων 24, 10. 126, 4.
 διεξίέναι 7, 10.
 διέξοδος 35, 21.
 διέρχεται 11, 23.
 διήκειν 6, 1. (ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα) 22, 1.
 διηγεῖσθαι 119, 5.
 διίστάται 52, 18. τὰ πορρωτέρω ἀφιστάμενα καὶ διιστάμενα 28, 12.
 δικαιοπραγεῖν 101, 9. 114, 20. (128, 14). δικαιοπραγητέον 117, 28.
 δίκαιος 36, 4. 39, 22. 55, 8 etc. τὰ δίκαια 38, 1 al.
 δικαιοσύνη 27, 4. 28, 8. 88, 2. 114, 23. 118, 1. 125, 27 al.
 δικάως 39, 21. 53, 9.
 δίκη 101, 6. 104, 1 sqq. adv. δίκην μεταφωτεύοντος 125, 26.
 διό 36, 18 al.
 διόπερ 56, 25. 61, 3. 99, 15. 123, 23.
 διοργανώσεις 117, 12. (διορθώσεις) 129, 24.
 διορίζεται 44, 11.
 διότι 39, 10. 40, 13. 41, 3 al.
 διότι γε μήν 19, 18.
 διττός 56, 24. τὸ διττὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως 13, 23.
 διττῶς 56, 15. 57, 2.
 διψῆν 58, 19.
 διώκειν 44, 26. 46, 11.
 διωκτικός 124, 27.
 διωρισμένως 24, 5.
 δόγμα 119, 6. 123, 17. (θείων) 107, 28. 110, 9. 111, 5. 121, 5. 7. (Πυθαγορικών) 111, 12. 120, 7. (Πυθαγορείων) 114, 18.
 δογματίζειν 118, 10.
 δοκεῖν 40, 19. 47, 14. 48, 15 al. τὰ δοκούντα εἶναι χρήσιμα sim. 53, 26 al.
 δοκιμάζεται 122, 19.
 δόξα 4, 26. 7, 25. 40, 8. 44, 5. 47, 16. 96, 2. 7. 17. 99, 15 al.
 δοξάζειν 44, 5. 9. pass. 124, 7.
 δόξασμα 111, 22.
 δουλεύειν 34, 1.
 δοῦλος 34, 24. 54, 2.
 δούλωσις 102, 19.
 δρᾶν 42, 23.
 δύναμις 5, 14. 9, 9. 12, 13. 15. 18, 4. 19, 15. 20, 2. 28, 6. 36, 1. 39, 25. 43, 1. 44, 14. 16. 45, 1 etc. εἰς δύναμιν 35, 18. κατὰ δύναμιν (opp. κατ' ἐνέργειαν) 56, 15 sq.
 δύνασθαι 3, 13. 9, 14. 11, 25. 22, 9. 23, 24. 28, 14. 30, 6. 44, 19 etc.
 δυναστεία 99, 11.
 δυνατός 19, 13. 22, 14. 37, 22. 41, 3. 8. 44, 3 al. δυνατοὶ λαβεῖν ἔσμεν 38, 2. 20. 39, 10. κατὰ τὸ δυνατόν 121, 22.
 δυσθήρατος 116, 18.
 δύσκλεια 99, 26.
 δυστυχεῖν 101, 27.
 δυστυχία 103, 6.
 δυσχερῶς 117, 16.
 δωρεά 53, 14.
 δωρεῖσθαι. δωρούμενος 98, 8. δίδόντα καὶ δωρούμενον 98, 2.
 εἶν. vid. ἄν, κἄν. εἴαν τε... εἴαν τε... εἴαν τε... εἴαν τε

- 95, 14 sq. *ἔάν τε* ... *ἔάν τε* ... *ἔάν τε* 97, 17 sq.
ἔάν 111, 26.
ἑαυτοῦ. *αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἔσμεν ἐν τύχῃς τάξει* 12, 17 sq. *εὐδαίμονας αὐτοὶ ἑαυτοὺς παρασκευάζομεν* 12, 19. cf. 37, 10. 60, 20. *ἡ πρωτοουργὸς καὶ ἄφ' ἑαυτῆς καὶ ἐν ἑαυτῇ πάντα ἔχουσα τελεωτάτη ζωὴ* 14, 12 sq. cf. 18, 2 sq. *ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς ἡ καθ' ἑαυτὴν* 15, 16. *χωρὶς δὴπουθέν ἐστιν αὐτὸς ἕκαστος, τὸ ἑαυτοῦ, ὃ ἐστὶ τῶν αὐτοῦ* 28, 19 sqq. *κρεῖττον πανταχοῦ τὸ δι' αὐτὸ τοῦ δι' ἄλλον* 34, 25 sq. *τὰ δι' αὐτὰ ἀγαπώμενα* (opp. *τὰ δι' ἕτερον*) 52, 20 sqq. cf. 53, 18. *αὐτῶ (= αὐαντῶ)* 118, 24.
ἐγγίνεσθαι 101, 17.
(ἐγγράφεσθαι) 127, 16.
ἐγγύς 13, 3. *ἐγγύτατα* 72, 6. *ἐγγιστα γένους* 122, 1.
ἐγείρειν. *ἐρηγορέναι* 57, 2. 5. 20. 59, 4 al. *διαφέρει οὐδενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθεύδειν καὶ τὸ ἐρηγορέναι πλήν τῷ τὴν ψυχὴν τότε μὲν πολλάκις ἀληθεύειν, καθεύδοντος δὲ αἰεὶ διεψεύσθαι* 46, 4 sqq.
ἐγκαιρος. *ἐγκαιρότατα* 7, 24.
ἐγκαταμινύναι 105, 16.
ἐγκέφαλος 108, 6. 123, 14.
ἐγκοπὴ 119, 10.
ἐγκράτεια 95, 8. 122, 20.
ἐγκρατής. *-ίστατον* 98, 17.
ἐθραῖος 118, 25.
ἐθελείν 40, 24.
ἐθίλειν 100, 4. 108, 24. 112, 13. 117, 10. *ἐθίξεσθαι* 95, 3. *εὐθυαία λέξει* 106, 2.
ἐθος 111, 26.
εἰδέναι 39, 8. 53, 1. 94, 17. 20. 24 al. *οὔτε ἴσασιν οὔτε λογίζονται* 28, 17.
εἰδήσεις 11, 23. (*τῆς σοφίας*) 17, 20.
εἶδος 16, 7. 9. 17, 25. 19, 20. 23, 20 al. *ἡ τῶν εἰδῶν θεωρία* 63, 1 sq. *θνητὸν τι ζωῆς εἶδος* 14, 2. *προτορεπτικὸν εἶδος* 105, 7. *τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς εἶδος* 123, 20 sq.
εἰδωλὸν 46, 7.
εἰκεῖν 100, 11.
εἰκῆ 34, 5 sq. *τὸ εἰκῆ φερόμενον* 13, 17. cf. ad 35, 27.
εἰκών 119, 9.
εἰλικρινῶς 41, 14.
εἶναι. *τὰ μάλιστα ὄντα* 59, 14. *οἱ περὶ τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς ὄντες* 54, 20. *τὸ ὄν, ἢ ὄν* 20, 3. *ἡ τῶν ὄντων φρόνησις* 21, 5. *τὰ τοῦ ὄντος γέννη* 23, 8. *ἔστιν ὅτε* cf. ὅτε.
εἴνεκα 98, 27.
εἰπεῖν 44, 20 al. *ὥς ἔπος εἰπεῖν* 7, 3. 24, 11. *ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν* 6, 18 al. *ὥς ἐν εἰπεῖν* 60, 9 sq. *ἐροῦμεν* 58, 25. 28 al.
εἰρηκεν 52, 7. *εἰρήσθω* 39, 11.
ἐητέον 8, 17.
εἰπερ 19, 15. 38, 15. 40, 2. 44, 5. 118, 6. *εἰπερ γε* 38, 20.
εἰργεσθαι 97, 2.
εἰς *εαυρε*. *ἐς* 95, 22. 99, 7.
εἰς 33, 27. 29 al. *ἐν μὲν — ἐν* *δέ* 56, 20 sq. *ἐν μὲν — ἕτεροι* *δέ* 109, 25. *ἐν* (opp. *πολυσχι-δέος*) 118, 4. *μία μὲν — δευτέρα* *δέ* 14, 24. *ἐν τι* 6, 17. *ἀνάγειν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐπὶ τὸ ἐν καὶ κατάγειν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τὸ πλήθος* 23, 14 sqq. *ἡδίστον ... πάντων ἐστὶν ὡς ἐν πρὸς ἐν ἡ φρόνησις* 60, 5 sq. *ὡς ἐν εἰπεῖν* 60, 9 sq. *καθ' ἕνα ζῆν* 100, 10. *τῆς κατὰ ἕνα διαίτης* 100, 15.
εἰσαγωγὴ 3, 3.

- εἰσάπαξ 85, 26.
 εἰσηγεῖσθαι 110, 23.
 εἰσιέναι. εἰσιτέον 106, 21.
 (ubi εἰσιτητέον cod.) 109, 10.
 εἰσφέρεσθαι προθυμίαν 95, 28.
 εἶτα... αὐθις 98, 2.
 εἴτε... εἴτε... εἴτε... εἴτε 39, 4.
 εἴτε... εἴτε... εἴτε 41, 12 sq.
 εἴτε... ἢ 60, 2 sq. 96, 15 sq.
 ἐκάτερος 57, 18 al. τῶν δ' ἐναν-
 τίων ἐκάτερον τὸ μὲν φρεν-
 τὸν ἔστι τὸ δὲ αἰρετόν 45,
 12 sq. ὅταν... λέγεται τι ταύ-
 τὸν ἐκάτερον δυοῖν ὄντοι
 57, 7.
 ἐκδέχεσθαι 116, 27.
 ἐκδοτος 9, 2.
 ἐκεῖ 53, 5. 55, 4.
 ἐκεῖνος (i. e. Πυθαγόρας)
 24, 18.
 ἐκθηριοῦσθαι 35, 16.
 ἐκκαθαίρειν 83, 23. 123, 2.
 ἐκκλίνειν 107, 1. 111, 18.
 ἐκλανθάνεσθαι 124, 19.
 ἐκλέγειν 106, 10.
 ἐκλείπειν 104, 12.
 ἐκτίθεσθαι 105, 7. (128, 5).
 ἐκτός 14, 12.
 ἐκφανής 106, 13.
 ἐκφανώς 121, 16.
 ἐλάττων 7, 9 al.
 (ἐλέγγεσθαι) 127, 19.
 ἐλεύθερος. τῶν διανοήσεων
 ἐλεύθεραι... ὅσαι δι' αὐτὰς
 αἰρεταί, δούλαις δὲ ἐοικυῖαι
 αἱ δι' ἄλλα τὴν γνώσιν ἀπε-
 ρεῖδουσιν 34, 23 sqq. κρεῖττον
 τὸ ἐλεύθερον τοῦ μὴ
 τοιούτου 34, 25 sq. ἐλεύθερος
 βίος 53, 7.
 ἐλευθεροῦν 36, 18.
 ἐλκεῖν 119, 15.
 ἐλλιπής 118, 2.
 (ἐλμινς) 129, 3.
 ἐλπὶς 102, 15.
 ἐμβάλλειν 108, 2. 122, 15.
 ἐμμένειν 121, 21.
 ἐμμετρος 3, 11. 10, 16.
 ἐμπαλιν 36, 1.
 ἐμπειρία. ἐξ ἐμπειρίας 55, 11.
 ἐμπειρος 11, 18. ἐμπ. περὶ φύ-
 σεως 54, 16. ἐμπ. τῆς φύσεως
 54, 17.
 ἐμπλπτειν 50, 6.
 ἐμποδίζεσθαι 115, 16.
 ἐμποιεῖν 7, 7. 96, 20. 100, 1.
 120, 2. (129, 17).
 ἐμπυος 9, 10 (v. l. ὑπόπυος).
 ἐμφανειν 94, 1. 120, 13.
 ἐμφανής 15, 2.
 ἐμφαντικός 110, 10.
 (ἐμφιλόσοφος ἐπιστήμη) 127,
 24.
 ἐμφοβος 102, 11. 103, 16.
 ἐμψυχος 108, 15. 125, 27.
 ἐναθλεῖν 95, 9.
 ἐναντίος 5, 8. 45, 12. τὰ ἐναν-
 τία 38, 6. 39, 20. 45, 13 al.
 ἐναντίως 109, 2.
 ἐναντίως 14, 8.
 ἐναργής 3, 7. 4, 4. 5, 24. 8, 11.
 10, 11. 17, 10. 86, 3. τὰ ἐναργῆ
 δειγμάτων τῶν ὄντων 8, 15.
 ἐναργῶς 5, 20. 45, 5. 115, 4.
 ἐναρμόνιος 10, 16.
 ἐναυσμα 116, 21.
 ἐνδεῖα 110, 17.
 ἐνδεῖν. ἐνδεδεσθαι 100, 18.
 ἐνδέχεσθαι 55, 22.
 ἐνδίδοσθαι 20, 8. 59, 15.
 ἐνεδρεύειν 96, 16.
 ἐνεῖναι 36, 20. ἐνεστι 86, 16.
 94, 16.
 ἐνεκα 99, 7. 104, 24. passim in
 Excerpt. Arist. τὸ οὐ ἐνεκα
 49, 14. 51, 17 sq. τὸ ἐνεκά
 του 49, 12. 20 sqq. etc.
 ἐνεκεν 49, 27.
 ἐνέργεια 5, 2. 13. 14, 8. 17, 5.
 18, 5. 21, 11. 22, 1. 34, 17 sq.
 35, 19. 42, 10. 58, 15 sq. al.

- κατ' ἐνέργειαν (opp. κατὰ δύ-
ναμιν) 56, 16. (129, 14).
ἐνεργεῖν 41, 11. 57, 20. 58, 13.
112, 21.
ἐνέργημα 21, 12.
ἐνεργής. ἐνεργέστερα 116, 23.
(ἐνθουσιαστικός. ἐνθουσια-
στικώτατε) 129, 9.
ἐνιαυτός 119, 11. δι' ἐνιαυ-
τοῦ 10, 6.
ἐνιδρύνεσθαι. εἰς αὐτὸ ἐνι-
δρυνθέντες 15, 12.
ἐνιέναι. ἐνήσειν 105, 10.
ἐνιοι 49, 8. 50, 5 sqq. al. ἐνιοι
τῶν παραφρονοῦντων 45, 10.
ἐννοια 36, 15 al. αἱ περὶ φι-
λοσοφίας ἐννοιαί 4, 24. 61,
5 sq. ἐξωτερικαὶ ἐννοιαί 8, 3.
105, 20. αἱ κοιναὶ ἐννοιαί
8, 13. 17, 14. 45, 4. 18. 48, 22.
ἐνοειδής 14, 8.
ἐνστασις 117, 14.
ἐντάττειν 105, 13.
ἐνταῦθα 14, 3. 17, 4. 21, 25 al.
τῶν ἐνταῦθα ζώων 51, 4.
(ἐνταυθοῖ) 129, 20.
ἐντελής. ἐντελεστέραν 105, 10.
ἐντεῦθεν 23, 24. 48, 20. 56, 14.
84, 4.
ἐντιμος. ἐντιμότεραν 117, 26.
ἐντροχῶς 24, 16.
ἐντυγχάνειν 106, 4. 11. ἐν-
τευξομένοις 105, 11.
ἐντυποῦσθαι. ἐνετυπώσατο
(Cod. ἀνετυπώσατο) 19, 18.
ἐνυλος 112, 5.
ἐνυπάρχειν 19, 21. 119, 2.
ἐνύπνιον 46, 7.
ἐνωσις 116, 14. 123, 4. 125, 22.
ἐξαιρεῖσθαι 44, 11.
ἐξαίρετος 110, 20.
ἐξαιρέτως 114, 28.
ἐξάλλαγή 119, 9.
ἐξανιστάναι 122, 22. ἐξανι-
στάμενος 122, 26.
ἐξάπινα 102, 11.
ἐξάπιναιος 99, 1. 103, 17.
ἐξάπινάως 97, 6.
ἐξαρχεῖν 101, 21.
ἐξάρχειν 17, 14.
ἐξαφανίζειν 123, 2.
ἐξεργάζεσθαι 95, 13.
ἐξηγεῖσθαι 6, 6. 23, 27.
ἐξηγήσεις 105, 8. 106, 10.
ἐξηλλαγμένως 24, 17.
ἐξῆς 18, 22. 109, 9 al.
ἐξιέναι 11, 26.
ἐξίς 39, 21. 88, 3. ὡς ἐξίς (?)
πρὸς ἔξιν κρίνεσθαι 43, 3.
(ἐξισάζειν) 128, 30.
ἐξιστάναί. ἐξεστηκὼς τοῦ
φρονεῖν καὶ μαινόμενος 45, 8.
ἐξιχνεύειν. ἐξιχνευτέα 116, 19.
ἐξορῶν 34, 8.
ἐξορμᾶν 99, 10.
ἐξουσία 53, 9.
ἐξω 112, 13.
ἐξωθεν 101, 8. 103, 8.
ἐξωτερικός 8, 3. 105, 12. 20.
106, 14.
ἐοικέναι 5, 6. 13, 15. 34, 24.
35, 27. 48, 3. 7. 12. 20. 50, 3 al.
ὡς εἰκός 105, 19. ὡς τὸ εἰκός
8, 2. ὡς ἔοικε 45, 11. 15. 46, 15.
ἐπάγειν 23, 23. ἐπάγεσθαι
96, 14. 103, 8.
ἐπαινεῖσθαι 7, 16.
ἐπαινέτης 96, 14.
ἐπανάγειν 100, 2.
ἐπανατίθεσθαι 107, 8.
ἐπάνθημα 121, 16.
ἐπείπερ 43, 20.
ἐπεισοδιώδης 14, 11 (cf. Add.).
ἐπειτα. πρῶτη μὲν... ἐπειτα
15, 9.
ἐπεξέρχεσθαι. ἐπεξελεῖν
τῷ προκειμένῳ 88, 6.
ἐπέρχεσθαι 30, 13. 61, 7. 102,
20.
ἔπεσθαι 24, 18. 30, 6. 35, 1.
41, 21. 107, 4. 112, 11. καὶ
ἔπεται δὲ αὐτῇ 90, 16.

- ἐπέχειν 121, 10.
 ἐπί. ἐπὶ τούτοις 12, 8. ἴσως
 γὰρ ἐπὶ τούτῳ καὶ τὰ τῶν
 ἄλλων 57, 27. τὸ .. ἐφ' ᾧ (ἐφ'
 ὁ Cod.) καὶ ὡς 58, 2. ἔστιν ἐπὶ
 τῷ βοηθεῖν 50, 1. θηροῦται
 τὴν δόξαν ἐπὶ ἀπάτῃ 96, 17.
 ἐπὶ δυσκλείᾳ 99, 26. ἐπὶ τῆς
 οὐσίας 46, 22. ἐπὶ φρονήσεως
 46, 24. ἐπὶ τῷ τέλει 7, 10.
 ἐπιβάλλειν 124, 4. ἡ ὄψις τοῖς
 ὁρατοῖς ἐπιβάλλει 22, 4 sq.
 ἐπιβάλλεσθαι 115, 4. 14 sqq.
 122, 24. 124, 20.
 ἐπιβλητικός 18, 2.
 ἐπιβολή 22, 4. 118, 29.
 ἐπιβουλεύεσθαι 103, 6.
 ἐπιβουλή 103, 11.
 ἐπιγιγνώσκειν. ἐπέγνωσται
 115, 13.
 ἐπιγλύφειν 107, 25. 120, 3.
 ἐπίγνωσις 115, 28. 121, 8.
 ἐπιδεικνύμαι 5, 1. 12. 12, 21.
 18, 23. 17, 5. 38, 3. ἐπιδείκνυ-
 ται 18, 22.
 ἐπιδέχεσθαι 118, 24. 119, 6.
 124, 12.
 ἐπιδρομή. ἐξ ἐπιδρομῆς 106, 4.
 ἐπικεικῆς (opp. φανῶλος) 38, 9.
 ἐπιέναι. ἐπιόντες 54, 6. 61, 1.
 ἐπιθύμημα 99, 25.
 ἐπιθυμητός 95, 18.
 ἐπικίνδυνος 37, 5.
 ἐπικουρεῖν 98, 10. 100, 27.
 ἐπικουρεῖσθαι 101, 27.
 ἐπικούρημα 102, 23.
 ἐπιλαμβάνεσθαι 113, 16.
 ἐπὶ ληπτος 113, 10.
 ἐπιλογίζεσθαι 20, 10.
 ἐπιλογισμός 113, 23.
 ἐπίλοιπος 30, 9.
 ἐπιλυπεῖσθαι 123, 7.
 ἐπὶ λυσίς 105, 13. 106, 16.
 ἐπιμέλεια 5, 13. 28, 3. 38, 19.
 40, 10 al.
 ἐπιμελεῖσθαι 27, 21. 28, 2. 12.
 29, 14. 102, 27. ἐπιμελητέον
 10, 8.
 ἐπιμένειν 125, 17.
 ἐπιμιξία 101, 28.
 ἐπίμονος 119, 5.
 ἐπιμόνως 121, 21.
 ἐπιξενοῦσθαι 119, 11.
 ἐπίπεδον 38, 13.
 ἐπιρρωννύναι 24, 19.
 ἐπισκέπειν 106, 8.
 ἐπισκέπτεσθαι. ἐπεσκεμμέ-
 νος 94, 23.
 ἐπίσκεψις 115, 24.
 ἐπισκοπεῖν 22, 3. 23, 12. ἐπι-
 σκοπεῖσθαι 20, 7. 125, 8.
 ἐπισκοτεῖσθαι 13, 6.
 ἐπισπᾶσθαι 117, 16.
 ἐπίστασθαι 28, 9. 56, 19. 57,
 10. 94, 15.
 ἐπιστήμη 7, 1. 19, 15. 16. 22, 7.
 23, 18 sqq. 24, 1. 27, 2. 28, 14.
 37, 7. 12. 38, 2. 6. 17. 39, 10. 19
 etc. (τῶν ἀνθρωπίνων) 11, 16.
 τοῦτο δοῦν κατ' ἐπιστήμην
 ἀπλῶς, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν
 μᾶλλον ἐπιστήμην 42, 23 sq.
 ἐπιστημονικός 3, 14. 16, 12.
 111, 16. 114, 25. 118, 11. 120,
 24. 121, 2. 8. 123, 20. ἐπιστη-
 μονικωτάταις 24, 20.
 ἐπιστημονικῶς 17, 4. 17, 20, 5.
 ἐπιστημων 9, 15. 110, 27.
 ἐπιστρέφειν 112, 13. ἐπιστρέ-
 φεσθαι 107, 14. 112, 16. 113,
 10. 115, 1. 14.
 ἐπιστροφή 112, 15. (129, 24).
 ἐπισφαλῆς 9, 8.
 ἐπισφραγίξεσθαι 114, 1.
 ἐπιτακτικός 37, 21.
 ἐπιτάττειν 37, 14. 18.
 ἐπιτελεῖν 18, 3. 50, 3. ἐπιτε-
 λεῖσθαι 51, 20.
 ἐπιτήδειος 6, 18. 95, 5.
 ἐπιτηδεότης 116, 6.
 ἐπιτηδεύειν 95, 8. 97, 3. (ἐπι-
 τηδεύασθαι) 128, 6.

- ἐπιτήδευμα 7, 5. 17. 10, 23.
 20, 11. 104, 25. 116, 20.
 ἐπιτήδευσαι 11, 1. 85, 29. 94,
 19. 115, 27.
 ἐπιτιθέναι 23, 6.
 ἐπιτροπία 104, 3.
 ἐπιτυγχάνειν 10, 9.
 ἐπιτυχῆς 36, 1.
 ἐπιφέρεισθαι 102, 19.
 ἐπὶφλεγμα 121, 17.
 ἐπιφοιτᾶν 119, 11.
 ἐπιχαίρειν 123, 8.
 ἐπιχαυνοῦσθαι. ἐπιχαυνοῦ
 121, 13.
 ἐπιχειρεῖν 21, 7. 28, 16. 33,
 28. 122, 17.
 (ἐπιχειρήμα) 129, 16.
 ἐπιχειρήσεις 118, 20.
 ἐπιξηρῆσθαι 96, 4.
 ἐπομένως 4, 12. 72, 10.
 ἐπονομάζειν 14, 3.
 ἐραστῆς 15, 7.
 ἐργάζεσθαι 114, 4.
 ἐργασία 40, 26.
 ἐργάσιμος 102, 3.
 ἐργμός (ἐργμός Plat.) 68, 8. 11.
 ἔργον 21, 10. 28, 17. 39, 25.
 42, 5. 15 sqq. etc. λόγῳ τε καὶ
 ἔργῳ 11, 21.
 ἐρῖζειν 112, 28.
 ἐρμηνεῖα 106, 2.
 ἐρῶθις 108, 8 (cf. adn. et
 Add.). 124, 10.
 ἐρῶθριᾶν 124, 14.
 ἔρχεσθαι 60, 14 al.
 ἔρως 10, 25. 35, 22.
 ἐρωτᾶν 52, 28. ἐρωτᾶσθαι 51,
 8. 11.
 ἐρώτησις 51, 13.
 ἐσθλῆιν 108, 6. 14. 123, 14. 125,
 12. 24.
 ἐσοπτρίζεσθαι 107, 26. 120, 3.
 (ἐσοπτρον) 129, 19.
 ἐσχάτως 43, 27.
 ἐσωτερικός 16, 11.
 ἐταίρα 9, 4.
 ἔτερος 43, 10. 18. 28. 45, 17.
 52, 9. 17 sqq. al. ἄλλαι μὲν . . .
 ἔτεραι δὲ 37, 14. ἑτέρα ἐτέ-
 ρων 43, 10. θάτερον 42, 28.
 57, 8 al. ὅταν δυοῖν ὄντοι
 θάτερον διὰ θάτερον αἵρετόν
 ᾗ 42, 26. ἐπὶ θάτερα 86, 16.
 θάτερον (?) in loco Plat. 75, 20.
 ἔτι τολῶν 37, 11. 22. 41, 15.
 94, 14. 20 al. ἔτι δέ 38, 1. 6.
 39, 16. 40, 20 al.
 ἔτοιμος 110, 5.
 ἐτυμολογία 124, 11.
 εὐαίσθησις 9, 16. 18.
 εὐανάτρεπτος 118, 18.
 εὐανγία 120, 24.
 εὐγλωσσία 95, 14. 97, 17.
 (εὐγλωστος) 127, 17.
 εὐδαιμονεῖν 21, 4. 22, 15. 24,
 9. 30, 11. 46, 27. 59, 26. 83, 28 al.
 εὐδαιμονία 4, 21. 11, 15. 18, 18.
 23, 26. 24, 4. 36, 6. 43, 13 sq.
 54, 20. 59, 20 sqq. al.
 εὐδαιμόνως 41, 12. 46, 23.
 εὐδαίμων 12, 19. 47, 22 al. εὐ-
 δαιμονέστερος 77, 26.
 εὐδόκιμος 5, 2.
 εὐδοξία 97, 5.
 εὐεργετεῖν 97, 28.
 εὐζωία 36, 24.
 εὐθύς 54, 27. adv. 7, 5. 47, 22 al.
 εὐθύς ἀρχόμενος 16, 18.
 εὐκαταφρόνητος 88, 10.
 124, 2.
 εὐκλεία 91, 23. 96, 20. 97, 13.
 εὐκτός 9, 16.
 εὐλαβεῖσθαι 99, 3. 103, 12.
 εὐλήπτος 17, 18.
 εὐλογία 99, 27.
 εὐλόγιστος. τὸ εὐλόγιστον
 36, 4.
 εὐλόγως 96, 9.
 εὐλύτος 109, 28. 110, 4.
 εὐλύτως 11, 23.
 εὐμαθής 17, 17.
 εὐμετάβλητος 121, 11.

(εὐμετάπτωτος) 129, 11.
 εὐμηγάνως 24, 19.
 εὐνόητος 106, 3.
 εὐνομεῖσθαι 102, 20.
 εὐνομία 101, 2. 11 sqq. 102, 1. 5 al.
 εὐολίσθητος 118, 18.
 εὐπαράκολούθητος 106, 4.
 εὐπιστος 102, 15.
 εὐποιητικός 98, 6.
 εὐπραγία 111, 25.
 εὐπροσδόκητος 102, 16.
 εὐρίσκειν 7, 11. 24, 2. 47, 6. 54, 12. 61, 2 al. pass. 54, 23. 100, 12.
 εὐσέβεια 108, 20.
 εὐσταθής 118, 25.
 εὐτονεῖν 124, 9.
 εὐτονος. εὐτονωτάτης 119, 7.
 εὐτυχεῖν 101, 25. 27.
 εὐτυχία 103, 5. 121, 13.
 εὐφάγγελια 116, 9.
 εὐφραίνεσθαι 60, 23.
 εὐφροσύνη 59, 16.
 εὐχέσθαι 46, 27.
 εὐχή 14, 25.
 εὐώνυμος 107, 11. 114, 7.
 ἐφέλκεσθαι 108, 25.
 ἐφεξῆς 13, 13. 111, 29.
 ἐφίεσθαι 20, 4. 21, 2. 22, 14. 23, 17.
 ἐπιστάναι. ἐπιστάς 125, 15.
 ἐφοδιάζειν 110, 11. ἐφοδιαζομένη 116, 22.
 ἐφοδος 3, 14. 20, 4. 9. 24, 5. 10. 25. 18, 20. 19, 11. 20, 15. 22, 11. 24, 12. 27, 11. 34, 5. 48, 23. 70, 9. 72, 8 al.
 ἐφόσον 9, 12.
 ἐξεμυθεῖσθαι 106, 17.
 ἐξεμυθία 106, 6.
 ἐξεσθαι 27, 17. 29, 15. 107, 29. 109, 5. 111, 25. 121, 9.
 ἔως 23, 12 al.
 ζεῖν 113, 13.
 ζήλος 99, 11.

ζηλοῦν 100, 3. τὰ ζηλούμενα 47, 16.
 ζημία 99, 1 sq. 100, 14. (128, 15).
 ζῆν 8, 17. 9, 11. 21, 3. 23, 10. 35, 21. 36, 22. 39, 22. 55, 26 etc. τὸ .. ζῆν τῷ αἰσθάνεσθαι διακρίνεται τοῦ μὴ ζῆν κτλ. 44, 9 sqq. τὸ τελῶς εὐ ζῆν 60, 9.
 ζητεῖν 40, 10. 52, 16. 26. ζητητέα 116, 19.
 ζυγόν 107, 13. 114, 20.
 ζῶειν (?) 45, 10.
 ζωή 4, 2. 28. 11, 21. 12, 9. 13, 7. 10. 14, 2. 5 sqq. 15, 10. 16. 16, 4 etc.
 ζῶον 86, 12. 49, 6. 50, 8. 27. 51, 5 etc. ἀπλοῦν τι ζῶον ἐστὶν ὁ ἀνθρ. 42, 13. τὰ ἄλλα ζῶα 36, 7. 41, 28. 120, 11 al. τὰ λοιπὰ ζῶα 121, 25. sed 48, 16 si τὰ ἄλλα intellegi debent ζῶα scribendum videtur τὰ ἄλογα. τὸ παραπεφυκὸς ἤμιν ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀλλότριον ζῶον 14, 1.
 ζωπυρεῖν 116, 22.
 ζωώδης 115, 20. 29.
 ζωώδεια 116, 8. 10. 117, 1.
 ἧ. ἦτοι μόνον ... ἡ μάλιστα 57, 26 sq. 58, 3 sq. 59, 12. ἦτοι ... ἦ ... ἦ 59, 27 sq. al. ἦ γάρ τοι ... ἦ 60, 8 sq.
 ἡγεῖσθαι 35, 1. 94, 10. 96, 12. 100, 6. 103, 27 al. ἡγητέον 105, 14.
 ἡγεμονικός 41, 28. 123, 15. 19.
 ἡγεμονικωτέρας 37, 15. ἡγεμονικωτάτη 17, 6. 95, 25.
 ἡγεμών 15, 6. 23. 27, 6. 94, 20 al.
 ἡδεσθαι 60, 24. ἕτερόν ἐστι τὸ ἡδόμενον πίνειν καὶ τὸ ἡδέως πίνειν 58, 17 sqq.
 ἡδέως 56, 14. 58, 18. 23. 59, 1. 12. 97, 8 al.

ἦδη 86, 12. 52, 26. 58, 5 al. ἦδη
πως 93, 27.

ἦδονή 5, 19. 40, 23. 42, 28. 45, 9.
46, 2. 59, 3. 5. 10 al.

ἦδύς 9, 14. 42, 28. 58, 25. 28. 59,
1. 2. 26 al. ἦδιον 37, 26. 60, 15.

ἦδιστος 46, 1. 58, 17. 60, 5 al.
ἦθος 94, 25. 97, 3. 10. 109, 8.

ἦλθιος 47, 18.

ἦλικος 3, 16.

ἦλιος 17, 12. 46, 12. 51, 15. 107,
16. 115, 19. 21. 125, 13. 16.

ἦμεροειδής 123, 1.

ἦπαρ 123, 21.

ἦπερ 34, 8.

ἦρεμαίος 113, 6.

ἦρεμεῖν 117, 2.

ἦσσαν 99, 9 al.

ἦχεῖν 113, 17.

ἦχῶ 107, 5. 112, 18.

Θᾶκος 107, 17. 116, 1. 10.

θάλαττα 50, 26.

θάλπεςθαι 113, 14.

θάνατος 95, 7. 99, 4. 113, 4 al.

θαρρεῖν 36, 19. θαρσητέον 9, 3.

θάτερον cf. ἔτερος.

θανμάσιος. θανμάσιον οἶον

17, 8. θανμασιώτερα 11, 12.

θανμασιώτατον 11, 22.

θανμασίως 125, 21.

θανμαστός 107, 27. 110, 8.
121, 4.

θανμαστῶς 13, 4. 114, 22.

θέα 35, 25. 53, 19. 24.

(θεαρρέτωος) 129, 18.

θεᾶσθαι 51, 8. 13. 54, 3. 60,
21. 23.

θεατής 55, 14.

θεῖν. θεόντας 40, 18. 54, 2.

θεῖον (sulphur) 116, 4.

θεῖος 11, 3 sq. 14, 18 etc. τὸν
ἐν ἡμῖν θεῖον ἄνθρωπον (cf.

Plat.) 31, 26. τὸ θεῖον 9, 14.

19, 19. 35, 20. 55, 26 sq. al. ἡ

θεία αἰτία 24, 8. θειότερος

27, 19. 77, 25. θειοτάτων 18, 4.
τὸ θειότατον 15, 4.

θείως 47, 25.

θεμιτός 35, 24.

θεοειδής. θεοειδεστέρον 117, 4.

θεολογία 115, 27.

θεολογικός 16, 15. 19, 14.
23, 6.

θεός 11, 14. 16 et saepe. θεοῦ
τινος (poet.) 48, 12.

θεοσέβεια 94, 5.

θεραπεῖα 109, 15. 18. 29. 112, 7.

θεραπεύειν 109, 27. θεοσέ-

βεια οὐκ ἂν παραγένοιτο, εἰ
μὴ τις ἀφομοιώσειε τῷ θε-

ραπενομένῳ τὸ θεραπεῦον
94, 5 sq.

θεωρεῖν 18, 2. 19, 13. 20, 24.

21, 5. 12. 22, 3. 6. 27, 7. 35, 6.

37, 18. 43, 21. 52, 7. 53, 7. 22.

60, 24 al. θεωρεῖν ὑπ' αὐγᾶς

47, 6. θεωρεῖν ἢ θεωρεῖσθαι

58, 21. ἐθεωρήθη 123, 22.

θεωρητέον 35, 23.

θεώρημα 9, 12. 114, 25.

θεωρηματικός. (ἐπιστήμης)
124, 6.

θεωρητικός 20, 23. 23, 22 al.

(φρόνησις) 4, 15. 54, 11. (σο-

φία) 11, 5. 19, 13. 20, 3. 36, 10.

(φιλοσοφία) 4, 1. 11, 13 sq. 21, 8.

(ἐπιστήμη) 43, 18. 56, 2. 10.

(νοῦς) 21, 12. (ἐνέργεια) 58,

16. (μαθήματα) 119, 25.

θεωρητικῶς 43, 24.

θεωρία 12, 2. 17, 23. 22, 35,

8. 10. 42, 25. 53, 21. 25. 60, 21

(ubi θέας Plato) al.

θεωρός 20, 1. 51, 9.

θηγγεσθαι. λόγον τεθηγμένον
112, 27.

θηρᾶσθαι 99, 15.

θηρεύεσθαι 96, 17.

θηρευτικός 27, 3.

θηρῖον 95, 2.

θηριώδης 94, 29.

- θνήσκειν. τεθνάναι 9, 11. (ἐν τοῖς τεθνεῶσι 129, 2).
 θνητός 14, 2. 99, 27 al. ὁ θνητός αἰών (poet.) 48, 18.
 θρησκεία. θεία 109, 1. θεῶν 111, 27. 112, 9.
 θρίξ 122, 8.
 θυεῖν 106, 24. 107, 18. 109, 24. 116, 11.
 θυμικός 113, 7.
 θυμός 112, 26. 113, 1. 4. 11 sqq.
 θύρα 106, 22. 109, 11.
 θυσία 108, 1. 121, 26. 122, 12.
 λατρικός 42, 19. (τέχνη) 38, 17. 49, 18.
 λατρός 54, 13. 15.
 ἰδίᾳ. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ 101, 13.
 ἰδιάζειν 4, 1.
 ἰδιος 3, 20. 6, 8. 6. 20, 20 al. κατ' ἰδίαν 88, 5. 108, 17.
 ἰδιῶμα 121, 23.
 ἰδίως 3, 18. 120, 17.
 ἱερόν 10, 3. 106, 19. 21. 108, 21. 109, 10.
 ἱερός 5, 15. 84, 2. 109, 7.
 ἱκανός 23, 14. 36, 5. 52, 10.
 ἱκανῶς 40, 13. 43, 26. 54, 27. 110, 9. 116, 18.
 ἰός 8, 19.
 ἴσος (in cod. ἴσος) 14, 4. 110, 22 al. ἴσον adv. 123, 20.
 ἰσότης 114, 21.
 ἰστάναι. ἑστῶτα 118, 10. ἵστασθαι 23, 7. 52, 25.
 ἰσχυρός 100, 18. κατὰ τὸ ἰσχυρόν 96, 21.
 ἰσχύς 36, 13. 47, 10. 97, 18. 100, 27. (130, 11).
 ἴσως 52, 10. 55, 17. 57, 27. 60, 11. 100, 21 al.
 ἰχνεύειν 30, 7.
 ἰχνος 108, 9. 123, 2. 28. 124, 17.
 παθαίρειν 115, 26.
 παθαίρεισθαι 113, 22.
 καθάπερ 8, 20 al. καθάπερ ... καὶ 9, 10. 10, 8 sq. καθάπερ ἂν εἰ 56, 27. τὸ κατὰ φύσιν βελτίονος ἔνεκεν αἰετὶ συνίσταται ἢ καθάπερ τὸ διὰ τέχνης 49, 27.
 καθάρως 10, 3. 24, 2. 35, 19 al. καθαρώτερον 3, 6. καθαρώτατον 20, 7.
 καθαρότης 16, 3.
 κάθαρσις 67, 17. 70, 12.
 καθαρτικός 116, 2.
 καθέδρα 58, 24.
 καθέξεσθαι 107, 20. 116, 26.
 καθέλκεσθαι 115, 14.
 καθεύδειν 45, 25. 46, 2 sqq. 57, 1. 3. 20. 59, 4. cf. ἐγείρειν.
 καθήκειν. τῶν κατὰ μέρος καθηκόντων 36, 3 sq.
 κατήσθαι 58, 21.
 καθιεροῦσθαι 107, 19. 116, 12.
 καθιστάναι 103, 11. 104, 12. 113, 15. καθίστασθαι 101, 1. 102, 12. 103, 23. 25. 124, 29.
 καθό 105, 12. 15.
 καθολικός. καθολικώτερον 22, 12.
 καθόλου 20, 10. 22, 5.
 καθορεῖν 13, 9. 23, 24. 47, 17. κατοψόμεθα 15, 12. 111, 8. κατιδεῖν 21, 10 al.
 καθόσον 44, 6. 45, 21 al.
 καίεσθαι 9, 10.
 καίπερ c. partic. 48, 14.
 καιρός 119, 12.
 κάιτοι 57, 17. 110, 19 al.
 κακία 9, 5. 10, 2. 13, 18. 98, 3. 7. 100, 9 al.
 κακοδαμονία 54, 21.
 κακός 5, 5. 12, 14. 13, 9. 14. 15, 8. 30, 7. 38, 8. 39, 20 etc. κάκιστον 97, 20. 101, 14. κάκιον 99, 23. (κακώτερα 127, 21).
 κακουχεῖν 119, 17.
 κακῶς 9, 8 al. (127, 18).
 καλεῖν 46, 17. 98, 14 al.

- κάλλος 47, 10 sq.
 κάλλωπιζέσθαι 96, 18.
 κάλός 7, 2 sq. 10. 10, 22. 25. 12,
 20. 20, 8. 22, 10 al. κάλλιστος
 55, 5. κάλλιστα adv. 28, 15.
 42, 6.
 καλῶς 8, 18. 46, 26. 47, 8. 50,
 16. 18. 52, 6. 58, 3 al.
 κάμνειν 45, 14.
 κᾶν (= καὶ ἄν) cum coniunct.
 34, 27. 46, 1. 28. 52, 22. 54, 8.
 56, 18. 60, 6. 101, 8. κᾶν εἰ
 cum indic. 55, 17. (= καὶ
 ἄν) 44, 4. 58, 12. 60, 3.
 κανῶν 54, 25. 55, 15. figurate
 89, 17.
 καρδία 108, 5. 123, 3. 21.
 καρπός 10, 6. 10.
 καρτερεῖν 95, 7.
 κατά. κατά μέρος 6, 16. 36, 3.
 43, 6. κατά γένος 7, 16. κατὰ
 γένη 22, 3. κατὰ τρόπον 10, 1.
 κατ' ἀνάγκην 12, 6. κατὰ
 σμικρόν 96, 13. κατὰ τὸ ἰσχυ-
 ρόν 96, 21. κατὰ βραχύ 7, 8.
 κατὰ φύσιν saep. in Excerpt.
 Arist. καθ' ἓνα ζῆν 100, 10.
 τῆς κατὰ ἓνα διαίτης 100, 15.
 καταβάλλειν 49, 20.
 κατάγειν 23, 15.
 καταγέλαστος 47, 1.
 καταγίγνεσθαι 119, 26.
 καταγωνίζεσθαι 95, 1.
 καταδεής. καταδεστέρον
 27, 20.
 κατάδηλος 83, 22. 106, 14.
 καταδουλοῦσθαι 35, 25.
 κατακιρνᾶν 116, 8.
 κατακόρως 118, 15.
 καταλαμβάνειν 120, 1.
 καταλείπεσθαι 53, 6.
 κατάληψις 35, 12. 115, 12. 17.
 120, 22. 121, 3.
 καταλύειν 104, 7.
 καταμανθάνειν 11, 21. 12, 4.
 καταναλίσκειν 95, 28.
 κατανοεῖν 50, 21.
 καταπαύειν 126, 5.
 καταπλήξ 124, 13.
 καταπτύειν 108, 7. 124, 2. 7.
 125, 4.
 καταργεῖν. καταργητέον 35,
 18.
 κατάρχειν 5, 8.
 κατασκευ' ζεῖν 59, 21.
 κατάστασις 14, 19.
 καταστροφή 102, 19.
 κατάφορος 124, 25.
 καταφρονεῖν 95, 7. 124, 6.
 καταφρόνησις 100, 1.
 καταχερῆσθαι 97, 19. 23.
 καταψεύδεσθαι 96, 10.
 κατεργάζεσθαι 95, 16. 97,
 3. 16.
 κατέχεσθαι 110, 2.
 κατηγορεῖσθαι c. gen. 57, 17.
 (κατοπτρίζεσθαι c. acc.) 129,
 20.
 κατορθοῦν 114, 4.
 κάτωθεν 8, 6. 105, 23.
 κείσθαι. νόμος κάλλιστος ὁ
 μάλιστα κατὰ φύσιν κείμενος
 55, 5 sq.
 κελεύειν 41, 31. 123, 24.
 κηλὶς 10, 3.
 κινδυνεύειν 40, 5.
 κινδυνος 95, 3.
 κινεῖν 3, 8.
 κίνησις 57, 5. 58, 24. 112, 28.
 κλέος 96, 7.
 κλιμαξ 8, 5. 105, 23.
 κρινῆ 6, 1. 22, 1. 30, 8. 101, 13.
 123, 10.
 κοινός 4, 5. 6, 5. 15. 7, 12. 17.
 22. 20, 21. 21, 14. 22, 2. 27, 18
 etc. αἱ κοινὰ ἔννοια 8, 13.
 17, 14. 45, 4. 18. 48, 22. κοι-
 νοτέρων 22, 12.
 κοινοῦσθαι 103, 2.
 κοινωνεῖν 48, 14. κοινωνη-
 τέον 117, 23.
 κοινωνολία 9, 2.

κοινωνικός 117, 8. 20. 123, 6.
13.
κοινῶς 3, 9. 7. 15. 10. 12. 108, 16.
κόλασις 48, 1.
κολούρωσις 122, 3.
κομιδὴ 50, 26.
κομίζειν 53, 4. κομιζόμεθα
53, 14.
κομψός 54, 13.
κόνης 124, 21.
κορυφαῖος. τῶν κορυφαίων
ἐν φιλοσοφίᾳ ἀνδρῶν 72, 9 sq.
κοσμεῖσθαι 5, 17. κοσμητέον
10, 3.
κοσμῶς 109, 25.
κόσμος 5, 21. 18, 14. 52, 9. 99,
14 al.
κρατεῖν 107, 4. 112, 11. 113, 5.
121, 9. κρατεῖται 11, 25.
κράτος 101, 4 sq. τὸ ἐπὶ τῇ
πλεονεξίᾳ κράτος 100, 6. 22.
κρατύνειν 96, 24. 100, 26. κρα-
τύνεσθαι 103, 7. 120, 8.
κρεάγχα 117, 15.
κρίνειν 18, 3. 27, 7. 37, 16.
41, 21. 54, 26. 55, 3 al. κρί-
νεσθαι 43, 3.
κρίσις 36, 5. 39, 26.
κριτήριον 20, 4. (129, 30).
κρύπτεσθαι. τὸ κρυπτόμενον
ἐν ἀφανεί 17, 18.
κτᾶσθαι 20, 24. 21, 4. 8. 24, 1.
28, 4. 13. 33, 29. 37, 7. 38, 18.
41, 4. 47, 8. 56, 12. 21 al.
(κτηνώδης) 129, 13.
κτησις 3, 23. 9, 7. 11, 4. 34, 1.
37, 25. 40, 2. 14. 46, 23.
(κτητικὸς) 127, 25.
κύαμος 108, 13. 125, 9.
κυβερνᾶσθαι 101, 25.
κυβερνήτης 42, 19.
κυκλοῦσθαι. εἰς καὶ ὀλίγα
ἢ (τὰ χρήματα) ἐξαρκεῖ ὅμως
κυκλούμενα 101, 21.
κυλίνδριον 13, 15.
κύριος 35, 4. 39, 15 al. κυριώ-

τερος 23, 23. 44, 24. κυριώ-
τατος 5, 26. 7, 25. 14, 5. 15, 5.
16, 14. 39, 26. 41, 24. 42, 8.
22. 25. 43, 2. 59, 8. 105, 16 al.
κυριώτατα adv. 58, 12.
κυρίως 37, 15. 42, 12. 49, 19.
52, 23. 56, 24. 57, 3.
καλύειν 41, 31. 50, 23. 58, 18.
καλύεται 11, 25.
καλυσιεργός 119, 27.
καλυτικός 116, 7.
λαλεῖν 107, 12. 114, 13.
λαμβάνειν 19, 15. 20, 2. 22, 14.
38, 3 etc. ληφθέντων 54, 26.
(ἐλλήπται 130, 4).
λαμπρός. λαμπροτάτη 120, 24.
λανθάνειν 17, 13. 104, 14.
λάχανον 125, 19.
λέβης 113, 13.
λέγειν 12, 16. 37, 3 etc. λέγε-
σθαι 42, 6. 29. 43, 6 al. λεκ-
τέον 42, 7. 52, 22.
λεῖος 54, 27.
λείπεσθαι 36, 13. 99, 27 (?).
λεληθότως 8, 2. 105, 19.
λέξις 106, 2.
λεωφόρος 107, 1. 111, 18.
λήξις 71, 3.
λήρος 48, 21. 106, 12. (128, 33).
λίθος 125, 20.
λογίζεσθαι 28, 18. 41, 10. 58, 5.
83, 24. 103, 26. (128, 34).
λογικός 121, 24. 123, 13. логи-
κῆς φιλοσοφίας 19, 22.
λογισμός 55, 8. 113, 12. 18. λο-
γισμῶ λαβεῖν 22, 14.
λογιστικός. διὰ τοῦ καθαροῦ
τοῦ λογιστικοῦ 123, 22. (τὸ
λογιστικὸν ἡμῶν 128, 8).
λόγος. οἱ παλαιοὶ λόγοι 5, 15.
84, 1. κατὰ λόγον 21, 2. 42,
14 al. τῆς ψυχῆς . . . τὸ μὲν
ἦν ἔχον λόγον τὸ δ' οὐκ ἔχον
34, 13 sqq.
λοιπός 47, 16 al. τὸ λοιπὸν

- 6, 14, 8, 10 al. λοιπόν adv.
16, 11, 24, 14, 122, 24.
λυπεῖσθαι 58, 25, 27.
λύπη 61, 1.
λυπηρός 58, 25.
λύσις 70, 11 al.
λυχνοειδής 120, 22.
λύχνος 107, 26, 120, 19.
- μάθημα 6, 19, 10, 4, 22, 20, 10.
110, 27 sqq. al.
μάθησις 6, 15, 16, 58, 24 al.
μαθητεύειν. οἱ μαθητεύσαν-
τες τῷ Πυθαγόρᾳ 106, 1.
μαίνεσθαι 9, 9, 45, 9.
μάκαρ. μακάρων νῆσοι 53, 4.
9 sq. 15.
μακάριος 5, 27, 15, 10, 47, 22.
μακαριότατος 15, 14, 72, 6.
48, 9, 60, 17, 70, 15.
μακρός 47, 19 al. διὰ μακροῦ
96, 24.
μαλθακός 113, 24.
μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν μᾶλλον
ἐπιστήμην 42, 24. τῷ φρο-
νούντι ἢ τῷ ἄφρονι μᾶλλον
59, 4 sq. τὰ μάλιστα ὄντα
59, 14. τὰ μάλιστα καὶ νυ-
ριώτατα καὶ τιμιώτατα 41, 24.
μανθάνειν 20, 11, 52, 5 al.
μαντική θεία 125, 11.
μαρτυρεῖν 43, 26, 45, 17.
μάρτυς 112, 29.
μάτην 50, 21, 91, 15.
μάχαιρα 9, 9. μαχαλῶν (sic)
107, 6, 112, 24.
μάχεσθαι 54, 2. θυμῷ μά-
χεσθαι χαλεπόν (Heraclit.)
113, 1.
μεγαλόψυχος. τὸ μεγαλόψυ-
χον 9, 14.
μέγας. μέγλων μυστηρίων
10, 5. τὰ μέγωνα 7, 9. μέγала
ώφελεῖν 101, 17. cf. 109, 3.
μέγιστος 40, 3, 41, 3 al.
μέγεθος 37, 25, 40, 12, 47, 10.
- μεγεθύνειν 116, 23.
μεθεκτικός 116, 3.
μεθιέναι. ἐκτός μεθίησι (opp.
προσελήφε) 14, 12.
μεθίστάναι. μεταστήναι 16, 2.
100, 17.
μέθοδος 16, 8, 94, 3. (μέση)
7, 19.
μεθύειν 45, 24.
μελάνουρος 107, 3, 111, 29.
μελετᾶν. μελετητέον 35, 21.
μελέτη 10, 24. cf. 13, 11, 100, 1.
115, 5.
μέλλειν 12, 6, 43, 24. c. fut.
inf. 24, 9, 37, 10, 53, 20 al.
μέλος 48, 9.
μεμπτός 53, 11.
μέμφεσθαι 96, 10.
μένειν ἐν τῷ νῷ 35, 17.
μέντοι 43, 12, 45, 8, 49, 22.
120, 22 al.
μερίζειν (?) 113, 14.
μεριμνᾶν 102, 9.
μεριστός 20, 26, 42, 10.
μέρος 6, 2, 42, 2, 43, 11, 48, 6, 13.
50, 20, 59, 19, 94, 2 al. ὡσανεί-
τινος τῶν ἐπὶ μέρους ζώων
120, 14. κατὰ μέρος 6, 16, 36, 3.
μέσος 105, 3 al. μέση τινὶ με-
θόδῳ 7, 18. ζωῇ... τέλος καὶ
μέσον ὁμοῦ συνέχουσα 24, 7.
τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς 110,
16.
μεστός 106, 12.
μεταβαίνειν 5, 22, 86, 3. με-
ταβησόμεθα 8, 3.
μεταβάλλειν 5, 18, 57, 4.
μετάβασις τῆς διανοίας 5, 22.
μεταβιβάζειν τὴν διάνοιαν
125, 17.
μεταβολή 118, 23, 120, 28, 121,
14.
μεταδιδόναι 117, 14, 28.
μεταδιώκειν 19, 17, 98, 22.
111, 21.
μεταδοτικός 117, 8.

- μεταθεῖν 18, 17. 20, 5.
 μεταλαγχάνειν 71, 5. 95, 12.
 μεταλαμβάνειν 18, 18. 97, 14.
 98, 17. 122, 20. μεταληπτέον
 117, 24.
 μεταλλαγή 102, 12.
 μεταλλάττειν... τὴν ἀνθρω-
 πίνην φύσιν εἰς τὴν τῶν θεῶν
 καθαρότητα 16, 2.
 μετάνοια 115, 16. 18.
 μεταξύ 106, 19. 108, 22.
 μετάστασις 15, 15. 115, 8.
 μεταφτυτεύειν 125, 12 sqq.
 μετεῖναι 36, 11.
 (μετεμψύχωσις) 129, 34.
 μετέρχεσθαι 107, 15. 111, 14.
 115, 1.
 μετέχειν 7, 3. 111, 9.
 μετεῖναι 121, 5. μετῴμεν 86,
 16. μέτιθι 119, 23. 125, 3.
 μετονομάζειν 115, 18.
 μετουσία 110, 5.
 μετρεῖσθαι 117, 6.
 μετρητός 117, 2.
 μέτριος 5, 17.
 μετριότης 114, 21.
 μετρίως 109, 25.
 μέχρι 120, 8. 121, 17.
 μηδέπω 8, 12.
 μηθέν 107, 27.
 μηκέτι 124, 8.
 μήκος 38, 13.
 μηχανύεσθαι. τῷ βίῳ μηχανο-
 μένῳ 99, 23.
 μήν. οὐ μήν ἀλλά 49, 23. καὶ
 μήν 41, 11 sq. 24. ἡ μήν 40, 6.
 οὐδὲ μήν 43, 8. τό γε μὴν θεω-
 ρῆσαι (praecedit τὸ μὲν γὰρ
 κτησασθαι) 21, 11. ἀλλὰ μήν
 11, 5. 44, 9. 49, 8. 26. 58, 15 al.
 μήνη 107, 18. 116, 12.
 μηνύειν 96, 10. μηνύεται 121,
 16.
 μήτε. μήτε... μήτε... μήτε
 ...μηδὲ μήν 111, 10 sq. cf.
 62, 23. μήτε... τε 40, 15 sqq.
 μήτηρ 46, 14.
 μηχανᾶσθαι. ἐμηχανήθη 105,
 25.
 μιαίνειν 116, 4.
 μiasμός 116, 5.
 μίγνυσθαι 6, 1. 14, 25.
 μικρός 36, 9 al. (μυστήρια) 10, 5.
 μικρότης 110, 15.
 μιμεῖσθαι 49, 28. 50, 12. 54, 1.
 55, 19. μιμητέον 117, 21.
 μίμημα 55, 14. 22. φύσεως αἰ
 τέχνη... μιμήματα 34, 8 sq.
 μίμησις 55, 13. 105, 26. 121, 22.
 μιμνήσκειν. μέμνησο 115, 22.
 μίσγειν 116, 7.
 μισθός 40, 15. 53, 11.
 μνήμη 103, 17. 123, 2.
 μόγισ 122, 21.
 μοῖρα 11, 24. 36, 28. 109, 20.
 μόλις 50, 4. 60, 12.
 μολόχη 108, 14. 125, 12. 23.
 μολύνειν 116, 6.
 μολυσμός 116, 7.
 μοναρχεῖν 104, 12.
 μοναρχία 104, 5.
 μοναχῶς 118, 6.
 μόνιμος 56, 1. 121, 1. 11. (129,
 10).
 μονίμως 59, 15.
 μόνος. μόνον adv. 6, 6. 19, 24.
 34, 21. 46, 25. 28 etc.
 μόνως 94, 12.
 μόριον 10, 7. 42, 4. 23. 43, 12.
 μορφή 120, 9.
 μοχθηρία 51, 4.
 μοχθηρός 9, 9. 11.
 μύειν 56, 18.
 μῦθος. ἱεροὶ μῦθοι 5, 15. 84, 2.
 μυεῖλοι. μυρία 56, 10.
 μυστήριον 10, 5. 106, 7.
 (μυστικός) 127, 5.
 μαρός 103, 28.
 νεανικός. τὰς νεανικωτάτας
 ἡδονάς 45, 9.
 νεῖκος 113, 6.

νεκρός 48, 6.
 νέκταρ 9, 13.
 νέμειν 98, 6.
 νέος 96, 3 al. οἱ νεώτεροι (cf. Sch.) 118, 14 sq.
 νηνεμία. *χρῆ οὖν ἐν νηνεμία καθίστασθαι τὴν ψυχὴν* 113, 15.
 νοεῖν 17, 24. 123, 19. 25 al. νοεῖσθαι 3, 10. 21, 6. 124, 16. (129, 38) al. τὰ νοούμενα 18, 12 al.
 νοερός 13, 7. 14, 8. 16, 15. 18, 11. 20, 27. 112, 4.
 νόημα 19, 25. 120, 26.
 νόησις 18, 2. 34, 17. 19. 59, 14.
 νοητικός 120, 24. 124, 7.
 νοητός 18, 4. 34, 18. 115, 6. 118, 21. 119, 25. 120, 16. 122, 24. 124, 20.
 νομίζειν 40, 13. 100, 22. 105, 9 al. νομιστέον 8, 19.
 νόμιμος 97, 19.
 νομοθετεῖσθαι. *νενομοθετημένην* 106, 6.
 νομοθέτης 54, 17. 55, 21.
 νόμος 39, 15. 55, 18. 25 etc. νόμος κάλλιστος ὁ κάλλιστα κατὰ φύσιν κείμενος 55, 5.
 νοσεῖν (129, 3). *νοσῶν τῷ φρονούντι* 45, 19.
 νόσημα 86, 9.
 νοσοκομία 120, 1.
 νόσος 9, 6. 49, 19. 86, 10. 12. 99, 1 al.
 νοῦς. ὁ ἐν ἡμῖν πρακτικὸς νοῦς 9, 17. ἡ κατὰ νοῦν σοφία 3, 22 sq. ἡ κατὰ νοῦν ζωὴ 4, 2. 14, 16 sq. ὁ κατὰ νοῦν βίος 4, 19. 56, 13 al.
 νυκτοειδής 122, 26.

ξύνοικεῖν 30, 8.
 ξύνοικος in loco Plat. 31, 8.
 ὁ ἡ τό. de τοὺς δέ (om. τοὺς μέν) cfr. ad 54, 2. 57, 14.
 ὄγκος 110, 15.

ὄδε. τόδε τι 43, 28.
 ὀδός 60, 19. 106, 21. 107, 1. 22. 109, 9. 111, 18. 118, 4 sq. 27.
 ὀδῶ προῖναι 7, 12.
 ὄθεν 47, 8. 60, 14.
 οἷεσθαι 40, 2. 42, 3. 43, 23 etc. ὡς ἐγῶμαι 95, 6.
 οἰκεῖν 53, 10. 71, 2. ἡ οἰκουμένη 41, 1.
 οἰκεῖος 7, 26. 12, 13. 22, 9. 39, 21. 41. 23. 85, 26. 103, 8. 104, 17. 105, 17. οἰκειότερον 27, 20. οἰκειότατον 27, 16. οἰκειότατα 13, 4.
 οἰκειότης 122, 14.
 οἰκειοῦν 86, 7. 105, 21. οἰκειωσόμεθα 8, 4.
 οἰκείως 35, 14.
 οἰκέτης 99, 4.
 οἰκία 43, 11 sq. 49, 4. 107, 14. 23. 114, 29. 119, 4.
 οἰκοδόμημα 55, 17.
 οἰκοδομικός. (τέχνη) 43, 11. 49, 19.
 οἰκοδόμος 55, 14.
 οἰκονομεῖσθαι 48, 15.
 οἶκος 104, 20.
 οἶονεῖ 9, 17.
 οἶος. τῶν ἀφαιρεθῆναι οἶων τε 36, 21. θανμάσιον οἶον ἀγαθὸν παρέχεται 17, 8. τὸ μὲν χρῆται τὸ δ' ἐστὶ τοιοῦτον οἶον ᾧ (?) χρῆται 27, 14 sq. οἶον αὐτίκα 50, 5. τοιοῦτός ἐστιν οἶος (?) ἐκείνος πάσχειν ἢ ποιεῖν 57, 22 sq.
 οἰόσπερ. οἷαπερ 5, 7.
 οἷχεσθαι. εἰς ἄπειρον οἷχεται 52, 25.
 ὄκνος 114, 3.
 ὄλεθρος 14, 10.
 ὀλίγος 96, 25. 28. 97, 5 sq. al.
 ὀλιγοσιτία 9, 5.
 ὀλιγοχρονίως 97, 1.
 ὀλος 4, 27. 5, 13. 20, 13. 27. 22, 2. 37, 17. 90, 15 al.

- ὁλοσχερῶς 7, 21. 105, 5.
 ὁλως 11, 20. 35, 26. 56, 12.
 ὁμαλῶς 96, 4. 123, 11.
 ὁμιλεῖν 114, 2. ὁμιλητέον 94, 21.
 ὁμιλία 125, 10.
 ὅμμα 50, 22. (180, 1). πᾶν τὸ τῆς προσοχῆς ὅμμα 35, 22. τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα 120, 25.
 ὁμματουργός 111, 7.
 ὁμογενής 125, 18 sq.
 ὁμοιοπαθής 123, 9.
 ὁμοιος 5, 28. 11, 16. 12, 3. 44, 5 sq. 104, 10 al. εἰ γὰρ ὁμοίω τὸ ὁμοιον φίλον τὲ ἐστὶ καὶ προσήγορον 109, 12.
 ὁμοιότης 15, 24. 94, 7. 97, 10. 112, 21.
 ὁμοιοῦσθαι 30, 4. 35, 17.
 ὁμοίωμα 3, 7. 10, 11.
 ὁμοίως 38, 22. 39, 23. 41, 1. 46, 21. 55, 1 al. ὥσπερ... ὁμοίως ὥως κτλ. 55, 17.
 ὁμοίωσις 10, 16.
 ὁμολογεῖν 39, 13. 54, 14.
 ὁμολογία 20, 25.
 ὁμολογουμένως 29, 11.
 ὁμονοητικός 28, 13.
 ὁμόνοια 28, 14.
 ὁμοῦ 5, 12. 16, 14. 20, 27. 24, 7.
 ὅμως 40, 18. 48, 15. 56, 10 al. (ὄνειδίζειν) 129, 5.
 ὄνομα 19, 21. 124, 11. τῶν τὰ ὀνόματα τιθεμένων 117, 25.
 ὀνομάζειν 117, 26. 121, 15. ὀνομαζομένων 38, 14.
 ὄντως 36, 14. 22, 70, 12 sqq. al.
 ὄντως ἄνθρωπος 4, 3. 18, 21.
 ὄνυξ 117, 15. 122, 8. 11.
 ὄνυχίξασθαι 108, 1. 121, 26.
 ὄξίς 107, 7. 118, 8.
 ὀξύς. βλέπειν ὀξύ 47, 13. τὸ ὀξὺ τῆς ψυχῆς ὅπερ θυμὸν καλούμεν 113, 11 sq. ὀξύτατην 17, 11.
 ὀπη... τῆς οἰκουμένης 40, 26.
 ὀπισθεν 73, 9. cf. Plat.
 ὀποιος 15, 11. 50, 6 al.
 ὀπότε 83, 20.
 ὀπιζομένοις vox corrupta (Archyt.) 19, 7.
 ὀπως 10, 9. 47, 3. 50, 22 al.
 ὀραν 8, 18 sq. 34, 18. 43, 25. 47, 12. 14 etc. ἰδεῖν 46, 12. 15.
 ὀρασθαι 18, 12. ἰδοι... ἄν τις 41, 6. 50, 19 al.
 ὀρασις 34, 17.
 ὀρατικός. τοῦ ὀρατικοῦ ἐνέργεια ὀραν τὰ ὀρατά 34, 18.
 ὀρατός 22, 5. 34, 18. 56, 6.
 ὀργανον 19, 24. 20, 1. 37, 4. 40, 26. 41, 18 sq. 54, 24. 55, 4. 8. 16. 123, 16. 21. 25.
 ὀρέγειν 122, 16 sq. ὀρέγεσθαι 37, 7. 97, 16. 25. 99, 8.
 ὀρεκτός 4, 6.
 ὀρθός 55, 25. 95, 25. 104, 17. 121, 12. (127, 20).
 ὀρθότης 37, 16.
 ὀρθῶς 28, 9. 11. 37, 10. 50, 14. 16. 58, 1. 6 al.
 ὀρρίζειν 114, 15. ὀρρίζεσθαι 23, 10. 38, 5. 7. 121, 19. ὀριστεόν (i. αἰρετέον) 60, 7.
 ὀριστικός 23, 21.
 ὀρμαῖν 7, 4. 16, 12. 100, 5. cf. ad 56, 2. ὀρμασθαι 20, 14. 116, 27. 125, 24. ὀρμητέον 9, 1.
 ὀρμεῖν. ὀρμεῖ 56, 2 (cod. ὀρμαῖ). ὀρμή 36, 12. ad 20, 8.
 ὄρος 39, 17. 55, 1.
 ὄς. δι' ἣν μὲν — δι' ἣν δέ 9, 18. τὸ ὄν, ἢ ὄν 20, 3. cf. 57, 17 al.
 ὄσος 8, 16. 5, 1. 7, 3. 11, 24. 15, 10. 16, 13. 20, 8 sqq. 34, 23. 39, 18 etc. ὕσον ἐπ' αὐτοῖς 118, 23.
 ὄσπερ. ἦπερ 115, 13. ἦπερ 124, 25. ἦνπερ 16, 6. ὅπερ 14, 1. 23, 22. 34, 14. 41, 20. 124, 18. 27 al.
 ὄστις 6, 16. 13, 11. 28, 15. 37,

18. 42, 1 etc. *ὅ τι μάλιστα* 59, 9 al. *ὅστις* 7, 14.
ὅταν 41, 24. 57, 24. 26 al.
ὅτε. *οὐκ ἔστιν ὅτε οὐχί* *ἐκτοῖς ὁμοίαν διατελούντων* (= *ἀεὶ ἐκτοῖς ὁμ. διατ.*) 119, 1.
ὅτι... καὶ διότι 41, 3.
ὅτιπερ 44, 20.
οὐδαμῇ 100, 17.
οὐδαμῶς 36, 15.
οὐδέεις 17, 13. 40, 23. 43, 6 al.
οὐδέποτε 28, 13.
οὐθέν 34, 6. 113, 14.
οὐθέτερος 121, 14.
οὐκέτι 10, 15. 24, 5.
οὐκοῦν 41, 2. 29. 43, 1. 14 etc.
οὖν. *κατὰ δὴ ταύτην οὖν τὴν μέθοδον* 94, 3.
οὐράνιος 60, 18. 112, 4. 115, 24.
οὐρανός 51, 9. 13. 115, 21. *τὴν περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρίαν* 12, 2.
οὐρεῖν 107, 16. 115, 19.
οὗς 122, 4. *ἡ ἀκοή τοῦ ψόφου αἰσθάνεται διὰ τῶν ὧτων* 44, 17.
οὐσία 8, 12. 11, 3. 15, 5. 16, 14. 38, 12. 42, 11. 14. 45, 8. 46, 22. 109, 14. 112, 20.
οὔτε... οὔτε... ἀλλ' οὐδέ 7, 19 sq. *οὔτε... οὔτε... οὐδέ* 71, 22 sq.
οὔτος. *τοῦτο μὲν... τοῦτο δὲ... τοῦτο δ' αὖ* 17, 21 sqq. *ἐν ταύτῃ* 7, 21. *ἐν τούτῳ* 23, 27.
οὔτως 14, 16. 23, 11. 28, 6. 30, 12 al. *οὔτω* 18, 22. 20, 12. 23, 14. 24, 9. 30, 1 etc. *οὐ- τως(ν)* 21, 10. 49, 3.
οὐχί 36, 27. 118, 7. 119, 1. cf. ad 54, 17.
ὄφελος 45, 20. 52, 27. 53, 5. 106, 14. 114, 24. (129, 6).
ὀφθαλμός 8, 18. 18, 11.
ὄχυροῦν. *ὄχυραμένα* 111, 1. *ὀψὲ ἀρξάμενον* 96, 29.
ὀψις 17, 10. 18, 4. 22, 4. 43, 25. 44, 14. 22. 45, 1 etc.
πάγκακος 97, 24.
πάθος 35, 19. 86, 8. 99, 17. 110, 2. 113, 18 al.
(παιδαγωγός) 128, 7.
παίδεια 3, 2. 5, 4. 8. 10. 6, 15. 7, 2. 10, 6. 28, 12 etc.
παιδεύεσθαι 5, 11.
παίδευμα 122, 18.
παίδιον 45, 24.
πάλαι 36, 21. 44, 20.
παλαιός. *παλ. λόγοι* 5, 15. 84, 1. *οἱ παλαιότατοι* 105, 27.
πάλιν 20, 3. 21, 25. 35, 11 al.
παναληθής. *παναληθέστατον* 23, 18.
παντάπασι 7, 19. 52, 18. 95, 10. 105, 3. 114, 11 al.
πανταχόθεν 41, 1.
πανταχοῦ 34, 25.
παντελῶς 36, 11. 50, 4. 52, 26. 56, 8.
πάντη 110, 20.
παντοῖος 111, 1.
πάνυ 24, 15. 48, 2.
παραβάλλειν 55, 17. *παρα- βέβληται* 116, 9.
παραβολή 10, 15.
παραγγέλλειν 14, 6. 95, 1. 109, 30. 110, 25. 111, 3. 20. 112, 3. 114, 9 al.
παραγγέλμα 118, 26. 121, 20. (127, 7).
παραγίγνεσθαι 28, 16. 41, 10. 15. 44, 3. 94, 5. 13. 19. 28. 97, 11. 114, 5. 122, 8.
παράδειγμα 30, 5.
παραδεικνύναι 105, 7. *παρα- δεικτέον(?)* 37, 23.
παράδηλον 17, 15. cfr. Iambl. ap. Stob. Ecl. vol. II p. 19, 9 Wachsm.

- παραδιδόναι 98, 15. παρα-
 δοτέον 10, 5.
 παραινεῖν 111, 6. 116, 4. 123, 6.
 παραινεσις 97, 15.
 παραισθάνεσθαι 9, 19.
 παραιτεῖσθαι 114, 3.
 παρακαλεῖν 3, 13. 11, 6. 13, 7.
 14, 20. 16, 17 etc.
 παρακελεύεσθαι 86, 6. 109,
 6. 113, 11. 114, 21.
 παρακλήσις 3, 19. 4, 1. 5, 28.
 12, 2. 9. 14, 24. 20, 14. 36,
 26 al.
 παρακλητικός 108, 20. 112,
 25. 114, 13.
 παραλαμβάνειν 10, 17. παρ-
 ελήφθη 124, 22.
 παραλείπειν 106, 17. τὰ πα-
 ραλειπόμενα τῆς φύσεως 50,
 1 sq.
 παραλλάττειν 3, 18.
 παραλογίζεσθαι 9, 19.
 παραμειδίσθαι 122, 13.
 παραμονή 9, 2.
 παραμυθίσθαι 4, 5.
 παραπλήσιος 12, 22. 27, 22.
 35, 15.
 παραπλησίως 50, 8.
 παραποδισμός 110, 18.
 παρασκευάζειν 6, 17. 10, 2.
 12, 19. 36, 6 al. παρασκευασ-
 μένος 72, 6.
 παρασκευαστικός 27, 3.
 παρασκευή 6, 16.
 παρατηρεῖν 125, 14.
 παρατήρησις 125, 25.
 παρατίθεσθαι 10, 12. παρα-
 θετέον 10, 19.
 παρατρέφειν 107, 21. 117, 7.
 παραφρονεῖν. ἐνιοι τῶν πα-
 ραφρονούντων 45, 10.
 παραφύειν. τὸ παραπεφυκὸς
 ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως ἄλλό-
 τριον ζῶον 13, 24 sq.
 παραχρημα 101, 14.
 παραψυχή 102, 23.
- παρεῖναι 15, 10. 17, 24. 41,
 2 etc.
 παρενοχλεῖν 32, 19.
 παρέπεσθαι 115, 16.
 πάρεργον. ὁδοῦ πάρεργον
 106, 21. 109, 9 sq.
 παρέργως 114, 24. 125, 3.
 παρέρχεσθαι 40, 18. 51, 10.
 παρέχειν 3, 15. 11, 17. 14, 10.
 16, 13. 18, 16. 50, 23 al. παρ-
 έχεσθαι 4, 14. 17, 9. 54, 11.
 παρίεναι. παριῶν 106, 23.
 109, 12.
 παριστάναι 13, 19.
 παρομαρτεῖν 124, 9.
 παρορᾶν 28, 15. (immo πε-
 ριορᾶν) 116, 13.
 παρορμᾶν 7, 13. 21, 7. παρορ-
 μᾶσθαι 11, 13.
 παρόρμησις 7, 22. 24, 18.
 παρουσία 44, 10. 58, 28.
 πᾶς. ἐκ παντὸς τρόπου 37,
 19 sq. cf. τρόπος.
 πάσχειν 92, 11. 98, 23. 102, 11.
 112, 29. (opp. ποιεῖν) 57, 8.
 22. (opp. πράττειν) 9, 18.
 πατήρ 46, 14.
 πατράδελφος 122, 6.
 παῦλα 15, 8.
 πείδεσθαι 40, 15. 99, 19.
 πειράσθαι 106, 4.
 πέλας 123, 8.
 πένης 98, 4.
 πενία 9, 4.
 πενταετής. πενταετοῦς σιω-
 πῆς 122, 20.
 περὶνέσθαι 51, 20 (cf. adn.).
 περὶ. περὶ πάντων τὸ ὄν... ἐφλε-
 σθαι 20, 3. 7. τῆς εὐδαίμονος
 ζωῆς πέρι 90, 15.
 περιάγειν... ἐπὶ τὴν θείαν
 οὐσίαν 11, 3 sqq. περιάγει...
 ὅσπερ ἐκ σκοτὸν εἰς φῶς
 114, 15. περιάγεσθαι πρὸς
 τὴν αὐλον καὶ καθαρὰν ζωὴν
 112, 6. cf. περιαγωγή.

- περιαγωγῇ ἐπὶ τὸ ὄν 70, 11.
 περιαιρεῖν 83, 22.
 περιγίγνεσθαι 101, 3. 8.
 περιέχειν 22, 6. 36, 14. 37, 21.
 περιίεναι. περισύσαι 12, 4 (cf. adn.).
 περιστάναι. περιστάλη 104, 5.
 περικεῖσθαι 99, 5. 14. 119, 16. 21.
 περιλαμβάνειν 17, 25. 106, 11.
 περίοδος. μετὰ θεῶν περίοδον 16, 6.
 περιπατεῖν 44, 1.
 (περιπετής) 128, 14.
 περιπλέκειν 119, 9.
 περιποιεῖν 11, 20. 99, 26.
 περιπορεύεσθαι 71, 2.
 περισπούδαστος 8, 17. 65, 20. 82, 8.
 περιτίθεσθαι 114, 9.
 περιφορά 12, 4.
 περιφύειν. κατέχεσθαι... τῆς περιπεφυκυίας ἔξωθεν ἡμῖν γενέσεως 110, 3 sq.
 πη. ἄλλη πη 21, 3.
 πηγῇ 123, 24.
 πιάζειν 113, 18.
 πιθανῶς 5, 23.
 πῖμπλασθαι. πλησθεῖσα 71, 4.
 πίνειν 58, 18 sqq.
 πιστεύεσθαι 96, 7. πιστεύτεον (ubi ἀπιστητέον Cobet) 9, 4.
 πίστις 96, 20. 101, 17. 28.
 πιστοῦσθαι 24, 20.
 πλατύνει 24, 2.
 πλεῖν. οὐδὲ θεὸς χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' Ἡρακλέους στήλας κτλ. 40, 4.
 πλεονάζειν. τὸ πλεονάζον 118, 2.
 πλεονασμός 110, 17.
 πλεονέκτημα 12, 15. 37, 12.
 πλεονεξία 100, 5 sq. 22. 103, 28.
 πληθοποιεῖν 125, 25.
 πληθος 23, 14 sqq. 101, 2. 104, 2. 6. 9.
 πληθώρα 119, 29.
 πλημμελεῖν 32, 12.
 πλημμελῶς ἔχειν 86, 15.
 πλην 43, 17. 46, 5. 48, 10 al. c. gen. 114, 27 al.
 πλήρης 105, 9. 112, 26. πληρέστατα adv. 120, 18.
 πληροῦσθαι 85, 26. ἀπὸ (?) τῶν μάλιστα ὄντων πληρομένη 59, 14.
 πλησιάζειν 108, 10. 124, 23. 28.
 πλησίον 23, 11. 97, 28. 124, 29.
 πλοῖον 49, 4. 50, 25.
 πλούσιος 97, 7. 98, 4.
 πλοῦτος 9, 5. 99, 8.
 πνεῖν 107, 5. 112, 18.
 ποδόνιπτρον 107, 11. 114, 7.
 ποθεῖν 98, 25.
 ποιεῖν. τὸ ποιούμενον τέλος αὐτὸ καεῖτόν ἐστι τῆς ποιούσης ἐπιστήμης 43, 7 sq. (opp. ἀσχεῖν) 57, 8. 23. ποιεῖσθαι προτροπὴν, παράκλησιν sim. saepissime; περὶ πολλοῦ 94, 8. 111, 23 al.
 ποίησις. ἀδύνατον ποιῆσιν εἶναι τὸ τέλος 43, 20.
 ποιητής. οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν 53, 13.
 ποιητικός 42, 29. 43, 10. 15. 56, 4. τὸ ποιητικόν 57, 16.
 ποιητ. ἀρετὴ 21, 9.
 ποικιλία 110, 15.
 ποικίλος 119, 8. ποικιλόταται 118, 19.
 ποιότης 118, 16.
 πολέμιος 101, 1.
 πόλεμος 102, 18. 103, 8.
 πόλις 55, 18. 104, 19.
 πολιτεία 55, 19.
 πολιτεύεσθαι 37, 10.
 πολιτικός 37, 2. 55, 1. (128, 20). πολιτ. ἀρετὴ 3, 22.
 πολλάκις 48, 4. 112, 28. 114, 2 al.

πολλοστός. ἀπὸ τῶν δευτέ-
ρων καὶ τρίτων καὶ πολλο-
στῶν 55, 10 sq.
πολυσιδής 118, 5. 28.
πολύτροπος 125, 21.
πολυφασία 9, 6.
πολύχους 125, 21.
πολυχρόνιος 47, 19.
πόμα 58, 19.
πονεῖν 37, 26. 40, 6. 23. cf. ad
27, 2.
πονηρός 97, 24. 99, 25. πονη-
ροτάτη 100, 7.
πόνος 10, 23. 95, 26. 102, 15.
113, 21. πόνω πᾶν χρέμα
ἀλώσιμον 118, 25. πόνον ὑπο-
μένειν (πονεῖν Rose) 27, 2.
πορεία 24, 3. 112, 4.
πορεύεσθαι 54, 3.
πορίζειν 102, 18.
πόρω. πορρωτέρω 23, 11.
πορρωτάτω 17, 24.
ποσαῶς 6, 7.
πόσος. πόσῳ δὴ πλέον 95, 25.
ποταμός 125, 20.
πov. πάντως πov 17, 28. δῆ-
λόν πov 18, 10.
πούς 107, 10. 114, 6.
πράγμα 11, 18. 49, 9 etc. πράγ-
ματα (opp. ἔργα) 102, 2. 6. 27.
πραγματεία 6, 7. (127, 19).
πρακτικός. ὁ ἐν ἡμῖν πρακ-
τικός νοῦς 9, 17. (βίον) 37, 2.
(ἀρετή) 3, 21. 21, 9. (127, 13).
(φιλοσοφίαν) 21, 7 sq. (φρό-
νησιν) 114, 8 al.
πράξις 7, 2. 12, 12. 28, 16. 34,
27. 35, 4. 9. 23 etc.
πράττειν 9, 19. 28, 2. 17 etc.
εὐ πράττειν 34, 4. πράττειν
πράξεις 55, 18. πρακτέον 97, 14.
πρέπειν 19, 18. 105, 8.
πρεσβεύεσθαι 7, 17. 125, 5.
πρέσβυς. πρεσβυτέρω ζωῇ 14, 6.
πρεσβυτάτην σοφίαν 16, 16.
πρίν c. inf. 7, 7. 16, 7 al.

προάγειν 4, 7. 14, 16.
προαιρεῖσθαι 29, 14. 93, 24.
προαίρεσις 86, 5.
προαιρετικός 12, 8.
πρόδηλος 17, 12. 45, 6.
προειπεῖν 96, 19. τὰ προει-
ρημένα 99, 9. 103, 19.
προευτρεπίζειν 7, 6.
προέχειν 5, 1. 88, 1. 8.
προηγείσθαι 109, 15. 17.
προηγούμενως 27, 25. 125, 8.
προθυμεῖσθαι c. infin. futur.
23, 8.
προθυμία 3, 8. 6, 19. 8, 14.
10, 25. 95, 28.
προθύμως 18, 17. 20, 12. 41, 5.
95, 3.
προίεναι 3, 6. 5, 24. 7, 9. 12.
18, 20. 23, 14. 52, 25.
προίεναι. προεμένους 40, 17.
προῖσταναι 15, 23. 104, 16.
προῖστασθαι 114, 17.
προκεῖσθαι 82, 5. 105, 21. τὸ
προκείμενον 4, 4. 45, 5. 88, 6.
125, 4.
προκρίνειν 121, 24. προκρι-
νομένης 7, 15.
προλαμβάνειν 17, 14. ταῦτα
.. μηδέπω προειληφότα τὴν
οὐσίαν τῆς ἀρετῆς 8, 12.
προλέγειν 115, 3. προλέγε-
σθαι 105, 26. 120, 4.
προνοεῖσθαι 117, 4.
προπαρέχειν 107, 10.
πρός. τοῦ τὴν φύσιν ἀπλοῦ
καὶ μὴ πρὸς τὴν οὐσίαν
ἔχοντος 42, 11. (πάντα πρὸς
τι ποιεῖν 128, 11).
προσάγειν 105, 20. 122, 13.
προσαγορεύειν 13, 12.
προσαρμόττειν 48, 7.
προσαρτᾶσθαι 117, 18.
προσβάλλειν 80, 3. προσβ. τὴν
ὄψιν 56, 19. 57, 11 sq.
προσγίγνεσθαι 96, 9. 97, 5.
98, 3.

- προσδεῖν. προσδεδέσθαι (Cod. προσδέχεσθαι) 120, 10.
 προσδεῖσθαι 50, 7. 54, 22.
 προσδεσμεύειν 48, 5.
 προσδέχεσθαι 102, 13.
 προσδοκᾶν 12, 5.
 προσεδρεύει 40, 23.
 προσέτι 98, 8.
 προσέχειν 105, 25.
 προσεχῆς. προσεχέστατον 123, 25.
 προσήγορος 109, 13.
 προσήκειν 20, 12. 53, 18. 61, 4. 71, 5 al.
 προσηκόντως 37, 8.
 πρόσθεν 103, 9. 113, 14.
 προσθήκη 109, 21. (128, 30).
 πρόσκαιρος 110, 14.
 προσκεῖσθαι 110, 25. 125, 14.
 προσκολλᾶσθαι 48, 8. cf. 68, 8 (Plat.).
 προσκυνεῖν 106, 19. 24. 107, 5. 108, 21. 109, 24. 112, 18. προσκυνητέον 106, 22. 109, 10.
 προσλαμβάνειν 14, 14. 21, 11. (127, 14). προσλαμβάνουν 108, 8. 124, 10.
 προσοικειοῦν 108, 19. προσοικειοῦσθαι 118, 29. 122, 5. 25.
 προσοχή 35, 21. συνεχῆς καὶ εὐτοναιότη 119, 7.
 πρόσοψις 120, 15.
 προσπίπτειν 50, 23.
 προσποιεῖσθαι 54, 21.
 προστάττειν 104, 18.
 προστιθέναι 53, 23. cf. adn.
 προστρέχειν 120, 20.
 προσφέρειν 109, 4. προσφερόμενον 58, 19.
 πρόσφορος. πρόσφορώτατα adv. 101, 25.
 προσφύειν 117, 21.
 προσφυνῶς ἔχειν 119, 18.
 προσχρηῖσθαι 24, 15.
 πρόσκοπον 121, 17.
 πρότερος. γνωριμώτερα τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων 38, 3 sq. cf. 38, 11.
 προτίθесθαι 15, 13.
 προτιμᾶν 114, 21. 28. 124, 5. 125, 6. προτιμωμένων 125, 5.
 προτιμητέον 53, 26.
 προτρέπειν 5, 10. 6, 19 pas sim. προτραπῆναι 7, 4.
 προτρεπτικός 3, 7. 11. 6, 6. 10. 7, 18 etc.
 προτροπή 3, 14. 21. 4, 7 sq. 5, 4 sqq. 6, 1. 4 etc.
 προχειρίζεσθαι. προχειρισμέθα 16, 12.
 πρόχειρος 36, 28.
 προχωρεῖν 49, 2.
 προχώρησις 118, 21.
 πρωλ. πρωιαιάτα 95, 19.
 πρώτιστος. πρωτοῖς 112, 7 sq.
 πρῶτος 8, 11. 18, 14 al. πρῶτον μὲν . . . ὕστερον δέ 51, 21 sq. ellipt. νῦν τοσούτον ἵκανον τὴν πρώτην ἡμῖν 52, 10.
 πρωτοουργός 14, 12.
 πρῶτως 4, 6.
 πτωεῖν 103, 16.
 πυνθάνεσθαι 4, 11. 96, 26.
 πύρ 113, 7. 13. 114, 2. 116, 4.
 πυρκαϊά 99, 4.
 πως. ὡδέ πως 8, 16. 20, 16. 22, 17.
 ῥάδιος 38, 3. 41, 4. 58, 6. ῥᾶον 60, 15. τὰ ῥᾶ πάντες ἡδίων πονοῦμεν 37, 26. ῥάστη 40, 14.
 ῥαδίως 11, 26. 54, 12. 108, 2. 117, 13. 122, 15 sq.
 ῥάθυμια 113, 24. 119, 9.
 ῥάθυμος 119, 5.
 ῥαστώνη 40, 20.
 ῥέπειν 14, 9.
 ῥήμα 19, 21. ῥήματ(α) (Cod. ῥημάτ) 106, 13.

- (δῆτωρ) 130, 2.
 δίζα 125, 23.
 δίζωμα. τὸ κυριώτατον δίζωμα
 τῶν Πυθαγορικῶν δογμάτων
 120, 6.
 δοπή 82, 9.
 δούσις 120, 28.
- σάρκινος 104, 10.
 σάρξ 119, 28.
 σαφής 46, 20. 97, 12. σαφε-
 στάτη 44, 14.
 σαφῶς 23, 5. 46, 18.
 σβέννυσθαι 113, 6.
 σεβαστικός 110, 9.
 σέβειν 112, 23. σέβεσθαι 10, 1.
 46, 13. 123, 23.
 σελήνη 51, 14.
 σεμνός 88, 10.
 σημαίνειν 109, 25. 123, 3. 124,
 18. σημαίνεσθαι 19, 23. 113,
 21.
 σημαντικός 125, 23.
 σημασία 19, 21.
 σημεῖον 40, 19.
 (σηπεσθαι) 129, 2.
 σθένος. παντὶ σθένει 86, 6.
 (σκαῖός) 129, 5.
 σκαλεύειν 107, 6. 112, 24.
 σκέπτεσθαι 111, 8. σκεπτέον
 52, 10. 97, 26.
 σκιαγραφία 47, 8.
 σκοπεῖν 60, 12.
 σκοπιά 23, 24.
 (σκοπός) 127, 17.
 σκότος (ὁ) 114, 16. (τὸ) 122, 26.
 σκοτώδης 46, 10.
 (σκάληξ) 129, 2.
 μικρός. κατὰ μικρόν 96, 13.
 σοφία 3, 16. 23, 9. 12, 16, 17.
 17, 5 sqq. 18, 11. 19, 14.
 20, 3. 24 etc. Ἀρχύτας .. ἐν
 τῷ Περι σοφίας 16, 17 sq.
 (σοφιστής) 130, 2.
 σοφός 35, 12. 97, 7 al. σοφώ-
 τατος 19, 12. 23, 18. (130, 17).
- οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν 53, 13.
 οἱ σοφοί (cf. Sch.) 90, 7 Plat.
 σπάνιος 103, 3.
 σπέρμα 50, 6.
 σποδός 108, 9. 124, 17. 21.
 σπουδάζειν 47, 18. 98, 21.
 σπουδῇ σπουδάζειν 47, 2 sq.
 σπουδαστέον 23, 27. 70, 14.
 σπουδαῖος 36, 17. 55, 21. 59,
 23. 114, 8. (128, 25). σπου-
 δαιότατος 39, 14. 61, 3.
 σπουδαστός 9, 16.
 σπουδή 18, 17. 47, 2. 48, 10.
 54, 3. 112, 23. 119, 23.
 στάθμη 54, 24.
 στασιάζειν 86, 15.
 στάσις 103, 9.
 στέγειν 59, 15.
 στερεός. στερεὰ 38, 13.
 στερίσκεσθαι 56, 9. 96, 12.
 103, 24. 113, 13.
 στήλη. Ἡρακλέους στήλη 40, 5.
 στίχος 105, 11.
 στοιχεῖον 38, 14. 23. 39, 8.
 στοχάζεσθαι 28, 1.
 (στορατηγός) 130, 3.
 στῶμα 108, 3. 122, 22.
 συγγενής 5, 11. 86, 1. 111, 29.
 122, 9. 123, 9. 125, 28.
 συγγίνεσθαι 124, 28.
 συγγνώμη 46, 26. 99, 21.
 (σύγγραμμα) 130, 17.
 συγγραφή 106, 9.
 συγκαθαιρεῖν 107, 9. 113, 19.
 συγκεῖσθαι. καὶ χωρὶς καὶ
 συγκεῖμενον 43, 4.
 συγκεραννύναι. συνέκρασεν
 20, 21.
 συγκεφαλαιοῦσθαι 24, 12.
 48, 23.
 συγκληροῦσθαι 15, 1.
 σύγκρισις 110, 12.
 συγχεῖν 123, 27 (συνέχειν
 Cod.).
 συγχρονεῖν. οἱ παλαιότατοι
 καὶ αὐτῷ συγχρονήσαντες καὶ

- μαθητεύσαντες τῷ Πιθαγόρῃ 105, 27 sqq.
 συγχρονίζειν. συγχρονισθὲν μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων καὶ αὐτίκα τε ἀρξάμενον καὶ συναυξήθην εἰς τέλος 96, 5 sq. cf. ad p. 105, 27.
 σύγχυσις 124, 18.
 συγχωρεῖν 86, 14.
 σύζευξις 48, 2.
 συλᾶν 104, 9.
 συλλαβή 38, 14. 39, 7.
 συλλαμβάνειν 24, 7.
 συλλέγειν 97, 29.
 συλλήβδην 7, 14.
 συλλογίζεσθαι 4, 12. 58, 5. 59, 20.
 συμβαίνειν 12, 6. 22, 10. 43, 28. 45, 17. 49, 22. 58, 20. 25. 59, 1. 98, 12. 101, 9. 103, 10. κατὰ συμβεβηκός 42, 6. 49, 18.
 συμβάλλεσθαι 61, 2. 99, 12. 103, 22. 109, 3. 124, 11.
 συμβολικός 6, 4. (127, 6).
 σύμβολον 6, 5. 104, 27. 105, 6. 106, 8 etc. ἐν τῷ Περι συμβόλων 112, 2.
 συμβουλεύειν 116, 12. 117, 8. 118, 26. 119, 4. 120, 20. 125, 9.
 συμμαρτυρεῖν 113, 8.
 συμμαχεῖν 100, 26.
 σύμμετρος. τὰ σύμμετρα 6, 18.
 συμμιγνύναι 7, 24. 37, 1. 109, 7.
 σύμμικτος 3, 21. 20, 15. 20.
 σύμμιξις 21, 6.
 συμπάθεια 116, 15. 125, 16.
 συμπαθής 123, 12.
 σύμπας 95, 15. 97, 25. 101, 18.
 συμπεραίνεσθαι 124, 22.
 συμπληρωτικός 114, 23.
 συμπνοια 116, 15. 123, 4. 125, 22.
 συμφέρειν. τὸ συμφέρον 35, 1. 38, 1. 55, 3. 104, 6. 8.
 συμφορὰ 99, 5. 121, 13.
 συμφύειν. συμπεφυκέναι 13, 3. κακῶν παῦλα τῶν συμπεφυκῶτων ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως 15, 8. συμπεφυκός 42, 17.
 σύμφυτος 124, 8.
 σύμφωνία 20, 21. (129, 22).
 σύμφωνος 112, 22. (129, 19).
 συνάγειν 23, 20. 24, 21. 98, 1.
 συναγωγή 98, 3.
 συναίτιος 52, 22. 53, 2.
 συνακολουθεῖν 14, 5. 112, 17.
 συναμφοτέρος. τὰ συναμφοτέρα 24, 6.
 συναναγκασμός 111, 1.
 συνανατιθέναι 113, 19.
 συνάπτειν 24, 4. 35, 22. 108, 24. συνάπτεσθαι 36, 24. 112, 5.
 συναριθμεῖσθαι 23, 13.
 συναρμόζειν 94, 27.
 συναρτᾶσθαι. συνηρτημένον 27, 16. συνήρτηται 93, 22.
 τῶν τῷ σώματι συνηρτημένον φύσεων 15, 17 sq.
 συναύξεσθαι. συναυξήθην 96, 6. συναυξήθηται 97, 2.
 συνδιατελεῖν 95, 20.
 συνεγγίζειν 93, 27 (cf. adn.). 124, 29.
 συνεῖναι 96, 23. 102, 5.
 συνελλίσσειν 108, 3. 122, 22.
 συνεπαίρειν 107, 8.
 συνέπεσθαι 14, 11. 19, 93. 23.
 συνεπιλαμβάνειν (?) 25, 3.
 συνεπισπᾶν 122, 27.
 συνέρχεται 100, 11.
 συνετός 106, 3.
 συνέχειν 24, 8. cf. ad 123, 27. τὸ συνοικίζον καὶ τὸ συνέχον 98, 11.
 συνεχῆς 94, 2. 119, 7. 120, 28.
 συνεχῶς 51, 20. 60, 24.
 συνήθεια 98, 26. 99, 25.
 συνήθης 46, 16.
 σύνθετος 23, 13. 42, 9.
 συνιστάναι 23, 13. 34, 9. 22. 47, 15. 23. 52, 8. συνίστασθαι

39, 3. 49, 27. 96, 29. 111, 10. 120, 25.
συνοικίζειν. τὸ *συνοικίζον* 98, 11.
σύνοικος 35, 13. form. *ξύν*. in loco Plat. 31, 8.
σύνολος. τὸ *σύνολον* 123, 26.
συνοπαδός 14, 5.
συνταπεινοῦσθαι 121, 13.
συντάττειν 8, 7. (128, 27). *συντακτέον* 36, 3. *συντάττεται* 41, 19.
συντείνειν 111, 17. (*συντείνεσθαι*) 129, 25.
συντόνως 40, 16.
συντρέπεςθαι 125, 13.
συντρέφεςθαι 97, 1. 98, 26.
συνφδός 109, 9.
συσκέπτεςθαι. *συνεσκεμμένα* 123, 19.
σύστασις 11, 20.
συστέλλειν 14, 15.
σύστημα 19, 20.
συστοιχία 23, 25.
συστορνύειν. *συνστόρνει* (sic) 108, 4. 122, 23.
σφαιρικός 115, 28.
σχεδόν 54, 14. 55, 10. 56, 8. 120, 7.
σχῆμα 108, 11. 125, 1.
σχίζειν 107, 22. 118, 4. 10.
σχολάζειν 40, 21.
σώξεςθαι 60, 14. 100, 28. 101, 6.
σῶμα 5, 20. 15, 17. 16, 1. 27, 13. 24. 28, 2 sqq. etc.
σωματικός 110, 13. 115, 11 sqq. 118, 14. 28. 119, 24. 120, 9. 27. 122, 27. 124, 18. 25. 27.
σωματοποιεῖν 116, 13.
σωματοτής 117, 1. 120, 13.
σωτηρία 14, 10. 42, 20. 50, 10.
σωφροσύνη 88, 2.
σῶφρων 5, 17. 9, 3.
τάξις 3, 5. 12, 18. 14, 4. 15, 22. 18, 14. 109, 18 sqq.

ταπεινοῦσθαι 124, 14.
ταπεινόφρων 115, 23.
ταράττειν 112, 29.
τάττειν 7, 22. *τάττεσθαι* 38, 5. 8. 42, 14. 88, 1.
ταχύς. *θάττον* 44, 4. *ταχίστου* 116, 3. *τάχιστα* adv. 117, 13. 16.
(ταχυτής) 130, 12.
τείνειν. *ἐφοδοί εἰς προτροπήν* *τείνουσαι* 3, 14. *καταπαύομεν τοὺς εἰς παράκλησιν* *τείνοντας λόγους* 126, 5 sq.
τεκμαίρεσθαι 110, 12.
τεκμήριον 40, 22. 116, 16.
τέκνον 122, 2.
τεκνοποιία 108, 10. 124, 24.
τεκτονικός. (*τέχνη*) 54, 24.
τέλειος 11, 15. 58, 15. 67, 16. *τέλεος* 27, 4. 88, 7. *τελειότερος* 3, 22. 22, 12. *τελεώτερος* 20, 27. 21, 16. *τελειότητας* 7, 6. 18, 5. 24, 16. 36, 25. 98, 17. 114, 22. *τελεώτατος* 7, 10. 14, 13. 24, 4.
τελειότης 14, 18. 30, 4. 59, 15. 86, 14.
τελειοῦν 112, 16. *τελειοῦται* 41, 11. *τελεώσασθαι* 104, 23. *τελεοῦσθαι* 112, 14.
τελέως 97, 12. *τελέως* 4, 21. 30, 12. 58, 9. 60, 9. 97, 22. 24. 104, 23.
(τελεώσις) 128, 5.
τελετή. οἱ *τάς τελετὰς λέγοντες* 47, 23.
τελευταίος 24, 5. 51, 25. 104, 26.
τέλος 4, 17. 5, 10. 15, 13. 21, 10 etc. *τὸ ποιούμενον τέλος* 43, 7. *παιδίον οὐδ' ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομένειεν εἶναι διὰ τέλους τὸν βίον* 45, 24 sq. *ἐπὶ τῷ τέλει* 7, 10. 8, 6. *ἐπὶ τέλει* 15, 15.
τέμενος 8, 20.

- τέμνεσθαι 122, 7.
 τερατολογεῖσθαι 111, 12.
 τέρψις 111, 24.
 τετράπους 99, 4.
 τέχνη 38, 16. 20. 49, 4 sqq. etc.
 διὰ τέχνης 49, 6. 28. διὰ τέχ-
 νην 49, 9. κατὰ τέχνην 49, 21.
 τέχνημα 100, 12.
 τεχνολογεῖσθαι 8, 4. 105, 22.
 120, 18.
 τηρεῖν 108, 23.
 τιθέναι 38, 18. 40, 26. 42, 3.
 49, 19. 50, 15. 104, 26. τί-
 θεσθαι 55, 18. 59, 27. 105, 18.
 106, 5. 109, 16. 20 al. εὐ θη-
 σόμεθα 37, 9. οἱ τὰ ὀνόματα
 τιθέμενοι 117, 25. θετέον
 42, 8.
 τιμάν 44, 28. 46, 13. 96, 12.
 112, 23.
 τιμή 12, 20. 47, 16. 125, 28.
 τίμιος 18, 19. 35, 12. 44, 23.
 54, 8. 83, 22. 85, 10. 109, 19.
 τιμιώτερος 35, 6. 124, 3. τι-
 μιώτατος 17, 11. 41, 25. 51,
 2. 4. 94, 4. 101, 10. (128, 18).
 δι' αὐτὰς δὲ τίμιοι αἱ θεω-
 ραί 35, 7 sq.
 τιμωρία 47, 24. 48, 1.
 τις. τῶν δοκούντων τι λέγειν
 118, 19. πρὸς τι 42, 11. (128,
 11).
 τοίνυν 16, 17. 17, 19. 21, 6 sqq.
 22, 16. 37, 11 etc.
 τοῖχος 47, 14.
 τοπαράπαν 40, 11. 51, 1. 106,
 22. 109, 11.
 τόπος 40, 26.
 τόρνος 54, 25.
 τρέπεσθαι 103, 29. 107, 16.
 115, 19. 26.
 τρέφειν 107, 18. 116, 11. τρέ-
 φόμενον 36, 23.
 τρίτος 27, 25. 55, 11. 105, 2.
 τριχῇ 3, 5. 27, 23.
 τριώβολον 108, 12. 125, 2.
 τρόπος 4, 16. 7, 18. 30, 10 etc.
 πάντα τρόπον 47, 1. τὸν θεὸν
 σεβόμεθα κατὰ τρόπον 10, 1.
 τρόπον τινὰ adv. 8, 8. ἐκ παν-
 τὸς τρόπου 37, 20. ἐξ ἁπαν-
 τος τρόπου 30, 10. 86, 8. 88, 2.
 τροφή 9, 7. 50, 12. 117, 2. 5.
 119, 28.
 τροχάζειν 44, 2.
 τρώγειν 108, 5. 123, 3.
 τυγχάνειν. ἀνάγων εἰς τὴν
 τῆς ἀρετῆς ἐπιτήδευσιν οὐχ
 ἀπλῶς τῆς τυχεύσεως 11, 1 sq.
 θεωραίς οὐ ταῖς τυχεύσαις
 35, 11. ὃ οὐκ ἦν τι τυχὸν καὶ
 οὐ μεγάλην ἔχον ἀξίαν 36, 8.
 ἔλγημα οὐ τὸ τυχὸν 122, 3 etc.
 τύπος 10, 14. 107, 25. 108, 4.
 120, 3. 122, 23. 126, 2.
 τύραννος 103, 23 sqq.
 τύχη 9, 3. 12, 18. 35, 3. 36, 17.
 49, 11 sqq. etc. ὅσα... μήτε
 διὰ τέχνην μήτε διὰ φύσιν
 μήτ' ἐξ ἀνάγκης γίγνεται, τὰ
 πολλὰ τούτων διὰ τύχην γί-
 νεσθαι φάμεν 49, 9 sqq.
 τυχηρός 36, 16. (128, 26).
 ὕβρις 9, 1.
 ὕγεια 9, 6. 28, 12. 42, 19. 28.
 49, 18. 57, 15.
 ὕγιαλναι 28, 10. 45, 15.
 ὕγιεινός 42, 29. 44, 2. 57, 15.
 ὕγιής 115, 17.
 ὕγιως 118, 6.
 ὕδωρ 54, 25.
 ὕλικός 120, 10 sq.
 ὑπάγεσθαι ἀνθρώπους 96, 18.
 ὑπακούειν 100, 7.
 ὑπάρχειν 4, 20. 8, 9. 13, 4.
 20, 1. 21, 12. 37, 15. 24, 41, 9.
 43, 29 etc.
 (ὑπέλκειν) 128, 25.
 ὑπεκχωρεῖν 121, 23.
 ὑπέρ (= ἀντὶ) 121, 15.
 ὑπερβαίνειν 107, 13. 114, 20.

ὑπερβάλλειν 119, 28. ὑπερ-
 βάλλεσθαι 101, 3.
 ὑπερβαλλόντως (Cod. ὑπερ-
 βαλόντως) 45, 1. 46, 13.
 ὑπερβολή 124, 14.
 ὑπερεπικλίνω 117, 17.
 ὑπερέχειν 17, 13. 18, 1. 88, 9.
 109, 26. 111, 27.
 ὑπέρογκος. ὑπέρογκον προ-
 νοῦντες 77, 18.
 ὑπερορᾶν 95, 10. 111, 22.
 ὑπεροχή 57, 13. 110, 10.
 ὑπεριδέσθαι 6, 8.
 ὑπερφυῆς 100, 20.
 (ὑπεύθυνος) 128, 15.
 ὑψηρεσία. ἐπὶ τὴν τῆς ψυ-
 χῆς ὑψηρεσίαν 28, 4 (cf. adn.).
 ὑψηρετεῖν 103, 5. ὑψηρετεῖ-
 σθαι 34, 12. 37, 14.
 ὕπνος 46, 3. 102, 8. 103, 15.
 122, 26. 123, 1.
 ὑπνωδία 110, 16.
 ὑπό. θεωρεῖν ὑπ' αὐγὰς 47, 6.
 ὑποβάλλειν 35, 1.
 ὑποδεῆς. ὑποδεεστέραν 37, 25.
 ὑποδεκνυσθαι 4, 16.
 ὑπόδοις (immo ὑπόδεις)
 107, 10. 114, 6.
 ὑποδοχή 103, 15.
 ὑποδύνειν. τῷ νόμῳ μὴ ὑπο-
 δύνοντα (?) 100, 23.
 ὑπόθεσις 4, 25. (καθ' ὑπόθε-
 σιν) 130, 1.
 ὑποθήκη 6, 1. 72, 11. 93, 27.
 ὑποκατασκευή 7, 7.
 ὑποκείσθαι 35, 14. 37, 3. 5.
 41, 17. 110, 14. 118, 24. 123, 10.
 ὑποκριτής 53, 23.
 ὑπολαμβάνειν. ὑποληπτέον
 9, 5.
 ὑπολογίξεσθαι 121, 14.
 ὑπομένειν 45, 24. 47, 1. 95, 4.
 121, 3. πόνον ὑπομένειν (πο-
 νεῖν Rose) 47, 2.
 ὑπομιμνήσκειν 18, 21. 45, 5.
 84, 3. 110, 11. 121, 12.

ὑπόμνησις 4, 5. 15, 5, 16. 17, 9.
 ὑπόπνος. cf. ἔμπνος.
 ὑπόστασις 14, 11. 120, 10.
 ὑποτάττειν 36, 16.
 ὑποτίθεσθαι med. 46, 1.
 ὑποτρέφειν 116, 13.
 ὑπουργία 27, 17.
 ὑποχέριος 36, 17.
 ὕστερίζειν 51, 23.
 ὕστερος 38, 4. 11. 39, 1. 50, 11 al.
 ὕστατον 51, 19. 25. cf. πρό-
 τερος.
 ὑφήγησις 93, 28.
 ὑφιέναι. μήτε μελέτην ὑφιέ-
 ναι μηδεμίαν 10, 24.
 ὑφίστασθαι πόρους 95, 27.
 ὕψος 8, 6. 105, 23.

φαίνειν. πέφηνεν ἄρα cum
 particip. 16, 7. φαίνεσθαι 5,
 20. 8, 11. 45, 2. 6. 16. 47, 21 al.
 φάναι 20, 19. 22, 1 sqq. 23,
 18 al. φατέον 43, 19. 57, 3 al.
 φανερός 39, 25. 46, 11. 126, 1 al.
 φανερώς 39, 4.
 φαντασία 120, 21.
 φάντασμα 46, 3.
 φάσκειν 51, 9. 93, 20.
 φαῦλος 38, 9. 50, 18. 59, 23.
 (opp. σπουδαῖος) 114, 10.
 φείδεσθαι 10, 23. 98, 25.
 99, 22.
 φέρειν 4, 21. 72, 5 al. εἰς ταὐτὸ
 φέρε 34, 5. 114, 29. φέρε-
 σθαι (?) καρπὸν 10, 10. τὸ
 ... εἰκῇ φερόμενον 13, 17.
 φερεπονία 119, 8.
 φεύγειν 14, 7. 30, 7. 40, 1. 45,
 12. 46, 8 sq. 56, 11. φευκτός
 45, 13 sq. 86, 9.
 φημίξειν 118, 26.
 φθαρτικός 125, 10.
 φθαρτός 110, 14. (129, 11).
 φθόγγος 19, 24.
 φθόγος 96, 8. 22.
 φθορά 51, 4. 118, 23.

- φιλόλληλος 123, 12.
 φιλόανθρωπος 123, 5.
 φιλεῖν 45, 2.
 φίλα 98, 25. 113, 6. (ἁμονοη-
 τικήν) 28, 13.
 φιλοθεάμων 94, 13.
 φιλομάθεια 46, 9.
 φιλονεικία cf. ad 30, 25 (in
 Addendis).
 φιλοπονείν 119, 5.
 φιλόπονος 95, 19.
 φίλος 109, 13. φίλτερον 113, 5.
 φιλοσοφεῖν 4, 22. 7, 13. 30, 10.
 34, 2. 41, 15. 48, 24. 55, 6.
 59, 22 al. φιλοσοφητέον 30, 10.
 34, 3. 37, 9. 19, 41, 14. 48, 19 al.
 οἱ φιλοσοφούντες 40, 16.
 φιλοσοφία passim. (Πυθαγο-
 ρική) 110, 26. 119, 23. (Ἰτα-
 λική) 125, 6. (Ἰωνική) 125, 7.
 ἐστὶν ἡ... φιλοσοφία... κτή-
 σις τε καὶ χρῆσις σοφίας 40,
 2 sq. ἡγεμονικωτάτη πασῶν
 τῶν τεχνῶν φιλ. 95, 26.
 φιλόσοφος 3, 19. 4, 28. 55, 12.
 60, 2. 94, 14 al. (φιλόσοφον
 βίον) 129, 5.
 φιλοτιμία 99, 11.
 φιλοχρηματεῖν 98, 26.
 φιλοχωρεῖν ἐπ' αὐτῇ (i. e.
 φιλοσοφία) 40, 21. de φιλο-
 χωρεῖν (ἐπὶ) τινι v. Cobet
 Obs. ad Dion. Hal. Ant. Rom.
 p. 162 et Iacoby ad singulos
 Dionysii locos.
 φιλοψυχεῖν 98, 23.
 φιλοψυχία 99, 19.
 φιλαῦρος 103, 4.
 φλυαρία 47, 17. 48, 20. (128, 33.
 130, 12).
 φοβεῖν 98, 27.
 φορέα 110, 16. 124, 27. cfr. μέ-
 σος.
 φορεῖν 107, 24. 119, 14 sqq.
 φορεῖλον 107, 8. 113, 19. 21.
 φράζεσθαι 106, 5. 18.
 φρήν 123, 18. 24.
 φρονεῖν 39, 24. 41, 7. 43, 20
 etc. οἱ εὖ φρονούντες 3, 17 al.
 νοσῶν τῷ φρονούντι 45, 19.
 ἐξεστηκώς τοῦ φρονεῖν καὶ
 μαινόμενος 45, 8.
 φρόνησις 9, 17. 19, 17. 21, 5.
 27, 4. 33, 29. 35, 9. 36, 9. 38, 16.
 39, 1 etc.
 φρόνιμος 39, 18. 24. 58, 12. καὶ
 τό γε τελείως ζῆν τότε καὶ
 τούτοις ἀποδοτέον, τοῖς φρο-
 νοῦσι καὶ τοῖς φρονίμοις 58,
 9 sq.
 φροντίζειν 28, 10. καὶ μάλ-
 λον τοῦ ἔνεκά τινος τὸ ἐκῆ
 ἐξορίσασα πεφρόντικεν (ἡ φν-
 σις) 34, 7 sq.
 φροντίς 102, 4. 6. 13. 103, 14.
 109, 5.
 φρυγὴ 12, 14.
 φύειν. τῷ τοιοῦτῳ φύντι 101,
 1. πέφυκε cum infn. saepis-
 sime. οἱ εὖ πεφυκότες 11,
 12 sq.
 φυλακή 50, 7. 104, 4.
 φυλάττεσθαι 11, 19. 99, 3.
 125, 9.
 φυσικός 116, 6. 117, 12. 120,
 23.
 φυσιολογία 12, 1. 115, 27.
 φύσις. βούλημα τῆς φύσεως
 4, 9. 49, 1 sq. 54, 6. πᾶσα φύ-
 σις ὥσπερ ἔχουσα λόγον οὐ-
 θέν μὲν ἐκῆ ποιεῖ κτλ. 34, 6.
 φύσει τε καὶ κατὰ φύσιν,
 κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν etc.
 passim in Excerpt. Arist.
 φυτόν 35, 15. 49, 7. 125. 14. 19.
 φῶς 46, 12. 54, 25. 107, 12. 114,
 12 sqq. 115, 21. 25. 120, 21.
 124, 7.
 φωτοποιός 111, 7.
 χαίρειν 41, 12. 46, 16. 58,
 16 sqq. 59, 12. 28. 60, 1. χαί-

- ρειν εἰπεῖν 48, 19. τὸ χαί-
 ρον (?) 4, 19. χαίρουσι τὴν
 ἀπὸ ζωῆς ἡδονήν 59, 2 sq. cf.
 45, 10. 59, 17.
 χαλεπός 48, 14. 60, 11. 102,
 28 al. χαλεπωτέρων 38, 21.
 χαλεπότης 37, 24.
 χαλκός 113, 17.
 χαμαιπέτεια 116, 10.
 χαριέντως 48, 15.
 χαρίζεσθαι 113, 3.
 χάρις. τοῦ . . . βελτίστου τὰ
 ἄλλα συνέστηκε χάριν 34,
 21 sq. βοηθείας χάριν 50, 22.
 οὐ χάριν 51, 7. 52, 4.
 χεῖρ 117, 18. 122, 4. οἱ τὰ ὀνό-
 ματα τιθέμενοι τὴν δεξιάν
 τῶν χειρῶν ἐντιμωτέραν ὠνό-
 μασαν οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ δέ-
 χεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ
 δεκτὴν ὑπάρχειν ἐν τῇ μετα-
 διδόναι 117, 25 sqq.
 χειροῦσθαι 95, 2. 96, 12.
 χελιδών 107, 23. 119, 4. 10.
 χθόνιος 107, 3. 112, 1.
 χοῖνιξ 107, 20. 116, 26. 117, 1. 6.
 (χοίρειος) 129, 13.
 χράνειν 35, 24.
 χρεία 4, 16. 27, 17. 41, 20. 58, 5.
 99, 17.
 χρῆ 22, 14. 28, 3. 77, 27 al.
 χρηρίζειν. χρηρίζη (cod. χρῆζη)
 113, 2 (Heraclit.).
 χρῆμα 28, 4. 10. 40, 4. 9. 53, 22.
 97, 27. 29. 98, 4 sq. al.
 χρηματισμός 99, 10.
 χρῆσθαι 10, 14. 15, 6. 27, 14 sq.
 28, 9. 11 etc. χρηστέον 7, 19.
 35, 20. 94, 15.
 χρῆσιμος 35, 7. 25. 41, 9. 52, 17.
 28. 53, 16. 26. 54, 8. 94, 29 al.
 χρησιμώτατος 17, 6. 99, 18.
 χρῆσις 3, 23. 27, 8. 37, 5. 40,
 3. 24. 59, 6. 8. 94, 18 al. ἡ τε-
 λέα δικαιοσύνη καὶ φρόνησις
 τὴν κατ' ἀξίαν χρῆσιν ποι-
 οῦνται ἐκάστω ('h. e. χρῶν-
 ται ἐκάστω' Kiessl., at v.
 adn.) 27, 4 sq.
 (χρηστικός) 127, 25 sq.
 χρόνος 40, 18. 24. 58, 13. 85, 27 al.
 χρόσός 8, 19. 108, 10. 124, 23.
 πάντων τῶν ἐπὶ γῆς βαρύ-
 τατον χρόσός 124, 26.
 χρός 100, 19.
 χύτρα 108, 9. 124, 17.
 χώρα 10, 8 al.
 χωρεῖν 95, 3. 111, 6. 115, 7.
 118, 14. 125, 4.
 χωρίζειν 86, 4. 115, 4. 119, 21.
 χωρίζεσθαι 7, 23. 105, 14. 112,
 5. χωριστέον 120, 15.
 χωρίς 28, 19. 61, 1. 94, 28 al.
 καὶ χωρὶς καὶ συγκείμενον
 48, 4. δεσμῶν χωρὶς 109, 28.
 χωριστός 111, 21.
 ψευδής 46, 3.
 ψεύδος 46, 7. 118, 5.
 ψιλός 35, 6. 124, 11.
 ψιλῶς 124, 8.
 πόφος 44, 17.
 ψυχὴ 4, 26. 5, 25 passim. ψυ-
 χῆς ὠνέεται (Heraclit.) 113, 2.
 τὸ διανοούμενον τῆς ψυχῆς
 42, 21.
 ψυχικός. ψυχικώτερα 124, 4.
 ὦδέ πως 8, 16. 20, 16. 22, 17.
 ὠνέισθαι. ὠνέεται (Heraclit.)
 113, 2.
 ὥρα. καθ' ἑκαστον ὥρας μό-
 ριον 10, 7.
 ὦς. ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν 6, 18. 95,
 12. ὡς τὸ εἰκός 8, 2. ὡς εἰκός
 105, 19. ὡς ἔπος εἰπεῖν 7, 3.
 24, 11. ὡς ἔξις (?) πρὸς ἔξιν
 κρίνεσθαι 43, 3. ὡς ἐν εἰπεῖν
 60, 9 sq. ὡς πρὸς τὸν ἀνθρώ-
 πινον βίον 54, 8. τὰ ὡς πρὸς
 ἡμᾶς πρῶτα 8, 10 sq. ὡς ἐπὶ
 βαρχυτάτον 14, 15. ὡς ἐπὶ

- πλειῖστον 14, 16. ὥς ἐν πρός
 ἐν 60, 5. τὸ ὧς 58, 2. ὥς ἄν
 37, 15. ὥς c. genit. partic.
 37, 20. παραδεικτέον ὥς...
 καὶ ὅτι 37, 23 sq. ὥς... ὅτι
 in eodem enuntiato 57, 17 sq.
 ὡσανεὶ 116, 22. 119, 11. 120,
 14. 125, 18.
 ὡσανύτως 12, 4. 17, 28. 18, 15.
 τὰ... ἀεὶ κατὰ ταύτῃ καὶ
 ὡσανύτως ἔχοντα 115, 6 sq. 118,
 22. 120, 16 sq.
 ὡφείλεια 4, 14. 37, 25. 40, 12.
 52, 26. 54, 10. (129, 17).
 ὡφείλειν 101, 18.
 ὡφέλιμος 11, 18. 37, 22. 53,
 16 sqq. 57, 18. 97, 27. ὡφελι-
 μώτατος 39, 12. 100, 4. (128,
 18).
 ὡφελίμως 37, 11.

Vergils epische Technik. Von Richard Heins. gr. 8. geh. M 12.—
geb. M 14.—

..... Aber auch die wissenschaftlichen Kontroversen neuerer Zeit, die sich um Vergil und was mit ihm zusammenhängt, bewegten, haben deutlich gezeigt, daß keine Aufgabe dringlicher war als die in diesem Buch gelebte. Wenn das Urteil über eine der literarischen Weltgrößen wieder einmal schwankend geworden ist, so beweisen zwar diese Größen immer, daß sie erstens fest auf ihren Füßen stehen, aber damit das Urteil nicht umfällt, müssen die Bedingungen, aus denen das Werk selbst hervorgegangen ist, die persönlichen, nationalen, die im Zusammenhang der geistigen Bewegung liegenden, untersucht werden; dann werden die reicheren Mittel der Zeit das Verständnis des Werkes gegenüber der Bewunderung früherer Zeiten fester begründen. Nicht immer erzeugt die wissenschaftliche Bewegung das Buch, auf das sie hindrängt; in diesem Falle ist es geschehen. Das Buch ist, so weit ich die Literatur kenne, das beste, was bisher über Vergil geschrieben worden ist. Es hat aber auch allgemeine Bedeutung als durchgeführtes Beispiel der Analyse und wissenschaftlichen Wärdigung eines der großen literarischen Kunstwerke. F. Leo i. d. „Deutschen Literaturzeitg.“

Die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. Von Eduard Norden. 2 Bände. gr. 8. geh. M 28.—
(Jeweils jeder Band M 14.—)

„Dieses grandiose Werk wird wohl für immer die erste Stütze auf dem kaum betretenen Wege der Geschichte des Prosaattils bilden. ... Aber nicht nur die gewaltige Reueigenschaft des Verfassers, der namentlich in den gelehrten Noten einen Künftigen für alle behandelten Fragen unentbehrlichen Apparat zusammengetragen hat, auch die Gewandtheit in der Auffassung der stilsächlichen Individualität und das frische Urteil fördern meistens hohe Anerkennung.“
(Zeitschrift für das deutsche Altertum.)

Helbig, W., Führer durch die öffentlichen Sammlungen klassischer Altertümer in Rom. 2. Aufl. 2. 2 Bände in Leinwand gebunden M 15.—
„Die zweite Auflage von Helbig's wohlbekanntem Führer bedarf kaum einer besonderen Einführung. Es ist ein unentbehrliches Buch nicht bloß für den Reiseführer, sondern für jeden Freund der antiken Kunst. Mit unermüdlichem Fleiß hat der Verf. überall gelesert und nachgetragen, er hat auch den Umfang der hochsprachlichen Denkmäler ganz wesentlich erweitert.“
(Literar. Centralblatt.)

Reden und Vorträge von Otto Ribbeck. Mit einem Bildnis. gr. 8. geh. M 6.—, in Original-Halbfranz geb. M 8.—

In diesem Bande ist eine Reihe von Reden und an ein größeres Publikum sich wendenden Vorträgen Otto Ribbeck's vereinigt, die, obwohl in der einen oder andern Form sämtlich bereits veröffentlicht, doch buchhändlerisch nicht mehr erreichbar sind und darum seinen Freunden und Verehrern wie allen denen des klassischen Altertums überhaupt in dieser Sammlung willkommen sein werden. Sie umfaßt sechs in Kiel während der Jahre 1864–72 gehaltene akademische Reden, die ihren Stoff aus dem klassischen Altertum entnehmen, aber durchweg zu den politischen Ereignissen der Zeit in deutlicher Beziehung stehen, sowie die Reden und Vorträge, deren Inhalt die klassische Literatur der Griechen und Römer betrifft, und einige der eindrucksvollsten Gedächtnisreden Ribbeck's; anhangsweise ist die satirische Besprechung von Stromberg's Catull-Übersetzung wieder abgedruckt, als eine kleine Probe des sarkastischen Tones, den R. gegebenenfalls mit so viel Witz anschlagen verstand.

Cicero im Wandel der Jahrhunderte. Ein Vortrag von Thaddäus Zieliński, Professor an der Universität St. Petersburg. 8. Geschmackvoll kart. M 2.50

Der Autor sucht in dieser Schrift ein klares und zutreffendes Bild von Ciceros Einfluß auf die geistige Kultur der Folgezeit zu geben und kommt zu dem Resultat, daß sich das Verständnis Ciceros mit jeder höheren Kulturstufe erweitert und vertieft.

Trajan's dakische Kriege nach dem Säulenrelief erzählt von E. Petersen. 1. Der erste Krieg. gr. 8. kart. M 1.80.

Das Schriftchen ergänzt von archäologischer Seite und aus langjähriger Vertrautheit mit dem Denkmal die Veröffentlichung von Othorinus und stellt zugleich einem unverlässlichen knappen Führer zu der Säule dar.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

Aus Natur und Geisteswelt.

Sammlung wissenschaftlich-gemeinverständlicher
Darstellungen aus allen Gebieten des Wissens

in Bänden von 120—160 Seiten zu M. 1.—, in geschmackvollem Einband zu M. 1. 50.
Jedes Bändchen ist in sich abgeschlossen und einzeln käuflich.

Als wertvolles, nütliches Geschenk empfehlen sich besonders:

4 Bändchen, vom Wahl, gebunden, in geschmackvollem dauerhaften Deckstoff, das sich zum Kassieren wie Aufhängen eignet, zum Preise von M. 6. 50.

Besonders seien empfohlen:

Geographische Bibliothek.

Richhoff, Mensch und Erde.
Rauten, Vortexte, und Vortexte.
Wüthrich, Geschichte des Weltalls der
Entdeckungen.
Schulz, Der Bau des Weltalls.
Weitz, Die deutschen Volkstämme und
Landesarten.
Dassler, Die Polarforschung.

Technische Bibliothek.

Schmid, Die Metalle.
Wedding, Das Eisenhüttenwesen.
Werder, Ingenieurwissenschaften der
Bautechnik, Am laufenden Band.
Sater, Wärmekraftmaschinen.
Schiller, Mikroskopie.

Naturwissenschaftliche Bibliothek.

Wischmann, Luft, Wasser, Licht u. Wärme.
Wirth, Das Licht und die Farben.
Wirth, Komplex zwischen Mensch und Tier.
Wirth, Bau und Leben des Tieres.
Wirth, Unsere wichtigsten
Kulturpflanzen.
Wirth, Die Grundbegriffe der mo-
dernen Naturlehre.
Wirth, Abstammungslehre und Darwins-
mus.

Deutsche Bibliothek.

Wirth, Die deutschen Volkstämme und
Landesarten.
Wirth, Das deutsche Handwerk.
Wirth, Das deutsche Volkslied.
Wirth, Die deutsche Reichsverfassung.

Wirth, Deutsche Baukunst.
Wirth, Deutsche Städte und Bürger im
Mittelalter.

Medizinische Bibliothek.

Wirth, Moderne Heilwissenschaften.
Wirth, Gesundheitslehre.
Wirth, Der menschliche Körper-
bau, Lebensbedingungen.
Wirth, Ernährung und Volks-
nahrungsmittel.

Volkswirtschaftliche Bibliothek.

Wirth, Soziale Bewegungen u. Theorien.
Wirth, Betriebsentwicklung in Deutschland.
Wirth, Aufgaben und Ziele des Menschen-
lebens.
Wirth, Das deutsche Handwerk.
Wirth, Reichsverfassung.
Wirth, Deutsches Wirtschaftsleben.

Pädagogische Bibliothek.

Wirth, Allgemeine Pädagogik.
Wirth, Aufgaben und Ziele des Menschen-
lebens.
Wirth, Die fünf Stufen des Menschen.
Wirth, Lebensbedingungen.
Wirth, Die Seele des Menschen.
Wirth, Die Philosophie der Gegenwart
in Deutschland.

Kulturhistorische Bibliothek.

Wirth, Schrift und Buchwesen.
Wirth, Die deutschen Volkstämme und
Landesarten.
Wirth, Volkskunde.
Wirth, Das deutsche Handwerk.
Wirth, Die deutsche Baukunst.
Wirth, Restauration und Revolution.

Auf Wunsch ausführliche illustrierte Prospekte umsonst und postfrei.

~~DEPARTMENT OF CLASSICS~~

Verlag von **H. G. Teubner** in Leipzig.

~~DEPARTMENT OF CLASSICS~~

Der Seelenvogel
archaische
[VI u. EIS S.]

Im ersten Mythologie, speziell der, dem Strohen der Glaube an die Ibis in spätromisch- christlich errissenen Literatur und im vogels, der Vogel mit bärzigem oder unbarzigem Menschenkopfe, verfohl, und auf Grund des umfangreichen Denkmälermaterials der Nachwelt erbracht, daß alle "Ströner" und "Harpyien" der antiken Kunst sich auf zwei ägyptische Haupttypen zurückführen lassen, welche schon in hoch von ihr an die sind. — Über hielten Originals die Entwicklung

PA 3404 .J2 1888
Iamblich Protepticus.

Stanford University Libraries

3 6105 033 466 926

1. Eine mythologisch-
Abbildungen im Text.

186.4
127.6
niederen griechischen Eigenschaften, der Hün-
denwesen gedient und der von vornehmerlicher
sien Quellen abge-
der Ströner in der
netypus des Seelen-
verfohl, und auf Grund
"Ströner" und
"Harpyien" der antiken Kunst sich auf zwei ägyptische Haupttypen zurückführen lassen,

STANFORD UNIVERSITY LIBRARY
Stanford, California

Sphaera. Ne
Von Franz
dungen.

Das B
die sich in ast
funden haben,
chischen Astro
durchaus nicht
zusammenhang
die neuen Text
diesen Texten
und babylonien
der bis nach J
Lieferung klar
die Geschichte
besonders Man

Studien zu
A. Roome
Beitragen
Quellen.

Die vor
der für die Ex
Scholien eine
gemein als late
nicht verdient,
codex Venet

Das Frühlin
Religion vo

Der Bot
Kunde von eine
unter hühnender
macht, die Ende
wart zu erfolg
Johannis des T

G. E. STECHERT
& Co.
NEW YORK

SPRING 1982

